

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΔ'

Κυριακή 16 Δεκεμβρίου 2007

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Έδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Κ. Μαρκόπουλου, σελ. 2622

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2008», σελ. 2607

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ.,	σελ. 2630, 2631, 2632
ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ Γ.,	σελ. 2617
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 2626
ΓΚΑΤΖΗΣ Ν.,	σελ. 2635, 2638
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 2638, 2640
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 2622, 2626
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 2617
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ.,	σελ. 2612
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 2638
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α.,	σελ. 2648
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ.,	σελ. 2633, 2635
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ Κ.,	σελ. 2645
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.,	σελ. 2617
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η.,	σελ. 2643, 2645
ΣΑΛΜΑΣ Μ.,	σελ. 1608, 2609
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ.,	σελ. 2641
ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ Γ.,	σελ. 2650, 2652

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΔ'

Κυριακή 16 Δεκεμβρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 16 Δεκεμβρίου 2007, ημέρα Κυριακή και ώρα 18.19' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2008».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις. Σήμερα θα καταβληθεί προσπάθεια να μιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα γενικοί και ειδικοί εισηγητές. Ο χρόνος αγοράσεως των γενικών εισηγητών είναι σαράντα λεπτά της ώρας και των ειδικών εισηγητών είκοσι λεπτά της ώρας.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να δοθούν από τα κόμματα που το επιθυμούν κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο. Θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει και ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 65 παράγραφος 5, την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα εάν το επιθυμούν και την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου με εναλλαγή των ομιλητών.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των πέντε γενικών εισηγητών. Το ίδιο ισχύει και για τους συναδέλφους τα ονόματα των οποίων δεν θα έχουν συμπεριληφθεί στους καταλόγους που θα δώσουν τα κόμματα.

Επίσης, στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε μετά τις ομιλίες των εισηγητών να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα με ομιλητές έναν Βουλευτή από κάθε κόμμα. Δηλαδή, κατά προτεραιότητα θα έχουμε πέντε εναλλασσόμενους Βουλευτές από τα πέντε κόμματα. Στη συνέχεια και για να τηρηθεί όσο το δυνατόν η κατά αναλογία βουλευτικών εδρών εκπροσώπηση των κομμάτων προτείνω στον ενιαίο κατάλογο να εγγράφονται πέντε Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις Βουλευτές από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Θα ακολουθήσει και πάλι ίδιος κύκλος. Δηλαδή, θα έχουμε πέντε ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έναν από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Κατόπιν, ίδιος κύκλος με πέντε ομιλητές από τη Νέα

Δημοκρατία, τέσσερις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έναν από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Και τέλος, πέντε ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ένας ομιλητής από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό.

Τυχόν αλλαγές της σειράς των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις με έγκριση του Προεδρείου, με έγγραφο όμως του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που θα απευθύνεται στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής)

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωντρά και παρατεταμένα)

Μεταγενέστερα αλλαγές δικαιολογούνται μόνο για λόγους ανωτέρας βίας με έγκριση του Προεδρείου της Βουλής. Παρακαλώ αυτό να το προσέξετε όπως ιδιαίτερα.

Θα καταβάλουμε και φέτος προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατόν αν περιοριζόμαστε όλοι στο χρόνο που δικαιούται ο καθένας και αν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς την ώρα που έχει καθοριστεί στην ημερήσια διάταξη. Γι' αυτό τονίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα είναι αυστηρότατη η τήρηση του χρόνου και η έναρξη των συνεδριάσεων θα γίνεται την ώρα που έχει προβλεφθεί.

Προτείνω στο Σώμα την Τετάρτη και την Πέμπτη να υπάρξουν και πρωινές συνεδριάσεις, όπως συμφωνήθηκε και στη Διάσκεψη των Προέδρων, οι οποίες θα αρχίσουν στις 10.30' το πρωί. Το βράδυ της Πέμπτης, όπως ορίζεται στον Κανονισμό, η συζήτηση θα κλείσει ακριβώς στις δώδεκα τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ψηφοφορία.

Επίσης, θα ήθελα να σας προτείνω ως χρόνο ομιλίας για όλους τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές το χρόνο που ορίσαμε και πέρυσι και πρόπερσι, τα οκτώ λεπτά. Ο χρόνος αυτός θα ισχύσει από την έναρξη των ομιλιών του καταλόγου, δηλαδή από τον πρώτο ομιλητή του καταλόγου.

Σας υπενθυμίζω ότι ο χρόνος ομιλίας των γενικών εισηγητών είναι σαράντα λεπτά, των ειδικών εισηγητών είκοσι λεπτά, του αρμόδιου Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών πενήντα λεπτά, των Υφυπουργών του ίδιου Υπουργείου είκοσι λεπτά, των Υπουργών των άλλων Υπουργείων δεκαοκτώ λεπτά. Μειώνουμε κατά δύο λεπτά το χρόνο και στους Υπουργούς, όπως γίνεται κάθε χρονιά και με τους Βουλευτές. Οι δευτερολογίες των ανωτέρω είναι το μισό του χρόνου της πρωτολογίας τους.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δεκαπέντε λεπτά, εφόσον προηγηθούν των Προέδρων των

Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στο χρόνο της δευτερολογίας και στα πέντε λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Τέλος, προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει στις 1.30' το πρωί.

Συμφωνείτε, κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το Σώμα συνεψήφισε ομοφώνως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να βγάλετε από τις υποδοχές των θέσεων όλες τις κάρτες που υπάρχουν, γιατί αλλιώς δεν μπορεί να λειτουργήσει το ηλεκτρονικό σύστημα. Θα σας ανακοινώσω τότε θα ανοίξει το ηλεκτρονικό σύστημα και τότε θα πρέπει να τοποθετηθούν οι κάρτες εγγραφής.

Η καθυστέρηση στη σημερινή συνεδρίαση οφείλεται στο ότι υπήρχε Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

Παρακαλώ πολύ να έρθει στο Βήμα ο γενικός εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μάριος Σαλμάς.

Κύριε Σαλμά, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του κράτους για το 2008 αποτυπώνει με πολύ συγκεκριμένο τρόπο τις νέες προτεραιότητες και πολιτικές της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για το επόμενο έτος. Νέες προτεραιότητες και νέες πολιτικές που καλούμαστε να υλοποιήσουμε, μετά τη νέα ισχυρή εντολή που μας έδωσε ο ελληνικός λαός στις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, τώρα μπορείτε να ξεκινήσετε την εγγραφή.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ο Προϋπολογισμός του 2008 υπηρετεί την πολιτική των αλλαγών και μεταρρυθμίσεων που ξεκινήσαμε εδώ και περίπου τέσσερα χρόνια. Αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που ωφελούν μακροπρόθεσμα τον τόπο, την κοινωνία, τους πολίτες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Την ίδια ώρα υλοποιούνται στο ακέραιο όλες οι σημαντικές δεσμεύσεις που αναλάβαμε προεκλογικά. Ενισχύεται το κοινωνικό κράτος και το εισόδημα των οικονομικά ασθενέστερων με στοχευμένες δράσεις και παροχές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ενδεικτικό της αποφασιστικότητας και του κυβερνητικού ρυθμού είναι η άμεση κατάσταση και ψήφιση, μέσα σε τρεις μήνες από τις εκλογές, των πέντε βασικών οικονομικών νομοσχεδίων που είχαμε ανακοινώσει προεκλογικά.

Το νέο σύστημα διαχείρισης των κοινοτικών πόρων της νέας προγραμματικής περιόδου, το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, οι διατάξεις για την πάταξη της φοροδιαφυγής, το νέο πλαίσιο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πολύ. Σεβαστείτε τον ομιλητή που βρίσκεται στο Βήμα.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: ...για τις αυξήσεις των συντάξεων και σύντομα οι φορολογικές ρυθμίσεις για τα καύσιμα και την ακίνητη περιουσία είναι ήδη νόμοι του κράτους, μέσα σε τρεις μήνες από τις εκλογές.

Αυτό στη Νέα Δημοκρατία αποκαλείται «συνταγή Καραμανλή»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι μια συνταγή συνέπειας, αποφασιστικότητας, δικαίου, που λίγοι απ' αυτούς που κυβέρνησαν τη χώρα είχαν τη δύναμη να εφαρμόσουν. Και σ' αυτούς σίγουρα δεν ανήκουν οι προκάτοχοί μας.

Κι εσείς βέβαια είχατε τη δική σας συνταγή, αλλά αφορούσε το «μαγείρεμα» των δημοσιονομικών αριθμών. Αυτό στο οποίο αναφέρθηκε είναι πολιτική συνταγή, που κερδίζει το στοίχημα με το μέλλον!

Όλοι όσοι συμμετέχουμε κατά καιρούς στη διακυβέρνηση αυτής της χώρας είμαστε μια ομάδα που τρέχει σ' ένα άθλημα

σκυταλοδρομίας, που είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστικό. Γιατί δεν τρέχουμε μόνοι μας, αντίπαλος δεν είναι ο εαυτός μας, αλλά οι άλλες χώρες, οι άλλες οικονομίες που μας ανταγωνίζονται. Σ' αυτήν την προσπάθεια πρέπει αυτός που έχει τη σκυτάλη να διανύσει συγκεκριμένη απόσταση στον καλύτερο δυνατό χρόνο. Όταν όμως ένας δρομέας επιβαρύνει σημαντικά, την κόурсα του, επιδεινώνει τη θέση όλης της ομάδας και υπονομεύει τη συνολική προσπάθεια για διάκριση. Η πρόοδος και η ευημερία των πολιτών απαιτεί συνέπεια, υπευθυνότητα και σοβαρό σχεδιασμό απ' όλους.

Ο Προϋπολογισμός του κράτους είναι η σκυτάλη που παραδίδουμε από χρονιά σε χρονιά. Γι' αυτό και κάθε φορά που αναφερόμαστε στα αποτελέσματα και τους στόχους της οικονομικής μας πολιτικής κάνουμε αναφορά στο παρελθόν. Τα λάθη του παρελθόντος τα βρίσκουμε σχεδόν πάντα μπροστά μας στο σχεδιασμό του μέλλοντος. Και τα λάθη των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε ως Κυβέρνηση το 2004. Κληθήκαμε να μειώσουμε το έλλειμμα και το πετύχαμε. Από 7,3% που μας το παρέδωσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2004, το περιορίσαμε στο 2,7% το 2007 και εκτιμάται να μειωθεί περαιτέρω στο 1,6% για το 2008, με στόχο να μηδενιστεί το 2010.

Τι σημαίνει όμως υπερβολικό έλλειμμα; Σημαίνει ότι ξοδεύατε χρήματα που δεν είχατε. Ότι υλοποιούσατε πολιτικές σε στέλνατε το λογαριασμό στο μέλλον. Σημαίνει αύξηση του δημόσιου χρέους, το οποίο από 100% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος που το παραλάβαμε το 2004, το περιορίσαμε στο 93% το 2007 και αναμένεται να το περιορίσουμε ακόμη περαιτέρω, στο 91% για το 2008.

Αυξημένο δημόσιο χρέος σημαίνει ότι για κάθε 100 ευρώ που ο Προϋπολογισμός προβλέπει δαπάνες για αποδοχές, συντάξεις, περιθάλψη, ασφάλιση, κοινωνική προστασία, λειτουργία του κράτους, τις λεγόμενες «πρωτογενείς δαπάνες» δαπανά άλλα 80 ευρώ για πληρωμή τοκοχρεολυσίων. Και κάθε ευρώ που πηγαίνει για την πληρωμή των τόκων και των χρεολυσίων αφαιρείται από την υγεία, την παιδεία, τις δημόσιες επενδύσεις, τις παροχές στις κοινωνικά αδύναμες ομάδες.

Έτσι, αναμφίβολα, ο Προϋπολογισμός του 2008 έχει σαφώς πιο ευνοϊκές συνθήκες εκκίνησης σε σχέση με το 2004 και γι' αυτό έχει πιο υψηλούς στόχους. Είναι στόχοι που καθορίζονται εν μέρει από τις ανεπιληπτικές δεσμεύσεις και συμβατικές υποχρεώσεις, που απορρέουν από τη συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και που θα προσπαθήσουμε να πετύχουμε, παρά τις μεταβλητές της διεθνούς οικονομίας.

Από τα μέσα Ιουλίου οι διεθνείς αγορές βρίσκονται αντιμέτωπες με την κρίση στα πολύπλοκα προϊόντα που συνδέονται με τη στεγαστική πίστη χαμηλής πιστοληπτικής διαβάθμισης στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Αντιμέτωποι μ' αυτήν την κρίση οι διεθνείς χρηματοπιστωτικοί οίκοι επιδιώκουν να παρακρατήσουν ρευστότητα, με αποτέλεσμα να έχει σημειωθεί απότομη άνοδος των διαπραγματικών επιτοκίων και de facto περιορισμός των νομισματικών συνθηκών.

Οι διεθνείς τιμές του πετρελαίου παρουσιάζουν διακυμάνσεις επηρεαζόμενες από τις αβεβαιότητες για την προσφορά πετρελαίου από πολλές πετρελαιοπαραγωγικές χώρες.

Συγκεκριμένα, στη φθινοπωρινή της έκθεση η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκτιμά ότι η μέση τιμή του Brent για το 2007 θα ανέλθει στα 70 δολάρια, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 6% σε σχέση με το 2006. Για το 2008 η αντίστοιχη πρόβλεψη είναι κοντά στα 79 δολάρια το βαρέλι.

Οι τιμές των πρώτων υλών, των δημητριακών και των τροφίμων, κινούνται ανοδικά, ως αποτέλεσμα των τεράστιων αποθεμάτων ανεκπλήρωτης ζήτησης που παρουσιάζουν οι πολυπληθείς και ταχέως αναπτυσσόμενες οικονομίες της Ινδίας και της Κίνας, αλλά και της μη σταθεροποίησης της παραγωγής που οφείλεται στον άστατο καιρό και στις εμφανείς πια κλιματικές αλλαγές.

Όλες οι πιο πάνω εξελίξεις οδήγησαν στην προς τα κάτω αναθεώρηση των ετήσιων προβλέψεων για την πορεία της παγκόσμιας ανάπτυξης, η οποία σύμφωνα με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο θα διαμορφωθεί για το 2007 στο 5,2%, ενώ για

το 2008 στο 4,8%.

Η ανάπτυξη τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στην Ευρωζώνη ήταν ισχυρή το πρώτο τρίμηνο του 2007, βασιζόμενη στις επενδύσεις, παρουσίασε επιβράδυνση το δεύτερο τρίμηνο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκτιμά ότι η πορεία θα παραμείνει θετική, παρά την πρόσφατη προς τα κάτω αναθεώρηση των ετήσιων προβλέψεων, σε σχέση με αυτές της άνοιξης του 2007.

Έτσι, για φέτος, η εκτίμηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για την ανάπτυξη στην Ευρωζώνη είναι 2,5%, έναντι 2,8% το 2006 και 2,6% της αντίστοιχης πρόβλεψης του Ιουλίου του 2007.

Οι επιπτώσεις της κρίσης στη δυναμική της ελληνικής οικονομίας θα είναι περιορισμένες. Ειδικά στον επιχειρηματικό και βιομηχανικό τομέα η επίδραση των προαναφερόμενων παραγόντων δεν αναμένεται να είναι σημαντική, δεδομένης της περιορισμένης ανατίμησης της ονομαστικής σταθμισμένης ισοτιμίας με βάση το εξωτερικό εμπόριο και των συγκριτικά πραγματικών χαμηλών επιτοκίων δανεισμού.

Έτσι, στη χώρα μας τόσο η επιχειρηματική δραστηριότητα όσο και η ιδιωτική κατανάλωση χαρακτηρίζονται από αξιοσημείωτη ανθεκτικότητα, καθώς συνεχίζουν να επιδρούν τρεις σημαντικοί παράγοντες: το συνεχώς αυξανόμενο διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών, το οποίο εξασφαλίζει έναν υγιή ρυθμό αύξησης της εγχώριας ζήτησης, η διασύνδεση της ελληνικής οικονομίας με την ισχυρή ανάπτυξη των χωρών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης που βοηθά στην κερδοφορία των επιχειρήσεων και της ναυτιλίας και οι εισροές των κοινοτικών κονδυλίων του Ε.Σ.Π.Α. που θα υπερβούν τα 5.000.000.000 ευρώ ετησίως για τα επόμενα δύο χρόνια.

Η πορεία που χαράξαμε για τη χώρα μας οδηγεί μπροστά. Η προσπάθεια του Υπουργού και όλου του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης αποδίδει καρπούς. Το επιβεβαιώνουν όλες οι εκθέσεις των διεθνών οργανισμών που έχουν δει το φως της δημοσιότητας.

Στη διεθνή κατάταξη ως προς το κατά κεφαλήν εισόδημα η Ελλάδα συγκαταλέγεται στις ανεπτυγμένες χώρες. Το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν σε ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης εκτιμάται ότι αυξήθηκε σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε, από το 2003 έως το 2007, περίπου 7%, φτάνοντας στο 88% του μέσου όρου για το τρέχον έτος.

Ο δείκτης οικονομικού κλίματος στην Ελλάδα παραμένει πολύ κοντά στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπερτερεί σημαντικά του αντίστοιχου μέσου όρου της Ευρωζώνης. Ο δείκτης εμπιστοσύνης καταναλωτών σημείωσε τον Οκτώβριο νέα υψηλότερη επίδοση όχι μόνο για το 2007, αλλά για τρία τελευταία έτη. Ο ρυθμός αύξησης της παραγωγικότητας της εργασίας κινείται μιάμιση μονάδα πάνω από το μέσο όρο της Ευρωζώνης για το 2007, κατατάσσοντας δεύτερη τη χώρα μας στο σχετικό πίνακα.

Οι επιχειρηματικές επενδύσεις ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος παρουσιάζουν σημαντική αύξηση από το 2003 έως το 2006. Το 2003 και το 2004 δεκαπέντε χιλιάδες επιχειρήσεις κάθε χρόνο έβαζαν λουκέτο. Ο αριθμός αυτός μειώθηκε το 2006 στις εννέα χιλιάδες και εκτιμάται ότι θα μειωθεί περαιτέρω λόγω και της αναμενόμενης μεγαλύτερης μείωσης των φορολογικών συντελεστών για το 2007.

Αυτοί οι δείκτες αντανακλούν την ουσιαστική προσπάθεια που έγινε με επιτυχία τα τελευταία τέσσερα χρόνια, που σε συνδυασμό με τη δημοσιονομική μας πολιτική θέτουν ισχυρές βάσεις για τον Προϋπολογισμό του 2008. Είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που καταρτίζεται μετά την έξοδο της ελληνικής οικονομίας από την επιτήρηση λόγω των υπερβολικών ελλειμμάτων του παρελθόντος. Και δίνουμε μέσα απ' αυτόν ιδιαίτερη έμφαση στην προσπάθεια περαιτέρω δημοσιονομικής εξυγίανσης αφού προβλέπουμε μεγαλύτερη μείωση του ελλείμματος.

Το 2007, το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, διαμορφώνεται στα 9,3 δισεκατομμύρια ευρώ, αποκλίνοντας από τον αρχικό στόχο κατά 330.000.000 ευρώ. Εάν, όμως, δεν προέκυπταν οι έκτακτες δαπάνες για την ανα-

κούφιση των πληγέντων από τις πυρκαγιές και την τακτοποίηση των οφειλών του ελληνικού δημοσίου στην Ολυμπιακή Αεροπορία, συνολικού ύψους και τα δύο 1,1 δισεκατομμυρίου ευρώ, τότε το έλλειμμα θα διαμορφωνόταν χαμηλότερα από τα προϋπολογισθέντα επίπεδα, δηλαδή, κοντά στα 8,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Υπενθυμίζω ότι και το 2006, η απόκλιση μεταξύ προϋπολογισθέντος και πραγματοποιηθέντος ελλείμματος ήταν περίπου 300.000.000 ευρώ λιγότερα από την αρχική πρόβλεψη.

Κατά συνέπεια, τα δύο τελευταία χρόνια, σε αντίθεση με το παρελθόν, εδραιώνεται πλήρως η αξιοπιστία των προβλέψεων των προϋπολογισμών. Η δημοσιονομική προσαρμογή δε, που πετύχαμε αυτά τα χρόνια, σύμφωνα με την πρόσφατη έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α., είναι πρωτοφανής για τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Και να σας θυμίσω ότι υπήρξαν αρκετοί σ' αυτήν την Αίθουσα πέρυσι που αμφισβήτησαν τη δυνατότητά μας να πετύχουμε αυτόν το στόχο. Όμως, διαψεύστηκαν πανηγυρικά.

Ποια είναι το μυστικό της επιτυχίας; Περισσότερα έσοδα που αποφέρουν όλες οι φάσεις της φορολογικής μεταρρύθμισης και περιστολή των δαπανών με σεβασμό στο δημόσιο χρήμα. Και επειδή ο σεβασμός στο δημόσιο χρήμα είναι πράξη που ελέγχεται αντικειμενικά και η περιστολή των δαπανών προκύπτει από σύγκριση, δύο αναφορές θαρρώ πως θα πείσουν τον πλέον δύσπιστο.

Η πρώτη αναφορά σχετίζεται με την αλήθεια για το κόστος των δημοσίων έργων. Πόσο κοστίζουν στον ελληνικό λαό τα δημόσια έργα επί των ημερών μας και πόσο κόστιζαν στον ελληνικό λαό, όταν κυβερνούσε η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση; Η αντικατάσταση του μαθηματικού τύπου με το μειοδοτικό διαγωνισμό είχε σαν αποτέλεσμα την εκτέλεση των δημοσίων έργων με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Έτσι, καταλαβαίνει και ο ελληνικός λαός με τι τιμές δημοπρατήθηκαν όλα τα ολυμπιακά έργα, αλλά και με τι τιμές δημοπρατείται σήμερα το μεγαλύτερο Πρόγραμμα Δημοσίων Έργων που έχει ζηήσει η χώρα, που φτάνει τα 16.000.000.000 ευρώ και που εκτελείται παράλληλα με ένα μεγάλο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, προϋπολογισμού 9,3 δισεκατομμυρίων ευρώ για την επόμενη χρονιά, αυξημένο κατά 600.000.000 ευρώ σε σχέση με φέτος.

Θα κάνω και μια δεύτερη αναφορά που έχει αιτιολογική σχέση με την κατάσταση, στην οποία έχουν περιέλθει τα ασφαλιστικά ταμεία και που τόσο όψιμο ενδιαφέρον δείχνει η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση. Έναν βηματοδότη, το 2002, τα ασφαλιστικά ταμεία τον πλήρωναν 11.800 ευρώ. Σήμερα, πέντε χρόνια μετά, τον ίδιο βηματοδότη τον πληρώνουν 9.440 ευρώ, δηλαδή 2.360 ευρώ λιγότερο. Και αυτός ο κωδικός είναι μόνο ένας από τους δύο χιλιάδες τους οποίους μειώσαμε κατά 20% το 2005.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σούφας): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Μπορεί, έτσι, να καταλάβει ο καθένας πώς κατασπαταλιόντουσαν επί χρόνια τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων, τα χρήματα αυτά που προορίζονταν για τις συντάξεις.

Και είναι λογικό οι πολίτες να αγωνιούν για το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος και να διαδηλώνουν. Αυτό, όμως, το οποίο δεν έχει ίχνος λογικής, είναι να παραιτούμαστε και εσείς σε αυτές τις δραστηριότητες. Δηλαδή να παριστάνετε τα θύματα, όταν όλοι γνωρίζουν ότι ήσασταν οι κατ' εξοχήν θύτες.

Θέλουμε να γνωρίζουν οι πολίτες ότι δεν αφήνουμε να πηγαίνει χαμένο ούτε 1 ευρώ. Θέλουμε να γνωρίζουν ότι όχι μόνο δεν πολιτευόμαστε με δανεικά, αλλά πληρώνουμε σήμερα αναδρομικά και τις υποχρεώσεις του χθες. Ο συγκεκριμένος Προϋπολογισμός πληρώνει το κόστος αναθεώρησης του Α.Ε.Π., που έπρεπε να είχε γίνει προ επταετίας. Εμείς είμαστε η Κυβέρνηση που επιστρέφουμε τα παρανόμως παρακρατηθέντα χρήματα του Λ.Α.Φ.Κ.Α. σε περισσότερους από τριακόσιες χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους. Εμείς είμαστε η Κυβέρνηση που εξοφλεί τις υποχρεώσεις που είχαν συσσωρευτεί μέχρι το 2003 στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εμείς είμαστε Κυβέρνηση που τακτοποιεί τις οφειλές δύο δικών σας παρελ-

θόντων ετών προς το Ι.Κ.Α..

Παρ' όλα αυτά, οι δαπάνες του Προϋπολογισμού για την επόμενη χρονιά, πλην χρεολυσίων, μεταβάλλονται ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος μόνο οριακά κατά 0,1% σε σχέση με φέτος. Και αυτό παρά το γεγονός ότι διατίθενται αυξημένα κονδύλια για την υγεία κατά 9,4% σε σχέση με φέτος, υπερτριπλάσια του πληθωρισμού και αυξημένα για την παιδεία 6,5% σε σχέση με το 2007, χωρίς να υπολογίζονται οι δαπάνες μέσω άλλων δράσεων και φορέων, όπως είναι αυτές του Υπουργείου Εσωτερικών για τη μεταφορά μαθητών, του Υπουργείου Ανάπτυξης για την έρευνα και πολλές άλλες.

Για την περίοδο 2004-2008 αυξήσαμε τις δαπάνες για την παιδεία κατά 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν η αντίστοιχη αύξηση κατά την περίοδο 1999-2004 ήταν μόλις 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επίσης, στον Προϋπολογισμό αυτόν είναι εγγεγραμμένες σημαντικότερες επιπρόσθετες πιστώσεις ύψους 1,1 δισεκατομμυρίου ευρώ για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και τη βελτίωση του εισοδήματος των οικονομικά ασθενέστερων.

Τα κονδύλια για μισθούς και συντάξεις είναι αυξημένα κατά 1,8 δισεκατομμύρια, ενώ αντίστοιχη προβλέπεται η αύξηση για την περίθαλψη, την ασφάλεια και την κοινωνική προστασία.

Με άλλα λόγια, μόλις εξήλθαμε από την επιτήρηση και με τα πρώτα θετικά αποτελέσματα της οικονομικής μας πολιτικής, σπεύσαμε αμέσως μετεκλογικά να διανεμήσουμε το μέρισμα στις τάξεις της κοινωνίας μας με χαμηλά εισοδήματα, προκειμένου να κλείσουμε την εισοδηματική ψαλίδα.

Η πρόδοος της ελληνικής οικονομίας μετατρέπεται σε αξία για τον πολίτη, αφού σε δεκαπέντε μέρες από σήμερα τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχοι παίρνουν μερίδιο από την αύξηση του εγχώριου προϊόντος και θα εισπράξουν 230 ευρώ επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, το Ε.Κ.Α.Σ.. Οκτακόσιες χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. θα αισθανθούν στο πορτοφόλι τους τη βελτίωση της ελληνικής οικονομίας και θα πάρουν αγροτική σύνταξη 330 ευρώ.

Χιλιάδες τρίτεκνες οικογένειες αισθάνονται ότι έχουν απέναντί τους μια κυβέρνηση που ό,τι τους υποσχέθηκε το υλοποιεί και θα πάρουν το πολυτεχνικό επίδομα. Αυξάνεται κατά 10% το κατώτατο επίδομα ανεργίας, το οποίο θα διαμορφωθεί στα 404 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2008 κρύβει μέσα του και την εκπλήρωση πάγων αιτημάτων διαφόρων κοινωνικών τάξεων, όπως την πρόσθετη αύξηση -πέραν της εισοδηματικής πολιτικής- σε ογδόντα χιλιάδες συνταξιούχους δημοσίων υπαλλήλους μέσω της ενσωμάτωσης των επιδομάτων θέσης ευθύνης στις συντάξεις τους, την αύξηση των επιδομάτων του νοσηλευτικού προσωπικού και της διδακτικής προετοιμασίας των εκπαιδευτικών, αναγνωρίζοντας το έργο τους.

Εκατόν πενήντα πέντε χιλιάδες ένστολοι και ενενήντα χιλιάδες απόστρατοι ανταμείβονται για την προσφορά τους από τον Προϋπολογισμό, αφού θα ισχύει πλέον το νέο μισθολόγιο για τους στρατιωτικούς.

Το Ι.Κ.Α. παίρνει για πρώτη φορά αυτό που δικαιούται, 1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Μέσα από τον Προϋπολογισμό του 2008 οι δεσμεύσεις μας γίνονται πράξεις. Η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή κρατά το λόγο της!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αναμφίβολα, ο σχεδιασμός της οικονομίας σκέφτεται και τους πολίτες που ζουν στα όρια της φτώχειας, αφού διασφαλίζεται η χρηματοδότηση του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής με τη διάθεση πόρων 2.000.000.000 ευρώ για τα επόμενα τέσσερα χρόνια.

Όλες αυτές οι εισοδηματικές ενισχύσεις πηγαινούν κατευθείαν στην τσέπη των πραγματικά δικαιούχων, αυτών που τις έχουν πραγματικά ανάγκη, χωρίς οι γραφειοκρατικοί μηχανισμοί να απορροφούν οι ίδιοι σημαντικό μέρος των δαπανών αυτών. Αυτό σημαίνει αποτελεσματικότητα των κοινωνικών δαπανών. Διαφέρει από τη χρησιμοποίηση των αντίστοιχων λιγότερων πόρων κατά το παρελθόν. Τότε που, προκειμένου να εξυπηρετηθούν μικροκομματικές σκοπιμότητες, από είκοσι

χιλιάδες που έπαιρναν για το επίδομα τυφλότητας το 2002, ξαφνικά αυξήθηκαν κατά τρεις χιλιάδες μέσα σε μία χρονιά, το 2003, όταν η μέση ετήσια μεταβολή κάθε χρόνο είναι περίπου εκατό με διακόσιοι. Παραμονές εθνικών εκλογών.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ξεκαθαρίσω το εξής: Ασφαλώς και δεν πιστεύουμε ότι με τις παροχές αυτές λύνονται όλα τα προβλήματα. Ούτε πιστεύουμε ότι οι οικογένειες που ζουν στα όρια της φτώχειας από τη μια μέρα στην άλλη θα βελτιώσουν την κατάστασή τους, ιδιαίτερα τη στιγμή που η άνοδος των τιμών αρκετών βασικών προϊόντων στην αγορά κινδυνεύει να απορροφήσει ένα σημαντικό μέρος των πόρων αυτών που διαθέτουμε. Αυτόν τον κίνδυνο δίνουμε τη μάχη να τον αντιμετωπίσουμε.

Δεν θα κρυφτούμε πίσω από το δάκτυλό μας. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι σήμερα χιλιάδες νοικοκυριά σε όλη τη χώρα δύσκολα τα βγάζουν πέρα με την ακρίβεια στην αγορά, ανεξάρτητα αν ο κατώτατος μέσος μηνιαίος μισθός στη χώρα μας αυξήθηκε το 2007 σε σχέση με το 2004 κατά 18% και σε μονάδες σταθερής αγοραστικής δύναμης κατά 15%. Ανεξάρτητα από την εκτιμώμενη αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 3,2% φέτος και 3,5% το 2008 που δηλώνει την αύξηση του διαθέσιμου ιδιωτικού εισοδήματος.

Η Κυβέρνηση δίνει μεγάλη προτεραιότητα στο ζήτημα της καταπολέμησης του πληθωρισμού. Τα υψηλά διατραπεζικά επιτόκια, η ανατίμηση του ευρώ, η σχετικά αποστηρύτερη χρηματοδοτική αξιολόγηση σε συνδυασμό με τις αυξημένες τιμές πετρελαίου και των πρώτων τιμών ασκούν πιέσεις στους προϋπολογισμούς των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων.

Παρ' όλα αυτά όμως ο πληθωρισμός εκτιμάται ότι θα περιοριστεί για το 2007 στο 2,7% από 3,4% που ήταν το 2006 και 0,3% πιο κάτω από τις προβλέψεις. Οι φθινοπωρινές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που προβλέπουν τον πληθωρισμό για τη φετινή χρονιά στο 2,8% επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις της ελληνικής Κυβέρνησης. Η μάχη κατά του πληθωρισμού και της ακρίβειας θα είναι καθημερινή.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι χρειάζεται συστηματική προσπάθεια καταπολέμησης των εσωτερικών αιτιών που πιέζουν τον πληθωρισμό και συντηρούν τα φαινόμενα αισχροκέρδειας. Οι συνεχείς έλεγχοι στην αγορά, η ενεργοποίηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού και η κινητοποίηση των καταναλωτικών οργανώσεων αποτελούν το ανάχωμα σε αυτήν την κατάσταση. Και θα θυμίσω στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, που όψιμα μας κατηγορούν για την ακρίβεια στην αγορά, ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ήταν αυτή που ενεργοποίησε τους κρατικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς προκειμένου να περιοριστούν τα φαινόμενα κερδοσκοπίας. Από το 2004 και μετά αισθάνθηκε η αγορά την παρουσία και τον έλεγχο του κράτους. Από το 2004 και μετά ενεργοποιήθηκε η Επιτροπή Ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα να επιβληθούν πρόστιμα δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ σε επιχειρήσεις και τράπεζες που παραβίαζαν τους κανόνες του υγιούς ανταγωνισμού εις βάρος των καταναλωτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2008 δίνει ιδιαίτερο βάρος στο σκέλος των εσόδων. Θέλω να επισημάνω ότι για την Κυβέρνηση αποτελεί στρατηγική επιλογή η συνέχιση και ολοκλήρωση της φορολογικής μεταρρύθμισης που ξεκίνησαμε το 2004 και που όπως προανέφερα, όχι μόνο αποδίδει καρπούς αλλά ωφελεί και τους πολίτες.

Συνεχίζουμε τη φορολογική ελάφρυνση των φυσικών προσώπων με την περαιτέρω μείωση των φορολογικών συντελεστών. Προχωρά η απλοποίηση και ο εξορθολογισμός του συστήματος φορολογίας των ακινήτων. Καταργείται ο φόρος γονικής παροχής και κληρονομιάς στα ακίνητα, ο οποίος στην πράξη επιβάρυνε μόνο τα μικρά και μεσαία εισοδήματα, δεδομένου ότι στο παρελθόν είχε μειωθεί δραστικά η φορολογία κληρονομιάς για τη μεταβίβαση των επιχειρήσεων. Φοροαπαλλάσσεται η αγορά πρώτης κατοικίας που καλύπτει τις βασικές στεγαστικές ανάγκες.

Τα έσοδα του 2008 δεν πρόκειται να είναι αποτέλεσμα επιβολής νέων φόρων, αλλά έσοδα που θα βασιστούν στην εκτιμώμενη ονομαστική αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος κατά 7%, στην αναπροσαρμογή του ειδικού φόρου κατα-

νάλωσης των πετρελαιοειδών, στην καθιέρωση της ενιαίας φορολογίας των ακινήτων που θα διευρύνει τη φορολογική βάση και θα μειώσει τη φοροαποφυγή στη φορολογία περιουσίας, στη φορολόγηση του ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, το οποίο είχε σχηματιστεί από τα αδιανέμητα κέρδη των επιχειρήσεων κατά τα οικονομικά έτη 2004, 2005, στη δραστική μείωση της φοροδιαφυγής.

Επίσης η αναμόρφωση του συστήματος φορολόγησης και διακίνησης των καυσίμων που αποτελούσε και αποτελεί σήμερα την κύρια εστία φοροδιαφυγής σε συνδυασμό με τους περισσότερους φορολογικούς και τελωνειακούς ελέγχους αναμένεται να συμβάλει αποτελεσματικά.

Η Αντιπολίτευση αμφισβητεί τη δυνατότητα υλοποίησης του Προϋπολογισμού ως προς το σκέλος των εσόδων. Αμφισβητεί τη δυνατότητα της Κυβέρνησης να εισπράξει 6,2 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα έσοδα σε σχέση με το 2007.

Θέλω να θυμίσω ότι το 2007 θα εισπράξουμε 4.000.000.000 ευρώ περισσότερα σε σχέση με το 2006 χωρίς να επιβάλουμε ούτε ένα νέο φόρο. Επομένως φέτος διαψεύδεστε για τις περσινές σας προβλέψεις για το φετινό προϋπολογισμό και φοβούμαι ότι το ίδιο θα συμβεί και κατά τη συζήτηση του επόμενου προϋπολογισμού, όταν θα διαψευστούν οι προβλέψεις οι φετινές που κάνατε για τον Προϋπολογισμό του 2008.

Και επειδή αιωρείται για πολιτική σκοπιμότητα, ότι το φορολογικό βάρος για την επόμενη χρονιά θα το σηκώσουν τα χαμηλά εισοδήματα, θα επιχειρήσω να αποδείξω ότι ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Αφού πρώτα θυμίσω τη μελέτη που παρουσίασε το Δεκέμβριο του 2006 του Ι.ΣΤ.Α.ΜΕ.. Ανέφερε ότι την περίοδο 1995-2004 η Ελλάδα και η Πορτογαλία σημείωσαν τη μεγαλύτερη αύξηση της συνολικής οικονομικής φορολογικής επιβάρυνσης.

Είναι αλήθεια ή δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στην ίδια μελέτη αναφέρεται πως η μεγαλύτερη αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης των εργαζομένων ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος συνέβη στη χώρα μας αυτήν την περίοδο 1995-2004; Δεν ήσασταν εσείς που κυβερνούσατε τη χώρα εκείνη την περίοδο;

Η κινδυνολογία σας, λοιπόν, για δήθεν αφαίμαξη των χαμηλών εισοδημάτων, είναι τουλάχιστον άστοχη, άκαιρη και επικίνδυνη. Και ο λόγος είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμείς σχεδιάσαμε τη φορολογική μας πολιτική με κριτήριο την ελάφρυνση των οικονομικά ασθενέστερων.

Με την αύξηση του αφορολόγητου διασφαλίσαμε ότι ο χαμηλόμισθος που έχει μηνιαίο εισόδημα μέχρι 850 ευρώ ή το ζευγάρι που έχει μηνιαίο εισόδημα 1.700 ευρώ δεν πληρώνει ούτε 1 ευρώ φόρο εισοδήματος. Άρα η κατηγορία αυτή, στην οποία ανήκουν τρία εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες φορολογούμενοι συμβάλλει μηδενικά στην άμεση φορολογία που προβλέπει 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα από το 2006. Το 2004 το όριο αυτό ήταν περίπου στα 700 ευρώ, δηλαδή το ζευγάρι 1.400 ευρώ.

Άρα εύλογα προκύπτει το ερώτημα: Ο μισθωτός των 800 και 850 ευρώ τότε πλήρωνε περισσότερο φόρο εισοδήματος; Πότε θα πληρώσει περισσότερο φόρο; Το 2004 ή το 2008; Το 2004 είναι η απάντηση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εντελώς ενδεικτικά και για σύγκριση σας αναφέρω ότι στη Γαλλία το αντίστοιχο όριο είναι 390 ευρώ.

Και τα μεσαία εισοδήματα, πάνω από 850 ευρώ και μέχρι 2.150 ευρώ ωφελούνται, τόσο από την αύξηση του αφορολόγητου όσο και από τη μείωση των φορολογικών συντελεστών φυσικών προσώπων, αλλά και από τη διεύρυνση του κλιμακίου του κεντρικού φορολογικού συντελεστή κατά 30%.

Άρα, εκτός από τη χαμηλή εισοδηματική τάξη και η μεσαία εισοδηματική τάξη, θα ελαφρυνθεί από την άμεση φορολογία, αφού επιπλέον 1,7 εκατομμύριο φορολογούμενοι θα πληρώσουν λιγότερη φορολογία εισοδήματος.

Και η πρόνοιά μας για τις δύο αυτές τάξεις, δηλαδή τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, δεν τελειώνει εδώ. Αν μένουν σε ενοίκιο θα πληρώσουν λιγότερο ενοίκιο λόγω της κατάρνησης του φόρου χαρτοσήμου. Αν οι γονείς τους τους μεταβιβάσουν ένα διαμέρισμα, δεν θα πληρώσουν φόρο γονικής παροχής.

Εκατόν εξήντα χιλιάδες πλήρωσαν το φόρο αυτόν το 2005 και το 2006. Εάν αγοράσουν σπίτι για πρώτη κατοικία, δεν θα πληρώσουν φόρο. Κάθε ελληνική οικογένεια με δύο παιδιά πληρώνει σήμερα λιγότερο φόρο κι αυτό ενισχύει ακόμη περισσότερο το κοινωνικό πρόσωπο της φορολογικής μας πολιτικής.

Η μείωση της φορολογίας αφορά και τις επιχειρήσεις. Από τη μείωση έως και δέκα ποσοστιαίες μονάδες των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων ωφελούνται δεκάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας και απασχολούν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας -σε αντίθεση με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- προτείνει πράγματι ένα άλλο φορολογικό μοντέλο και δεν είναι μύθος αυτό. Είναι άλλο φορολογικό μοντέλο, όπου τα δημόσια έσοδα δεν αυξάνονται από την αύξηση των φορολογικών συντελεστών αλλά από την αύξηση της φορολογητέας ύλης, που αντανάκλα την αύξηση της επιχειρηματικότητας και τη βελτίωση του οικονομικού περιβάλλοντος και από τη μεγαλύτερη προσπάθεια για την πάταξη της φοροδιαφυγής. Και φαίνεται στην πράξη ότι αυτό το μοντέλο αποδίδει, αφού κατ' αρχάς διαψεύστηκαν οι προβλέψεις των εισηγητών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που προέβλεπαν ότι δεν θα μπορέσει ο προϋπολογισμός να υλοποιηθεί λόγω αυτών των μειώσεων. Απόδειξη είναι ότι αντί να μειώνονται τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων, έχουμε αύξηση κατά 3,6% και 6,2% για τις αντίστοιχες χρονιές που εφαρμόστηκαν οι μειώσεις.

Από την πλευρά, όμως, της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης κατηγορηθήκαμε πολλές φορές άδικα, θαρρώ, ότι μειώνουμε επιλεκτικά τους φόρους, προκειμένου να ενοήσουμε τα μεγάλα συμφέροντα και τα υψηλά εισοδήματα. Αγνοώντας ότι αυτό πλέον αποτελεί συνήθης τακτική για όλες τις χώρες της Ευρώπης. Και προσπερνώντας βέβαια το λόγο που μας οδήγησε σε αυτές τις μειώσεις και που δεν είναι άλλος από το σπύριγμα της επιχειρηματικότητας, που θα οδηγήσει στη μείωση της ανεργίας. Και η οικονομική πολιτική που ακολουθούμε όλα αυτά τα χρόνια και θα ακολουθήσουμε και το 2008 δείχνει ότι είμαστε στο σωστό δρόμο για την αύξηση της απασχόλησης.

Προέβλεπε η αντιπολίτευση πέρσι τέτοιο καιρό αύξηση της ανεργίας. Και σε αυτό διαψευστήκατε. Δημιουργήσαμε την τριετία 2005-2007 περισσότερες από διακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις απασχόλησης, οι περισσότερες από τις οποίες ήταν στον ιδιωτικό τομέα. Η ανεργία μειώθηκε από 11,3% το πρώτο τρίμηνο του 2004 στο 8,1% το δεύτερο τρίμηνο του 2007 και αναμένεται να επιβραδυνθεί παραπάνω στο 7,4% για την επόμενη χρονιά. Το ποσοστό αυτό ανεργίας είναι το μικρότερο από το 1998. Αλλά και αυτή η μείωση δεν μας ικανοποιεί. Έχουμε κατ' επανάληψη δηλώσει ότι όσο υπάρχει έστω και ένας Έλληνας άνεργος, δεν ησυχάζουμε.

Όλα όσα προανέφερα οδήγησαν στο να κερδίσουμε το στοίχημα και των ρυθμών ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Ο ρυθμός ανάπτυξης για το 2007 διατηρήθηκε στο 4,1%, 0,3% πάνω από τις προβλέψεις, και η εκτίμηση για το 2008 είναι ότι θα κυμανθεί στο 4%, παρά τις διεθνείς οικονομικές συγκυρίες που προανέφερα.

Το σημαντικό στοιχείο αυτής της προόδου είναι ότι η ανάπτυξη στηρίχθηκε σε δύο βασικούς πυλώνες:

Στις ιδιωτικές επενδύσεις, εκτός κατοικιών, οι οποίες αναμένεται να συμβάλουν κατά 52% σε αυτή την ανάπτυξη και

Στις εξαγωγές, που εκτιμάται ότι θα συμβάλουν κατά 1,8 εκατοστιαίες μονάδες στην αύξηση του Α.Ε.Π.. Δηλαδή στους δύο αυτούς πυλώνες στηρίχθηκε το 60% της ανάπτυξης για το 2007 και αυτό για μας είναι υγιής ανάπτυξη, υγιής οικονομία. Και μάλιστα μιας ανάπτυξης που στοχεύει στην περιφερειακή σύγκλιση. Αφού τα θετικά αποτελέσματα είναι ήδη ορατά. Τέσσερις νομοί της χώρας έχουν ήδη ξεφύγει από τους φτωχότερους της Ευρώπης. Αφού το 82% των πόρων του Ε.Σ.Π.Α. θα κατευθυνθεί προς την ελληνική περιφέρεια.

Ενδεικτικά θα αναφέρω ότι η δημόσια δαπάνη για τη χρηματοδότηση του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης 2007-2013 θα κυμανθεί στα 5.000.000.000 ευρώ. Αποτέλεσμα θα είναι να

αυξηθούν ακόμη περισσότερο οι εξαγωγές των ελληνικών αγροτικών προϊόντων, οι οποίες κατά τη διετία 2005-2006 παρουσίασαν αύξηση 33%, αλλά και το πραγματικό αγροτικό εισόδημα, το οποίο κατά την ίδια περίοδο παρουσίασε αύξηση κατά 2%.

Θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν κλείσω την εισήγησή μου, να κάνω μια μικρή αναφορά σε μια μεγάλη καινοτομία που περιλαμβάνει ο Προϋπολογισμός του 2008. Πρώτη φορά η παρουσίαση Κρατικού Προϋπολογισμού περιλαμβάνει αναφορά σε συγκεκριμένα πιλοτικά προγράμματα και λειτουργίες υπό τη μορφή ενός εθνικού σχεδίου προγραμμάτων. Ο προϋπολογισμός προγραμμάτων κατηγοριοποιεί τις δημόσιες δαπάνες με κριτήριο τις πολιτικές και τα προγράμματα που χρηματοδοτούνται. Η φιλοσοφία διαχείρισης των δημοσίων δαπανών αλλάζει ριζικά. Το Κοινοβούλιο έχει πλέον σαφή εικόνα για τις πολιτικές, τη χρηματοδότηση των οποίων εγκρίνει αλλά και των προσδοκώμενων αποτελεσμάτων. Παρέχεται η δυνατότητα πολυετούς προγραμματισμού των δημοσίων δαπανών και η δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου διαχείρισης των πόρων αλλά και των αποτελεσμάτων που επιτεύχθηκαν.

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός γίνεται κατανοητός σ' όλους τους πολίτες που πλέον γνωρίζουν πού κατευθύνονται οι πόροι. Τελικό αποτέλεσμα είναι η ενίσχυση της διαφάνειας και της αποτελεσματικότητας των δημοσίων δαπανών αλλά και η παροχή υψηλότερου επιπέδου αγαθών και υπηρεσιών στους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νωπή λαϊκή ετυμολογία δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την άσκηση μιας πολιτικής με μεγαλύτερο βαθμό ελευθερίας έναντι του πολιτικού κόστους και για την Κυβέρνηση και για την Αντιπολίτευση. Αυτό διευκολύνει την αναζήτηση κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης, που είναι απολύτως απαραίτητη για την προώθηση των μεγάλων διαρθρωτικών ζητημάτων. Οι πολίτες απαιτούν απ' όλους μας να συζητήσουμε προκειμένου να λυθούν αυτά τα προβλήματα. Όμως από τον εθνικό διάλογο για την παιδεία αποχωρείτε, από την προαναθεωρητική διαδικασία του Συντάγματος αποχωρείτε, στο διάλογο για το ασφαλιστικό παρίστασθε προσχηματικά, «τορπιλίζετε» κάθε προσπάθεια καθώς υπερεκτιμάτε κάθε πιθανό πολιτικό κόστος, υποεκτιμάτε δηλαδή τη βούληση των πολιτών για να επιλυθούν αυτά τα ώριμα θέματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πρέπει να καταλάβετε ότι δεν αδικείτε μόνο τον τόπο αλλά και τον εαυτό σας, καθώς αν δεχτούμε ότι ο τρόπος με τον οποίο εμείς κυβερνάμε είναι αναποτελεσματικός, όπως ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση, τότε εύλογα προκύπτει το ερώτημα γιατί ο ελληνικός λαός δεν επέλεξε εσάς να κυβερνήσετε: Είτε γιατί υπάρχει κακό παρελθόν και δεν ξεχνιέται είτε γιατί ο τρόπος με τον οποίο αντιπολιτεύεστε δεν είναι ο ενδεδειγμένος. Και το μεν παρελθόν σας δεν μπορείτε να το αλλάξετε, αλλά αυτό που μπορείτε σίγουρα να αλλάξετε είναι ο τρόπος με τον οποίον αντιπολιτεύεστε.

Μέσω του Προϋπολογισμού του 2008 η Κυβέρνηση στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα στην ελληνική κοινωνία, κάνει πράξη τις δεσμεύσεις της, στηρίζει το εισόδημα της ελληνικής οικογένειας, σφραγίζει την πορεία εξυγίανσης και ανάπτυξης της οικονομίας μας, οδηγεί τη χώρα ένα βήμα μπροστά με σταθερό «τιμόνι», με αξιοπιστία και σιγουριά.

Ο Προϋπολογισμός του 2008 είναι το επόμενο σταθερό βήμα στη μεγάλη προσπάθεια για μία υγιή και δυναμική οικονομία. Για μία πολιτική με ανθρώπινο πρόσωπο, για μία πολιτική αλλαγών και μεταρρυθμίσεων με όφελος και προοπτική για όλους τους πολίτες, για μία δίκαιη κοινωνία που χρειάζονται όλοι οι Έλληνες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλείται στο Βήμα η γενική εισηγήτρια του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κατσέλη.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΛΟΥΚΙΑ-ΤΑΡΣΙΤΣΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κύριε εισηγητά της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, σας άκουσα προσεκτικά. Μας μιλήσατε για

σκυταλοδρομίες, για κάποιο βηματοδότη που η τιμή του έπεσε -ίσως να γίνεται τώρα στην Ασία αυτός ο βηματοδότης- για τις διεθνείς εξελίξεις, για την πολιτική σας έτσι όπως την αντιλαμβάνεστε. Για το σήμερα και το αύριο δεν σας άκουσα να λέτε τίποτα. Αν όλοι ωφελούνται -αυτό δεν το κατάλαβα- γιατί βγαίνει όλος ο κόσμος στο δρόμο; Αν μειώσατε τα φορολογικά βάρη και στα χαμηλότερα και στα μεσαία και στα ανώτερα εισοδηματικά κλιμάκια, τότε πώς έχετε αυξήσει τα φορολογικά σας έσοδα; Θα μας απαντήσετε; Ας μιλήσουμε λοιπόν εμείς για τα προβλήματα και τις προοπτικές και του σήμερα και του αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός δεν είναι παιχνίδι αριθμών. Πίσω από τα νούμερα κρύβονται οι προσδοκίες και οι ανησυχίες εκατομμυρίων Ελλήνων για το παρόν και το μέλλον τους. Πίσω από τα νούμερα κρύβεται η αγωνία χιλιάδων εργαζομένων που δεν καλύπτουν με το εισόδημά τους τις βασικές τους ανάγκες, που δεν γνωρίζουν πώς θα πληρώσουν τα χρωστούμενα. Κρύβεται το δράμα δύο εκατομμυρίων συμπολιτών μας που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και η ανασφάλεια του συνταξιούχου που δεν μπορεί πια να καλύψει με την πενιχρή σύνταξη που παίρνει το νοίκι και τα φάρμακά του. Κρύβεται η απογοήτευση του δημιουργικού επιχειρηματία που βλέπει τα σχέδιά του να υπονομεύονται από συνεχείς, απρόβλεπτες και αποσπασματικές αλλαγές σε ρυθμίσεις και κανόνες.

Κρύβονται τα όνειρα της νεολαίας μας για το αύριο. Κρύβονται οι προοπτικές μας ως κοινωνίας, οι δυνατότητές μας ως χώρα, η ποιότητα ζωής που θα έχουμε στο μέλλον. Επομένως, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό είναι άκρως πολιτική διαδικασία, που αφορά όλους μας.

Αυτό που πρέπει να συγκρατήσει ο Έλληνας φορολογούμενος από τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2008, είναι ότι το σημερινό αδιέξοδο δεν μπορεί να χρεωθεί ούτε στην παγκοσμιοποίηση, ούτε στον αυξανόμενο ανταγωνισμό ούτε στα χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα της οικονομίας. Τα φαινόμενα αυτά επιβαρύνουν την οικονομική ευημερία, αλλά δεν οδηγούν νομοτελειακά σε αδιέξοδο.

Το σημερινό αδιέξοδο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλεται στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Οφείλεται σε συγκεκριμένες κοντόφθαλμες επιλογές, που έχουν φορτώσει δυσβάσταχτα βάρη στις πλάτες των μισθωτών, των αγροτών, των μικρών και μεσαίων επιχειρηματιών και των συνταξιούχων. Από αυτούς ζητούνται διαρκώς θυσιές για ένα αβέβαιο μέλλον. Γι' αυτό και ο κόσμος βγαίνει στους δρόμους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μία Κυβέρνηση που ζητά διαρκώς θυσιές από τους πολλούς και χαρίζει απλόχερα στους λίγους. Με την πολιτική της χωρίζει την κοινωνία σε ευγενείς, που έχουν μόνο απολαβές και δικαιώματα και σε πληβείους, που έχουν μόνο βάρη και υποχρεώσεις. Είναι η πρώτη φορά στην οικονομική ιστορία της χώρας μας όπου οι νέοι παίρνουν σαφή μηνύματα ότι η ποιότητα ζωής τους και το επίπεδο διαβίωσής τους θα είναι χειρότερο από αυτό των γονιών τους.

Το οικονομικό αδιέξοδο έχει γίνει πια αντιληπτό στην ελληνική κοινωνία. Η μεγάλη συμμετοχή του κόσμου στην απεργία της Τετάρτης δεν ήταν διαμαρτυρία μόνο για το ασφαλιστικό. Αποτελεί κραυγή απόγνωσης για την ακρίβεια, για τη συμπίεση της αγοραστικής δύναμης, για την ανασφάλεια που βιώνουν χιλιάδες νοικοκυριά, για την απουσία σιγουριάς και προοπτικής. Η ανασφάλεια αυτή τροφοδοτείται από την αντιφατικότητα της οικονομικής πολιτικής και την αναντιστοιχία λόγων και έργων της Κυβέρνησης. Αντί για ανάπτυξη και πρόοδο, έχουμε έκρηξη κερδών σε τράπεζες και σε επιχειρήσεις. Αντί για εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο., έχουμε διψήφιες αυξήσεις τιμολογίων. Αντί για νοοκύρεμα του κράτους, έχουμε αύξηση των ελλειμμάτων και υπερχρέωση. Αντί για αύξηση της απασχόλησης, έχουμε προσλήψεις στο δημόσιο από το παράθυρο με κομματικά κριτήρια. Αντί για κοινωνική πολιτική, έχουμε πρακτικές φιλόπτωχου σωματοειδούς.

Οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους. Γιατί, θα μου πείτε, τέτοια αντιφατικότητα; Η μόνη εξήγηση που μπορώ να δώσω, είναι ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα σε δύο βάθρα εξίσου επικίνδυνα για την οικονομία: το βάθρο του

νεοφιλελευθερισμού και το βάθος του κρατισμού και μάλιστα ενός πελατειακού και κομματικού κρατισμού. Άλλοτε η Κυβέρνηση θεοποιεί την αγορά και αδιαφορεί για την κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή, θεωρεί τα κοινωνικά δικαιώματα, τη διέυρυνση των κατακτήσεων των εργαζομένων ως απειλή για την οικονομία και άλλοτε πάλι προωθεί ένα πελατειακό κρατισμό και έναν άκραιο κομματισμό. Θωρακίζει θεσμικά την αδιαφάνεια αντί της λογοδοσίας. Προωθεί την αναξιοκρατία σε βάρος της αξιοκρατίας. Γιγαντώνει τη γραφειοκρατία, την ανευθυνότητα και τον κομματισμό.

Η συνεπής εφαρμογή μέτρων είτε της μιας είτε της άλλης αντίληψης θα αρκούσε να οδηγήσει μια χώρα σε αδιέξοδο. Η ταυτόχρονη, όμως, εφαρμογή μέτρων και των δύο, καταλήγει σε τραγέλαφο. Αποτελεί βαρίδι για την ανάπτυξη της οικονομίας, ευκαιρία πλουτισμού για τους λίγους και ημετέρους και παγίδα φτώχειας για την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Πρόσφατο παράδειγμα η πολιτική σας για τον Ο.Τ.Ε. Με πρόσχημα την περαιτέρω απελευθέρωση της αγοράς των τηλεπικοινωνιών καταργήσατε, κύριε Υπουργέ, κάθε ρύθμιση που θα προστάτευε τον Ο.Τ.Ε. από μία επιθετική εξαγορά. Καταργήσατε την υποχρέωση να κατέχει το ελληνικό δημόσιο τουλάχιστον το 1/3 του μετοχικού κεφαλαίου του. Καταργήσατε το όριο του 5% για άσκηση δικαιωμάτων ψήφου στη γενική συνέλευση.

Μείωσατε το ποσοστό άσκησης των δικαιωμάτων της μεγάλης μειοψηφίας στο 20%. Και τώρα; Τώρα που τα πράγματα πηγαίνουν ακριβώς εκεί που εσείς επιτρέψατε να πάνε, τρέχετε πανικόβλητοι να διορθώσετε τα αδιόρθωτα, με νομοθετικές ρυθμίσεις αμφίβολης αποτελεσματικότητας.

Τώρα αντιληφθήκατε ότι η απόκτηση μετοχών του Ο.Τ.Ε. από τρίτα πρόσωπα συνεπάγεται τη δυνατότητα άσκησης κρίσιμων καταστατικών δικαιωμάτων; Τώρα αντιληφθήκατε ότι ο Ο.Τ.Ε. είναι εθνικής στρατηγικής σημασίας επιχείρηση; Όταν στις αρχές Σεπτεμβρίου δηλώνατε ότι το ποσοστό του δημοσίου μπορεί και πρέπει να κατέβει στο 5%-10%, δεν το είχατε αντιληφθεί;

Αυτοί, κύριοι συνάδελφοι, οι χειρισμοί, είναι επιεικώς ανεπίτρεπτοι. Εκθέτουν τη χώρα, ζημιώνουν τον Ο.Τ.Ε., τους μετόχους του και το ελληνικό δημόσιο. Γι' αυτό και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε τροπολογία, που σταματά τουλάχιστον τον κατήφορο και διαφυλάσσει, όσο γίνεται, το δημόσιο έλεγχο της εταιρείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία έχει την ευθύνη για την πορεία της οικονομίας τέσσερα χρόνια τώρα. Και ποιος είναι ο απολογισμός; Η πρωτοφανής αναποτελεσματικότητα στην άσκηση οικονομικής πολιτικής, που αποκαλύπτεται σε όλο της το μεγαλείο στον Προϋπολογισμό του 2008. Πρόκειται για έναν Προϋπολογισμό αποκάλυψης, της αποκάλυψης του αδιεξόδου της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Γιατί όμως η οικονομική πολιτική είναι αδιέξοδη; Γιατί, για να καλύψει τις αντιφάσεις που προκύπτουν από τη δύσκολη ισορρόπηση μεταξύ νεοφιλελευθερισμού και πελατειακού κρατισμού, καταφεύγει σε πέντε ιδεολογήματα, πέντε μύθους, για να νομιμοποιήσει την πολιτική της, ιδεολογήματα και μύθοι, που όταν μετουσιώνονται σε πολιτική πράξη, οδηγούν μαθηματικά στην οικονομική επιβράδυνση, στη χειρότερη δυνατή ανταγωνιστικότητα, στην ακρίβεια, στην ανεργία και στην κοινωνική αδικία. Ας τους πάρουμε έναν-έναν.

Ο πρώτος μύθος αφορά στον ισχυρισμό της Κυβέρνησης ότι η μείωση των φορολογικών συντελεστών στις επιχειρήσεις οδηγεί αυτόματα στην αύξηση των παραγωγικών επενδύσεων. Τίποτα πιο αναληθές, για μια οικονομία όπως η ελληνική, που το κόστος για μια επένδυση παραμένει απαγορευτικό μιν, αλλά για τελείως άλλους λόγους.

Τι έκανε η Κυβέρνηση; Μείωσε τους συντελεστές φορολογίας των ανωνύμων εταιρειών, των Ε.Π.Ε. και των ξένων επιχειρήσεων από το 35% στο 25% και άφησε αμετάβλητη, μέχρι σήμερα τουλάχιστον, τη βαριά φορολογία της εργασίας. Η τελευταία έκθεση της EUROSTAT είναι αποκαλυπτική: η Ελλάδα είναι μία από τις δύο ή τρεις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την πιο χαμηλή φορολογία στο εισόδημα από κεφάλαιο και ταυτόχρονα την πιο βαριά φορολογία στα εισοδήματα από εργασία.

Το μοντέλο της Ιρλανδίας είναι χαρακτηριστικό. Στην Ιρλανδία τα εισοδήματα από κεφάλαιο –ακούστε το, κύριοι συνάδελφοι, είναι ενδιαφέρον- φορολογούνται με 41%. Τα εισοδήματα από εργασία μόλις με 25%. Είναι επομένως μύθος ότι η Ιρλανδία φορολογεί με χαμηλό συντελεστή τα κέρδη των επιχειρήσεων. Με χαμηλό συντελεστή 12,5% φορολογεί μόνο τα κέρδη των επιχειρήσεων που δεν διανέμονται, δηλαδή που χρησιμοποιούνται από τις ίδιες τις επιχειρήσεις για νέες επενδύσεις. Αντίθετα τα μερίσματα φορολογούνται με συντελεστή που υπερβαίνει το 40%.

Η Κυβέρνηση μειώνοντας το φορολογικό συντελεστή και στα διανεμόμενα κέρδη στην πράξη χαρίζει περίπου 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ το χρόνο στις μεγάλες επιχειρήσεις, κυρίως στις τράπεζες. Ταυτόχρονα αφαιρεί κάθε φορολογικό κίνητρο για επενδύσεις και δημιουργεί σημαντικά αντικίνητρα για εργασία. Έτσι, αν κάποιος έχει εισόδημα 50.000 ευρώ μόνο από μερίσματα, δεν πληρώνει καθόλου φόρο. Αν το ίδιο ποσό προέρχεται από μισθωτή εργασία, ο εργαζόμενος πληρώνει φόρο εισοδήματος 12.000 ευρώ.

Καμιά χώρα δεν εφαρμόζει αυτή την πολιτική. Ή μάλλον, λάθος, υπάρχει άλλη μία, η Σλοβακία. Είχατε να ακολουθήσετε το παράδειγμα των είκοσι έξι άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προτιμήσατε τη Σλοβακία. Συγχαρητήρια!

Όπως περιμέναμε, παρά τη μείωση φορολογίας κερδών, ούτε η εγχώριες επενδύσεις ούτε η ξένες άμεσες επενδύσεις αυξήθηκαν. Το αντίθετο μάλιστα.

Η συμβολή των εγχώριων επενδύσεων στην ανάπτυξη μειώνεται, ενώ οι κατασκευές και οι ιδιωτικές κατοικίες καταλαμβάνουν τη μερίδα του λέοντος.

Συγχρόνως, το ισοζύγιο ξένων άμεσων επενδύσεων το 2007 έγινε δραματικά αρνητικό για τη χώρα μας. Επενδύουμε στο εξωτερικό για πρώτη φορά πολύ περισσότερα απ' ό,τι οι ξένοι στην Ελλάδα.

Ήδη τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του 2008 για το οκτάμηνο έχουν ανατραπεί. Κατά το εννιάμηνο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου 2007 σημειώθηκε καθαρή εκροή κεφαλαίων για επενδύσεις 2.500.000.000 ευρώ. Σύμφωνα δε με το Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε., τα τελευταία χρόνια από τη βόρεια Ελλάδα και μόνο εγκαταστάθηκαν σε βολκανικές χώρες τρεις χιλιάδες επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα να χαθούν εξήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, το 2005 είχατε επισημάνει ότι μία από τις βασικές αδυναμίες της οικονομικής πολιτικής ήταν η μικρή συμβολή των ξένων επενδύσεων στην ανάπτυξη. Τότε που το είπατε, το ισοζύγιο επενδύσεων ήταν θετικό για τη χώρα μας. Τώρα, τι έχετε να πείτε;

Η μειωμένη φορολόγηση των κερδών, επομένως, μεταφράστηκε απλώς σε ρεκόρ κερδοφορίας ύψους –ακούστε!- 11.000.000.000 ευρώ για τις μεγάλες εισηγμένες επιχειρήσεις, ιδιαίτερα για τις τράπεζες, τις εταιρείες επενδύσεων και τις ασφαλιστικές εταιρείες. Αυτοί είναι που κερδίζουν. Χαρίσατε υπέρογκα κέρδη στις τράπεζες, πόρους που θα μπορούσαν να είχαν χρησιμοποιηθεί για την ανάπτυξη.

Η χώρα μας, όμως, εξακολουθεί να είναι ελάχιστα ελκυστική στους επενδυτές. Εάν θέλουμε νέες παραγωγικές επενδύσεις, πρέπει να κάνουμε τολμηρές τομές τόσο σε θεσμούς όσο και σε πολιτικές. Σε θεσμούς, γιατί η οικονομία λειτουργεί αποτελεσματικά μόνο με απλούς και σταθερούς κανόνες, με κανόνες διαφανείς και γνωστούς σε όλους εκ των προτέρων.

Οι αλλαγές στη φορολογία, όσο ευνοϊκές και αν είναι για τους μετόχους, δεν μπορούν να μειώσουν το υψηλό κόστος που προκύπτει από τη γραφειοκρατία, τη διαφθορά, τη χαμηλή παραγωγικότητα της Δημόσιας Διοίκησης, και την αβεβαιότητα του ρυθμιστικού περιβάλλοντος.

Το κόστος της γραφειοκρατίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ξεπεράσει τα 6.000.000.000 ευρώ ετησίως. Υπάρχει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα που να μπορεί σοβαρά να υποστηρίξει ότι η Κυβέρνηση έλαβε κάποιο σοβαρό μέτρο για την πάταξη της γραφειοκρατίας; Πιστεύω πως όχι.

Η Ελλάδα κατατάσσεται τελευταία στην Ευρωπαϊκή Ένωση στα ζητήματα της διαφάνειας, πρώτη δηλαδή στη διαφθορά.

Εκτός από λόγια, τι έκανε η Κυβέρνηση για την πάταξη της διαφθοράς;

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού υπολείπεται. Σήμερα που μιλάμε, εκκρεμούν σ' αυτήν περίπου τετρακόσιες υποθέσεις και ο Υπουργός Ανάπτυξης είπε πρόσφατα ότι είναι ευθύνη της ίδιας της επιτροπής να ιεραρχήσει τις σοβαρές, λέει, υποθέσεις και να τις προωθήσει.

Δεν είναι δική σας ευθύνη, κύριε Υπουργέ της Ανάπτυξης, να εγγυηθείτε την ανεξαρτησία και την αποτελεσματικότητα της Επιτροπής Ανταγωνισμού, να στηρίξετε την επιτροπή στο έργο της με πρόσθετους πόρους και στελέχη;

Λέμε ότι θέλουμε επενδύσεις. Κάθε επενδυτής, όμως, ξέρει ότι, για να κάνει μία επένδυση στην Ελλάδα, πρέπει να ωπλιστεί με ιώβειο υπομονή, γερό στομάχι και μεγάλο, πολύ μεγάλο πορτοφόλι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την προώθηση των επενδύσεων χρειάζονται όχι μόνο θεσμικές τομές, αλλά και άλλες πολιτικές. Χρειάζονται μακρόπνοες πολιτικές για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης, για την προώθηση της έρευνας και της καινοτομίας, για τη βελτίωση των υποδομών.

Για εμάς, οι δημόσιες επενδύσεις στην παιδεία, στη γνώση, στη δια βίου εκπαίδευση, στις υποδομές είναι συμπληρωτικές, όχι ανταγωνιστικές, των ιδιωτικών παραγωγικών επενδύσεων. Δεν μπορούμε να προωθήσουμε νέες επενδύσεις, όταν το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έχει μείνει καθηλωμένο από το 2005 στο 3,8% του Α.Ε.Π.. Ήταν 5%, όταν ήταν το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην κυβέρνηση. Αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο έχουμε περιφερειακή απόκλιση αντί σύγκλιση. Οι ιδιώτες επενδυτές έχουν κάθε κίνητρο να επενδύουν στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, αντί στην ελληνική περιφέρεια, όταν απουσιάζουν σύγχρονες υποδομές. Γι' αυτό πρέπει οι δαπάνες για δημόσιες επενδύσεις να ξεπεράσουν το 5% του Α.Ε.Π., όπως έχουμε προτείνει.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για στήριξη των επενδύσεων, όταν περίπου το 1/3 του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δεν έχει ακόμη αξιοποιηθεί, λόγω οργανωτικών και διοικητικών αδυναμιών.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για αύξηση της παραγωγικότητας, όταν οι δαπάνες για την παιδεία δεν ξεπερνούν το 3% του Α.Ε.Π..

Ερχόμαστε στον δεύτερο μύθο, ο οποίος αφορά στην ανάπτυξη και είναι άμεσα συνδεδεμένος με τον πρώτο. Αρκεί, κατά την Κυβέρνηση, να μειωθούν οι συντελεστές φορολογίας στα κέρδη, να δοθούν κίνητρα μέσω του αναπτυξιακού νόμου, να προωθηθούν οι ΣΔΙΤ, οι Συμπράξεις Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα και να υπογραφούν τα επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΣΠΑ με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και η ανάπτυξη προκύπτει αυτόματα, ή μάλλον έχει ήδη προκύψει. Αυτό είναι το θεώρημα του «αυτομάτου πιλότου».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι πανάκεια. Στην καλύτερη περίπτωση αποτελούν ένα πρόσθετο εργαλείο, πόσο μάλλον όταν για την πραγματοποίησή τους απαιτείται πολύς χρόνος και αυξημένο κόστος για το δημόσιο και τον φορολογούμενο. Όσο για το ονομαζόμενο Ε.Σ.Π.Α. η εκκίνησή του έχει ήδη καθυστερήσει, αν και βρισκόμαστε στο τέλος του πρώτου χρόνου εφαρμογής του.

Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2008 έχουν εγγραφεί λιγότερο από 7.000.000.000 ευρώ για να καλυφθούν τόσο το Γ' όσο και το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το Ε.Σ.Π.Α. δηλαδή. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι είτε θα αναβληθεί και άλλο η εκκίνηση του Ε.Σ.Π.Α., είτε θα χρηματοδοτηθεί σε βάρος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης με κίνδυνο απώλειας πόρων.

Η ξεκάθαρη στόχευση απουσιάζει εντελώς από την πολιτική της Κυβέρνησης. Ο κ. Σουφλιάς στο Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο ταυτίζει την ανάπτυξη με τους μεγάλους οδικούς άξονες. Ο κ. Παυλόπουλος με τη διοικητική μεταρρύθμιση. Ο κ. Αλογοσκούφης με την ανάπτυξη των τραπεζών εντός και εκτός Ελλάδας. Είναι αδύνατον να εντοπίσει κανείς στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, τις αναπτυξιακές προτεραιότητες της Κυβέρνησης, πόσο μάλλον τη συνέργεια πολιτικών. Χωρίς όμως

συνέργεια πολιτικών, στοχευόμενα αναπτυξιακά κίνητρα, επαρκείς επενδυτικούς πόρους, ενεργητικές πολιτικές και θεσμικές τομές, δεν μπορεί να υπάρξει βιώσιμη ανάπτυξη. Γι' αυτό άλλωστε ο αναπτυξιακός δυναμισμός της ελληνικής οικονομίας έχει αρχίσει να κάμπτεται. Η επιβράδυνση δε θα συνεχιστεί και το 2008 και το 2009.

Το πιο ανησυχητικό όμως είναι ότι τόσο η ιδιωτική κατανάλωση όσο και οι επενδύσεις χρηματοδοτούνται με δανεικά. Η ελληνική οικογένεια εξάντλησε πρώτα τις αποταμιεύσεις της και μετά στράφηκε στις τράπεζες. Το ποσοστό της αποταμίευσης έπεσε σε μονοψήφιο αριθμό. Ο δανεισμός των νοικοκυριών έχει ξεπεράσει τα 90.000.000.000 ευρώ. Η αύξηση των επενδύσεων στην οικονομία έχει χρηματοδοτηθεί ουσιαστικά από δύο πόρους: Τις μεταβιβαστικές εισπράξεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις βραχυπρόθεσμες εισροές χρηματοπιστωτικών κεφαλαίων από το εξωτερικό. Η πρώτη πηγή έχει ημερομηνία λήξης. Η δεύτερη είναι ευμετάβλητη και ασταθής.

Επομένως, όχι μόνο η ανάπτυξη, αλλά και η χρηματοδότησή της στηρίζονται σε πηλίνα πόδια. Η ελληνική οικονομία ολοένα και περισσότερο ζει με δανεικά.

Κατηγορούσατε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ότι χρέωσε το δημόσιο. Εσείς χρεώνετε και το δημόσιο και τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους πολίτες και τα νοικοκυριά. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Ο τρίτος μύθος της Κυβέρνησης, είναι ο μύθος της πολιτικής της εξωστρέφειας, το ακούσαμε από τον κ. Σαλμά, που έχει οδηγήσει τάχα σε ταχεία αύξηση των εξαγωγών. Δυστυχώς, η πραγματικότητα διαψεύδει και αυτό το μύθο. Αντί για πολιτική εξωστρέφειας, έχουμε πολιτικές που εντείνουν την εξάρτηση της χώρας από τη διεθνή συγκυρία και τις διεθνείς ευμετάβλητες χρηματισματικές.

Έχουμε χάσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαντικά μερίδια της αγοράς στα αγροτικά προϊόντα, στα χημικά, στα πλαστικά, στις περισσότερες κατηγορίες των κλάδων μεταποίησης. Μόνη εξαίρεση αποτελεί η μεταλλουργία, διότι λόγω της αύξησης των διεθνών τιμών και της Κίνας, υπάρχει αύξηση της ζήτησης για τις πρώτες ύλες της μεταλλουργίας, καθώς και τα μεταφορικά μέσα, εκτός πλοίων, όπου ουσιαστικά επανεξάγουμε νέα ή μεταχειρισμένα αυτοκίνητα. Ευτυχώς για την Ελλάδα που η αυξημένη ζήτηση για διεθνείς μεταφορές, κυρίως από την Κίνα, έχει επιφέρει άνοδο των ναύλων ξηρού φορτίου και επομένως των καθαρών εισπράξεων από υπηρεσίες μεταφορών. Αυτή η εξέλιξη, μαζί με τον τουρισμό, μετρίασαν κάπως τα αρνητικά αποτελέσματα.

Οι εξελίξεις αυτές, σε συνδυασμό με την καθαρή αρνητική θέση της χώρας στις διεθνείς άμεσες επενδύσεις, οδήγησαν σε δραματική αύξηση του βραχυπρόθεσμου δανεισμού. Έτσι, αντί για πολιτική εξωστρέφειας, καταλήξαμε να έχουμε πολιτική εξάρτησης από τις διαθέσεις και τις κινήσεις ιδιωτικών χρηματοπιστωτικών κεφαλαίων.

Ο τέταρτος μύθος αφορά τη δημοσιονομική εξυγίανση. Αντί όμως για δημοσιονομική εξυγίανση έχουμε δημοσιονομικές αλχημείες. Για την κάλυψη δε της διόγκωσης των δαπανών, τι έχουμε; Φοροεπιδρομή στα μεσαία και χαμηλά εισοδηματικά στρώματα.

Φέτος, για τέταρτη συνεχή φορά, το έλλειμμα του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού εμφανίζεται μειωμένο. Μειωμένο όμως, χάρις σε λογιστικές αλχημείες, τις ίδιες ακριβώς αλχημείες με τις οποίες η Κυβέρνηση παρουσίασε αυξημένο το έλλειμμα του 2004 και οδήγησε τη χώρα σε επιτήρηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Δεν σας αρέσει να τα ακούτε, αλλά το 2004 η Κυβέρνηση άλλαξε τον τρόπο λογιστικής καταγραφής των αμυντικών δαπανών, έτσι ώστε να αυξηθεί το έλλειμμα. Το 2006 άλλαξε και πάλι τον τρόπο καταγραφής τους, έτσι ώστε σήμερα αυτές οι δαπάνες να απεικονίζονται στο έλλειμμα, ακριβώς όπως γινόνταν πριν το 2004.

Παρουσίασε και παρουσιάζει κατά το δοκούν τη λεγόμενη άσπρη τρύπα, δηλαδή τα αποτελέσματα των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλειας και Πρόνοιας και των Ο.Τ.Α., αρνητικά για

το 2004 και θετικά για τα επόμενα χρόνια.

Και ερωτώ τον κύριο Υπουργό Οικονομίας: Αν τα αποτελέσματα των Ο.Κ.Α.Π. και των Ο.Τ.Α. είναι πράγματα τόσο θετικά, όσο τα παρουσιάζετε, τότε πως γίνεται τα ασφαλιστικά ταμεία να δυσκολεύονται να καταβάλουν τις συντάξεις; Πώς γίνεται οι Ο.Τ.Α. να εμφανίζονται πλεονασματικοί όταν όλοι γνωρίζουμε ότι στην συντριπτική τους πλειοψηφία είναι υπερχρεωμένοι, με πρώτο και καλύτερο τον Δήμο Αθηναίων;

Ένα άλλο σκοτεινό και ύποπτο κονδύλι είναι οι λεγόμενες εθνικολογιστικές προσαρμογές. Είναι το μαγικό κονδύλι, το κονδύλι λάστιχο, που αυξάνεται και μειώνεται ανάλογα με το ύψος του ελλείμματος που θέλει να εμφανίζει κάθε χρόνο η Κυβέρνηση.

Επιτέλους, κύριε Υπουργέ, εξηγήστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία, τι ακριβώς είναι αυτές οι σωτήριες εθνικολογιστικές προσαρμογές; Ποια είναι η θαυματουργική τους ιδιότητα, που αυξάνει το έλλειμμα του 2004 και τα επόμενα χρόνια το μειώνει δραματικά;

Ας κάνουμε τώρα έναν απλό υπολογισμό για να αποκαλύψουμε τα πραγματικά στοιχεία της δημοσιονομικής διαχείρισης από τη Νέα Δημοκρατία. Αν αφαιρέσει κανείς από το προϋπολογισμό του 2004 τις ολυμπιακές δαπάνες και εξετάσει την περίοδο 2004-2008, τόσο οι δαπάνες όσο και τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού έμειναν περίπου σταθερά ως ποσοστά του Α.Ε.Π. Οι δαπάνες είναι περίπου 24% του Α.Ε.Π. και τα έσοδα 22% του Α.Ε.Π.. Και ερωτώ τον κύριο Υπουργό: Πώς είναι δυνατόν να έχει μειωθεί το έλλειμμα του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού κατά 5,2 εκατοστιαίες μονάδες του Α.Ε.Π. μέσα σε τρία χρόνια, όταν τόσο οι δαπάνες όσο και τα έσοδα παραμένουν καθηλωμένα περίπου στο ίδιο ποσοστό του Α.Ε.Π.; Πρόκειται για θαύμα! Η πολιτική της αλχημείας σε όλο της το μεγαλείο. Αυτή απεικονίζεται και στον Προϋπολογισμό του 2008.

Σας αποδείξαμε με χαρτί και με μολύβι, από την ανάλυση των χρηματοδοτικών αναγκών της κεντρικής Κυβέρνησης, ότι το έλλειμμα της κεντρικής Κυβέρνησης το 2007 θα είναι τουλάχιστον κατά 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ υψηλότερο από αυτό που εμφανίζεται στον Προϋπολογισμό.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις μας, που δεν αμφισβητήσατε, το έλλειμμα της γενικής Κυβέρνησης θα ξεπεράσει το 3% του Α.Ε.Π., το όριο του συμφώνου σταθερότητας. Το έλλειμμα δε, θα αυξηθεί ακόμα περισσότερο αν η Κυβέρνηση δεν λάβει νέα φορολογικά μέτρα.

Το ίδιο και με το χρέος. Σύμφωνα με στοιχεία που παρέθεσα στην γραπτή μου εισήγηση, το χρέος του δημοσίου είναι και αυτό σημαντικά υποεκτιμημένο. Ο μύθος επομένως της δημοσιονομικής εξυγίανσης καταρρίπτεται.

Όπως απέδειξα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έλλειμμα του δημοσίου όχι μόνο δεν μειώθηκε, αλλά αυξήθηκε. Η αύξηση όμως αυτή συνοδεύτηκε από δραματικές αλλαγές στα δημόσια οικονομικά, όλες σχεδόν προς το χειρότερο. Μια χειροτέρευση που διευρύνεται με τον Προϋπολογισμό του 2008. Οι πρόσθετες δημόσιες δαπάνες που έγιναν μεταξύ 2004 και 2008 είναι 14.000.000.000 ευρώ. Αν αφαιρεθούν, όπως είναι σωστό, οι μη επαναλαμβανόμενες ολυμπιακές δαπάνες που επιβάρυναν τη χρήση του 2004, η αύξηση φτάνει τα 16,5 δισεκατομμύρια. Θυμίζω ότι ένα από τα βασικά προεκλογικά επιχειρήματα της Νέας Δημοκρατίας το 2004 ήταν ότι θα εξοικονομούσε 10.000.000.000 ευρώ σε μια τετραετία. Στην πράξη αύξησε, αντί να μειώσει, τις δαπάνες κατά 16,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2004.

Πού οφείλεται αυτή η τεράστια αύξηση των δαπανών; Μήπως οφείλεται στην αύξηση των δημοσίων επενδύσεων, ώστε να βελτιωθούν οι υποδομές και η παραγωγικότητα της οικονομίας; Δυστυχώς όχι. Οι δημόσιες επενδύσεις μειώθηκαν, όπως είδαμε, ως ποσοστό του Α.Ε.Π.. Μήπως αυξήθηκαν οι δαπάνες εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους; Όχι βέβαια. Καθ' όλη τη διάρκεια της τετραετίας οι δαπάνες αυτές παραμένουν σταθερές σε απόλυτους αριθμούς και συνεπώς μειώθηκαν ως ποσοστό του Α.Ε.Π.. Μήπως αυξήθηκαν οι δαπάνες για την παιδεία, την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση; Δυστυχώς όχι. Οι δαπά-

νες αυτές μειώθηκαν ως ποσοστό του Α.Ε.Π..

Οι μόνες δαπάνες που αυξήθηκαν και μάλιστα κατά 61% ήταν οι καταναλωτικές δαπάνες και συγκεκριμένα οι δαπάνες λειτουργίας του δημοσίου. Το δημόσιο έγινε πιο μεγάλο, πιο σπάταλο. Το κόστος λειτουργίας του αυξήθηκε για τους πολίτες. Μόνο το προσωπικό του στενού δημόσιου τομέα αυξήθηκε κατά πενήντα πέντε χιλιάδες υπαλλήλους χωρίς όμως να στελεχωθούν με απαραίτητο προσωπικό οι κρίσιμοι τομείς της υγείας και της παιδείας.

Και μην πείτε πως πρόκειται για τους παλαιούς συμβασιούχους που μονιμοποιήθηκαν. Οι τριάντα τρεις χιλιάδες πρώην συμβασιούχοι δεν αντικαθιστούν ούτε αυτούς που συνταξιοδοτήθηκαν την ίδια περίοδο. Στους πενήντα πέντε χιλιάδες δεν περιλαμβάνονται βέβαια όσοι απασχολούνται στους Ο.Τ.Α. και στις δημοτικές επιχειρήσεις ούτε οι συμβασιούχοι μερικής απασχόλησης ούτε οι απασχολούμενοι με σύμβαση έργου και προγράμματα «STAGE», πολλοί από τους οποίους είναι και ανασφάλιστοι.

Ένα μόνο παράδειγμα αρκεί. Μόνο σε έναν «γαλάζιο» δήμο της Αττικής τους δέκα τελευταίους μήνες -έτος δηλαδή εκλογών- προσλήφθηκαν τριακόσια δυο άτομα με βραχυχρόνιες συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή μίσθωσης έργου. Και καταθέτω τη λίστα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Λούκα Κατσέλη καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα λίστα, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλλά ας δούμε ποιος πληρώνει αυτό το αντιπαραγωγικό και πελατειακό κράτος. Ποιος νομίζετε; Ο εργαζόμενος, ο επαγγελματίας, ο συνταξιούχος και οι μικροί και μεσαίοι επιχειρηματίες. Με άλλα λόγια, όλοι όσοι έχουν χαμηλά και μεσαία εισοδήματα.

Η άνιση επιδρομή εναντίον τους γίνεται με πέντε χτυπήματα. Το πρώτο χτύπημα ήρθε με την αύξηση της άμεσης φορολογίας στα εισοδήματα φυσικών προσώπων κατά 3.000.000.000 ευρώ περίπου, μέσα σε τέσσερα χρόνια. Αντίθετα, ο φόρος εισοδήματος για τα νομικά πρόσωπα, τις επιχειρήσεις παρέμεινε σταθερός ως απόλυτο μέγεθος καθ' όλη τη διάρκεια της τετραετίας. Εάν αφαιρεθούν οι επιστροφές φόρων, που αφορούν κυρίως τα νομικά πρόσωπα, το σύνολο του φόρου που θα καταβάλουν οι μεγάλες επιχειρήσεις το 2008 είναι σχεδόν ίσο με τον πρόσθετο φόρο που θα καταβάλλουν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι μεταξύ 2004 και 2008. Αυξήσατε το φόρο στα χαμηλά στρώματα όσο περίπου πληρώνουν το σύνολο των επιχειρήσεων.

Δυο παραδείγματα αρκούν. Ας πάρουμε ένα ζευγάρι υψηλόμισθων με δυο παιδιά, που το 2004 δήλωσε εισόδημα 100.000 ευρώ. Το 2005 πλήρωσε φόρο εισοδήματος 33.000 περίπου. Το 2008 θα πληρώσει φόρο εισοδήματος 39.000 περίπου, αύξηση δηλαδή φόρου εισοδήματος 19%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Ας πάρουμε τώρα ένα ζευγάρι χαμηλόμισθων με δύο παιδιά που το 2004 είχε εισόδημα 20.000 ευρώ. Το 2005 πλήρωσε φόρο εισοδήματος 2.000 περίπου ευρώ, το 2008 θα πληρώσει φόρο 2.793 ευρώ. Αύξηση φόρου 35%. Δηλαδή, αύξηση 19% για τους υψηλόμισθους και 35% για τους χαμηλόμισθους.

Το δεύτερο χτύπημα ήρθε με την αύξηση της έμμεσης φορολογίας που έγινε με αύξηση του Φ.Π.Α. και αλυσιδωτές αυξήσεις στα καύσιμα, τα ποτά, τα τσιγάρα, το τέλος κινητής τηλεφωνίας. Για το 2008; Χειρότερη κατάσταση. Ειδικότερα, τα έσοδα από τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης στα καύσιμα εμφανίζουν αύξηση 44%, λόγω της εξομίσωσης του πετρελαίου θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης. Η εξέλιξη όμως αυτή περιέργως καταγράφεται μόνο στα έσοδα. Οι επιστροφές φόρων στους αγρότες και τα νοικοκυριά που υποσχέθηκε η Κυβέρνηση δεν καταγράφεται πουθενά. Θα δώστε, κύριε Υπουργέ, τελικά πίσω το φόρο στα νοικοκυριά και στους αγρότες, όπως εξαγγείλατε, ναι ή όχι; Όσο για το Φ.Π.Α., όταν προκλήθηκε ο κύριος Υπουργός να απαντήσει αν θα υπάρξει περαιτέρω αύξηση του συντελεστή, μια και η αύξηση που προβλέπεται στον

Προϋπολογισμό είναι ασυνήθιστα μεγάλη, απέφυγε να απαντήσει. Γιατί, κύριε Υπουργέ, αφού καταθέσατε ήδη το φορολογικό νομοσχέδιο, δεν δεσμεύεστε τώρα, κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, ότι δεν θα υπάρξει άλλη αύξηση του Φ.Π.Α.; Το περιμένουμε.

Το τρίτο χτύπημα γίνεται με την εισαγωγή του Ενιαίου Φόρου Ακινήτων, που προσθέτει ένα ακόμα βάρος στα νοικοκυριά. Το βάρος αυτό θα γίνει ακόμα μεγαλύτερο, όταν αυξηθούν εκ νέου οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων μέσα στο 2008, ενώ οι ιδιοκτήτες δεύτερης κατοικίας καλούνται να πληρώσουν πρόσθετο χαράτσι ένα ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Θα δεσμευθείτε, κύριε Υπουργέ, ότι τουλάχιστον το ένα τοις χιλίοις που επιβάλατε ως φόρο ακινήτων δεν θα το αυξήσετε του χρόνου;

Το τέταρτο χτύπημα στη δίκαιη κατανομή των βαρών γίνεται με την κατάργηση του φόρου κληρονομιών και γονικών παροχών. Σήμερα για μια μεγάλη κληρονομιά αξίας 5.000.000 ευρώ ο κάτοχός της θα πλήρωνε φόρο περίπου 963.000 ευρώ. Το 2008; Θα πληρώσει μόνο 50.000 ευρώ, 49.050 ευρώ. Ναι, ακούσατε καλά, κύριοι συνάδελφοι. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας χαρίζει 913.700 ευρώ. Γιατί, κύριε Υπουργέ; Σας περισεύουν; Ακόμα και οι πιο φιλελεύθερες χώρες θεωρούν ότι ο φόρος κληρονομιάς είναι ένας προοδευτικός φόρος, φόρος δηλαδή που αμβλύνει τη διαιώνιση των κοινωνικών ανισοτήτων από γενιά σε γενιά. Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις σας, χαρίζετε 115.000.000 ευρώ σε όλους όσους έχουν μεγάλες κληρονομίες και εισπράττετε επιπλέον έσοδα 660.000.000 ευρώ απ' όλους όσους έχουν στην κατοχή τους ακίνητα. Τελικά, οι μόνοι που ωφελούνται από την πολιτική σας είναι οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι τράπεζες, οι μερισματούχοι και οι μεγαλοκληρονόμοι.

Τα χτυπήματα όμως δεν σταματούν εκεί. Το πέμπτο και τελευταίο χτύπημα γίνεται με την αύξηση των τιμολογίων στο ρεύμα, στο νερό, στις μεταφορές και αυτές οι αυξήσεις είναι απόρροια των πολιτικών σας. Σαράντα οκτώ Δ.Ε.Κ.Ο. εμφάνιζαν έλλειμμα το 2004 περίπου 260.000.000.000 ευρώ. Το 2008 τα ελλείμματα αυτά πενταπλασιάστηκαν. Τα αποτελέσματα αυτά οφείλονται ή σε κακή διαχείριση ή σε σκοπιμότητες προς όφελος συγκεκριμένων συμφερόντων. Ας πάρουμε για παράδειγμα τη ΔΕΗ: Σε λιγότερο από τέσσερα χρόνια άλλαξαν τρεις διοικήσεις. Την ίδια στιγμή είχαμε πάγωμα των επενδύσεων για αναγκαία έργα, τεχνητή διόγκωση της τιμής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας από ιδιώτες παραγωγούς με ζημιά 50.000.000 ευρώ τον χρόνο για την επιχείρηση και αύξηση λειτουργικών δαπανών κατά 744.000.000 ευρώ. Ακόμα και κάποιος καλόπιστος έχει δικαίωμα να υποψιαστεί ότι οι ζημιές είναι αποτέλεσμα μιας συνειδητής πολιτικής με στόχο την απαξίωση της επιχείρησης και την εκχώρηση συγκεκριμένων δραστηριοτήτων σε ιδιωτικά συμφέροντα. Η υποψία γίνεται βεβαιότητα, όταν η διοίκηση προχωρά σε τρεις διαδοχικές αυξήσεις στα τιμολόγια μόνο το τελευταίο εξάμηνο.

Παρά τα πέντε χτυπήματα στην πλάτη των χαμηλών και μεσαίων εισοδηματικών στρωμάτων, η δημοσιονομική εξυγίανση απέτυχε παταγωδώς, γιατί για να πετύχει χρειάζονται άλλες πολιτικές: διεύρυνση της φορολογικής βάσης, ουσιαστική πάταξη της φοροδιαφυγής, αναδιάρθρωση και επαναξιολόγηση δαπανών. Ουσιαστικά, χρειάζεται μια τολμηρή αναπτυξιακή πολιτική που θα συνοδεύεται από μεταρρύθμιση και όχι αλλημείες στη διαχείριση των δημοσιονομικών.

Και έρχομαι στον πέμπτο μύθο. Ο πέμπτος μύθος είναι ότι με τον Προϋπολογισμό του 2008 η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται στην απαίτηση των πολιτών για αποδοτικότερη, για αποτελεσματικότερη και διαφανή διαχείριση των πόρων του δημοσίου. Στην γραπτή μου εισήγηση αναφέρεται σειρά παραδειγμάτων από τα οποία προκύπτει αβίαστα η έλλειψη αξιοπιστίας στις εκτιμήσεις. Αφορούν στις δαπάνες για τόκους που μόνον αμετάβλητες σε απόλυτες τιμές παρά την μεγάλη αύξηση του χρέους και την αύξηση των διεθνών επιτοκίων. Στις αποδόσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2007 που περιέργως είναι μικρότερες από τις αντίστοιχες του 2004. Στα συσσωρευμένα χρέη των νοσοκομείων και στον δανεισμό του ΕΛ.Γ.Α. που δεν καταγράφεται πουθενά, ούτε στο έλλειμμα ούτε στο χρέος. Μαύρες και άσπρες τρύπες που υπονομεύουν την αξιοπιστία του Προϋπο-

λογισμού.

Όμως, το ζήτημα της διαφάνειας δεν αποτελεί μόνο συνταγματική επιταγή και υποχρέωσή μας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι σημαντικό πολιτικό εργαλείο στα χέρια της πολιτείας για την εμβάθυνση της δημοκρατίας. Η σημερινή κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Πρέπει επιτέλους να αλλάξουμε τον Κανονισμό της Βουλής ώστε η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού να ξεκινά πολύ νωρίτερα ώστε να υπάρχει ουσιαστική διαβούλευση, άνετα περιθώρια διαλόγου με τους κοινωνικούς φορείς και αποτίμηση πεπραγμένων. Γιατί να μην προχωρήσουμε στη σύνταξη προϋπολογισμών προγραμμάτων που δεν θα ανακατανέμουν απλώς κωδικούς όπως κάνει η Κυβέρνηση φέτος αλλά θα στοιχειοθετούν μετρήσιμα αποτελέσματα. Γιατί να μην αποτιμούμε με σύγχρονη μεθοδολογία τις επιπτώσεις κάθε πολιτικής στο κοινωνικό σύνολο, αντί να καταγράφουμε και μάλιστα με αδιαφανή τρόπο μόνο τις δαπάνες και τα έσοδα; Γιατί να είμαστε η τελευταία χώρα στην αξιολόγηση της Ευρώπης των είκοσι επτά ως προς την αποτελεσματικότητα και διαφάνεια των διαδικασιών του Προϋπολογισμού; Γιατί άραγε; Ίσως γιατί αν είχαμε ενστερνιστεί μια τέτοια διαδικασία σύνταξης θα έβγαине αβίαστα το συμπέρασμα ότι οι πολιτικές της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έχουν οδηγήσει την Ελλάδα σε μια παγίδα υπανάπτυξης και φτώχειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με πέντε μύθους και με πέντε δυνατά χτυπήματα στις πλάτες των εργαζομένων η Κυβέρνηση έχει καταφέρει να μετασχηματίσει την Ελλάδα σε μια χώρα νεόπτωχων. Έχει αφήσει ανεξέλεγκτη την αγορά και καταδικάζει ένα πλήθος ανθρώπων, κυρίων νέων, στην αναζήτηση εργασίας. Και επειδή μας μιλάτε για ανεργία, η Ε.Σ.Η.Ε. όπως γνωρίζετε διενεργεί κάθε τρίμηνο μια έρευνα και σας ρωτάει, εσείς τι θεωρείτε τον εαυτό σας; Σ' αυτή την ερώτηση δήλωσαν άνεργοι τριάντα έξι χιλιάδες περισσότεροι άνθρωποι από ότι πέρυσι. Επομένως, έχουμε αύξηση και όχι μείωση του αριθμού των ανέργων. Γιατί όμως τα επίσημα στοιχεία δείχνουν μείωση της ανεργίας; Γιατί, βασίζονται σε άλλη ερώτηση που απευθύνει η Ε.Σ.Η.Ε. στην ίδια έρευνα η οποία διατυπώνεται ως εξής: Εργάζασταν έστω και μια ώρα την προηγούμενη εβδομάδα; Όποιος απαντήσει θετικά γιατί έκανε ένα μεροκάματο αυτόματα θεωρείται απασχολούμενος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα πάνω από εννιακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά προσπαθούν να επιβιώσουν με μηνιαίο εισόδημα κάτω από 1000 ευρώ όταν για να καλυφθούν οι βασικές ανάγκες απαιτούνται τα διπλάσια. Οι τιμές στο ράφι σε βασικά είδη διατροφής έχουν αυξηθεί κατά 35-45%. Οι αυξήσεις που δώσατε για τις συντάξεις, για το Ε.Κ.Α.Σ. δεν αντιμετωπίζουν ούτε στοιχειωδώς το πρόβλημα αυτών των ανθρώπων. Αυτά που δίνετε τα παίρνετε πίσω και με το παραπάνω με την αύξηση του Φ.Π.Α., του ειδικού φόρου κατανάλωσης το πετρέλαιο θέρμανσης, στην αύξηση των τιμών των καυσίμων και στον πληθωρισμό. Γι' αυτό άλλωστε το λόγο οι κοινωνικές μεταβιβάσεις δεν είναι ικανές να αμβλύνουν το πρόβλημα της φτώχειας στην Ελλάδα. Και είμαστε η τελευταία χώρα ως προς την αποτελεσματικότητα των κοινωνικών δαπανών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ.)

Υπάρχει εναλλακτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Εμείς πιστεύουμε σε ένα διαφορετικό αναπτυξιακό πρότυπο που καθιστά την Ελλάδα κέντρο αναφοράς για όλη την ευρύτερη περιοχή. Μια Ελλάδα που ενισχύει την ανταγωνιστικότητα και την εξωστρέφειά της μέσω παραγωγικών αναδιαρθρώσεων με ισχυρό ιδιωτικό τομέα και με δυναμικές δημόσιες επιχειρήσεις. Μια Ελλάδα με κοινωνική δικαιοσύνη που εγγυάται ένα ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης για κάθε πολίτη.

Πιστεύουμε σε μια Ελλάδα μ' ένα δίκτυο κοινωνικής προστασίας για όσους χρειάζονται τη βοήθεια του κράτους, ιδιαίτερα τους νέους, ένα δίκτυο προστασίας που παρέχει εξατομικευμένη στήριξη σε ευάλωτες ομάδες και κοινωνικά δίκτυα παρέμβασης σ' όλους τους δήμους και τις κοινότητες της χώρας. Με συνολική ασφαλιστική μεταρρύθμιση που έχει ως στόχο μια αξιοπρεπή βασική σύνταξη, χωρίς περικοπή δικαιωμάτων.

Υπάρχει εναλλακτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρόκει-

ται για μια διαφορετική πολιτική, με συγκεκριμένες αξιόπιστες προτάσεις και διαφορετικούς αποδέκτες. Για τους λόγους αυτούς καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό του 2008.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης για πέντε λεπτά. (Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα και τους δύο εισηγητές, και της Πλειοψηφίας και της Μειοψηφίας και θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις.

Κατ' αρχάς, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του έτους 2008 αποτελεί συνέχεια μιας μεγάλης προσπάθειας που ξεκίνησε το 2004 για την εξυγίανση της ελληνικής οικονομίας...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Το ξέρουμε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): ...για την ανάπτυξη, για την απασχόληση, για τη δημοσιονομική εξυγίανση και την κοινωνική συνοχή, μια προσπάθεια που τα τελευταία τρία χρόνια είχε συγκεκριμένα, απτά και μετρήσιμα αποτελέσματα, αποτελέσματα άλλωστε που επικύρωσε, γιατί είχε την ευκαιρία, ο ελληνικός λαός με την ψήφο του στις 16 Σεπτεμβρίου του 2007.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Τα είπε και ο κ. Σαλμάς αυτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όμως, ο Κρατικός Προϋπολογισμός αποτελεί και ένα νέο ξεκίνημα, ένα νέο ξεκίνημα για να αντιμετωπίσουμε πολλές από τις δυσκολίες που παραμένουν και στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική οικονομία, για την αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, για την εμπεδωμένη φορολογική δικαιοσύνη, για την περαιτέρω εξυγίανση του ευρύτερου δημόσιου τομέα, για το νέο κοινοτικό πλαίσιο της περιόδου 2007-2013, για το ασφαλιστικό σύστημα, για την τεχνολογική αναβάθμιση της χώρας, για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Στο νέο αυτό ξεκίνημα, πιστεύω ότι όλος ο ελληνικός λαός απαιτεί από όλους μας, από όλες τις πολιτικές δυνάμεις να είναι παρούσες, με θετικές προτάσεις και με θετική συνεισφορά, όχι με κινδυνολογίες και αστήρικτους ισχυρισμούς.

Δυστυχώς, η Αξιωματική Αντιπολίτευση με τη σημερινή της τοποθέτηση, διά του Εκπροσώπου της, αποδεικνύει ότι παραμένει εγκλωβισμένη στα αδιέξοδα του δικού της παρελθόντος και όχι μόνο του πρόσφατου δικού της παρελθόντος, αλλά και του απώτατου κυβερνητικού της παρελθόντος.

Διότι η πολιτική την οποία ακούσαμε σήμερα, στα ψήγματα αυτά που ακούστηκαν, είναι μία πολιτική που υπερχρέωσε τη χώρα στη δεκαετία του '80, σπατάλησε τη μεγάλη ευκαιρία της ένταξης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αλίμονο, εάν επρόκειτο να γυρίσουμε ξανά στην πολιτική της υπερχρέωσης και του κρατισμού. Ορισμένα από αυτά που ακούστηκαν σήμερα δεν λέγονταν ούτε στη δεκαετία του '80.

Η σημερινή Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επιτρέψει την επιστροφή σ' αυτό το παρελθόν. Είναι σταθερά προσανατολισμένη στο μέλλον για την ευημερία και την πρόοδο του ελληνικού λαού. Αυτό το στόχο υπηρετεί ο Προϋπολογισμός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, επί της διαδικασίας. Να μιλήσουν οι Εισηγητές των Κομμάτων και από εκεί και πέρα να ξεκινήσει η διαδικασία. Υπάρχουν πέντε Κόμματα στη Βουλή, δεν υπάρχουν δύο. Δεν είναι δικομισμός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Χαλβατζή, γνωρίζετε καλά και το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής και δεν είναι η πρώτη φορά στη συζήτηση του Προϋπολογισμού που οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών έχουν τη δυνατότητα να κάνουν, με βάση τον Κανονισμό και το Σύνταγμα, αυτήν την παρέμβαση. Δεν γίνεται καμμία διάκριση. Πράγματι, τα Κόμματα στη Βουλή είναι πέντε.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ζήτησε το λόγο. Κύριε Παπανδρέου, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας έκανε μία προσπάθεια προφανώς να διασκεδάσει τις εντυπώσεις από την εισήγηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, της κ. Κατσέλη, για τις αλήθειες που είπε για την πραγματικότητα της ελληνικής οικονομίας, την πραγματικότητα που αισθάνεται ο Έλληνας πολίτης σήμερα, επί Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η απάντησή του επιβεβαίωσε όσα είπε η κ. Κατσέλη κι όσα λέει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Δεν ήταν απάντηση. Ήταν αυτά τα γενικόλογα, με τα οποία προσπαθείτε να κρύψετε τις αλήθειες αυτά τα τέσσερα χρόνια. Και αυτό προσπαθείτε και σήμερα, αλλά έχει τελειώσει αυτό το παιχνίδι, κύριε Υπουργέ! (Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτέλους τι θα γίνει; Εντυπώσεις για τα κανάλια; Δεν είναι δύο μόνο τα κόμματα στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Με συγχωρείτε πάρα πολύ, κύριε Χαλβατζή. Τηρείται αυστηρά ο Κανονισμός.

Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, άκουσα αυτά που είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θα έχω την ευκαιρία στην τοποθέτησή μου, η οποία θα γίνει στις αρχές της εβδομάδας, να τοποθετηθώ αναλυτικά, σημείο προς σημείο, σε όσα είπε η εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα! Όλα είναι στο φως και όλα τα επιχειρήματα θα ακουστούν εδώ στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας λίγο πριν τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας φάνηκε πολύ καθαρά ότι ζούμε σε δύο διαφορετικές κοινωνίες. Η προσπάθεια ωραιοποίησης της πραγματικότητας ανταποκρίνεται στην κατάσταση στην οποία ζει σήμερα η πλουτοκρατία, οι «έχοντες» και «κατέχοντες». Ενώ, αντίθετα, είναι τελείως διαφορετική η πραγματικότητα την οποία καθημερινά βιώνει η εργαζόμενη οικογένεια, η νεολαία, η φτωχή και μεσαία αγροτιά και ιδιαίτερα οι πυρόπληκτοι αγρότες από αυτήν την οποία προσπάθησε να περιγράψει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Επιβεβαιώνεται από τη μέχρι τώρα συζήτηση για τον Κρατικό Προϋπολογισμό, τόσο στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων όσο και στη μέχρι τώρα συζήτηση στην Ολομέλεια, μία πραγματικότητα η οποία μπορεί με ασφάλεια να μας οδηγήσει στο να αναδειξουμε, αλλά και να επιβεβαιώσουμε ως κόμμα ορισμένα βασικά συμπεράσματα.

Πρώτο συμπέρασμα: Οι εργαζόμενοι, η νεολαία, τα πλατιά λαϊκά στρώματα της πόλης και της υπαίθρου όχι μόνο δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από την εκτέλεση του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2008, αλλά αντίθετα, η εκτέλεση του Προϋπολογισμού θα αποτελέσει ένα ακόμη εργαλείο επιδείνωσης της θέσης τους. Δεν υπάρχει καμμία αμφισβήτηση για το βαθιά ταξικό, αντιλαϊκό χαρακτήρα του Κρατικού Προϋπολογισμού. Συνεπώς, με μεγαλύτερη απαιτητικότητα πρέπει να οργανώσουν τα λαϊκά οδοφράγματα, πάνω στα οποία θα προσκρούσει η κυβερνητική πολιτική.

Δεύτερο συμπέρασμα: Η όξυνση της αντιπαράθεσης ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτελεί το «φερετζέ» της απόκρυψης της στρατηγικής τους σύγκλισης στη βάση της ικανοποίησης των αναγκών του κεφαλαίου, των αναγκών της πλουτοκρατίας, όπως αυτές εκφράζονται σήμερα από την αντι-

λαϊκή στρατηγική της Λισσαβόνας. Η αντιπαράθεση περί ευθυνών, περί προσωπικών ευθυνών Υπουργών, «αθώνει» το σαφή αντιλαϊκό προσανατολισμό της πολιτικής.

Η αντιπαράθεση περί πλαστών προϋπολογισμών, περί δημιουργικής λογιστικής έχει καταστήσει μία κουραστική, ανούσια και κακοπαιγμένη παράσταση, που το μόνο που αλλάζει είναι οι ρόλοι των συμμετεχόντων σε αυτήν, ανάλογα με το ποιο κόμμα είναι στην κυβέρνηση και ποιο στην αξιωματική αντιπολίτευση.

Όμως, η κριτική του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και του ΛΑ.Ο.Σ. είναι ατελέσφορη και αυτό, γιατί στην ουσία αποδέχονται το μονόδρομο. Διαφωνούν με τις παραλλαγές. Προσπαθούν να τον εξωραίσουν. Έλκονται από την προοπτική περάσματος από το δικομματισμό στον διπολισμό και στις κυβερνήσεις συνεργασίας. Ουσιαστικά με τη στάση τους βάζουν εμπόδια στην καλύτερη ριζοσπαστικοποίηση και κατά συνέπεια στην απελευθέρωση λαϊκών δυνάμεων από το μονόδρομο, από τη συναίνεση, από τις αυταπάτες και τις πλάνες.

Τρίτο συμπέρασμα είναι ότι αποδεικνύεται ένα τυπικά παράδοξο ζήτημα. Ενώ από τη μία μεριά έχουμε μία συνεχή αύξηση του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, από την άλλη όμως μεριά βλέπουμε όχι μόνο να μην βελτιώνεται η θέση των άμεσων παραγωγών του πλούτου, δηλαδή του εργαζόμενου, αλλά αντίθετα βλέπουμε η θέση τους να χειροτερεύει όχι μόνο σε σχετικό επίπεδο, αλλά και για ορισμένα στρώματα σε απόλυτο επίπεδο.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά και η όποια νέα αναπτυξιακή διαδικασία θέτει ως προαπαιτούμενο την παραπέρα αφαίρεση, συρρίκνωση εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, με αποτέλεσμα να επιβεβαιώνεται ένας βασικός νόμος του δοσμένου κοινωνικοοικονομικού συστήματος, ότι η καπιταλιστική αναπτυξιακή διαδικασία όχι μόνο αναπαράγει, αλλά και διευρύνει συνεπώς την κοινωνική πόλωση, τη συγκέντρωση δηλαδή από τη μία μεριά του πλούτου σε όλο και λιγότερα χέρια και από την άλλη μεριά στη χειροτέρευση της θέσης της λαϊκής οικογένειας, ευρύτερα των λαϊκών στρωμάτων, στην όξυνση των προβλημάτων που καθημερινά αντιμετωπίζουν.

Τέταρτο βασικό συμπέρασμα είναι ότι γίνεται ακόμη πιο ορατή η αναγκαιότητα αλλά και η ρεαλιστικότητα του άλλου δρόμου ανάπτυξης, ο οποίος σήμερα ανταποκρίνεται στην ανάγκη της συνδυασμένης ικανοποίησης των σύγχρονων και διευρυμένων λαϊκών αναγκών.

Αυτό όμως προϋποθέτει την εξάλειψη του κέρδους ως μοχλού κίνησης της οικονομίας, απαντά στη βασική αντίθεση του εκμεταλλευτικού χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στην ατομική ιδιοποίηση μέσα από την ποινικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής.

Γι' αυτό, οι εργαζόμενοι, η νεολαία, ευρύτερα τα λαϊκά στρώματα, δεν φθάνει μόνο να οργανώνουν τη λαϊκή τους πάλη, αλλά και να περάσουν στην αντεπίθεση, διεκδικώντας όλα αυτά που τους ανήκουν.

Κυρίες και κύριοι, είναι γεγονός ότι πληθαίνουν τα σύννεφα κρισιακών φαινομένων, τα οποία πλανώνται πάνω από τη διεθνή οικονομία. Όμως αποφεύγονται να προσεγγιστούν οι πραγματικές αιτίες, να αναδειχθούν αυτές οι αιτίες ή ακόμη και καταφεύγουμε σε μία μεταφυσική προσέγγιση των φαινομένων.

Για την πρόσφατη χρηματιστηριακή κρίση, γίνεται μία προσπάθεια να αποσυνδεθεί αυτή από την πορεία της πραγματικής οικονομίας. Αποφεύγουν να αναδείξουν ως αιτία της την υπερσυσσώρευση των κεφαλαίων και την κάθε φορά γιγαντιαία τοποθέτησή τους σε ορισμένους τομείς, οι οποίοι πρόσκαιρα παρουσιάζουν ιδιαίτερα κερδοφόρες προοπτικές.

Όπως για παράδειγμα το 2000 είχαμε τη «φούσκα» της νέας οικονομίας, έτσι και σήμερα έχουμε τη «φούσκα» των στεγαστικών δανείων μειωμένης εξασφάλισης, ως αποτέλεσμα της αδυναμίας εξυπηρέτησης των δανείων αυτών που προέρχονται τόσο από τη μείωση της αγοραστικής δύναμης των λαϊκών στρωμάτων, αλλά –και από την άλλη μεριά– και ως συνέπεια της συνεχούς και διευρυνόμενης εμπορευματοποίησης των αναγκών για τη λαϊκή στέγαση.

Σε αυτή ακριβώς την κρίση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμά-

των άμεση ήταν η κρατική στήριξη. Ή –για παράδειγμα– για το ρόλο των τιμών του πετρελαίου, αποφεύγουν να αναδείξουν ότι αυτή η πορεία οφείλεται στην όξυνση των ιδεοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων για τον έλεγχο των ενεργειακών πηγών, αλλά και των διαδρομών διανομής τους. Ότι ουσιαστικά κυριαρχούν μια χούφτα πολυεθνικές τόσο στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων, στη μεταφορά, αλλά και στη διύλισή του, οι οποίες συσσωρεύουν απ' αυτή την κούρσα των τιμών τεράστια, αμύθητα κέρδη, οξύνοντας ταυτόχρονα τον ανταγωνισμό με άλλα τμήματα του κεφαλαίου που δραστηριοποιούνται σε πιο ενεργοβόρους τομείς της οικονομίας.

Αποκρύπτουν, επίσης, τις δράσεις των θεσμικών κερδοσκόπων στα χρηματιστήρια του πετρελαίου εξαιτίας των οποίων, σύμφωνα με εκτιμήσεις αναλυτών, το καπέλο φτάνει στο ύψος ακόμη και των 40 δολαρίων το βαρέλι. Αναδεικνύουν ότι η άνοδος των τιμών του πετρελαίου λειτουργεί ως αντιστάθμισμα της πτώσης της ισοτιμίας του δολαρίου. Ταυτόχρονα, πανηγυρίζουν, παραγνωρίζοντας ότι το ισχυρό ευρώ απορροφά μέρος αυτής της αύξησης της τιμής.

Αποκρύπτουν, όμως, ότι οι συναλλαγματικές ισοτιμίες δεν έχουν μία μονομερή διάσταση, δηλαδή, ότι το ισχυρό ευρώ βάζει εμπόδια στις εξαγωγές των ευρωενωσιακών εμπορευμάτων και διευκολύνει ταυτόχρονα τις εισαγωγές από άλλες χώρες και ότι επηρεάζει δυσμενώς τον τουριστικό τομέα.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα της υπερσυσσώρευσης του κεφαλαίου σε συνδυασμό με τις δυσκολίες αναπαραγωγής του, πράγμα το οποίο δεν είναι ένα συγκυριακό ούτε σημεινόν φαινόμενο, αλλά είναι ακριβώς ένα δομικό στοιχείο της καπιταλιστικής αναπαραγωγής και το οποίο συνεχώς θα οξύνεται.

Πώς απαντάνε, όμως, οι αστοί απολογητές σε αυτές τις δυσκολίες; Με μία μαγική λέξη, την ανταγωνιστικότητα. Δογματικά μας πιπιλίζουν το κεφάλι με το να γίνουμε ακόμη πιο ανταγωνιστικοί. Αλήθεια, τι είναι αυτή η ανταγωνιστικότητα; Μήπως είναι μία τεχνική μέθοδος που πρέπει να μάθουμε και αφού τη μάθουμε, θα τρώμε με χρυσά κουτάλια; Δεν είναι τεχνική μέθοδος, αλλά έχει βαθιά ταξικό περιεχόμενο.

Αποφεύγοντας τις θεωρητικές προσεγγίσεις, ας δούμε με πιο πρακτικό τρόπο το ζήτημα της ανταγωνιστικότητας. Λένε οι εκπρόσωποι των αστών ότι η Ελλάδα κάνει βήματα πίσω στον τομέα της ανταγωνιστικότητας. Πρόσφατα, σε έκθεσή της η Παγκόσμια Τράπεζα την τοποθετεί στην εκατοστή θέση σε σύνολο εκατόν εβδομήντα οκτώ χωρών.

Πώς, όμως, ελέγχει αυτήν την ανταγωνιστικότητα; Καθορίζει τέσσερις μεγάλες ενότητες. Η πρώτη ενότητα έχει να κάνει με την έναρξη λειτουργίας και το κλείσιμο των επιχειρήσεων. Η δεύτερη ενότητα έχει να κάνει με το διασυνοριακό εμπόριο. Η τρίτη ενότητα έχει να κάνει με την πληρωμή των φόρων και το φορολογικό σύστημα και η τέταρτη ενότητα με την αγορά εργασίας. Και τι βάζει ως προβλήματα σε αυτήν την ενότητα; Δείκτης -λέει- δυσκολίας πρόσληψης, πόσο απελευθερωμένη είναι η αγορά εργασίας. Δείκτης ακαμψίας του ωραρίου εργασίας, δηλαδή πόση μερική απασχόληση υπάρχει, πόση ελαστική απασχόληση υπάρχει. Δείκτης δυσκολίας στις απολύσεις, δηλαδή πόσο εύκολα μπορούν οι επιχειρήσεις να απολύουν. Δείκτης κόστους απόλυσης, δηλαδή με πόσο αποζημιώνονται οι εργαζόμενοι.

Έτσι, λοιπόν, το κύριο πρόβλημα, με βάση αυτήν την έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας, εντοπίζεται ακριβώς σε αυτήν την τέταρτη ενότητα για την Ελλάδα, η οποία κατατάσσεται από την εκατοστή θέση, που είναι γενικά, στην εκατοστή τεσσαρακοστή δεύτερη. Δηλαδή, κατακυλάει στην αγορά εργασίας η Ελλάδα, δηλαδή τα όποια εργατικά δικαιώματα, οι όποιες εργατικές κατακτήσεις αποτελούν το εμπόδιο στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας.

Έτσι, στην πρόσφατη έκθεσή του, της οποίας τα συμπεράσματα έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για τη χώρα μας –αλλά και όχι μόνο στις εκθέσεις του Νομισματικού Ταμείου– αποκαλύπτει ότι το έλλειμμα της ανταγωνιστικότητας οφείλεται -λέει- στο αυξημένο κόστος εργασίας. Κατά τη γνώμη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος σχετίζεται

άμεσα: πρώτον, με την άμεση εφαρμογή μέτρων για το ασφαλιστικό. Καμμία καθυστέρηση, καμμία χρονοτριβή.

Δεύτερον, με την αντιμετώπιση της ακαμψίας της αγοράς εργασίας, την παραπέρα χαλάρωση των εργασιακών σχέσεων, την προώθηση της προσωρινής απασχόλησης.

Τρίτον, με τον περιορισμό των όποιων μισθολογικών αυξήσεων, τον περιορισμό των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την αποσύνδεση, δηλαδή, την κατάργηση ουσιαστικά -αυτό το οποίο διεκδικεί ο Σ.Ε.Β.- του κατώτερου μισθού από τις όποιες μισθολογικές αυξήσεις. Έτσι -λέει- θα βελτιωθεί το επιχειρηματικό περιβάλλον και θα αντιμετωπιστεί η χρόνια αδυναμία που έχει η χώρα μας προσέλκυσης των άμεσων ξένων επενδύσεων, στην οποία, όμως, ροή των άμεσων ξένων επενδύσεων κυριαρχούν οι πολυεθνικές, καθορίζουν τους όρους για το ευνοϊκό επιχειρηματικό περιβάλλον που αναφέραμε πιο πριν, εξαγοράζουν, συγχωνεύουν, διαλύουν ανταγωνιστικές επιχειρήσεις.

Μέσα σε όλα αυτά ποιος εξέφρασε πολύ πρόσφατα την ανησυχία του για την πορεία των άμεσων ξένων επενδύσεων στη χώρα μας; Ο κ. Παπαδημούλης, ο ευρωβουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α, ο οποίος κατέθεσε και σχετική ερώτηση στο Ευρωκοινοβούλιο. Η αξία δεν είναι ότι κατέθεσε ερώτηση, αλλά πώς σχολιάζει αυτήν την ερώτηση. Θα τη διαβάσω, όπως αναφέρεται στην ιστοσελίδα του:

«Η απάντηση και τα στοιχεία της Κομισιόν αναδεικνύουν χρόνια προβλήματα, χτυπούν το καμπανάκι του κινδύνου, καθρεφτίζουν μεγάλα ελλείμματα σε υποδομές, τηλεπικοινωνίες, ενέργεια, μεταφορές, στην εκπαίδευση, στην κατάρτιση του ανθρώπινου δυναμικού, στο πλέγμα ασφάλειας, στη γραφειοκρατία και στη διαφθορά, στη θέσπιση και τήρηση των σχετικών κανόνων στη διοίκηση.»

Καταλήγει ως εξής: «Η Κυβέρνηση, αντί για τη μονόπλευρη πολιτική λιτότητας οφείλει να προωθήσει τις μεταρρυθμίσεις, για να προωθήσει τα χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα της επιχειρηματικότητας.» Έτσι, αντιμετωπίζονται τα ζητήματα.

Βεβαίως, υπάρχουν και οι άλλοι, αυτοί οι οποίοι αυτοτοποθετούνται στο αντινεοφιλελεύθερο μπλοκ, γιατί λένε ότι αυτή η συνταγή είναι νεοφιλελεύθερη. Εμείς έχουμε συνταγή με κοινωνικό περιεχόμενο. Δεν στηρίζουμε την ανταγωνιστικότητα στη μείωση των μισθών, αλλά στην αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, στην κοινωνία της γνώσης και στην αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών στην παραγωγική διαδικασία. Αυτά ισχυρίζονται σοσιαλδημοκράτες, εργοδοτικές πλειοψηφίες συνδικάτων και νεόκοποι αριστεροί.

Για να δούμε, όμως, τι είναι η παραγωγικότητα της εργασίας και πώς λειτουργεί στο δοσμένο κοινωνικοοικονομικό σύστημα μέσω των νέων τεχνολογιών, στην ίδια μονάδα χρόνου εργασίας και με την ίδια ένταση της εργασίας να έχουμε μία αύξηση των παραγόμενων εμπορευμάτων.

Το βασικό ερώτημα είναι: Αυτά τα παραπάνω παραγόμενα εμπορεύματα ποιος τα καρπώνεται; Θα τα καρπωθούν οι εργαζόμενοι; Όχι. Ο κεφαλαιοκράτης, που έχει ιδιοκτησία τα μέσα παραγωγής, θα καρπωθεί τα παραπάνω εμπορεύματα.

Έτσι, οι μισθοί ή θα παραμείνουν παγωμένοι ή θα αυξηθούν με μικρότερους ρυθμούς. Με τους ίδιους ρυθμούς που θα αυξηθεί η παραγωγικότητα ή με μεγαλύτερους αποκλείεται. Γιατί, άμα γινόταν αυτό, κανένας κεφαλαιοκράτης δεν θα είχε κίνητρο να εισάγει νέα τεχνολογία, άμα δίνει στους εργαζόμενους όλο το πρόσθετο προϊόν ή εμπόρευμα που παράγεται.

Αυτό το επιβεβαιώνουν και τα ίδια τα στοιχεία, ότι για παράδειγμα από το 1981 -λέει το Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Γ.Σ.Ε.Ε. (ΙΝ.Ε.)- έχουμε πάνω από 60% αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας στην Ελλάδα. Ταυτόχρονα, ο μέσος πραγματικός μισθός αυξήθηκε μόνο κατά 10%. Είναι δηλαδή στα επίπεδα της δεκαετίας του '80 ο μέσος πραγματικός μισθός. Αν απ' αυτόν το μέσο πραγματικό μισθό αφαιρέσουμε τη φορολογική επιβάρυνση στους μισθωτούς, τότε καταλαβαίνουμε ότι το αποτέλεσμα μάλλον θα είναι αρνητικό.

Από την άποψη αυτή είναι φυσιολογικό το μερίδιο εργασίας από το Α.Ε.Π. να έχει καταρρακωθεί από το 58% που ήταν το 1981 στο 44% σήμερα και το μερίδιο των κερδών, αντίστοιχα, να έχει φθάσει στο 56%. Μήπως, όμως, αυτό είναι μία ελληνική

ιδιομορφία και οφείλεται σε λανθασμένες διαχειριστικές επιλογές; Όχι.

Η ίδια η Κομισιόν στα τέλη Νοέμβρη έδωσε έκθεση για την αγορά εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τι λέει; Ότι το μερίδιο των μισθών στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει μειωθεί κατά την τελευταία τριακονταετία. Δεν είναι, λοιπόν, υπόθεση κάποιων χρόνων. Ο πιο σημαντικός μοχλός, κατά την εκτίμηση της Κομισιόν, είναι η τεχνολογική πρόοδος. Να, λοιπόν, που και η Κομισιόν επιβεβαιώνει αυτά που κι εμείς είπαμε. Επίσης, η Κομισιόν λέει ότι η παραγωγικότητας της εργασίας είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη μείωση των θέσεων εργασίας.

Βλέπουμε, λοιπόν, πως είτε με τη μία συνταγή είτε με την άλλη μέθοδο το μόνο που αυξάνεται είναι ο βαθμός εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Δηλαδή συμφωνούν στην ουσία της εκμετάλλευσης, αλλά διαφωνούν με τη μέθοδο που θα γίνει αυτή η εκμετάλλευση. Έτσι, λοιπόν, στη χώρα μας οι αριθμοί ευημερούν, αλλά οι άνθρωποι υποφέρουν. Η όποια συνεχής ανάπτυξη και αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και μάλιστα με υψηλότερους ρυθμούς από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ουσιαστικά έχει οδηγήσει σε τεράστια αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων.

Έτσι, το εννεάμηνο οι επιχειρήσεις που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο παρουσιάζουν αύξηση κερδών κατά 30%. Προσέγγισαν τα 9.000.000.000 ευρώ και υπολογίζεται πως θα φθάσουν τα 11.000.000.000 ευρώ για το 2007, αλλά και ακόμη μέσα σ' αυτές τις επιχειρήσεις της υψηλής κεφαλαιοποίησης υπάρχει συγκέντρωση κερδών. Από τα 9.000.000.000 ευρώ κέρδη, καταλαμβάνουν 7.000.000.000 ευρώ. Είναι δηλαδή ανάμεσα στις είκοσι επιχειρήσεις κεφαλαιοποίησης.

Και οι εργαζόμενοι από την άλλη μεριά, η λαϊκή οικογένεια καταφεύγει στον τραπεζικό δανεισμό για να καλύψει τις ανάγκες. Ένας τραπεζικός δανεισμός ο οποίος σήμερα ξεπερνάει τα 90.000.000.000 ευρώ. Έτσι, το 23% παραμένει κάτω από το όριο της φτώχειας.

Αυτή είναι η εικόνα, αυτή είναι η πραγματικότητα και γι' αυτό ευθύνονται και οι Κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, αλλά βεβαίως και οι προηγούμενες Κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας -οφείλουμε να της το αναγνωρίσουμε- παραμένει στοχοπροσηλωμένη στην υλοποίηση του εθνικού προγράμματος μεταρρυθμίσεων, δηλαδή στην εξειδίκευση της αντιλαϊκής στρατηγικής της Λισαβόνας. Ποια είναι, όμως, αυτή η στρατηγική της Λισαβόνας για την οποία γίνεται πολλή συζήτηση;

Η στρατηγική της Λισαβόνας δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας σχεδιασμός που ανταποκρίνεται σήμερα στις στρατηγικές ανάγκες του κεφαλαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ένα συνεκτικό πλαίσιο αντιλαϊκών μέτρων με συνδυασμένες στοχεύσεις:

Πρώτον, την αντιμετώπιση της ανταγωνιστικής πίεσης που δέχεται το ευρωοικονομικό κεφάλαιο όχι μόνο από τις Η.Π.Α., την Ιαπωνία, αλλά και από την ανερχόμενη δύναμη την Κίνα, αλλά και την Ινδία.

Δεύτερον, την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης μέσα από την ανατροπή των κατακτήσεων της μόνιμης και σταθερής απασχόλησης, την επιβολή της ευελιξίας της στις εργασιακές σχέσεις, καθώς επίσης τη συρρίκνωση της κοινωνικής ασφάλισης, την εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αναγκών. Και βεβαίως, την επιτάχυνση τη συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου μέσα από την άρση του κρατικού μονοπωλίου και της κρατικής προστασίας σε τομείς στρατηγικής σημασίας με τη λεγόμενη πολιτική της απελευθέρωσης.

Και τέταρτος στόχος είναι η νομιμοποίηση της ταξικής συνεργασίας στη συνείδηση πλατιών εργαζόμενων μέσα από την προβολή της μυθοπλασίας ότι η βελτίωση της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλίων οδηγεί τάχα μεσομακροπρόθεσμα στην ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Αυτή την πολιτική στρατηγική υπηρετεί το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, το οποίο έχει λάβει υπ' όψιν τις ιδιαίτερες ανάγκες της αστικής τάξης στην Ελλάδα, τις προτεραιότητες με βάση τα ιδιαίτερα συμφέροντά της. Προσπαθεί να αντιμετωπίσει το σύνολο των προβλημάτων των ελλείψεων ή των αδυνα-

μιών, όπως για παράδειγμα έλλειψη στις υποδομές που είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη της κεφαλαιοκρατικής δράσης και αναδεικνύει ως στόχο να αποκτήσει η ελληνική οικονομία κυρίαρχη θέση στην ευρύτερη περιοχή. Μάλιστα τον αναδεικνύει και ως εθνικό στόχο. Μόνο που αυτός ο στόχος είναι στόχος της πλουτοκρατίας. Γιατί απ' αυτήν την κατάσταση κερδισμένοι βγαίνουν οι κεφαλαιοκράτες οι Έλληνες, οι οποίοι μπορούν να εκμεταλλεύονται τις νέες αγορές, να εκμεταλλεύονται τους λαούς από αυτές τις χώρες και ταυτόχρονα υπό την απειλή της μετάθεσης των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων στα Βαλκάνια και αλλού, να ζητάνε από τους εργαζόμενους να σφίξουν και άλλο το ζωνάρι, γιατί ακριβώς υπάρχει η απειλή θέρωση των συνόρων.

Στα πλαίσια αυτά θεωρεί ότι είναι αναβαθμισμένος ο ρόλος της στους αγηγούς ενέργειας οι οποίοι όμως είναι αποτέλεσμα σημαντικών ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων που όχι μόνο την ειρήνη στην περιοχή δεν διασφαλίζουν, αλλά αντίθετα πυκνώνουν τα σύννεφα του πολέμου με πρώτο και βασικό την κατάσταση η οποία επικρατεί σήμερα στο Κόσσοβο.

Κυρίες και κύριοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός είναι ένα εργαλείο. Ένα εργαλείο υλοποίησης της αντιλαϊκής πολιτικής. Αποτελεί μέσο αναδιανομής του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου και ταυτόχρονα αποτελεί έναν επιπλέον παράγοντα επιδείνωσης της θέσης των εργαζόμενων. Για παράδειγμα, στο σκέλος των εσόδων στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2008 έχουν εγγραφεί επιπλέον 6,2 δισεκατομμύρια ευρώ, 13% παραπάνω από το 2007. Ποιοι όμως βρίσκονται στο στόχαστρο; Ποιοι θα τα πληρώσουν; Στο στόχαστρο αυτών των νέων εσόδων βρίσκονται τα εκατομμύρια μισθωτών, συνταξιούχων ή μικροεπαγγελματιών και μικροϊδιοκτητών. Ενώ αντίστοιχα στο απυρόβλητο βρίσκονται τα κέρδη, η κινητή και ακίνητη μεγάλη περιουσία.

Πιστή στη φορολογική της πολιτική η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατήργησε το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας και τον αντικατέστησε -πρόσφατα το έδωσε στη δημοσιότητα- με τον ενιαίο φόρο στα ακίνητα. Τι κάνει με αυτό; Διευρύνει τη φορολογική βάση. Φορολογεί δύο εκατομμύρια μικροϊδιοκτήτες. Για να έχει τι; Συν 660.000.000 ευρώ έσοδα από τον κωδικό αυτό.

Δηλαδή, μία αύξηση σε σχέση με το 2007, 275%. Απαλλάσσει από τη φορολογία το μεγάλο κεφάλαιο, τη μεγάλη περιουσία και ταυτόχρονα φορομνηστέυει τη μικρή περιουσία.

Δεύτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα των εσόδων και της φορολογικής της πολιτικής, η επιδρομή την οποία κάνει στους έμμεσους φόρους, τους κατ' εξοχήν αντιλαϊκούς. Ο Φ.Π.Α. προβλέπεται να αυξηθεί 13%. Μα, θα πει κάποιος τόσο πολύ αύξηση σε σχέση με πέρυσι; Από πού θα προκύψει αυτή; Από τη πάταξη της φοροδιαφυγής. Δεν έχει γίνει ιστορικά πουθενά και δεν έχει επιβεβαιωθεί. Υποκρύπτει ότι θα προχωρήσουν το επόμενο διάστημα στην αύξηση των συντελεστών στο Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, γι' αυτό και δεν το διαψεύδει η Κυβέρνηση. Ή για παράδειγμα ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης στα καύσιμα παρουσιάζει αύξηση 43,6%. Αυτό τι είναι; Είναι αποτέλεσμα της εναρμόνισης της ελληνικής νομοθεσίας με την ευρωπαϊκή οδηγία για τη φορολογία των καυσίμων.

Τρίτο χαρακτηριστικό γνώρισμα. Οι φόροι εισοδήματος φυσικών προσώπων αυξάνονται κατά 7,6%.

Έτσι, λοιπόν, η μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, οι νέοι φορολογικοί συντελεστές που ευνοούν τα υψηλά εισοδήματα για τη φορολογία φυσικών προσώπων θα ρίξουν το βάρος της νέας αυτής επιδρομής στα λαϊκά εισοδήματα, στη λαϊκή οικογένεια. Και τι γίνεται με τη φορολογία των νομικών προσώπων; Λέει, θα ανέλθει στα 4.765.000.000 ευρώ. Το 2000 πόσο είχαν πληρώσει οι επιχειρήσεις; Είχαν πληρώσει 5.000.000.000. Εννέα χρόνια πριν είχαν πληρώσει περισσότερα. Έχουμε μείωση, λοιπόν, παρά την τεράστια κερδοφορία τους. Και αυτό δεν είναι αποτέλεσμα μόνο της Νέας Δημοκρατίας, είναι και της φορολογικής πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το 2002 έπλεσαν 25% τα έσοδα από τη φορολογία νομικών προσώπων γιατί μείωσε τους φορολογικούς συντελεστές από το 40% στο 35% το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Έτσι, λοιπόν, με μία μπακαλίστικη λογική στην εννεαετία, - εάν είχαν την ίδια πορεία ανάπτυξης τα έσοδα από τα νομικά πρόσωπα στα φυσικά- χάρισαν στις επιχειρήσεις 25,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η απώλεια που υπάρχει από τα κρατικά έσοδα. Αλλά από την άλλη τη μεριά θα ρωτήσει κάποιος, μήπως αυτά τα έσοδα πάνε σε καλό σκοπό, οι δαπάνες βοηθάνε και βελτιώνουν τη θέση των λαϊκών στρωμάτων;

Έρχομαι τώρα στην εισοδηματική πολιτική. Επί της ουσίας έχουμε αυξήσεις 3%-3,5% στα εισοδήματα των δημοσίων υπαλλήλων, που σημαίνει τι; Ότι θα υπάρχουν και απώλειες, όταν ο επίσημος πληθωρισμός των τελευταίων στοιχείων λείει 3,9%, που δεν αποτυπώνει την πραγματικότητα της ακρίβειας, δεν αποτυπώνει την απώλεια την οποία υπέστησαν τα εισοδήματα μόνο το 2007. Πολύ περισσότερο, δεν μπορεί να αποτυπώσει τη νέα παραγωγικότητα της εργασίας, το νέο πλούτο που θα παραχθεί το 2008.

Επαίρεται η Κυβέρνηση ότι ενισχύει τα διάφορα επιδόματα φτώχειας και εξαθλίωσης, το Ε.Κ.Α.Σ., τη σύνταξη του Ο.Γ.Α. ή ότι δημιουργεί ειδικό ταμείο αντιμετώπισης της φτώχειας. Είναι εγγεγραμμένα στον Προϋπολογισμό 100.000.000 ευρώ. Αυτό τι αντιστοιχεί για τα 2.000.000 των φτωχών; Αντιστοιχούν 50 ευρώ σε ετήσια βάση, δηλαδή 14 λεπτά την ημέρα, όταν χαρίζε δισεκατομμύρια στο μεγάλο κεφάλαιο.

Έτσι, λοιπόν, η άνοδος του κατώτατου κεφαλήν Α.Ε.Π. πανηγυρίζει ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο γενικός εισηγητής, αποκρύπτει την ταξική ουσία των πραγμάτων, γιατί μέσα μπαίνουν τα εισοδήματα του πλούσιου και τα εισοδήματα του άνεργου, για να βγει ο μέσος όρος.

Τι λέει η πραγματικότητα; Ότι το 60% των μισθωτών ζει με λιγότερα από 1000 ευρώ. Αυτή είναι η αμοιβή την οποία παίρνουν. Και αν τώρα προσεγγίσουμε τα εισοδήματα, τους μισθούς των μερικά απασχολούμενων, το 80% είναι κάτω από 700 ευρώ το μήνα. Να, λοιπόν, ποια είναι τα αποτελέσματα αυτής της διαχρονικής πολιτικής. Θα πει κάποιος, μα, εδώ δεν βλέπετε ότι η ανεργία μειώθηκε; Πριν έκανε και έναν σχολιασμό η κ. Κατσέλη. Αυτός ο σχολιασμός της κ. Κατσέλη ότι πραγματικά η Ε.Σ.Η.Ε. καταγράφει μέσα ακόμα και τους ανασφάλιστους και αυτούς που πέρασαν από διάφορα προγράμματα επιμόρφωσης ή ακόμα και αυτοί που έχουν δουλέψει έστω και μία ώρα την εβδομάδα. Είναι ο ορισμός που δίνει η EUSROSTAT, δεν είναι ελληνική ιδιομορφία. Άρα, λοιπόν, η Κυβέρνηση συμβαδίζει με τη EUROSTAT. Και αυτούς θεωρεί άνεργους η EUROSTAT, εάν κάποιος δεν έχει δουλέψει έστω και μία ώρα. Άμα, έχει δουλέψει δηλαδή, μία ώρα την εβδομάδα είναι εργαζόμενος; Μπορεί να θρέψει τον εαυτόν του, την οικογένειά του;

Να, λοιπόν, πώς τεχνητά μειώνεται η ανεργία. Άρα και οι νέες θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν το 2007 τι είναι; Το 70% είναι θέσεις μερικής απασχόλησης, ευκαιριακής απασχόλησης.

Γιατί; Γιατί η αγορά εργασίας πρέπει να τροποποιηθεί και να αλλάξει. Στην έκθεση που ανέφερα πριν της Κομισιόν τι λέει; Ότι συστήνει η Κομισιόν για την αγορά εργασίας ακόμη πιο ενεργή προώθηση των αναγκαίων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στον τομέα της απασχόλησης με βάση τη flexicurity. Δηλαδή, προτείνει ως λύση για τις σημερινές ανάγκες προσαρμογής των επιχειρήσεων στις μεταβαλλόμενες συνθήκες είτε τη μεταβολή του αριθμού των εργαζόμενων, δηλαδή να μπορούν να απολύουν με ευχέρεια οι επιχειρήσεις, είτε την υιοθέτηση ευέλικτων μορφών απασχόλησης.

Το δεύτερο που προτείνει είναι στρατηγικές παράτασης του επαγγελματικού βίου, οι οποίες στρατηγικές αρχίζουν και αποδίδουν καρπούς λείει. Και προτείνει μία σειρά δέσμες μέτρων.

Το πιο επιτυχημένο παράδειγμα τώρα και στις δυο αυτές αλλαγές ποιο θεωρεί η Ευρωπαϊκή Ένωση; Πρωταγωνιστούν λείει σ' αυτήν την κατεύθυνση η Δανία, η Φιλανδία και η Σουηδία. Αυτά είναι τα υποδείγματα της flexicurity της μερικής απασχόλησης, του μερικά δηλαδή απασχολούμενου, του μερικά ασφαλισμένου. Γιατί κάποιος θέλουν αυτά να είναι και υποδείγματα για τη χώρα μας.

Αλλά και στο ασφαλιστικό είναι το ζήτημα αν η Κυβέρνηση εκπληρώνει έστω και τα ελάχιστα κονδύλια του 1% που προ-

βλέπει η ασφαλιστική νομοθεσία; Εκεί θα τα χαλάσουμε; Η αντιπαράθεση θα γίνει είτε αν έχει να κάνει με το ύψος των αποθεματικών ή την ανάγκη νέων πόρων χρηματοδότησης; Δηλαδή θα μπορούμε στη λογική της βιωσιμότητας η οποία συγκαλύπτει το στόχο των ανατροπών; Στα πλαίσια του ανταγωνισμού και για να γίνει ακόμη πιο ανταγωνιστική η οικονομία πρέπει να συρρικνωθούν οι εισφορές του κράτους και της εργοδοσίας. Αυτό είναι το βασικό. Γι' αυτό ακριβώς προωθείται το κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Ποιος το νομιμοποίησε στη χώρα μας; Ο νόμος Ρέππα με τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης.

Ακόμη προωθούν το «τριαξωνικό» σύστημα. Ποιο είναι αυτό το «τριαξωνικό» σύστημα; Είναι πολύ γνωστό ότι το κράτος θα διασφαλίζει ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Να, που κάποιοι προοδευτικοί αυτοποθετούμενοι παλεύουν για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που να μπορεί να καλύπτει τις βασικές ανάγκες, να μην πεθαίνουν της πείνας. Από εκεί και πέρα το ρόλο θα τον δίνουν τα επαγγελματικά ταμεία, το πόσο θα βάζει ο εργαζόμενος από την τσέπη του γιατί δεν θα υπάρχει κρατική και εργοδοτική εισφορά σ' αυτά για να πάρει κάποτε αν του το επιτρέψουν οι χρηματιστηριακές καταστάσεις. Απ' την άλλη μεριά, θα έχουμε και την ιδιωτική ασφάλιση, τα ιδιωτικά ατομικά ασφαλιστικά συμβόλαια.

Και το τρίτο ζήτημα, συνδέονται άμεσα οι ανατροπές στο ασφαλιστικό με τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις. Όταν υπάρχει μερική απασχόληση, ο απασχολήσιμος θα είναι και ασφαλισμένος. Δεν μπορεί να πάρει ποτέ σύνταξη επί της ουσίας.

Έτσι, λοιπόν, αρνούνται να τοποθετηθούν στις παραπάνω επιδιώξεις και ψάχνουν λύσεις, ενώ δεν καταγγέλλουν τη διαχρονική κλοπή των αποθεματικών των ταμείων, τα αλληπάλληλα μέτρα από διάφορες κυβερνήσεις μείωσης των εργοδοτικών εισφορών ή και κατάργηση για ορισμένα τμήματα της πλουτοκρατίας. Και τι λέει; Δεν λένε κουβέντα για να πληρώσει η εργοδοσία. Για παράδειγμα, είναι χαρακτηριστική η κορβασία που κάνει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Θυμάμαι πριν από ενάμιση χρόνο ο Γενικός Εισηγητής σήμερα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ο κ. Δραγασάκης με την επ' ευκαιρία αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Εθνικής Τράπεζας για την εξαγορά της Fines Bank έλεγε τι; Να μη χάσουν τα ταμεία το ποσοστό που έχουν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, αλλά να αυξήσουν κι άλλο τις μετοχές της Εθνικής Τράπεζας. Και σήμερα λέει τι; Ότι κοιτάξετε να δείτε να μην ιδιωτικοποιηθούν οι κερδοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις και από τα κέρδη τους να χρηματοδοτήσουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Μα, τα κέρδη από πού πηγαίνουν; Βγαίνουν, ξαφνικά φυτρώνουν στη γη; Οι κοινωνικοοικονομικές σχέσεις δεν βασίζονται στην εκμετάλλευση των εργαζόμενων στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Δεν βασίζονται στα αυξημένα τιμολόγια που καλούνται να πληρώσουν τα ελληνικά λαϊκά νοικοκυριά στο ρεύμα, στο τηλέφωνο και αλλού; Άρα, λοιπόν, ποιος θα τα χρηματοδοτήσει πάλι; Πάλι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι; Άρα, τους λένε, επιλέξτε με ποιον τρόπο θέλετε να σας πάρουμε το κεφάλι!

Αλλά και για τους αγρότες η κατάσταση δεν είναι πολύ καλή. Ήδη τα κονδύλια τα οποία προβλέπονται για την αγροτική οικονομία οδηγούν σε παραπέρα συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής και τη συγκέντρωσή της σε λιγότερα χέρια, όπως θα είναι και η επίπτωση από την κοινή αγροτική πολιτική. Είναι χαρακτηριστικό, για παράδειγμα, ότι μειώνονται τα κονδύλια για τα εγχειρίσματα έργα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Και οι πυρόπληκτοι; Και οι νέες ανάγκες που προέρχονται εξαιτίας των πυρκαγιών πώς θα καλυφθούν αυτές; Ή για παράδειγμα τα κονδύλια για τη γεωργία και την κτηνοτροφία στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων είναι μειωμένα. Έτσι, λοιπόν, η εφαρμογή της κοινής αγροτικής πολιτικής στο νέο Κανονισμό για τα οπωροκηπευτικά και τα αμπελοοικονομικά θα οδηγήσουν ακόμη σε περαιτέρω ξεκλήρισμα των αγροτών που ακριβώς θα αξιοποιηθούν σ' αυτήν την κατεύθυνση τα αποτελέσματα τα οποία βιώνουν σήμερα οι φτωχοί αγρότες στις πυρόπληκτες περιοχές.

Για την Παιδεία υπάρχει βεβαίως υποχρηματοδότηση. Αλλά και χρηματοδότηση να υπάρχει, το ζήτημα είναι πού κατευθύνονται αυτά τα χρήματα, αυτά τα κονδύλια. Κατευθύνονται για

μία παιδεία στις επιταγές των επιχειρηματιών που οξύνουν τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση, που χειραγωγούν την έρευνα στις ανάγκες της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.

Αλλά και για την υγεία, για παράδειγμα, δεν προωθείται η εμπορευματοποίηση της υγείας με διάφορα μέτρα; Δεν είναι ισχυρή, κερδοφόρα η παρουσία του κεφαλαίου στον τομέα της υγείας; Υπάρχουν τεράστιες συγχωνεύσεις, εξαγορές. Και μάλιστα, λέει, ότι υπάρχουν ισχυρές προοπτικές επιχειρηματικής δράσης στον τομέα της υγείας. Και πού τις βρίσκουν αυτές; Πρώτον, στα διαρθρωτικά προβλήματα του Ε.Σ.Υ. Μα, εκεί ακριβώς θα πατήσουν στην υποβάθμιση των δημόσιων νοσοκομείων. Δεν θα πατήσουν πουθενά αλλού. Και δεύτερον, πού τις βρίσκουμε; Στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που θα ανοίξουν νέο έδαφος στο να αναπτυχθεί η επιχειρηματική δράση στην υγεία, άρα, να γίνεται εμπόρευμα ακόμη περισσότερο.

Και εδώ πέρα απευθύνουμε ακόμη μία φορά πρόκληση στα άλλα κόμματα να πάρουν θέση. Μπορεί να υπάρχει αναβαθμισμένος δωρεάν δημόσιος τομέας υγείας και παιδείας με ταυτόχρονη δράση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του ιδιωτικού κεφαλαίου σ' αυτούς τους τομείς; Όποιος το θεωρεί αυτό ή αυτοκοροϊδεύεται ή προσπαθεί να εξαπατήσει.

Αλλά και το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων είναι στοχευμένο στην υλοποίηση της ανταγωνιστικότητας, στην εξυπηρέτηση των κοινοτικών προγραμμάτων και του Ε.Σ.Π.Α. που ακριβώς αυτήν τη στρατηγική της Λισαβόνας υλοποιεί και μάλιστα, το εθνικό σκέλος είναι συμπληρωματικό και ουσιαστικά μέσα απ' αυτό το εθνικό σκέλος επιδοτούν το κεφάλαιο με το νέο αναπτυξιακό νόμο.

Με τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού κεφαλαίου εμπορευματοποιούνται ακόμη παραπέρα οι λαϊκές ανάγκες. Θα πληρώσει ο λαός διπλά και τριπλά όχι μόνο για την κατασκευή, αλλά και για τη χρήση αυτών των έργων. Και μάλιστα, επεκτείνονται παντού οι συμπράξεις. Και βέβαια, συμβάλλει αυτή η μέθοδος στη συγκέντρωση στον κλάδο των κατασκευών και στη σύμφυσή του με το τραπεζικό κεφάλαιο. Αλλά και η απελευθέρωση των αγορών, η ιδιωτικοποίηση που είναι εργαλείο υλοποίησης του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων δεν άνοιξε το δρόμο στην απελευθέρωση των αγορών το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Δηλαδή σήμερα μπορούμε να κλαίμε για την Ολυμπιακή και να σκίζουμε τα μιάτια μας για το δήθεν δημόσιο που πρέπει να παραμείνει, όταν από το 1993 το Κ.Κ.Ε., μόνο, από τα άλλα κόμματα κατήγγειλε την πολιτική απελευθέρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης των αερομεταφορών, που θα οδηγούσε σε συγκέντρωση στον κλάδο των αερομεταφορών, σε μαζικές απολύσεις των εργαζόμενων σε ένταση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζόμενων που θα παραμείνουν. Και σε έναν τέτοιο απελευθερωμένο τομέα, δεν είναι αυταπάτη να λέει κάποιος ότι θέλω μία δημόσια επιχείρηση; Μα, πώς θα γίνει αυτό; Κατά 30% μειώθηκαν οι εργαζόμενοι στη Δ.Ε.Η. τα τελευταία χρόνια και διπλασιάστηκε το κατά κεφαλήν εισόδημα του κάθε εργαζόμενου στη Δ.Ε.Η. Δηλαδή, αύξηση της εκμετάλλευσης των εργαζόμενων από αυτή τη διαδικασία της Δ.Ε.Η. Αυξήθηκαν κατά πολύ τα τιμολόγια, για να μπορούν οι ιδιώτες επιχειρηματίες να μπουν στην αγορά ενέργειας. Και ποια είναι η λύση δηλαδή; Να επιλέξουμε ανάμεσα στο μοντέλο «SABENA» ή «ALITALIA», όπως μας προτείνει ο Ευρωβουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α κ. Παπαδημούλης σε πρόσφατη συνέντευξή του; Τι γίνεται στην «ALITALIA»; Τρεισήμισι χιλιάδες απολύσεις με τη σύμφωνη γνώμη των συνδικάτων και παρακαλεί σήμερα η κεντροαριστερή κυβέρνηση του Πρόντι να την αγοράσει η «KLM-AIR FRANCE». Αυτό είναι. Αν αυτό είναι το μέλος, εμείς λέμε «όχι», καμμία ιδιωτικοποίηση -όχι γιατί έχουμε κάτι άλλο- διότι θα χειροτερεύσει η θέση των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων, αλλά επιμένουμε στον ενιαίο δημόσιο φορέα αερομεταφορών που θα έχει την αποκλειστική εκμετάλλευση των εσωτερικών αερογραμμών.

Έτσι, λοιπόν, η κριτική μας απέναντι στα άλλα μίγματα, τα οποία τα προέβαλε και η γενική εισηγήτρια του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Κατσέλη, δεν είναι με τι μίγμα, αν θα είναι μόνο φορολογικό ή

αναπτυξιακό, ή αν θα είναι και επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό που λέει και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ποια είναι αυτή η επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό; Οι ενεργητικές μορφές απασχόλησης, η κατάρτιση των εργασιακών δικαιωμάτων. Αυτό είναι το πρόβλημα, ή αν θα δώσουμε βάρος στην πράσινη οικονομία; Το οποίο τι κάνει; Συσκοτίζει τον κύριο υπεύθυνο που είναι το περιβάλλον και για την κατάσταση, που είναι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Προσπαθεί να εμπορευματοποιήσει το περιβάλλον. Αντανακλά η πράσινη οικονομία τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς για την απεξάρτηση από εισαγόμενες μορφές ενέργειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και βεβαίως είναι μία τεράστια επιχειρηματική δραστηριότητα, η οποία αναπτύσσεται, γιατί η οικολογική συνείδηση πουλάει και περιμένουν οι επιχειρηματίες μία τεράστια πίτα.

Έτσι, λοιπόν, η CITY GROUP έχει αποφασίσει να επενδύσει 50.000.000.000 δολάρια στην πράσινη οικονομία, η «BANK OF AMERICA» 20.000.000.000 δολάρια, η «J.P. MORGAN», η γνωστή, στοχεύει στο να εκμεταλλευτεί αυτά τα πράσινα κεφάλαια, η «BP» και η «SHELL» προβάλλουν οικολογικά, λέει, σήμερα προϊόντα και η «BAYER», η «SIEMENS», η «GENERAL ELECTRIC» τον οδικό χάρτη για τη διάσωση του περιβάλλοντος. Αλλά βεβαίως και η λογική που προβάλλει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είναι εγκλωβισμένη στον ευρωενωσιακό μονόδρομο και στον εξωρτισμό του. Αυτοαναϊρείται, αλλά παράδειγμα, από την ψήφιση της Συνθήκης του Μάαστριχτ και την απελευθέρωση των αγορών και τη σημερινή κριτική στάση. Φάσκει και αντιφάσκει σε μία σειρά ζητήματα. Ακροβατεί ανάμεσα σε Κεϊνσιανές αντιλήψεις για τη στήριξη της ζήτησης, οι οποίες ανταποκρίνονταν στις τότε στρατηγικές ανάγκες στρατηγικές του κεφαλαιοκρατικού συστήματος και πάνω ακριβώς σε αυτές Κεϊνσιανές πατάνε τα νέα μέτρα, τα νεοφιλελεύθερα, και είναι σταθερά προσανατολισμένοι στο παρελθόν και σε νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις, όπως του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Καλλιεργούν αυταπάτες, αποκρύπτοντας τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του συστήματος.

Το ΛΑ.Ο.Σ. είναι πολύ αποκαλυπτικό, γιατί πίσω από τις λέξεις περί «φιλολαϊκού προσωπίου» δεν κρύβεται ο Αλέξ, αλλά ο Ρήγκαν, αποθέωση του ατόμου και του ατομισμού, που οδηγεί στη διεύρυνση των ανισοτήτων. Και μάλιστα τι προτείνει ο γενικός εισηγητής; Να διαμορφωθούν, λέει, ελκυστικές συνθήκες για την επενδυτική δράση. Η παιδεία είναι σε κακή κατάσταση και δεν γίνεται πόλος αύξησης και έλξης επενδύσεων, ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης. Η συζήτηση που γίνεται, λέει, στο ασφαλιστικό, γίνεται για τα αυτονόητα. Συμφωνεί, δηλαδή, ότι πρέπει όλα αυτά να απλωθούν μέσα από την εργασιακή ειρήνη, δηλαδή την υποταγή του εργατικού λαϊκού κινήματος ως επιδίωξη της πλουτοκρατίας.

Συμπερασματικά, λοιπόν, το εργατικό κίνημα δεν μπορεί να εγκλωβιστεί σε δήθεν στόχους κοινούς με το κεφάλαιο. Έχει ανάγκη διεκδίκησης ενός ολοκληρωμένου πλαισίου στόχων και διεκδικήσεων στον αντίποδα των συμφερόντων του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του στην Ελλάδα, αλλά και συνολικότερα της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ένα πλαίσιο πάλι στο οποίο δεν θα περιορίζεται μόνο στη διεκδίκηση μιας ουσιαστικής αύξησης του πραγματικού μισθού, αλλά και θα αγκαλιάζει το σύνολο των βασικών προβλημάτων. Ένα τέτοιο πλαίσιο μπορεί να γίνει μόνο σε αντίθεση και σε αντιπαράθεση με την πολιτική που εφαρμόζεται, με τις λογικές των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Και η γραμμή λύσεων δήθεν ρεαλιστικών στα πλαίσια του συστήματος οδηγεί στη χειραγώγηση του κινήματος. Η διέξοδος μπορεί να προέλθει μέσα από τη μαζική πάλη για την κοινωνικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, που προϋποθέτει την κατάκτηση της εξουσίας από την εργατική τάξη και τους συμμάχους τους και σήμερα είναι αντικειμενική ανάγκη ο μονόδρομος για την κατάρτιση της εκμετάλλευσης και την καταπίεση του λαού.

Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι το Κ.Κ.Ε., όχι μόνο καταψήφισε τον Προϋπολογισμό, αλλά και καλεί τους εργαζόμενους, τα πλατιά λαϊκά στρώματα να τον ανατρέψουν με την ίδια τους την πάλη και τη δράση τους.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Ο συνάδελφος κ. Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος ζητεί ολιγόμηρη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρεσχέθη η ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στο θέμα, να ευχαριστήσω το συνάδελφο κ. Καραθανασόπουλο για τις παρατηρήσεις που έκανε για την πολιτική του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Εμείς θέλουμε να γίνονται παρατηρήσεις στην πολιτική μας. Σε ορισμένα σημεία θα απαντήσω. Άλλα άπτονται γενικότερων συζητήσεων, που δεν νομίζω ότι προσφέρεται το αστικό Κοινοβούλιο για να τις κάνουμε. Ας ελπίσουμε ότι θα υπάρξουν άλλοι χώροι διάλογου, εκεί που είναι εργάτες, εκεί που είναι αριστεροί άνθρωποι, η νεολαία να τα συζητήσουμε αυτά.

Σ' ό,τι αφορά τον Προϋπολογισμό, νομίζω ότι το βασικό ερώτημα που εκκρεμεί να απαντηθεί, παρά τα όσα ακούστηκαν, είναι τελικά τι θέλει να κάνει η Κυβέρνηση μ' αυτόν τον Προϋπολογισμό; Ποιες είναι οι προτεραιότητές της, οι κατευθύνσεις της και τι συνέπειες θα έχουν αυτές οι κατευθύνσεις για τα προβλήματα της κοινωνίας, αλλά και για όλους μας, για τους νέους, για τους συνταξιούχους, για τους ανέργους, για τους εργαζόμενους;

Σ' αυτό το θέμα, θα προσπαθήσω να απαντήσω και να διατυπώσω τις θέσεις μας, διότι εμείς πιστεύουμε ότι η Αριστερά πρέπει να αναζητά λύσεις και στο σήμερα.

Απ' ό,τι, λοιπόν, προκύπτει απ' αυτά που αναφέρει ο Προϋπολογισμός, αλλά και από όσα αποσιωπά, η Κυβέρνηση μέσα στο 2008 επιδιώκει πρώτον να μη θιγούν τα συμφέροντα των ισχυρών. Δεν υπάρχει ούτε ένα μέτρο, ούτε ένας υπαιτιγμός ότι υπάρχει περίπτωση να θιγούν απ' αυτήν την Κυβέρνηση όσοι έχουν σωρεύσει πλούτο, όσοι είναι στα «ρετιρέ» της κοινωνίας. Ο κανόνας της είναι –το είχα πει και πέρυσι– «ουκ αν λάβοις παρά του έχοντος». Ό,τι έχει να μαζέψει, θα ψάξει να το βρει παρακάτω, στους μη έχοντες.

Το δεύτερο που φαίνεται να θέλει, είναι να επεκτείνει τις ιδιωτικοποιήσεις, όχι απλώς να τις αυξήσει, αλλά να τις επεκτείνει σε νέους τομείς, τομείς υποδομών, δικτύων και άλλων κοινωνικά ευαίσθητων αγαθών και υπηρεσιών.

Τρίτον, είναι εμφανές από τον Προϋπολογισμό ότι θέλει να υλοποιήσει μία πολιτική λιτότητας, όχι όμως λιτότητα στη σπατάλη, αλλά λιτότητα στους μισθούς, στις δημόσιες επενδύσεις, στη χρηματοδότηση της παιδείας, της έρευνας, του κοινωνικού κράτους.

Τέταρτον, είναι εμφανής η προσπάθεια της Κυβέρνησης, και μέσω του Προϋπολογισμού –αυτό θα το τεκμηριώσω μετά– να περιορίσει τις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία και να «βάλει χέρι» στα αποθεματικά των πλεονασματικών ταμείων, προκειμένου έτσι να εξοικονομήσει πόρους, για να μπορέσει να χρηματοδοτήσει κίνητρα για τη στροφή του κόσμου στην ιδιωτική ασφάλιση στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής της Κυβέρνησης που επίσημα έχει διακηρύξει για σύστημα τριών πυλώνων.

Αυτές είναι βασικά οι κατευθύνσεις της. Προφανώς είμαστε αντίθετοι, όμως δεν είμαστε αντίθετοι επειδή απλώς επιβάλουν θυσίες. Είμαστε αντίθετοι, διότι αυτά μας πάνε προς τα πίσω ως κοινωνία. Δεν δημιουργούν προοπτική, είναι θυσίες χωρίς ελπίδα.

Η Κυβέρνηση λέει ότι όλα αυτά υποτάσσονται σ' έναν γενικό στόχο και ο στόχος είναι να επιτύχουμε ως χώρα ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, να μηδενίσουμε το έλλειμμα μέχρι το 2010, και αν είναι δυνατό, να έχουμε και πλεονασματικούς προϋπολογισμούς και από εκεί και πέρα. Έτσι –λέει η Κυβέρνηση– θα μειωθεί και το δημόσιο χρέος.

Πρέπει να διευκρινίσουμε στο σημείο αυτό ότι ο στόχος αυτός δεν συνιστά νομική υποχρέωση έναντι της Ευρωπαϊκής

Ένωσης. Συνιστά πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης και μάλιστα μία επιλογή, για την οποία δεν υπήρξε κανένας δημόσιος πολιτικός διάλογος. Απ' ό,τι φαίνεται, δεν υπήρξε διάλογος ούτε και στο εσωτερικό της Νέας Δημοκρατίας, αν και αυτό εμάς δεν μας αφορά ιδιαίτερα. Το ότι δεν συνιστά νομική δέσμευση, προκύπτει και από το γεγονός ότι άλλες χώρες, όπως η Γαλλία έχουν αρνηθεί το στόχο αυτό στο συγκεκριμένο χρόνο, δηλαδή μέχρι το 2010.

Η δική μας διαφωνία, όμως, δεν αφορά το χρόνο, το πότε θα γίνει αυτό. Η δική μας, διαφωνία αφορά τον ίδιο το στόχο και τα μέσα προσέγγισής του. Για μας ο στόχος για μηδενισμό του δημοσίου ελλείμματος θα είχε κάποιο νόημα και θα είχε κοινωνικό αντίκρισμα, αν εντασσόταν σ' ένα ευρύτερο σχέδιο το οποίο θα έθετε ως στόχο το μηδενισμό της ανεργίας ή, εν πάση περιπτώσει, την επιδίωξη συνθηκών πλήρους απασχόλησης, την καταπολέμηση της φτώχειας, τη διασφάλιση της βιωσιμότητας της κοινωνικής ασφάλισης. Αν μέσα σ' ένα τέτοιο σχέδιο εντασσόταν και αυτός ο δημοσιονομικός στόχος, τότε θα είχε νόημα. Αυτόνομος ο δημοσιονομικός στόχος, για μηδενισμό του ελλείμματος λειτουργεί απλώς ως άλλοθι για μονιμοποίηση πια της πολιτικής της μονόπλευρης λιτότητας.

Εδώ θα ήθελα να θέσω δύο ερωτήματα στη Κυβέρνηση. Εμείς διαφωνούμε. Εσείς θέλετε να θέσετε αυτόν το στόχο. Γιατί δεν επιδιώκετε τη μείωση του ελλείμματος, διευρύνοντας τη φορολογική βάση σε μορφές πλούτου και εισοδημάτων που δεν φορολογούνται ή υποφορολογούνται ή απαλλάσσονται; Γιατί επιδιώκετε αυτόν το στόχο, αυξάνοντας τους έμμεσους φόρους κυρίως ή αυξάνοντας τους φόρους των μισθωτών, εξαιτίας του ότι δεν τιμωρίζονται οι φορολογικοί κλίμακα; Γιατί πρέπει, δηλαδή, να πληρώσουν πάλι οι ίδιοι και οι ίδιοι;

Δεύτερο ερώτημα: Γιατί δεν επιδιώκετε αυτόν το στόχο, μειώνοντας αυτό που εσείς ονομάζετε σπατάλη, αλλά στερείτε πόρους από τη παιδεία, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση; Είναι, επομένως, σαφές ότι πάτε να κάνετε τη δεύτερη τετραετία ό,τι κάνατε και στην πρώτη με την απογραφή: τώρα χρησιμοποιείτε το στόχο αυτό ως άλλοθι για τη δικαιολόγηση της πολιτικής σας.

Μάλιστα, ο κύριος Υπουργός είπε το εξής σε μια συνέντευξη του: «Εάν μέσα στο 2008 δεν επιτύχουμε το στόχο για μείωση του ελλείμματος, τότε θα στραφούμε και σ' άλλα μέσα». Οι δημοσιογράφοι το ερμήνευσαν ότι δεν αποκλείει και την αύξηση του Φ.Π.Α. Εμένα με ενδιαφέρει ο συλλογισμός. Εάν η πολιτική μας αποτύχει, δεν θα αλλάξουμε την πολιτική μας, αλλά θα ενισχύσουμε τη δόση, περισσότερους φόρους έμμεσους σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων. Αυτή είναι η λογική. Και αυτή η λογική για εμάς είναι επικίνδυνη. Διότι όταν μια πολιτική αποτυγχάνει την αλλάζει την κάνεις πιο εντατική.

Το πρόβλημα, βέβαια, για την Κυβέρνηση, ανεξάρτητα από το τι λέει, είναι ότι η νομιμοποίηση των στόχων αυτών και των μέσων της πολιτικής της δεν νομίζω πια ότι μπορεί να θεωρείται δεδομένη. Αυτό έδειξαν και οι εκδηλώσεις των εργαζομένων στις 12 του Δεκέμβρη που έγιναν για το ασφαλιστικό, αλλά δεν ήταν μόνο για το ασφαλιστικό.

Ο Προϋπολογισμός του 2008, όμως, δεν είναι μόνο Προϋπολογισμός φόρων και λιτότητας. Είναι και ένας προϋπολογισμός-παγίδα, υπό την έννοια ότι θέλει να μας παγιδεύσει στη συγκυρία, στο να βλέπουμε τα πράγματα στατικά, να μην βλέπουμε ευρύτερα τις εξελίξεις, τις καταστάσεις που έρχονται, τις δυνατότητες που διαμορφώνονται. Ακριβώς γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία τι δεν λέει ο Προϋπολογισμός.

Θα ήθελα επιγραμματικά να αναφερθώ σε ορισμένες τέτοιες εξελίξεις. Οι τιμές του πετρελαίου, στις οποίες αναφέρθηκε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, έχουν ανατρέψει κάθε πρόβλεψη. Αλλά, ποιο είναι το πολιτικό συμπέρασμα που προκύπτει από αυτήν την ανατροπή; Τι πρέπει να κάνουμε; Οι ανατροπές αυτές κάνουν επιτακτική την ανάγκη λήψης άμεσων μέτρων και για χορήγηση επιδόματος θέρμανσης, ιδιαίτερα για τα φτωχά στρώματα και για τις ορεινές περιοχές, αλλά και για μέτρα καταπολέμησης της ακρίβειας.

Όμως, τι κάνει η Κυβέρνηση; Αρνείται το επίδομα θέρμανσης και αντί να καταπολεμήσει την ακρίβεια, την πυροδοτεί με την

ασυδοσία, που επιτρέπει να υπάρχει στην αγορά και με την αύξηση των τιμολογίων επιχειρήσεων που η ίδια επηρεάζει, όπως τα τιμολόγια της Δ.Ε.Η.. Εμείς δεν κατηγορούμε την Κυβέρνηση επειδή δεν αντιμετωπίζει την ακρίβεια. Την κατηγορούμε διότι δρα ως ενισχυτής της ακρίβειας.

Η άνοδος της τιμής του πετρελαίου, σε συνδυασμό με τις κλιματικές αλλαγές θέτει και άλλα προβλήματα. Μας υποχρεώνει να υπερβούμε, μ' ένα τρόπο γρήγορο και εντατικό την καθυστέρηση που έχουμε ως κοινωνία, στους τομείς της εξοικονόμησης της ενέργειας, αλλά και να προχωρήσουμε αποφασιστικά στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και σ' ένα γενικότερο ενεργειακό μετασχηματισμό της οικονομίας και της κοινωνίας. Στην κατεύθυνση αυτή, επιβάλλεται να αξιοποιήσουμε και τη Δ.Ε.Η. ως μοχλό αυτού του γενικότερου μετασχηματισμού.

Αλλά τι κάνει η Κυβέρνηση; Τι μια προσπάθειά να διασπάσει τη Δ.Ε.Η. σε έξι κομμάτια για να τη πουλήσει ευκολότερα. Μετά τις αντιδράσεις, ανακαλεί αυτό το σχέδιο και προσπαθεί τώρα να αυξήσει τις τιμές του ρεύματος, για να κάνει πιο κερδοφόρα την είσοδο ιδιωτών στην αγορά ενέργειας.

Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση –για να έλθω σε μια άλλη σοβαρότατη εξέλιξη– συνταράσσει το σύγχρονο κόσμο. Δεν πρόκειται για απλές αναταράξεις, όπως ακούμε εδώ. Θέτει σε νέες βάσεις το πρόβλημα της εποπτείας και του ελέγχου των αγορών, διότι η κρίση αυτή, ξέσπασε κάτω από τη μύτη των, υποτίθεται, παντοδύναμων κεντρικών τραπεζών. Και με τι ασχολείται η Κυβέρνηση; Με την περαιτέρω απελευθέρωση των αγορών.

Η ίδια αυτή κρίση δείχνει γενικότερα τα όρια των αγορών. Δείχνει, δηλαδή, ότι δεν μπορούν οι τράπεζες, για παράδειγμα, να λύσουν το πρόβλημα της κατοικίας και της στέγασης των φτωχών κοινωνικών ομάδων. Αυτό επιχειρήθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Δόθηκαν δάνεια σε φτωχούς μαύρους, με τοκογλυφικά επιτόκια, τώρα δεν μπορούν να εξοφληθούν αυτά τα δάνεια και έτσι ξεκίνησε αυτή η κρίση.

Οι τράπεζες μπορούν να κερδοσκοπήσουν με τις ανάγκες των φτωχών, δεν μπορούν όμως να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους. Χρειάζεται και μπορούν να υπάρξουν προγράμματα κοινωνικής κατοικίας, προγράμματα που να εξασφαλίζουν δωρεάν ή φτηνή στέγη στις ομάδες του πληθυσμού, που δεν έχουν τα μέσα να την αποκτήσουν.

Και εσείς τι κάνετε; Τι κάνει η Κυβέρνηση; Σπρώχνετε τον κόσμο στις τράπεζες. Αδρανοποιείτε τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, τον έχετε κάνει ατζέντη των τραπεζών. Περιθωριοποιείτε το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Ιδιωτικοποιείτε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Εμείς τι λέμε; Εμείς λέμε ότι αυτοί οι τρεις φορείς, που ανέφερα, θα μπορούσαν από κοινού να στηρίξουν μια πολιτική παραγωγής κοινωνικής κατοικίας προσιτής σε φτωχά στρώματα, με τρόπο που να μην τους γίνει βροχάς η εξόφλησή της για την υπόλοιπη ζωή τους. Και δεν νομίζω, επί τη ευκαιρία, το Κομμουνιστικό Κόμμα να διαφωνεί με τέτοιου τύπου λύσεις και πολιτικές προτάσεις. Αλλά και αν διαφωνεί, θα θέλαμε να ακούσουμε τις δικές του προτάσεις.

Τρίτη εξέλιξη: ζούμε την εμφάνιση νέων μορφών ενός πιο επιθετικού καπιταλισμού, πιο άγριου καπιταλισμού παγκοσμίως. Διαπιστώνουμε νέες πρακτικές μονοπωλιακών συγκεντρώσεων και συμπεριφορών. Τεράστιες επιχειρήσεις εξαγοράζονται διεθνώς είτε με στόχο την βραχυχρόνια κερδοσκοπία είτε για το μακροχρόνιο έλεγχο ολόκληρων κλάδων της οικονομίας και λειτουργιών της κοινωνίας, παγκόσμια μονοπώλια των επικοινωνιών, παγκόσμιοι όμιλοι του νερού, της υγείας κ.λπ.

Όλα αυτά επιβάλλουν στρατηγικές άμυνας, θωράκισης, νέες στρατηγικές ανάπτυξης. Τι κάνει η Κυβέρνηση; Θεατής των εξελίξεων, καθισμένη στην κερκίδα η Κυβέρνηση παρακολουθούσε το θέαμα. Θεατής, αλλά όχι ουδέτερος θεατής. Θετική εξέλιξη χαρακτήριζε την εξαγορά των ελληνικών επιχειρήσεων. Και εξακολουθεί να το θεωρεί αυτό. Αναχρονισμό ονόμαζε τους φόβους για αφελληνισμό της οικονομίας.

Έχει ξεχάσει η Κυβέρνηση αυτή –και η προηγούμενη δεν πήγαινε πίσω– ακόμη και την έννοια «βιομηχανική πολιτική» ή «κλαδική πολιτική». Στα σκουπίδια πετάχτηκε η έννοια «επιχείρηση στρατηγικής σημασίας» ως αναχρονιστικό απολίθωμα κι

αυτό άλλων εποχών. Και όταν ρωτούσαμε «μα, κι αν γίνει επιθετική εξαγορά στον Ο.Τ.Ε., αν συμβεί επιθετική εξαγορά στην Εθνική Τράπεζα;», μειδιούσαν.

Τι γίνεται τώρα; Τι κάνει η Κυβέρνηση τώρα; Με αφορμή την εξαγορά μετοχών του Ο.Τ.Ε. από τη Marfin, πηδάει από τις κερκίδες αλαφιασμένη, μπαίνει στο γήπεδο, όχι ως φορέας έστω και τώρα μιας συγκροτημένης πολιτικής, αλλά για να γίνει διαιτητής στο ποιος θα αγοράσει τον Ο.Τ.Ε. Η διαφωνία δεν είναι στην πώληση του Ο.Τ.Ε., η διαφωνία είναι στο ποιος θα είναι ο αγοραστής.

Όμως αυτές οι εξελίξεις, δείχνουν την ανάγκη μιας ριζικής στροφής στην αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων. Ο Ο.Τ.Ε. ήταν και παραμένει μια επιχείρηση στρατηγικής σημασίας όχι απλώς επειδή είναι μεγάλη επιχείρηση, αλλά επειδή μέσω του Ο.Τ.Ε. και μόνο μέσω του Ο.Τ.Ε. μπορούμε ως χώρα, εάν θέλουμε, να αποκτήσουμε μια στρατηγική ανάπτυξης νέων τεχνολογιών, νέων υπηρεσιών στον τομέα των επικοινωνιών.

Εμείς, λοιπόν, λέμε: Καμμία περαιτέρω ιδιωτικοποίηση του Ο.Τ.Ε., καμμία μετοχή σε ιδιώτες. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ζητούμε να υπάρξει και πρόγραμμα ενίσχυσης της παρουσίας του δημοσίου, με την ευρύτερη έννοια του όρου, τουλάχιστον στο 50% των μετοχών συν μία μετοχή, αφού αυτός είναι ο μόνος ασφαλής τρόπος, για να μη χαθεί ο έλεγχος.

Πέρα από αυτό, ζητούμε από την Κυβέρνηση ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο για την αποτροπή εξαγορών, ακόμη και ιδιωτικών επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, που θα είναι σε βάρος του ευρύτερου εθνικού και κοινωνικού συμφέροντος. Δεν είναι δυνατόν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής να απαγορεύουν, όπως κρίνουν σκόπιμο, την εξαγορά αμερικανικών επιχειρήσεων, όπως έγινε σε διάφορες περιπτώσεις, και στην Ελλάδα αυτό το θέμα να παρακάμπτεται. Ζητούμε να εφαρμοστεί έστω αυτό το θεσμικό πλαίσιο της Αμερικής, σε ό,τι αφορά τις εξαγορές επιχειρήσεων.

Τέταρτη εξέλιξη. Όπως όλα δείχνουν, βρισκόμαστε σε μια αναζωπύρωση εάν όχι του Ψυχρού Πολέμου, πάντως σίγουρα είμαστε μπροστά σε μια αναζωπύρωση των εξοπλισμών.

Ειδικότερα, η πρόθεση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής να εγκαταστήσουν πυραυλικά συστήματα στην Πολωνία και την Τσεχία, παρά την αντίθεση των λαών των χωρών αυτών, πυροδοτεί ακόμη περισσότερο τον ανταγωνισμό των εξοπλισμών. Είναι τραγωδία, αλλά επί του παρόντος η τάση επανάληψης λαθών του παρελθόντος, δεν φαίνεται να αναστρέφεται ή να αποτρέπεται.

Εμείς έχουμε τη βαθιά πεποίθηση ότι οι χώρες που δεν θα εμπλακούν σε αυτό το νέο κύκλο εξοπλισμών, θα έχουν ένα στρατηγικό πλεονέκτημα για το μέλλον προς όφελός τους και θέλουμε η δική μας χώρα, να είναι ανάμεσα σ' αυτές που θα έχουν αυτό το πλεονέκτημα.

Γι' αυτό εμείς δεν ζητούμε απλά να μειωθούν οι δαπάνες για τους εξοπλισμούς, αλλά ζητούμε μία ρήξη με τη μέχρι τώρα πολιτική. Βεβαίως, γνωρίζουμε ότι η ρήξη αυτή δεν είναι μόνο με το παρελθόν, αλλά και με ισχυρές δομές συμφερόντων και λόμπι συμφερόντων, που έχουν διαμορφωθεί. Θεωρούμε όμως, αυτήν τη ρήξη ως αναγκαίο άξονα μιας νέας στρατηγικής ανάπτυξης για τη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Θα τελειώσω με μία ακόμα αλλαγή, αν και πολλά θα μπορούσε να πει κάποιος. Διάβασα προ ημερών ένα αγγλικό περιοδικό, τον «ECONOMIST». Είχε στο εξώφυλλό του μια φέτα ψωμί μισοδαγκωμένη και τίτλο: «Το τέλος της φθηνής διατροφής». Τι εννοούσε; Εννοούσε ότι εξαιτίας των κλιματικών αλλαγών πολλές περιοχές ερημοποιούνται, εννοούσε ότι λόγω των βιοκαυσίμων που επιδοτούνται στην Αμερική, σε μεγάλες εκτάσεις καλλιεργούνται όχι τρόφιμα, αλλά φυτείες για παραγωγή βιοαέριου. Εννοούσε, επίσης, ότι η ζήτηση τροφίμων παγκοσμίως αυξάνει και προβλέπεται να αυξηθεί περαιτέρω. Η εκτίμηση που γίνεται, είναι ότι, εάν μέχρι τώρα τα τρόφιμα τα θεωρούσαμε ακριβά για τα φτωχά βαλάντια, η ακρίβεια αυτή δεν είναι συγκυριακό φαινόμενο και ούτε θα μείνουν τα πράγματα εδώ. Θα γίνουν πολύ ακριβότεροι.

Ο Προϋπολογισμός, βεβαίως, τα θέματα αυτά τα αγνοεί. Εμείς θα θέλαμε, όμως, να θέσουμε τα εξής ζητήματα: Πρώτον, η εξέλιξη αυτή, μας υποχρεώνει να ξαναδούμε κατάλοιπο την αγροτική οικονομία και την κτηνοτροφία όχι ως ένα μουσειακό είδος του παρελθόντος, αλλά ως ένα τομέα, που μάλιστα υπό όρους βιολογικής παραγωγής αποκτά ένα νέο ενδιαφέρον για το μέλλον. Εμείς προτείνουμε να ξαναδούμε και την αναγκαιότητα αγροτικής πολιτικής και βιομηχανικής πολιτικής, όπως είπα και πριν.

Τέλος η αλλαγή αυτή μας, επιβάλλει να δούμε ότι αυτό που λέμε με μία λέξη «ακρίβεια», είναι ένα πολύπρακτο έργο, ένα πολύπρακτο δράμα, που παίζεται πίσω από αυτήν τη λέξη ιδιαίτερα για τα φτωχά νοικοκυριά και δεν είναι ένα πρόσκαιρο συγκυριακό φαινόμενο.

Εδώ μιλάμε για αλλαγή στη σχέση αναγκών και εισοδημάτων. Μιλάμε για γενικότερες ανακατατάξεις στον οικογενειακό προϋπολογισμό. Επομένως μιλάμε για ένα πρόβλημα, που δεν μπορεί να λυθεί έξω από μία γενικότερη αναδιανομή των εισοδημάτων, σε κοινωνικό επίπεδο.

Επανερχομαι τώρα στον Προϋπολογισμό του 2008, για να παρατηρήσω αυτό που και εσείς πιστεύω ότι διαπιστώνετε, πως για όλα αυτά και για πολλά άλλα, πολύ σημαντικά θέματα, ο Προϋπολογισμός όχι μόνο δεν κάνει αναφορά, αλλά δεν υποψιάζεται καν την ύπαρξη αυτών των θεμάτων και αυτό, βεβαίως, δεν είναι τυχαίο.

Επομένως, το μεγάλο μειονέκτημα αυτού του Προϋπολογισμού δεν είναι μόνο η φτώχεια των χρηματοδοτήσεων, είναι η φτώχεια της ίδιας της πολιτικής.

Ερχομαι πιο συγκεκριμένα σε ορισμένα κεφάλαιά του. Σ' ό,τι αφορά τα έσοδα του Προϋπολογισμού, η Νέα Δημοκρατία υποσχέθηκε λιγότερους φόρους και πρέπει να πούμε ότι τήρησε την υπόσχεσή της, αλλά την τήρησε μόνο για τα ρετιρέ της κοινωνίας. Μείωσε από 35% σε 25% το συντελεστή φορολόγησης των κερδών και των μερισμάτων. Καταργεί, με το νομοσχέδιο που κατέθεσε το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας και μειώνει στο ελάχιστο το φόρο κληρονομιάς για όσους έχουν αξιόλογη κληρονομιά να μεταβιβάσουν. Απάλλαξε την Εκκλησία από τις φορολογικές υποχρεώσεις της και ταυτόχρονα δεν έθιξε κανένα από τα φορολογικά προνόμια των ισχυρών.

Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας δεν ήταν μόνο ταξική, ήταν και ανεύθυνη. Δίνει την εικόνα μιας χώρας χωρίς ελλείμματα, χωρίς δημόσιο χρέος, με τα ταμεία να ξεχειλίζουν από έσοδα. Η πραγματικότητα βέβαια είναι διαφορετική. Το έλλειμμα που δημιούργησε αυτή η «απλόχερη» πολιτική, προσπαθεί τώρα η Κυβέρνηση να το καλύψει, αυξάνοντας τη φορολογική επιβάρυνση στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα. Κατάργησε τον φορολογικό συντελεστή 15% για τα εισοδήματα και τον έκανε 25%, έτσι ώστε όσοι έχουν εισόδημα από 900 ευρώ περίπου μέχρι 2.000 ευρώ το μήνα, να πληρώνουν περισσότερους φόρους. Αν και υπάρχει νόμος που επιβάλλει στις κυβερνήσεις να τιμαριθμοποιούν τη φορολογική κλίμακα ανά διετία, ουδέποτε ο νόμος αυτός εφαρμόστηκε ούτε από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ούτε, βεβαίως, και σήμερα από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ακόμη αύξησε τους συντελεστές του Φ.Π.Α. κατά μια μονάδα.

Είναι προσβολή της κοινής λογικής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προσβολή της νοημοσύνης όλων μας, να ακούμε από την Κυβέρνηση, μετά από όλα αυτά, ότι έκανε το φορολογικό σύστημα δικαιότερο και ότι τάχα τρία εκατομμύρια Έλληνες κι Ελληνίδες δεν πληρώνουν φόρο, εννοώντας φόρο εισοδήματος. Είναι ντροπή να λέγεται αυτό σε μία χώρα, που το 60% των φόρων είναι έμμεσοι φόροι, που επιβαρύνουν δυσανάλογα, ακριβώς αυτά τα τρία εκατομμύρια των δήθεν ωφελημένων.

Ακόμα και το επίδομα ανεργίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πληρώνει φόρο στην Ελλάδα. Ακόμη και ο ψευτομισθός των 500 ευρώ πληρώνει φόρο. Ξέρετε πόσο; Πάνω από 100 ευρώ το μήνα. Απλώς ο φόρος αυτός δεν φαίνεται. Είναι αφανής φόρος, διότι είναι έμμεσος φόρος και αυτούς ακριβώς τους φόρους είναι που αυξάνει η κυβέρνηση.

Αν η κυβέρνηση δεν μπορεί να λύσει τα προβλήματα του

κόσμου, δεν χρειάζεται και να προσβάλει τη νοημοσύνη του.

Σ' ό,τι αφορά τις δαπάνες, τι να πρωτοπεί κανείς; Να μιλήσουμε για τα νοσοκομεία και τις ελλείψεις τους; Να μιλήσουμε για τη παιδεία και τα προβλήματά της; Να μιλήσουμε για τους μισθούς και τις συντάξεις; Θα μιλήσουν άλλοι Βουλευτές του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ για όλα αυτά τα θέματα εξειδικευμένα. Εκείνο το οποίο θα ήθελα εγώ να παρατηρήσω είναι ότι όλα αυτά τα προβλήματα είναι απόρροια της πολιτικής της Κυβέρνησης. Το ερώτημα που τίθεται, είναι πώς εννοεί τελικά η Κυβέρνηση τη σύγκλιση μισθών και συντάξεων με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με εισοδηματική πολιτική του 3%, όταν η ακρίβεια καλπάζει;

Θέλω να έρθω τώρα στο ασφαλιστικό, όχι στο ασφαλιστικό γενικά, αλλά στο ασφαλιστικό σε σχέση ακριβώς με τον Προϋπολογισμό.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι στον Προϋπολογισμό του 2008, εγγράφει για πρώτη φορά το 1% του εθνικού εισοδήματος, που, σύμφωνα με το νόμο Ρέππα, όπως έχει αποκληθεί, πρέπει να δίνεται στο Ι.Κ.Α.. Και είναι σωστό ότι ο Προϋπολογισμός του 2008, εγγράφει ολόκληρο το ποσό για το 2008. Αλλά αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει; Σημαίνει, ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια δεν εγγραφόταν αυτό το ποσό.

Ισχυρίζεται επίσης η Κυβέρνηση ότι εξοφλεί, με κάποια ομόλογα που θα εκδώσει, όλα τα χρέη των προηγούμενων ετών προς το Ι.Κ.Α.. Και θα ήθελα σ' αυτό το σημείο την προσοχή σας.

Αυτό δεν είναι σωστό. Ο λογαριασμός δεν κλείνει, πρώτον, γιατί η Κυβέρνηση ακόμα και τώρα που αποφάσισε να δώσει αυτό το χρέος, έκλεψε στο μέτρημα, να το πω απλά. Δηλαδή τι έκανε; Υπολόγισε το χρέος προς το Ι.Κ.Α. με βάση το παλιό Α.Ε.Π., πριν αυτό αναθεωρηθεί, όχι μετά την αναθεώρησή του. Αυτή η διαφορά οδήγησε σε 894.000.000 ευρώ μείον στο λογαριασμό του Ι.Κ.Α..

Το δεύτερο που έκανε, είναι ότι υπάρχουν και άλλες εκκρεμότητες που η Κυβέρνηση δεν μας λέει καν τι ακριβώς συμβαίνει μ' αυτές. Έχω εδώ -και θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σ' αυτόν- το ν. 2084/92 της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Εκείνος ο νόμος στο άρθρο 35 έλεγε ότι σ' ό,τι αφορά την ασφάλιση ασθένειας και μητρότητας, τα ασφαλιστρα βαρύνουν κατά 2,55% τους ασφαλισμένους, κατά 5,10% τους εργοδότες και κατά 3,8% το κράτος.

Κύριε Υπουργέ, ήθελα να ρωτήσω αν αυτός ο νόμος ισχύει ή καταργήθηκε. Εάν καταργήθηκε, πώς και τότε καταργήθηκε; Εάν ισχύει αυτός ο νόμος, γιατί δεν εγγράφετε στον Προϋπολογισμό την ανάλογη πίστωση ή έστω την αντίστοιχη υποχρέωση δεν πληρώνει το μερίδιο της εισφοράς αν δηλαδή το ίδιο το κράτος κάνει προς το Ι.Κ.Α.; Εάν το κράτος κάνει εισφοροδιαφυγή, τότε με ποιόν τρόπο και με ποια αξιοπιστία θα μπορούσατε να αντιμετωπίσετε αυτό το γενικότερο πρόβλημα;

Επομένως θέλω να πω ότι ο λογαριασμός δεν έκλεισε. Και το γεγονός ότι η Κυβέρνηση αποφεύγει να αναφερθεί στις υποχρεώσεις της, αυτό ακριβώς μας κάνει να υποψιαζόμαστε ότι εδώ υπάρχει ένα γενικότερο σχέδιο, του οποίου απλώς η κορυφή του παγόβουνου είναι αυτό το οποίο εκδηλώθηκε με την πρωτοβουλία του αποπεμφθέντα Υπουργού κ. Μαγγίνα, σε ό,τι αφορά τα ταμεία των δικηγόρων, των δημοσιογράφων, των μηχανικών και άλλων κλάδων.

Όποτε οι εργαζόμενοι θέτουν ένα θέμα, όποτε εδώ μέσα συζητούμε για μια ρύθμιση, που είτε αφορά τους συνταξιούχους, είτε αφορά τους συμβασιούχους, είτε αφορά τους τρίτεκνους είτε αφορά τα προβλήματα της παιδείας και της υγείας, η Κυβέρνηση έχει μια απάντηση. Τόσα έχω, τόσα δίνω, δεν υπάρχουν πόροι.

Θα ήθελα να αναφερθώ σ' αυτό το θέμα, ακριβώς διότι έχει γίνει ένα φύλλο συκής πίσω από το οποίο η Κυβέρνηση προσπαθεί να καλύψει τα προβλήματα που δημιουργεί η πολιτική της. Και θα ήθελα να αναφέρω ορισμένους τρόπους σε ορισμένες πολιτικές, με τις οποίες θα μπορούσαν και τα έσοδα να αυξηθούν και το φορολογικό σύστημα να γίνει δικαιότερο.

Πρώτη πολιτική: Σταματήστε τις ιδιωτικοποιήσεις, βάλτε τέλος στην ιδιωτικοποίηση κερδοφόρων επιχειρήσεων, διότι πέρα από τη συμβολή που μπορεί να έχει μια δημόσια επιχει-

ρηση στην ανάπτυξη, την απασχόληση, στην ποιότητα των προϊόντων, στην εξυπηρέτηση του καταναλωτή κ.λπ.. Μπορεί επίσης μέσω των διανεμόμενων κερδών, να έχει και μια συμβολή στα δημόσια έσοδα.

Ο Προϋπολογισμός του 2008, προϋπολογίζει τα μαζέψει, μέσα στο 2008, 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ πουλώντας επιχειρήσεις, πουλώντας «Ξενίες», πουλώντας εκτάσεις, πουλώντας περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλους, όπως λέγονται κ.λπ.

Μόνο τα διανεμόμενα κέρδη του Ο.Π.Α.Π. των τελευταίων τεσσάρων ετών υπερβαίνουν το ποσό αυτό. Αντί να πουλήσεις τον Ο.Π.Α.Π., κράτα τον, ανάπτυξε τον κάθε Ο.Π.Α.Π., τον Ο.Τ.Ε και την κάθε δημόσια επιχείρηση και αντί να πουλήσεις την κота που κάνει τα χρυσά αυγά -για να το πω πιο απλά- ασ' την και προσπάθησε να παίρνεις το αποτέλεσμα της ανάπτυξής τους.

Και σ' ό,τι αφορά αυτό που ελέγχθη από τον Εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε. για την Εθνική Τράπεζα και τα ταμεία, πράγματι και σήμερα τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν στην Εθνική Τράπεζα το 19% - 20%. Δεν κατάλαβα: Ποια είναι η πρόταση; Να πούμε στα ταμεία να πουλήσουν τις συμμετοχές τους αυτές και να έχουν τα χρήματά τους στην τράπεζα; Να διευκολύνουν την επέκταση του ελέγχου των ξένων επενδυτών στην Εθνική Τράπεζα όπως ακριβώς ήθελε και η Κυβέρνηση;

Άλλη πηγή αύξησης των εσόδων. Καταγραφή, προστασία, αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Γιατί ο Προϋπολογισμός δεν αναφέρει καθόλου ποια είναι η δημόσια περιουσία, πώς μεταβλήθηκε μέσα στον χρόνο, αν αυξήθηκε ή μειώθηκε και με ποιες πολιτικές γίνεται η διαχείρισή της;

Μάλιστα, εμείς λέμε, τα έσοδα από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, να διατίθενται πάλι για την αγορά εκτάσεων, για τη δημιουργία ελεύθερων χώρων, για τη δημιουργία χώρων πρασίνου, για τη δημιουργία κοινωνικών υποδομών και όχι να έρχεται η Κυβέρνηση και να λέει ότι θα τσιμεντοποιήσει το μισό Ελληνικό, για να κάνει υποτίθεται πράσινο το άλλο μισό. Επίσης και ένα μέρος των μερισμάτων, που έλεγα πριν, μπορεί να δεσμεύεται υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης, υπέρ των μελλοντικών αναγκών της.

Τρίτη πηγή. Εσείς το είπατε «σπατάλη». Εμείς το λέμε «αναδιοργάνωση», «δημοκρατικό προγραμματισμό», «αποκομματικοποίηση», «εκδημοκρατισμό της διοίκησης», «διαφάνεια». Τεράστιοι πόροι μπορούν να εξασφαλιστούν με αυτόν τον τρόπο.

Και θα αναφερθώ σ' ένα συγκεκριμένο παράδειγμα.

Μας επισκέφθηκε το σωματείο μιας δημόσιας επιχείρησης. Το αίτημά του δεν ήταν ούτε αυξήσεις ούτε υλοποίηση δύσκολων πραγμάτων. Το πρόβλημα των εργαζομένων ήταν το εξής: «Καθόμαστε, πληρωνόμαστε και δεν δουλεύουμε». Αυτό ήταν το πρόβλημά του. Η επιχείρηση αυτή λέγεται Δημόσια Επιχείρηση Πολυετομίας και Οικιστικής Ανάπτυξης. Δεν υπάρχει αντικείμενο, που η Κυβέρνηση να μπορούσε να δώσει σε αυτούς τους ανθρώπους να δουλέψουν; Να δουλέψουν θέλουν. Μετατρέπετε δημόσιες επιχειρήσεις σε αποθήκες ανθρώπων, επειδή η αντίληψή σας είναι τέτοια που δεν θέλετε τον αναπτυξιακό ρόλο του κράτους. Αυτό είναι το γενικότερο πρόβλημα που αναδεικνύει αυτό το συγκεκριμένο αλλά όχι μοναδικό παράδειγμα.

Και έρχομαι στα φορολογικά έσοδα, για να θυμίσω μερικά ερωτήματα που και πέρυσι από αυτό το Βήμα είχα διατυπώσει. Κύριοι της Κυβέρνησης, σ' όλο τον κόσμο, σ' όλες τις χώρες τα μερίσματα, δηλαδή τα κέρδη που διανέμονται, φορολογούνται ως εισόδημα. Να σας πω και δύο-τρία παραδείγματα. Στο Βέλγιο, κάποιοι που έχει εισόδημα από μερίσμα φορολογείται με 15%. Στη Δανία, φορολογείται με 43%. Στην Ελλάδα φορολογείται με 0%. Δεν νοιώθετε την υποχρέωση να εξηγήσετε γιατί γίνεται αυτό;

Καταθέτω στα Πρακτικά τον σχετικό πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δραγασάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δηλαδή, από πέρυσι που το είπα μέχρι εφέτος, δεν νοιώθετε την ανάγκη να δώσετε κάποια εξήγηση; Όχι σ' εμάς, στον

κόσμο που ρωτάει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Μα δεν σας ακούει καν ο Υπουργός, κύριε Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Με αφήνει αδιάφορο. Θα ακούσει την κοινωνία. Διότι εγώ τα λέω να τα μάθει ο κόσμος. Αυτός που πληρώνει φόρο...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Δεν έχει πάρει καν χαμπάρι ότι συζητάμε γι αυτόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Κύριε Πάγκαλε, σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πάγκαλε, αυτός που πληρώνει φόρο επειδή έχει ένα εισόδημα από τη δουλειά του, αυτός με ενδιαφέρει να μάθει ότι, εάν είχε εισόδημα από μετοχές, δεν θα πλήρωνε φόρο.

Αυτό είναι το θέμα. Διότι αν δεν γίνουν κτήμα της κοινωνίας οι όποιες ιδέες.... Εδώ μεταξύ μας τα λέμε και τα ξαναλέμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Μισό λεπτό μιλάμε για εσάς, κύριε Υπουργέ, και δεν γίνατε χαμπάρι. Είστε στον κόσμο σας. Με τόσα που τραβάτε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν έκανε φορολογία στα μερίσματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Λέτε ότι και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν έκανε φορολογία. Μισό λεπτό να καταλάβω τώρα το σκεπτικό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Βρούτση, παρακαλώ μη διακόπτετε.

Συνεχίστε, κύριε Δραγασάκη

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Επειδή δεν το έκανε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., εσείς είστε αθώοι; Ή θέλετε να πω και εδώ ότι και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. τα ίδια έκανε; Εάν αυτό σας τιάζει, να το επαναλάβω σε κάθε φράση. Βεβαίως είστε συνέχεια του Π.Α.Σ.Ο.Κ. σε ό,τι στραβό και ανάποδο έκανε το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Αλλά αυτή είναι η φιλοδοξία σας;

Λοιπόν, προχωρώ. Αν κοιτάξετε τους ισολογισμούς των τραπεζών που δημοσιεύονται αυτές τις μέρες και δείτε τα κέρδη μιας τράπεζας, θα διαπιστώσετε ότι ενώ ο φόρος στα κέρδη, ο συντελεστής, είναι 25%, ο φόρος που δηλώνουν πολλές τράπεζες δεν είναι ούτε 15%. Ρώτησα ειδικούς να μου εξηγήσουν τι γίνεται εδώ, πώς τα καταφέρνει μια τράπεζα και πληρώνει φόρο 11%, 9%. Μία εξήγηση είναι ότι οι τράπεζες έχουν πολλά κέρδη από το Χρηματιστήριο και επειδή τα κέρδη από το Χρηματιστήριο έχουν φορολογία μηδέν, πέφτει ο γενικός συντελεστής. Ξαναρωτάμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση: Με ποια λογική, λοιπόν, τα κέρδη από το Χρηματιστήριο δεν φορολογούνται; Με ποια λογική αυξάνετε το φόρο σε είδη λαϊκής κατανάλωσης; Με ποια λογική σκέφτεστε να αυξήσετε ξανά τον Φ.Π.Α. και αφήνετε στην ασυλία αυτά τα κέρδη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Φορολογούνται με 10%.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Τα κέρδη από το Χρηματιστήριο; Είστε βέβαιοι; Όταν τελειώσει ο κύριος Υπουργός, πρέπει να κάνει ένα σεμινάριο στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, διότι εδώ διαπιστώνω ότι επιτελώ εγώ ένα χρήσιμο ρόλο -που δεν είναι η δουλειά μου- να ενημερώνω τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας για το τι ισχύει και τι δεν ισχύει.

Άλλο θέμα. Ναυτιλία: Διάβαζα προχθές ότι βραβεύτηκε η ελληνική ναυτιλία για τα επιτεύγματά της. Πρώτη στον κόσμο στα κέρδη, πρώτη σε διάφορους δείκτες. Έψαξα τον Προϋπολογισμό του κράτους να βρω την κατηγορία «εφοπλιστές», για να βρω τι φόρο πληρώνουν, αφού έχουν τόσα κέρδη. Δεν βρήκα τη λέξη «εφοπλιστής». Μου εξήγησαν κάποιοι ειδικοί -δεν ξέρω αν έχουν δίκιο- ότι οι εφοπλιστές δεν πληρώνουν φόρο, απλώς τα πλοία πληρώνουν ένα τέλος, όπως πληρώνουν τέλος τα αυτοκίνητα ή τα παπάκια κ.λπ.. Έψαξα να βρω ποια είναι τα έσοδα του κράτους, έστω απ' αυτά τα τέλη επί των πλοίων. Βρήκα ότι προβλέπονται να είναι 13.000.000 ευρώ για το 2008. Δηλαδή αυτός ο ανθηρός κλάδος θα συμβάλει στα φορολογικά έσοδα του κράτους με 13.000.000 ευρώ. Κοίταξα παρακάτω και είδα το εξής. Ένας μετανάστης για να πάρει άδεια παραμονής στην Ελλάδα, πληρώνει 900 ευρώ. Και το κράτος προϋπολογίζει να εισπράξει από αυτό το παράβολο των μεταναστών 60.000.000 ευρώ. Δηλαδή, πιο πολλά εισπράττει το κράτος από το παράβολο των μεταναστών παρά από τον ανθη-

ρό κλάδο των εφοπλιστών. Δεν θα ξαναπώ για τις φοροαπαλλαγές της Εκκλησίας.

Το ερώτημά μου είναι απλό: Αυτή είναι η κοινωνία που θέλετε να φτιάξετε; Αυτό είναι το δίκαιο φορολογικό σύστημα που θέλετε να κάνετε; Αυτό είναι το μέλλον που υποσχεστέ στους νέους ανθρώπους; Δηλαδή να υπερφορολογείτε τα λαϊκά στρώματα, να αφήνετε στην ασυλία τον πλούτο και τα μεγάλα εισοδήματα και μετά να λέτε: «Δεν έχω λεφτά να φτιάξω παιδεία, να φτιάξω υγεία, να φτιάξω κοινωνική ασφάλιση»; Ήδη βέβαια στην κοινωνία είστε μειοψηφία. Με τον εκλογικό νόμο είστε πλειοψηφία. Αλλά, αν νομίζετε ότι η ελληνική κοινωνία θα αποδεχθεί αυτές τις λογικές, είτε από εσάς προέρχονται είτε από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. είτε από τον οποιονδήποτε άλλο, επιτρέψτε μας να έχουμε διαφορετική γνώμη. Μπορεί να αργεί καμιά φορά να έρθει η έκρηξη, αλλά τελικά έρχεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, με την ανοχή σας, επειδή είχα και διακοπές.

Επομένως εμείς λέμε ότι ήρθε η ώρα να αναζητήσουμε λύσεις, διεξόδους και προοπτικές πέρα από το δικομματισμό, πέρα από το νεοφιλελευθερισμό. Οι Βουλευτές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς που θα ακολουθήσουν, η όλη δράση μας μέσα και έξω από τη Βουλή, όσα προσπάθησα να πω κι εγώ με την εισήγησή μου νομίζουμε ότι αποδεικνύουν ένα πράγμα: Ο άλλος δρόμος υπάρχει. Δεν είναι μόνο αναγκάος, είναι και εφικτός. Και μάλιστα μπορεί να παίρνει και συγκεκριμένες μορφές και να έχει συγκεκριμένα αποτελέσματα μέσα από την κοινή δράση των εργαζομένων, μέσα από την ανάπτυξη και της κοινωνικής και της πολιτικής Αριστεράς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι στα πλαίσια της παρούσας συζήτησης, θα πρέπει να επαναλάβω μια μάλλον δυσοίωνη διαπίστωση, την οποία είχα κάνει και όταν παρουσίαζα τις θέσεις του κόμματός μας στην Επιτροπή Οικονομικών. Και αυτή η δυσοίωση διαπίστωση, είναι ότι σε τελευταία ανάλυση η παρούσα διαδικασία, παρ' ότι υποτίθεται ότι είναι και πράγματι έτσι θα έπρεπε να είναι η σημαντικότερη διαδικασία πολιτικής συζήτησης, αντιπαραθέσεων, ανταλλαγής απόψεων, γιατί σε τελευταία ανάλυση ο Προϋπολογισμός δεν είναι ένα τεχνικό κείμενο, γιατί σε τελευταία ανάλυση ο Προϋπολογισμός κρύβει όλες τις επιλογές της Κυβέρνησης σ' όλες τις πτυχές της πολιτικής, δεν έχουμε μπροστά μας παρά μια τυπική διαδικασία.

Και μάλιστα αυτό το τυπικό το οποίο έχει και ορισμένες στιγμές οπτικοποιησεώς του, όπως όταν παραδείγματος χάρι ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών παραδίδει τον Προϋπολογισμό στον Πρόεδρο της Βουλής, συνεχίζεται και στην παρούσα φάση, καθώς κατ'αρχήν είναι παρών ο Πρωθυπουργός και βέβαια άπαντες οι Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και βέβαια άπαντες οι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, εν συνεχεία δε αποχωρούν, διότι προφανώς δεν έχει νόημα να παρακολουθήσουν την συνέχιση των επιχειρημάτων, ιδίως δε εάν υπάρχουν και πλέον ενδιαφέρουσες δραστηριότητες τηλεοπτικές, τις οποίες προφανώς αξιολογούν ως σημαντικότερες.

Τώρα, όταν έτσι συμπεριφέρεται ο πολιτικός κόσμος στον Προϋπολογισμό, αντιλαμβάνεστε ποια τύχη του περιποιεί ο ελληνικός λαός, ο οποίος είναι προφανώς ερήμην και μακράν αυτής της συζήτησης, όχι μόνο διότι υπάρχει το τεχνικό του μέρος που έχει την πολυπλοκότητά του αλλά, κυρίως, διότι δεν τίθενται τα πραγματικά πολιτικά ζητήματα.

Και αξίζει εδώ έτσι εισαγωγικά αυτή η αναφορά -την είχα κάνει στην Επιτροπή Οικονομικών- σ' αυτόν τον κοινωνικό ανθρωπολόγο που συζητούσε τη σχέση τοτετισμού -τελετουργικού και εξουσίας των Κλώντ Λεβί- Στρός ο οποίος έλεγε το εξής: Όσο περισσότερο τελικώς εγκαθιδρύεται μια εξουσία,

τόσο περισσότερο έχει ανάγκη από τελετές, οι οποίες στερούνται περιεχομένου πραγματικού δηλαδή ουδετεροποιούνται, πλην όμως καταφάσκουν την ισχύ της και την εξουσία της. Όμως, σ' όλο αυτό υπάρχει μια παγίδα, την οποία επίσης περιέγραφε αυτός ο ανθρωπολόγος και η οποία λέει ότι ενώ η εξουσία χρησιμοποιεί αυτό το τελετουργικό, ακριβώς για να καταφάσκει τον εαυτό της και την εξουσία της μακριά από την κριτική, γίνεται η ίδια θύμα αυτής της κριτικής.

Ένα τέτοιο χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας τέτοιας απόλυτης εξουσίας, είναι ο τελευταίος Λουδοβίκος, ο οποίος ακριβώς επειδή ζούσε μέσα σ' ένα καθεστώς τελετουργικού, εν κατακλείδι ο ίδιος ο μονάρχης, δεν μπορούσε να αρθρώσει λέξη έξω από αυτό το τελετουργικό. Νομίζω ότι έτσι μ' αυτόν τον τρόπο, συζητάμε και σήμερα τον Προϋπολογισμό. Ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών, είναι υποχρεωμένος να παρουσιάσει ένα κείμενο λίγο ως πολύ επί τα αυτά και όλοι οι υπόλοιποι, έχουμε να παίξουμε ένα συγκεκριμένο ρόλο, που είναι να αρνηθούμε πάλι με μια συγκεκριμένη επιχειρηματολογία λίγο ως πολύ τυποποιημένη, χωρίς όμως να αγγίζουμε την ουσία των πραγματικών και μεγάλων προβλημάτων.

Ή ακόμα χειρότερα, όταν την αγγίζουμε, να μην υπάρχει πραγματικός διάλογος, πραγματικό διακύβευμα, γιατί δεν υπάρχει κάποιος που είναι διατεθειμένος στα σοβαρά, να αλλάξει την κομματική του τοποθέτηση, εάν όντως κρίνει ότι η άλλη πλευρά παρουσιάζει ένα επιχείρημα βάσιμο. Σ' αυτήν την περίπτωση, θα άξιζε να καταψηφιστεί ο Προϋπολογισμός ή να υπερψηφιστεί και από την Αξiomατική Αντιπολίτευση, αν πειθόταν η Αξiomατική Αντιπολίτευση.

Και όμως όχι. Μέσα σ' αυτούς τους θεσμικούς ρόλους όλοι είμαστε υποχρεωμένοι στο τέλος της ημέρας, να μετρήσουμε το εκατόν πενήντα δύο από τη μια μεριά και το εκατόν σαράντα οκτώ από την άλλη, χωρίς να έχει ανταλλαγή ούτε ένα πραγματικό και ειλικρινές επιχείρημα. Αυτό φοβάμαι ότι ακυρώνει την αξία του διαλόγου.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, παρά το ότι έτσι πένθιμα είναι τα πράγματα, να μην καταληφθώ από αυτήν τη θλίψη, αλλά να ελπίσω ότι θα μπορέσω να μεταπείσω έστω και έναν από εσάς, στην κατεύθυνση των επιχειρημάτων που θα αναπτύξω, έστω και ένα να αλλάξει την κομματική του στροφή, έστω κι αν αυτό το ξέρω ότι ακούγεται ως ένα σημείο αφελές, ως ένα σημείο υπεραισιόδοξο, με τα συγκεκριμένα δεδομένα. Παρά ταύτα, αυτό θα προσπαθήσω και θα πω αμέσως ποιο είναι -κατά τη γνώμη μου- το μείζον το οποίο θα προσπαθήσω να αποδείξω, με μία σειρά από επιχειρήματα.

Οικονομικές πολιτικές -ας το περιγράψουμε χοντρικά- είναι δύο, μία φιλελεύθερη και μία σοσιαλιστική. Μάλιστα πριν μπω στην Αίθουσα, ένας εξαίρετος συνάδελφος της Αριστεράς μου είπε: «Κοίταξε να είσαι περισσότερο κοινωνικός και λιγότερο φιλελεύθερος».

Θα πω, λοιπόν, ότι μέσα στο μυαλό μας, λίγο ως πολύ είναι διαμορφωμένα αυτά τα δύο μοντέλα, αυτές οι δύο σχολές σκέψης. Τι σημαίνει στην πράξη «περισσότερο φιλελεύθερος»; Σημαίνει λιγότεροι φόροι, λιγότερο κράτος, σημαίνει μεγαλύτερη ελευθερία -ας το πω- στην οικονομική δραστηριότητα, μείωση των κρατικών δαπανών, ώστε η διανομή του κοινωνικού μερίσματος, να προέρχεται μέσα από την ανάπτυξη, η μείωση της ανεργίας μέσα από τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Αυτό σ' ένα σχηματικό, ως ένα σημείο απλουστευτικό, πρότυπο της λειτουργίας του οικονομικού φιλελευθερισμού.

Στον αντίποδα, αυτό που θα λέγαμε μία «σοσιαλιστική» πολιτική, είναι περισσότεροι φόροι, μεγαλύτερο κράτος, ώστε να υπάρχει μία αναδιανομή του κοινωνικού εισοδήματος, η οποία επιτυγχάνεται με τη μεσολάβηση του κράτους και η οποία στοχεύει να -έτσι τουλάχιστον διακηρύσσει- λέει ότι οι φόροι θα εισαχθούν από τους πλούσιους, το δε κοινωνικό μέρισμα, θα διανεμηθεί με μία σειρά από τρόπους στους οικονομικά ασθενέστερους.

Το επιχείρημα που θα αναπτύξω εδώ, είναι ότι η οικονομική πολιτική της Κυβερνήσεως, δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο. Η οικονομική πολιτική της Κυβερνήσεως είναι μία ιδιότυπη μορφή αναπαραγωγής του γραφειοκρατικού κράτους. Είναι μία

ιδιότυπη πολιτική αναπαραγωγής του κράτους ως τέτοιου, ως μηχανισμού συμφερόντων.

Ένας σημαντικός σύγχρονος στοχαστής, ο Νίκολας Λούμαν νομίζω, με μεγάλη επάρκεια έχει εξηγήσει ότι ακριβώς το κράτος είναι ένα σύστημα που είναι πολύπλοκο και που μέσα στη νεωτερικότητά του έχει διαδρομές, έχει διαδικασίες, έχει τρόπους, όπου τελικώς αναπτύσσει τον εαυτό του -και το τονίζω αυτό, γιατί ίσως ενδιαφέρει τους κυρίους Υπουργούς- πολλές φορές ερήμην της επιθυμίας της κεντρικής Κυβερνήσεως, γιατί έχει παράπλευρους δρόμους, παράπλευρες διαδρομές.

Γιατί το λέω αυτό; Άκουσα σ' αυτήν την Αίθουσα και την ενδιαφέρουσα τοποθέτηση του εισηγητού της Πλειοψηφίας και την ιδιαιτέρως αξιόλογη τοποθέτηση της εισηγήτριας της Αξiomατικής Αντιπολίτευσως.

Θα μπορούσε κάποιος, παίρνοντας αυτά τα δύο κείμενα, να παρατηρήσει ότι εν πολλοίς εντοπίζουν δυσλειτουργίες και προβλήματα, τα οποία έχουν ακουστεί αρκετές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα και για τα οποία θα έλεγε κάποιος ότι όλοι ομολογούν.

Πάρτε, για παράδειγμα, το ζήτημα της διαφθοράς. Υπάρχει κάποιος σήμερα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα -και από αυτήν την πτέρυγα και από εκείνες τις πτέρυγες- που δεν αναγνωρίζει ότι υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα διαφθοράς, το οποίο έχει ένα τεράστιο οικονομικό κόστος για τη λειτουργία του δημοσίου; Όλοι λοιπόν εδώ, εάν θέταμε το ζήτημα αυτό σε ψηφοφορία, θα έλεγαν ότι η διαφθορά είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, έχει ένα πολύ μεγάλο οικονομικό κόστος και πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Ερώτημα: Γιατί μετά απ' αυτήν την παραδοχή δεν αντιμετωπίζεται; Δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν. Ή οι Υπουργοί μας λένε ψέματα την ώρα που μας λένε ότι κόπτονται για τη διαφθορά -και επομένως το λένε για να το λένε, γιατί είναι ένα δημοφιλές σύνθημα και, σε τελευταία ανάλυση, έτσι θέλουν να αναπαράχθούν ως εξουσία- και σ' αυτήν την άποψη προσχωρούν όλοι και όλοι με τη σειρά τους λένε ψέματα, δηλαδή δεν έχουν ειλικρινή πρόθεση αντιμετώπισης ή είναι κάτι το οποίο φαίνεται να υπερβαίνει τις δυνάμεις που έχει το πολιτικό σύστημα, την πολιτική βούληση, δηλαδή τελικώς υπάρχουν μηχανισμοί πιο ισχυροί, όχι φανεροί, μέσα σ' αυτό που αποτελεί σήμερα το εξουσιαστικό φαινόμενο, οι οποίοι υπερβαίνουν ακόμη κι αυτό που είναι η κορυφή της εξουσίας. Γιατί δεν το αντιμετωπίζει, σε τελευταία ανάλυση, η εξουσία αυτό το φαινόμενο; Αυτό λοιπόν, αυτή -αν θέλετε- η κατ' αρχήν συμφωνία σε ορισμένα σημεία, με κάνει να αναρωτηθώ και να σκεφθώ τι είναι εκείνο που ακυρώνει τις προθέσεις της κυβερνητικής πολιτικής.

Ας ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν ποια είναι η κυβερνητική πολιτική. Λέει η κυβερνητική πολιτική ότι πρόκειται, στο επίπεδο των εσόδων, για τη μείωση των φόρων. Ακούστε. Ας ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα. Δεν κάνει να κοροϊδεύμαστε μεταξύ μας. Δεν μειώνετε τους φόρους ούτε σε επίπεδο ονομαστικών τιμών ούτε σε επίπεδο αριθμών, γιατί είναι αυξημένοι οι αριθμοί στο επίπεδο της εισπράξεως, αλλά κυρίως, ενώ έρχεστε και εξαγγέλλετε καταργήσεις φόρων και δη για την ακίνητη περιουσία -και πράγματι καταργείτε το φόρο κληρονομίας και το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας- κατ' αποτέλεσμα εισπράττετε πολύ περισσότερα χρήματα, εισπράττετε 600.000 και άνω, περισσότερα, από τη φορολογία της περιουσίας.

Άρα λοιπόν -ξεκάθαρα πράγματα- δεν μειώσατε το φόρο περιουσίας. Αυξήσατε τους φόρους στο επίπεδο της περιουσίας. Δεν μειώσατε, όμως, τους φόρους στο επίπεδο της κατανάλωσης. Αυξήσατε τους φόρους στο επίπεδο της κατανάλωσης. Να είμαστε συνεννοημένοι για το τι κάνετε, να συμφωνήσουμε τουλάχιστον σ' αυτό. Ως προς την πραγματικότητα, δεν είναι δυνατόν να διαφωνούμε. Είναι επιλογή σας, αλλά να μην έρχεται ο εισηγητής σας εδώ και να λέει ότι «Εμείς καταργούμε φόρους». Δεν γίνεται αυτό. Επιβάλλετε φόρους.

Και να πάμε και στο τελευταίο: Έμμεσοι φόροι. Κύριε Υπουργέ, έχετε υπολογίσει μία αύξηση 13,6% των εμμέσων φόρων. Υπολογίζετε μια ανάπτυξη του 4% και έχετε κι έναν πληθωρισμό που τον εκτιμάτε στο 3%, άρα έχετε ονομαστική αύξηση του Α.Ε.Π. κατά 7%. Έχετε μια πρόσθετη αύξηση φόρων της τάξης του 6,6%. Αυτή είναι η διαφορά, ακόμα κι αν θεωρούσαμε ότι θα

υπολογίζατε μια αύξηση του 7% στους εμμέσους φόρους. Ερώτημα: Από πού; Η απάντηση που λάβαμε: «Από τη φοροδιαφυγή». Τέλεια! Εξαιρετική απάντηση!

Ερώτημα: Γιατί; Θέλω να κάνουμε το εξής, να μου επιτρέψετε –παρ'ότι γνωρίζω ότι είναι κουραστικό, όμως νομίζω ότι ίσως διευκολύνει- να σας απαριθμήσω τους νόμους που έχετε ψηφίσει για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής από τη στιγμή που ήρθε η Νέα Δημοκρατία στην εξουσία. Είναι οι νόμοι 3220/2004, 3229/2004, 3259/2004, 3296/2004, 3312/2005, 3336/2005, 3427/2005, 3513/2006, 3517/2006, 3453/2006, 3470/2006, 3522/2006, 3523/2007 και 3583/2007, δεκατέσσερις νόμοι για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Αποτέλεσμα;

Και έρχεστε σήμερα στην καινούργια αυτή Βουλή και φέρνετε ακόμα έναν καινούργιο νόμο για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Ερώτηση: Γιατί δεν λειτούργησαν οι δεκατέσσερις νόμοι, κύριοι Υπουργοί και θα λειτούργησει ο δέκατος πέμπτος, ο οποίος – όπως παρεμπιπτόντως και κατ' επανάληψη έχω πειβεβαιώσει και δεν αντιμετωπίζει τη φοροδιαφυγή, καθ'ότι η κυρία εφεύρεση του εύρημα αυτού του νόμου είναι το πομπώδες Εθνικό Συμβούλιο για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Μετά ταύτα λοιπόν, μια και φτιάξαμε και ένα Εθνικό Συμβούλιο, τώρα είμαστε σίγουροι ότι θα εισπράξετε 6,6% παραπάνω εμμέσους φόρους το 2008! Νομίζω ότι κανείς δεν πειθείται γι' αυτό.

Και εκεί γεννιέται το εξής ερώτημα και σας έχουμε πιέσει κατ' επανάληψη γι' αυτό. Μπορείτε να μας το διευκρινίσετε σ' αυτήν την Αίθουσα να τελειώνουμε; Το έχω ξαναπεί. Δεν είναι ανάγκη να έχουμε αγωνίες εδώ και να σκεφτόμαστε μεταφυσικά. Θα αυξήσετε τον Φ.Π.Α.; Διότι, αν δεν αυξήσετε το Φ.Π.Α., δεν πρόκειται να επιτύχετε αυτούς τους στόχους. Τι παιδεύομαστε, εμείς μεν να εικοτολογούμε και να καθόμαστε να κάνουμε τώρα σκέψεις για το αν θα τον αυξήσετε ή όχι, εσείς δε να μη μας λέτε τι πρόκειται να κάνετε; Πού θα τα βρείτε τα λεφτά;

Να πω και κάτι ακόμα, το οποίο συνδέεται με τη φοροδιαφυγή. Έχετε άραγε πραγματικά βούληση να αντιμετωπίσετε τη φοροδιαφυγή; Πώς θα το πράξετε αυτό; Πρακτικά, πώς θα το κάνετε αυτό; Θα το πράξετε, επειδή δώσατε κίνητρα στον τελευταίο νόμο –λέει- για να πάνε να διορθώσουν τα ημαρτημένα και έτσι θα έχουν μια μείωση του προστίμου;

Έχετε προχωρήσει σε σοβαρές και ουσιαστικές φορολογικές μεταρρυθμίσεις, που πράγματι θα δημιουργούσαν προϋποθέσεις αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής και ίσως θα προχωρούσαν στην κατεύθυνση αυτή; Αλλάξατε τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων; Προχωρήσατε στην αναμόρφωση της φορολογίας εισοδήματος; Απλοποιήσατε τις ελεγκτικές διαδικασίες;

Μέχρι χθες διαβάζαμε γι' αυτά τα περιστατικά της διαφθοράς, που έχουν να κάνουν και φαίνεται ότι αγγίζουν και φθάνουν μέχρι τα γραφεία ορισμένων Υπουργών και πολιτικών! Λέω γι' αυτές τις τελευταίες συλλήψεις στο Κολωνάκι, για τη Δ.Ο.Υ. τη συγκεκριμένη. Μέχρι χθες!

Ακόμη, λοιπόν, το ζήτημα της διαφθοράς και της συναλλαγής εξακολουθεί υφιστάμενο! Έχετε πραγματική πρόθεση να το αντιμετωπίσετε; Πώς θα το αντιμετωπίσετε αυτό, αν δεν οικοδομήσετε μια σχέση πραγματικής εμπιστοσύνης με τους φορολογούμενους, εάν πλέον δεν καταστεί σαφές ότι απέναντί τους έχουν ένα έντιμο και σοβαρό κράτος, το οποίο δεν έρχεται διά των λειτουργιών του να τους απομυζήσει, δεν έρχεται να τους αφαιρέσει βασικά τους δικαιώματα, αλλά έρχεται πραγματικά δίκαια να φορολογήσει και δίκαια να αξιοποιήσει τα χρήματα αυτά, τα κρατικά έσοδα;

Το επόμενο ζήτημα που θέτει αυτή η σχέση εμπιστοσύνης στο φορολογούμενο και το οποίο ετέθη απ' όλες τις πτέρυγες, αν δεν απατώμαι, επιτρέψτε μου να το θέσω, γιατί κατά τη γνώμη μου είναι μείζον. Είναι το ζήτημα της ανταποδοτικότητας. Συζητάμε συνεχώς για το κομμάτι των εσόδων Έχουμε από δίπλα ένα κομμάτι δαπανών. Συζητάμε και όλοι θέλουμε, την αύξηση του κοινωνικού μερίσματος. Κανείς, όμως, δεν έχει θέσει τα πραγματικά ζητήματα, τι γίνεται μ' αυτά τα λεφτά.

Εγώ σας λέω, λοιπόν: αύξηση των δαπανών για την παιδεία. Ποιος δεν θέλει αύξηση των δαπανών για την παιδεία; Τι σημαντικότερο υπάρχει από την παιδεία; Έχουμε σ' αυτήν την Αίθουσα καθηγητές πανεπιστημίου. Σημαίνει άραγε ότι η αύξηση των

δαπανών θα οδηγήσει σε καλύτερη παιδεία, αλλά χωρίς αξιολογήσεις, χωρίς κριτική του ήδη υφισταμένου συστήματος, χωρίς τη λειτουργία προγραμμάτων, και ότι έτσι θα δούμε και τα ήδη υπάρχοντα χρήματα αλλά και τα άλλα πού πάνε και τι θα γίνουν;

Για το Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, έρχεται το σχέδιο νόμου για να το ψηφίσουμε. Και η ομολογία γι' αυτό, μέσα στην αιτιολογική έκθεση, είναι η εξής: Ενώ έχουμε υψηλές δαπάνες κοινωνικής μεταβίβασης και μάλιστα περίπου στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, τα αποτελέσματα των κοινωνικών μεταβίβασεων είναι πενιχρά!

Τι λέει αυτό με δύο λόγια; Δίνουμε τα λεφτά, τα οποία όμως δεν αξιοποιούνται. Ευστοχότατη η παρατήρηση, την οποία έκανε ο κ. Πάγκαλος, γιατί οφείλω να αναγνωρίζω την πνευματική ιδιοκτησία των παρατηρήσεων που χρησιμοποίησώ. Ήταν μια ευστοχότατη παρατήρηση, η οποία έλεγε τα εξής: Μα, δίνοντας το όποιο επίδομα σε κάποιον, άραγε πηγαίνει εκεί που πρέπει να χρησιμοποιηθεί ή παραμένει παθητικό και προβληματικό;

Δίνοντας ένα επίδομα σ' έναν -εγώ λέω- αναξιοπαθόντα πατέρα, για να βοηθήσουμε τα παιδιά του και την οικογένειά του, μήπως αυτό γίνεται αλκοόλ, μήπως γίνεται ναρκωτικά, μήπως γίνεται χαρτοπαξία; Μήπως, τελικά, τα λεφτά δεν πάνε εκεί που πρέπει να πάνε και επομένως, η κοινωνική μεταβίβαση παραμένει άστοχη; Πού είναι, λοιπόν, ο προϋπολογισμός προγραμμάτων για να αποτιμήσουμε αυτό το οποίο πραγματικά γίνεται, για να αποτιμήσουμε, σε τελευταία ανάλυση, τη θυσία που κάνει η κοινωνία, τη θυσία που κάνουν οι φορολογούμενοι;

Ένα, λοιπόν, κομμάτι της φιλελεύθερης πολιτικής, όπως είπα, θα ήταν η μείωση των φόρων. Δεν υπάρχει, όπως εξήγησα, μείωση των φόρων. Υπάρχει αύξηση της φορολογίας.

Δεύτερον. Θα ήταν ένα δεύτερο κομμάτι η μείωση των δαπανών, για να έρθει μετά ο κύριος Υπουργός –ενδεχομένως, τότε, βάσιμα- να ισχυριστεί: «Μα, ξέρετε τι πληρώνουμε; Πληρώνουμε την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Πληρώνουμε τα τεράστια ελλείμματα. Πληρώνουμε το γεγονός ότι τόσα χρόνια γινόταν πολιτική, χωρίς να υπάρχουν χρήματα, ότι δανειζόμαστε και τώρα είμαστε υποχρεωμένοι να πληρώνουμε τόκους, είμαστε υποχρεωμένοι να πληρώνουμε τοκοχρεολύσια, είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε τεράστιες δαπάνες, για να εξυπηρετήσουμε τις υποχρεώσεις του παρελθόντος.»

Σωστό. Μ' αυτήν την έννοια, αξιώνει η Κυβέρνηση θυσίες από τον ελληνικό λαό, γιατί, βεβαίως, θυσία είναι το να λέμε ότι η εισοδηματική πολιτική είναι του 3%. Είναι θυσία. Είναι η πολιτική της λιτότητας, την ώρα, βεβαίως, που λένε ότι ο πληθωρισμός είναι στο 3%. Και ποιος μιλάει κυρίως γι' αυτό; Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης έχει μιλήσει γι' αυτό. Πλην, όμως, όλοι καταλαβαίνουμε ότι οι αυξήσεις στην αγορά και μάλιστα σ' αυτά που παίρνουν οι φτωχές οικογένειες, στα είδη πρώτης ανάγκης φυσικά, είναι πολύ μεγαλύτερες του 3%. Φτάνουν το 10%, το 12%, το 14% σ' αυτά τα είδη.

Άρα, λοιπόν, πότε θα ήταν δικαιωμένη αυτή η θυσία που επιβάλλει η Κυβέρνηση στον ελληνικό λαό; Θα ήταν δικαιωμένη, εάν πράγματι ξεκινούσε να συμμαζεύει τα του οίκου της, εάν πράγματι ξεκινούσε μια τεράστια προσπάθεια, μεγάλη και συστηματική, μείωσης των δαπανών της. Έρχεται, όμως, η Κυβέρνηση εδώ ουσιαστικά και μας λέει το εξής, ότι οι δαπάνες ουσιαστικά είναι ανελαστικές. Γιατί λέει ότι είναι ανελαστικές; Διότι από τις πρωτογενείς δαπάνες, το 38,4%, δηλαδή 22.685, πηγαίνει για μισθούς και συντάξεις, το 21,2%, δηλαδή 12.533, πηγαίνει για περίθαλψη και πρόνοια και το 17,8%, δηλαδή 10.500, πηγαίνει για τόκους.

Άρα, η Κυβέρνηση λέει ότι το 77,4% των δαπανών είναι απολύτως ανελαστικές και δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε. Θα είναι αυτά που είναι και με μια συγκρατημένη εισοδηματική πολιτική θα συνεχίσουν να είναι αυτά που είναι. Μάλιστα.

Έχω ένα ερώτημα: Προσλήψεις, κύριοι Υπουργοί των Οικονομικών, έγιναν σ' αυτό το διάστημα; Ναι ή όχι; Διότι, συγκράτηση των δαπανών σημαίνει ότι έχουμε μία τάση –θα έπρεπε η Κυβέρνησή σας να έχει μία τάση- στα πλαίσια μίας φιλελεύθερης πολιτικής, μείωσης της κρατικής δραστηριότητας. Η μείωση της κρατικής δραστηριότητας, θα έπρεπε να εκφράζεται,

σ' ένα πρακτικό επίπεδο, σε μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων. Αφαιρώντας αυτούς που δουλεύουν στους Ο.Τ.Α. Β' βαθμού και στις Ένοπλες Δυνάμεις, η αύξηση των εργαζομένων είναι είκοσι πέντε χιλιάδες άνθρωποι.

Άρα, λοιπόν, στην πράξη δεν έχετε πρόθεση να μειώσετε τις δαπάνες. Φαίνεται αυτό στον Προϋπολογισμό, καθώς από το 7% πηγαίνετε στο 7,3%. Επομένως, έχουμε αύξηση ακόμα και σε σχέση με το ονομαστικό Α.Ε.Π..

Το ερώτημα είναι: Εάν ακολουθείτε μια πολιτική προσλήψεων, την οποία παρεμπιπτόντως, εκτεταμένα και διευρυμένα προφανώς ακολούθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο παρελθόν -μάλιστα το έχετε κατ' εξοχήν καυτηριάσει και μάλιστα εσείς είπατε ότι αυτή είναι μια πολιτική που υπονόμεισε το μέλλον- γιατί ακολουθείτε την ίδια πολιτική; Έστω σ' αυτό το 23%, το οποίο απομένει και που είναι οι ελαστικές δαπάνες, πού είναι οι προσπάθειες περιστολής των δαπανών;

Όμως, αν δεν έχετε ούτε μείωση της φορολογίας ούτε μείωση των δαπανών, τότε το ερώτημα είναι: Τι ακριβώς κάνετε που είναι φιλελεύθερο; Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι ακολουθείτε μια σοσιαλιστική πολιτική. Είναι μια ιδέα. Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι ασκείτε μια πολιτική αυξήσεως των φόρων και αυξήσεως των δαπανών, ώστε σε τελευταία ανάλυση να ακολουθήσετε την άλλη διαδικασία, το άλλο μοντέλο οικονομικής διαχείρισης. Μόνο που αυτό το μοντέλο προϋποθέτει το εξής: Ότι τους φόρους τους πληρώνουν οι πλούσιοι και όχι οι φτωχοί και ότι οι κοινωνικές μεταβιβάσεις γίνονται στους φτωχούς και όχι στους πλούσιους. Γίνεται, όμως, έτσι;

Όταν η επιλογή σας για την είσπραξη των φόρων είναι ο φόρος κατοχής, στην πραγματικότητα ποιοι πληρώνουν φόρο κατοχής; Σταματούν να τον πληρώνουν αυτοί που έχουν μεγάλη ακίνητη περιουσία. Σταματούν να τον πληρώνουν αυτοί, αφού τους απαλλάσσετε από το φόρο κληρονομιάς, που έχουν να κληρονομήσουν σημαντικά ποσά από τις κληρονομίες. Και ποιος τον πληρώνει; Όποιος έχει και ένα δεύτερο σπίτι. Άρα, πάρα πολύς κόσμος που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί πλούσιος.

Δεύτερον, κάνετε την επιλογή της έμμεσης φορολογίας, η οποία είναι σαφές ότι πληρώνεται από όλο τον κόσμο. Θα σας έλεγα ότι, στο επίπεδο της έμμεσης φορολογίας, δυνατότητες χειρισμού έχουν οι πλούσιοι. Γιατί; Γιατί οι πλούσιοι έχουν ελαστικές δαπάνες. Τι ακριβώς να κόψει ο άνθρωπος των 600 ευρώ; Τι θέλετε; Πώς να αναδιαρθρώσει το εισόδημά του; Συγκεκριμένα θα κινείται. Δεν έχει δυνατότητες. Όμως, κάποιος που έχει, βεβαίως, εισόδημα 10.000 ευρώ έχει δυνατότητα να αποφασίσει τι θα καταναλώσει και τι όχι. Άρα, έχει δυνατότητα επιλογής και ελαστικότητας της δαπάνης. Και βεβαίως, επιλέγετε το φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο θερμάνσεως -το εξομοιώνετε- που και αυτό στην πραγματικότητα αγγίζει ένα τεράστιο κομμάτι του πληθυσμού.

Η επιλογή σας, λοιπόν, ξανά είναι, πρώτον, να φορολογήσετε εκεί που είναι εύκολο -εισπράττετε εύκολα τους έμμεσους φόρους, ενώ με την άμεση φορολογία έχετε μεγαλύτερη δυσκολία- και, δεύτερον, κατ' αποτέλεσμα να φορολογήσετε τα χαμηλά εισοδήματα.

Επόμενο ερώτημα: Τι τα κάνετε τα λεφτά; Μήπως πηγαίνουν, σε τελευταία ανάλυση, αυτά τα χρήματα σε φτωχούς; Μήπως πράγματι πηγαίνουν σε κάτι τέτοιο; Η πολιτική σας είναι πολιτική μειώσεως του ελλείμματος. Τι σημαίνει η πολιτική μειώσεως του ελλείμματος; Ότι αυτά τα χρήματα δεν γίνονται κοινωνική μεταβίβαση, αλλά ότι πράγματι πηγαίνουν για να εξυπηρετηθεί το χρέος. Εγώ θα πω ότι αυτό -το λέω από τώρα, για να είμαι έντιμος- είναι σωστή πολιτική. Πράγματι, πρέπει να μειωθεί το χρέος. Η πραγματικότητα, όμως, είναι ότι ακριβώς επειδή δεν συνοδεύεται, όπως προείπα, από μια προσπάθεια μείσεως των δαπανών, ακριβώς γι' αυτό μένει μετέωρη και έωλη στο συγκεκριμένο σημείο. Επομένως, η πολιτική σας δεν είναι ούτε σοσιαλιστική! Τι είδους πολιτική είναι αυτή; Πρέπει κάποιος να το σκεφτεί αυτό.

Κοιτάξτε, να ένα ωραίο παράδειγμα, για να προβληματιστούμε πάνω στο ζήτημα της κυβερνητικής πολιτικής. Τότε, σ' αυτήν την Αίθουσα, ο κύριος Υπουργός είχε την ευγενή καλοσύνη, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του κ. Λαφαζάνη, να πει το

εξής:

Όταν ρώτησε ο κ. Λαφαζάνης για τις προθέσεις του σε σχέση με τον Ο.Τ.Ε., μετά παρρησίας -και τον τιμά αυτό τον κύριο Υπουργό- απήντησε πως «Εμείς έχουμε ξεκάθαρα πει ότι και το 27%, που έχει το ελληνικό δημόσιο, το δίνουμε, αρκεί να είναι κάποιος ευρωπαϊκός όμιλος, που να είναι αξιόπιστος και φερέγγυος και να πληροί ορισμένα κριτήρια.» Επομένως, νομίζω μετά ταύτα -εγώ, για να πω την αλήθεια, έτσι κατάλαβα- ότι δεν έχει κανένα ενδιαφέρον η Κυβέρνηση για τη διατήρηση οποιουδήποτε ελέγχου στον Ο.Τ.Ε.. Γιατί, αφού και αυτό που έχει, είναι να το δώσει, προφανώς δεν την απασχολεί. Εν συνεχεία, απεφασίσθη να έρθει αυτή η τροπολογία, όπου το σκεπτικό ήταν πως ο Ο.Τ.Ε. είναι εθνικής και στρατηγικής σημασίας και πρέπει να διαφυλαχθούν τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου. Αυτά παρεμπιπτόντως, με απόσταση μίας εβδομάδας.

Ερώτημα: Είναι εθνικής και στρατηγικής σημασίας ο Ο.Τ.Ε. για την Κυβέρνηση ή δεν είναι; Αν είναι εθνικής και στρατηγικής σημασίας, γιατί ήθελε να πουλήσει το 27%; Αν δεν είναι εθνικής και στρατηγικής σημασίας, τι τη νοιάζει αν θα μπει ο Βγενόπουλος, οι Αραβες, οι Κινέζοι ή οι Ρώσοι ή οποιοσδήποτε άλλος και αν θα εξελιχθεί σε μια πολυμετοχική εταιρεία; Τι ισχύει από τα δύο;

Και περαιτέρω, είναι πειστικό τώρα το επιχείρημα ότι θα δεσμεύσουν σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση τις ψήφους -διότι αυτό κάνει, δεν απαγορεύει καν με την τροπολογία την αγορά των μετοχών- και τον τρόπο που θα χρησιμοποιηθούν οι ψήφοι; Είναι δυνατόν να δεσμευτούν οι ψήφοι σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση, όταν έχουμε ελεύθερα διαπραγματεύσιμες μετοχές;

Εγώ δεν θέλω να κάνω νομικές κρίσεις από το Βήμα αυτό, αλλά φοβάμαι ότι δεν θα μακροημερεύσουν τέτοιου τύπου μεθοδεύσεις. Γιατί το λέω αυτό; Διότι ακριβώς είναι ενδεικτικό της κυβερνητικής πολιτικής σε συγκεκριμένους τομείς.

Πάρτε την υπόθεση του ασφαλιστικού. Τι θέλει η Κυβέρνηση να κάνει στο ασφαλιστικό; Είμαστε άνθρωποι, που το παρακολουθούμε. Προσπαθούμε εναγωνίως να καταλάβουμε τι θέλετε να κάνετε στο ασφαλιστικό. Ρωτάμε και ξαναρωτάμε. Ρωτάμε σ' ένα επίπεδο θεσμικό. Πιο θεσμικό επίπεδο απ' αυτό του κοινοβουλευτικού ελέγχου, δεν υπάρχει. Πιο θεσμικό επίπεδο απ' αυτό της συμμετοχής σε μια κοινοβουλευτική διεργασία, δεν υπάρχει. Γιατί δεν μας απαντάει κανείς ότι θέλουμε να κάνουμε το άλφα, το βήτα ή το γάμα;

Ξέρετε τι έρχεται και μας λέει η Κυβέρνηση όλο αυτό το χρονικό διάστημα για το ζήτημα του ασφαλιστικού; Ότι πρόκειται να αντιμετωπίσει την εισφοροδιαφυγή μέσω ηλεκτρονικών διασταυρώσεων, μείζον δημιούργημα και πολύ σοβαρό και σημαντικό θέμα στα πλαίσια του διαλόγου. Ότι πρόκειται ορισμένες πλάσματικές συντάξεις να τις κόψει. Ήταν ανάγκη να κάνουμε ένα μεγάλο εθνικό διάλογο για να κόψει αυτούς που δεν έχουν νόμιμο δικαίωμα να παίρνουν αναπηρικές συντάξεις; Αν υπάρχουν κάποιες που έχουν κοροϊδέψει το ελληνικό δημόσιο, ας τους βρει και να μην παίρνουν τις συντάξεις. Έπρεπε να είναι αποκύημα του διαλόγου αυτό;

Λέει επίσης ότι πρόκειται να βγάλει από τα βαρέα και ανθυγιεινά τις κομμάτριες. Ξέρω εγώ και κάτι άλλες περιπτώσεις, οι οποίες περιγράφονται με φωτογραφική διάταξη. Και όταν ρωτάμε: «Πολύ ωραία, για τα βαρέα και ανθυγιεινά ποια είναι η συγκεκριμένη πρόταση και τι αποδίδει;», δεν ακούμε τίποτε. Και λέει ακόμη ότι πρόκειται να προχωρήσει στην ενοποίηση κάποιων ταμείων. Όταν δε ρωτάμε συγκεκριμένα, στα πλαίσια της επιτροπής, ποια είναι τα ταμεία που πρόκειται να ενοποιηθούν, δεν μας το λένε. Το μαθαίνουμε δια των πλέον εγκύρων δημοσιογράφων, διότι βεβαίως σιγά μην τα πει η Κυβέρνηση στους Βουλευτές. Είναι καλύτερα να τα λέει στους δημοσιογράφους. Τα λέει, λοιπόν, στους δημοσιογράφους και εν συνεχεία, όταν ρωτάμε: «Μα, υπάρχει μια μελέτη για το ποιο είναι τελικά το κέρδος, το όφελος απ' αυτές έστω τις ενοποιήσεις των συγκεκριμένων πέντε ταμείων;», διαπιστώνουμε ότι δεν υπάρχει μελέτη ή τουλάχιστον δεν μας τη δίνουν εμάς. Λες και είναι κανένα επτασφράγιστο μυστικό, το οποίο κανείς δεν πρέπει να το μάθει.

Ποια είναι, λοιπόν, η θέση της Κυβερνήσεως για το τι πρέπει να γίνει; Σε ό,τι αφορά δε στο ζήτημα της χρηματοδότησεως για το ασφαλιστικό, έρχεται ο κύριος Υπουργός και λέει: «Εμείς θα χρηματοδοτούμε με το 1%». Μα, για το 1% υπάρχει νόμος που πρέπει να το δίνει. Δηλαδή, τι μας λέει ο κύριος Υπουργός; Ότι θα εφαρμόσει το νόμο.

Επιτρέψτε μου, ανοίξατε τη συζήτηση για το ασφαλιστικό για να πείτε αυτά; Διότι δεν χρειαζόταν να γίνει καμμία συζήτηση για να τα πείτε αυτά, είτε είναι νομικές σας υποχρεώσεις είτε, σε τελευταία ανάλυση, είναι αυτονόητα. Και όμως, ανοίγετε αυτήν τη συζήτηση, ξεσηκώνετε έναν ολόκληρο κόσμο, τον κατεβάσετε κάτω χωρίς καν ακόμη να ξέρουν οι άνθρωποι ποια είναι η πρόθεσή σας. Δημιουργείτε μια γενικότερη ανησυχία μόνο και μόνο για να ψαρέψετε αντιδράσεις.

Έχω πει πάρα πολλές φορές ότι η πολιτική θα ήταν καλύτερη, εάν ήταν ευθύς και ειλικρινής, αν έλεγε στα ίσα το τι ήθελε να κάνει και να το έλεγε –το τονίζω– για τα μεγάλα ζητήματα προεκλογικώς, ώστε ο καθένας να ξέρει πού να πορευτεί.

Αυτός, λοιπόν, εδώ ο Προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός που ουσιαστικά επαναλαμβάνει ό,τι έχει ειπωθεί λίγο-πολύ και στο παρελθόν. Είναι γεμάτος από αισιόδοξες προβλέψεις. Είναι γεμάτος από μία προσέγγιση του. «Όλα θα πάνε καλά». Δεν αποτιμά τον τεράστιο κίνδυνο που υπάρχει από την αύξηση των τιμών του πετρελαίου.

Ελπίζει δε ότι θα το ισοσταθμίσει αυτό από τις συναλλαγματικές ισοτιμίες του δολαρίου, χωρίς να είναι καθόλου σίγουρο ότι αυτές θα εξακολουθούν να πηγαίνουν ευνοϊκά για την Κυβέρνηση.

Ελπίζει επίσης, αυτός ο Προϋπολογισμός ότι σε τελευταία ανάλυση θα μπορέσουν να εισπραχθούν περισσότερα χρήματα. Έχει δε και μία θέση και επιτρέψτε μου να το πω και αυτό, γιατί αυτό είναι από τα προκλητικά ψεύδη, τα οποία ακούγονται σε σχέση με το θέμα της μείωσης των φόρων.

Λέτε: «Μειώσαμε το φορολόγητο όριο και επομένως, ελαφρύναμε τους φτωχούς». Από πού και ως πού το πήγατε αυτό; Το πήγατε από τις 10.000 στις 12.000. Αυτό έγινε. Από τις 12.000 και πάνω τι κάνατε; Παρέμεινε ίδιος ο φορολογικός συντελεστής; Τι κάνατε; Εκείνο που στην πραγματικότητα κάνατε, είναι, ότι δώσατε 10 ευρώ έκπτωση σ' αυτόν ο οποίος πήγε από τις 10.000 στις 11.000. Του δώσατε 10 ευρώ χάρισμα το μήνα και ταυτόχρονα πήγατε και πήρατε από τα επόμενα εισοδήματα, τα οποία μπαίνουν στον αυξημένο φορολογικό συντελεστή, υπερπολλαπλασία χρήματα. Αυτή είναι η απαλλαγή;

Εδώ, λοιπόν, έχει μεγάλη σημασία κάθε φορά να λέμε την αλήθεια. Τεράστια σημασία. Και είναι σωστό από πολλές πλευρές. Πρώτα απ' όλα, από την σκοπιά της πολιτικής ηθικής και δεοντολογίας.

Εγώ επαναλαμβάνω: Γιατί έχει ανάγκη η Κυβέρνηση να μασκαρεύει τα πράγματα; Γιατί δεν έρχεται όμορφα, αντρίκια και στα ίσα να πει: «Έμένα αυτή είναι η πολιτική μου, αυτό κρίνω ότι πρέπει να κάνω, αυτή είναι η διάθεσή μου, αυτή είναι η θέλησή μου.»; Γιατί σε τελευταία ανάλυση δεν έρχεται να ξεκαθαρίσει ποιες είναι οι πολιτικές της, τι υπηρετεί, ποιο Θεό πιστεύει, ώστε να ξέρει ο καθένας το πώς θα τοποθετηθεί απέναντί της; Νομίζω ότι όλοι θα ήμασταν πολύ καλύτεροι και πρωτίστως οι πολίτες θα ήταν πολύ καλύτεροι, εάν είχαν απέναντί τους μία κυβέρνηση που θα έλεγε τα πράγματα καθαρά και ξάστερα.

Εμάς η δική μας η θέση είναι η εξής: Δεν αντιμετωπίζεται η οικονομική κατάσταση της χώρας, η δεινή οικονομική κατάσταση της χώρας με τέτοιου είδους προσεγγίσεις. Γι' αυτήν την κατάσταση της χώρας, οφείλουμε να το τονίσουμε, ευθύνες έχουν τα δύο κόμματα, τα οποία κυβέρνησαν όλα αυτά τα χρόνια. Και, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευθύνες έχουν και οι Βουλευτές που στηρίξαν με την ψήφο τους αυτού του τύπου τις πολιτικές όλα αυτά τα χρόνια. Και αυτές οι πολιτικές, θα μου επιτρέψετε να σας πω, κατασπατάλησαν δύο Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, συζητάνε για την αξιοποίηση του Τρίτου, το οποίο και αυτό είναι ημιτελές και μιλάμε και για το Ε.Σ.Π.Α., τη στιγμή που υποτίθεται ότι θα έχουμε ταχεία απορροφητικότητα. Το ψηφίσαμε και το επισημάναμε, εμείς τουλάχιστον σ' αυτήν την

Αίθουσα, ότι με τις δομές που διαμορφώνετε, ούτε αυτό θα καταφέρετε να απορροφήσετε. Έχει τρέξει ήδη ο πρώτος χρόνος, ακόμη δεν έχουν ξεκινήσει οι απορροφήσεις, ακόμα δεν έχουν φτιαχτεί οι εταιρείες, ακόμα δεν έχουν προχωρήσει οι δομές οι οποίες θα αξιοποιήσουν αυτές τις δυνατότητες και παρά ταύτα, υπνώτουμε ύπνον βαθύ.

Λέω λοιπόν, εδώ έχει έλθει η στιγμή να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Υπάρχει η πολιτική βούληση να πάμε σε μία διαφορετική πολιτική; Υπάρχει η πολιτική βούληση να πάμε σε μία διαφορετική πορεία; Σε μία πορεία, που εγώ ειλικρινά πιστεύω ότι υπάρχουν άνθρωποι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα που εντοπίζουν τα προβλήματα, γιατί τα ακούω. Και όχι να συζητούνται σε κατ' ιδίαν συζητήσεις. Τα ακούω σε δημόσιες τοποθετήσεις, τα βλέπουν τα θέματα. Και για τη διαφθορά υπάρχει συμφωνία και για το θέμα της φοροδιαφυγής υπάρχει συμφωνία και για την απλοποίηση των διαδικασιών υπάρχει συμφωνία και για τη διαμόρφωση ενός θεσμικού αποτελεσματικού πλαισίου απορρόφησης του Ε.Σ.Π.Α. υπάρχει συμφωνία. Υπάρχουν συμφωνίες σε πάρα πολλά θέματα.

Γιατί, λοιπόν, δεν προχωράτε σε μία τέτοια κατεύθυνση, ειλικρίνειας, διαφάνειας, καθαρότητας, εντιμότητας, θάρρους, ώστε να μπορέσουμε πραγματικά να βγάλουμε τη χώρα από το οικονομικό τέλμα στο οποίο έχει βυθιστεί;

Δεν το πράττετε, γιατί στην πραγματικότητα δεν ξέρετε τι θέλετε να κάνετε, δεν έχετε συγκεκριμένη πολιτική θέση, δεν έχετε ιδεολογικό έρμα, δεν έχετε την πολιτική βούληση και γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι –και μιλώ για όλους– είναι πράξη ευθύνης και πολιτικού θάρρους το να καταψηφίσουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στον κατάλογο των ειδικών εισηγητών.

Ο κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός, ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πέντε μύθους. Δεν ακούσαμε τον έκτο μύθο, το μύθο της οικονομικής πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πάντως, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, οι μύθοι με τους οποίους μεγαλώσατε, δεν υπάρχουν πια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στατιστική είναι ένας ενδιαφέρων κλάδος των οικονομικών, της οικονομικής επιστήμης, αφού προσφέρει στοιχεία για συγκρίσεις, προσφέρει αποτελέσματα για να δούμε την πρόοδο της οικονομίας να δούμε τις στρεβλώσεις και να τις αλλάξουμε, για να τις διορθώσουμε. Όμως, ταυτόχρονα, ένας οικονομολόγος ή ένας έμπειρος πολιτικός μπορεί, επικαλούμενος τα στατιστικά στοιχεία που επιλέγει να αποδείξει ως αληθείς τους ισχυρισμούς του, έστω και εάν αυτοί συγκρούονται καταφανώς με την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2008 είναι σημαντικός, γιατί είναι ο πρώτος μετά την έξοδο της χώρας από τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, στην οποία μας οδήγησαν οι λανθασμένες επιλογές του παρελθόντος. Αποτυπώνεται σ' αυτόν η πολιτική της Κυβέρνησης για τη δημοσιονομική εξυγίανση και τις μεταρρυθμίσεις, που διασφαλίζουν συνθήκες αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης. Βασικοί στόχοι του Προϋπολογισμού είναι η περαιτέρω μείωση του ελλείμματος, σε συνθήκες ισχυρής ανάπτυξης της οικονομίας η περαιτέρω μείωση της ανεργίας και η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Το μίγμα της οικονομικής πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, έχει αποδώσει και αποδίδει καρπούς, κάνοντας πλέον εμφανή την επίδρασή του σε όλους τους τομείς της ελληνικής οικονομίας και αυτό, παρά τη δυσμενή οικονομική συγκυρία. Ο ρυθμός ανάπτυξης διατηρήθηκε στα υψηλά επίπεδα του 4% ετησίως την περίοδο 2005-2007, δηλαδή μετά την ολοκλήρωση των Ολυμπιακών Αγώνων και παρά τη μεγάλη άνοδο που σημείωσαν οι τιμές του πετρελαίου, κατά 132,4% σε δολάρια και 100% σε ευρώ, μεταξύ Μαρτίου 2004 και Οκτωβρίου 2007.

Κατάρριψη του πρώτου μύθου. Το ποσοστό ανεργίας αντι-

στοίχως, από 11,2% το Μάρτιο του 2004, υποχωρεί στο 7,6% τον Αύγουστο του 2007. Η συνολική απασχόληση αυξάνεται κατά τριακόσιες δεκαέξι χιλιάδες άτομα και ο αριθμός των ανέργων μειώνεται κατά εκατόν εξήντα τέσσερις χιλιάδες άτομα. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης από 7,3% του Α.Ε.Π. το 2004, το 2007 υποχωρεί σημαντικά, στο 2,7%, συμπεριλαμβανομένης και της έκτακτης απόδοσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση λόγω της παλιάς αναθεώρησης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος το 1994 και το 2008 υποχωρεί ακόμα περισσότερο, στο 1,6%.

Κατάρρευση του δεύτερου μύθου. Συντελείται μία μείωση 5,7 ποσοστιαίων μονάδων μέσα σε μία τετραετία, η οποία οφείλεται κατά κύριο λόγο σε διορθωτικούς παράγοντες. Παράλληλα, το χρέος της γενικής κυβέρνησης, από 98,6% του Α.Ε.Π. το 2004 υποχωρεί στο 91% το 2008. Η μείωση του ελλείμματος οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη μείωση του ποσοστού των τρεχουσών καταναλωτικών δαπανών της γενικής κυβέρνησης, εκτός εκείνων για την κοινωνική προστασία.

Η αξιοπιστία των προϋπολογισμών κρίνεται από την υλοποίησή τους. Σας υπενθυμίζω ότι στην περίοδο 2001-2004, η οποία χαρακτηρίζεται από χαμηλές τιμές πετρελαίου και υποχώρηση των επιτοκίων, το έλλειμμα του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού απέκλινε από τις αρχικές προβλέψεις κατά 882.000.000 ευρώ το 2001, κατά 1.314.000.000 ευρώ το 2002, κατά 4.544.000.000 ευρώ το 2003 και κατά 6.600.000.000 ευρώ το 2004.

Οι πρώτοι συνεπείς προϋπολογισμοί είναι του 2006 και του 2007. Το 2007 έχουμε μια υπέρβαση. Όμως θέλετε να μη συμπαρασταθούμε στους πυρόπληκτους; Και βέβαια, μέσα εκεί συμπεριλαμβάνονται και τα χρέη της Ολυμπιακής από τις τέσσερις εξυγιάνσεις που κάνατε.

Η δημοσιονομική προσαρμογή που άρχισε το 2004 βασίστηκε, αγαπητοί συνάδελφοι, στον περιορισμό του δημόσιου τομέα, στη μείωση της σπατάλης, στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Το ευρείας κλίμακας μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που εφαρμόστηκε, απελευθέρωσε τον αναπτυξιακό δυναμισμό της οικονομίας, βελτιώνοντας το επιχειρηματικό περιβάλλον, φέρνοντας κεφάλαια από το εξωτερικό και μεταβάλλοντας τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ανάπτυξης, η οποία βασίζεται πλέον στις ιδιωτικές επενδύσεις, τρεις χιλιάδες οκτακόσια νέα επενδυτικά σχέδια, είκοσι μία χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: «Θα».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΡΑΣΤΟΣ: ...ύψους 2.000.000.000 ευρώ, Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ, Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων το υψηλότερο που έγινε ποτέ σε προϋπολογισμό 9,3 δισεκατομμύρια ευρώ, δρόμοι ανάπτυξης 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Κατάρρευση και του τρίτου μύθου.

Εξαγωγές: Αύξηση εξαγωγών κατά 34%. Επιθυμούσατε να μειωθούν οι εξαγωγές ή επιθυμούσατε να μην υπάρξουν εξαγωγές; Απαντήστε μας. Κατάρρευση του τέταρτου μύθου.

Η εφαρμογή της προσεκτικά διαρθρωμένης και συνεκτικής πολιτικής των μεταρρυθμίσεων με έμφαση στη μείωση της άμεσης φορολογίας των φυσικών και νομικών προσώπων, στην ενίσχυση των κινήτρων για ιδιωτικές επενδύσεις, στο άνοιγμα των αγορών και στην ενίσχυση του ανταγωνισμού, στην ορθολογικότερη αξιοποίηση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης με την αύξηση της απορροφητικότητας, αλλά και της χρησιμότητας και της αποτελεσματικότητας των έργων, στην προώθηση των εξαγωγών και την αύξηση της εξωστρέφειας, καθώς και στις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα για την υλοποίηση έργων υποδομής, είχε ως αποτέλεσμα την επιτάχυνση του ρυθμού ανάπτυξης και τη μείωση της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον Προϋπολογισμό του 2008 τα καθαρά έσοδα της κεντρικής κυβέρνησης προβλέπεται να διαμορφωθούν στο ύψος των 60.052.000.000 ευρώ. Σύμφωνα με την πρόβλεψη αυτή, τα έσοδα διαμορφώνονται στο 24,5% του Α.Ε.Π. από 23,7%. Το γενικό σύνολο των εσόδων του 2007 αναμένεται να κλείσει στα 51.800.000.000 ευρώ, παρουσιάζοντας αύξηση 6,4% σε σχέση με το 2006. Σε σχέση με την πορεία

των εσόδων, το δωδεκάμηνο Ιανουαρίου-Οκτωβρίου 2007, το σύνολο των εσόδων αυξήθηκε κατά 6,2% έναντι του ετησίου στόχου 5,5% στον προϋπολογισμό του 2007.

Οι προβλέψεις του Προϋπολογισμού για τα έσοδα του 2008 βασίζονται στην εκτιμώμενη ονομαστική αύξηση του Α.Ε.Π. κατά 7% και στην ελαστικότητα των φορολογικών εσόδων, καθώς και σε επί μέρους παράγοντες που επηρεάζουν τις διάφορες κατηγορίες εσόδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία χαρακτηρίζεται ως *tax*. Δηλαδή το αναπτυξιακό της πρότυπο είναι τέτοιο, βασίζεται κατ'εξοχήν στην κατανάλωση και στις επενδύσεις που θεωρητικώς πρέπει να αποφέρει υψηλά φορολογικά έσοδα και η αύξηση των εσόδων πρέπει να είναι μεγαλύτερη της αύξησης του ονομαστικού Α.Ε.Π.. Δυστυχώς, τα προηγούμενα χρόνια η αύξηση ήταν στο 0,32 στο 0,33, μόνο ένα έτος ήταν υψηλότερη.

Βέβαια το 2003, εκεί όπου έγινε η διαδικασία «Κάντε όλοι ό,τι θέλετε, αρκεί να αφήσουμε ένα κράτος διαλυμένο», η τάση μεταβολής, δηλαδή ελαστικότερη των φορολογικών εσόδων, ήταν 0,35, ενώ υπήρξε αύξηση του Α.Ε.Π..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γενικό σύνολο εσόδων προ της μείωσης των επιστροφών για το οικονομικό έτος 2008 προβλέπεται να διαμορφωθεί στα 58.070.000.000 ευρώ σημειώνοντας αύξηση 12,1% έναντι του 2007. Τα φορολογικά έσοδα του 2008 προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 54.645.000.000 ευρώ και να αυξηθούν κατά 12,9%, φθάνοντας στο 22,3% του Α.Ε.Π. από 21,1% φέτος. Έτσι προκύπτει μία ελαστικότητα των φορολογικών εσόδων ως προς την αύξηση του Α.Ε.Π..

Υπενθυμίζω, όμως, ότι παρόμοια ελαστικότητα, 1,85%, υπήρξε και άλλες χρονιές, όπως για παράδειγμα το 1998, όταν το ονομαστικό Α.Ε.Π. αυξήθηκε κατά 8,8% και τα φορολογικά έσοδα κατά 16,3%, αλλά και το 1999, όταν το ονομαστικό Α.Ε.Π. αυξήθηκε κατά 6,5% και τα φορολογικά έσοδα κατά 12%.

Βασικές επιδιώξεις της φορολογικής πολιτικής της Κυβέρνησης αποτελούν η ολοκλήρωση της φορολογικής μεταρρύθμισης και η φορολογική ελάφρυνση των φυσικών προσώπων με περαιτέρω μείωση των φορολογικών συντελεστών. Ο συντελεστής 29% που ισχύει για το έτος 2007, μειώνεται σε 27% το 2008 και σε 25% το 2009 και ο συντελεστής 39% αντίστοιχα σε 37% και 35%.

Η απλοποίηση και ο εξορθολογισμός της φορολογίας ακινήτων επιτυγχάνεται με την κατάργηση των φόρων κληρονομιάς και γονικών παροχών και με την επιβολή ενιαίου τέλους επί της μεταβιβαζόμενης περιουσίας, καθώς και με την εισαγωγή της ενιαίας φορολογίας ακινήτων. Υπάρχει πλήρης απαλλαγή της πρώτης κατοικίας από φόρους, πλην των δημοτικών τελών και υπάρχει αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής με την ενίσχυση της φορολογικής συνείδησης των πολιτών, τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της αντικειμενικότητας των φορολογικών ελέγχων, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και την παροχή κινήτρων στους φορολογούμενους για τη λήψη φορολογικών μέτρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι δομικές αλλαγές δημιουργούν ένα απλό, αντικειμενικό και δίκαιο φορολογικό σύστημα, ένα σύστημα που μειώνει τα φορολογικά βάρη για όλους τους φορολογούμενους, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα το δημόσιο συμφέρον και περιορίζοντας τα φαινόμενα της φοροδιαφυγής, του λαθρεμπορίου, της αδιαφάνειας και των υποκειμενικών κρίσεων όσον αφορά τους φορολογικούς ελέγχους.

Αποφασιστική, όμως, θα είναι η συμβολή της δραστηκής μείωσης της φοροδιαφυγής με την εντατικοποίηση των φορολογικών και τελωνειακών ελέγχων, την αναμόρφωση του συστήματος φορολόγησης και διακίνησης των καυσίμων, την εφαρμογή του μέτρου της έκπτωσης από το φορολογικό εισόδημα των πολιτών μιας σειράς νέων δαπανών με αποδείξεις, καθώς και η παροχή κινήτρων για την ανταπόκριση των φορολογουμένων στις υποχρεώσεις τους και η συνεργασία τους για την αποκάλυψη φαινομένων παραβατικής συμπεριφοράς σε φορολογικές και τελωνειακές υποθέσεις.

Τα έσοδα από την άμεση φορολογία προβλέπεται να ανέλθουν σε 22.040.000.000 ευρώ, εμφανίζοντας αύξηση 11,5%

έναντι του 2007. Τα έσοδα από την έμμεση φορολογία προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 32.605.000.000 ευρώ, αυξημένα κατά 13,9% σε σχέση με τα αντίστοιχα έσοδα του 2007. Η αύξηση του λόγου έμμεσων προς άμεσους φόρους που προβλέπεται για το 2008 στο 1,48%, οφείλεται βέβαια στην αποτελεσματική λειτουργία του ελεγκτικού μηχανισμού και στη δρομολογημένη, λόγω των περιορισμών της κοινοτικής νομοθεσίας, αναπροσαρμογή του ειδικού φόρου καυσίμων στα πετρελαιοειδή, αλλά κυρίως οφείλεται στον περιορισμό του λαθρεμπορίου και της φοροδιαφυγής μέσα από την αναμόρφωση του συστήματος διακίνησης των καυσίμων, που επιδιώκουμε.

Επομένως, δεν πρόκειται για μετατόπιση του φορολογικού βάρους στους έμμεσους φόρους, αλλά για τομή στη φορολογία καυσίμων, για μεταρρύθμιση της φορολογίας καυσίμων μέσα από τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και τη σύλληψη των διαφυγόντων δασμών και φόρων.

Με τον Προϋπολογισμό του 2008, συνεχίζουμε ταυτόχρονα τη μείωση της φορολογίας για τα νοικοκυριά. Το 2008 οι πολίτες θα πληρώσουν λιγότερους φόρους εισοδήματος με την αύξηση του αφορολόγητου ορίου κατά 20%, από 10.000 ευρώ σε 12.000 ευρώ για τους μισθωτούς, με τη διεύρυνση του κλιμακίου του κεντρικού φορολογικού συντελεστή κατά 30% και με τη μείωση των φορολογικών συντελεστών στο 25% από 30%, που ίσχυε μέχρι πρότινος. Φέρνουμε έτσι πολύ ευνοϊκότερα αποτελέσματα για τους πολίτες από την οποιαδήποτε πιθανή τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι 1.700.000 συμπολίτες μας με εισοδήματα μεταξύ 12.000 και 30.000 ευρώ –και ως μην επικαλούμαστε ότι με 20.000 ευρώ κάποιος είναι χαμηλόμισθος– θα έχουν το 2008 σημαντική φορολογική ελάφρυνση.

Παράλληλα, με το αφορολόγητο όριο των 12.000 ευρώ, πάνω από τρεις χιλιάδες τριακόσιοι πολίτες, αριθμός που αντιστοιχεί περίπου στο 60% των Ελλήνων φορολογουμένων, δεν πληρώνουν καθόλου φόρους εισοδήματος. Αξίζει να σημειωθεί ότι το αφορολόγητο όριο των 12.000 ευρώ κατατάσσει τη χώρα μας στις χαμηλότερες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης των είκοσι επτά από πλευράς φορολογίας φυσικών προσώπων. Η Φινλανδία έχει ετήσιο αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ, η Αυστρία στα 10.000 ευρώ, το Λουξεμβούργο στα 9.750 ευρώ και η Γαλλία στα 5.520 ευρώ.

Επαναλαμβάνω ότι με τις φορολογικές ελαφρύνσεις που έχουμε εισαγάγει με τη δεύτερη φάση της φορολογικής μεταρρύθμισης, κάνουμε μεγαλύτερη παρέμβαση υπέρ της προστασίας των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων από ότι αν προχωρούσαμε σε τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, την οποία μόνο για λόγους εντυπώσεων και επικοινωνιακών μύθων θα έλεγα ότι εξακολουθούν να επικαλούνται οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Όχι μόνο δεν επιφέρουμε πρόσθετα φορολογικά βάρη στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, αλλά κάνουμε το εντελώς αντίθετο, τα ανακουφίζουμε σημαντικά. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και στον Προϋπολογισμό του 2008 τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων προβλέπεται να εμφανίσουν μικρότερη αύξηση απ' ό,τι το 2007. Δεν υπάρχει, επομένως, καμμία μεταβολή στη σύνθεση των φορολογικών εσόδων σε βάρος των φυσικών προσώπων ούτε αναδιανομή εισοδήματος υπέρ των λίγων.

Όσον αφορά τη μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, στις μεν επιχειρήσεις αυξάνονται τα φορολογητέα κέρδη τους και επομένως τα δημόσια έσοδα, στα δε νοικοκυριά περιορίζεται η φορολογική επιβάρυνση των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων.

Ξεκάθαρη απόδειξη του ότι ακολουθήσαμε το σωστό δρόμο, αποτελεί το γεγονός ότι τα έσοδα από τη φορολογία των νομικών προσώπων, ενώ μειώθηκαν κατά 6,2% το 2006 σε σχέση με το 2005, πρώτη χρονιά της μείωσης των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων, αυξάνονται κατά 4,8% το 2007 σε σχέση με το 2006 και προβλέπεται να αυξηθούν με τον ίδιο ρυθμό το 2008 σε σχέση με το 2007. Λόγω της μείωσης της φορολογίας στα νοικοκυριά, τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων αναμένεται να εμφανίσουν το 2008

αύξηση 7,2%, μικρότερη δηλαδή από το 9,1% που παρουσιάζουν το 2007.

Επανερχόμενος στον Προϋπολογισμό, θέλω να σας πω ότι έχει συνταχθεί με σεβασμό και ενδιαφέρον για το μόχθο του πολίτη. Είναι Προϋπολογισμός που αναφέρεται στην κοινωνία. Γίνεται με συναίσθηση της κοινωνικής πραγματικότητας και της κοινωνικής ευθύνης.

Ο Προϋπολογισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, συντάχθηκε για τον πολίτη, με ευθύνη απέναντι στον πολίτη, με τη σκέψη μας στον πολίτη. Δεν συντάχθηκε ερήμην της κοινωνίας. Για του λόγου το αληθές, αυξάνεται το επίδομα της κοινωνικής αλληλεγγύης. Τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχοι παίρνουν αύξηση 18%. Αυξάνονται οι συντάξεις του Ο.Γ.Α. κατά 19% και φθάνουν στα 330 ευρώ. Επωφελοούνται οκτακόσιες πενήντα χιλιάδες αγρότες. Αυξάνεται το κατώτατο επίδομα ανεργίας κατά 10%. Συστήνεται το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, το οποίο έχει αρχικό κεφάλαιο 100.000.000 ευρώ, θα ενισχυθεί με το ποσό των 500.000.000 ευρώ το 2008 και θα φθάσει στα 2.000.000.000 ευρώ σταδιακά το 2011. Διατίθενται για την υγεία από τον τακτικό Προϋπολογισμό κονδύλια αυξημένα κατά 9,4% σε σχέση με φέτος, δηλαδή, με ρυθμό υπερτριπλάσιο από τον πληθωρισμό. Διατίθενται για την παιδεία κονδύλια αυξημένα κατά 6,5% σε σχέση με το 2007, δηλαδή, με ρυθμό υπερδιπλάσιο από τον πληθωρισμό. Χρηματοδοτείται ένα μεγάλο πρόγραμμα δημοσίων έργων με 9,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Υλοποιείται, παράλληλα, στο ακέραιο η δέσμευση για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Οκτακόσιες τριάντα χιλιάδες συμπολίτες μας δεν πληρώνουν πλέον τέλος χαρτοσήμου για το νοίκι του σπιτιού τους.

Βλέπω ότι απορείτε. Αναρωτιέστε «Μα, ποια είναι η μαγική μυστική συνταγή που ακολουθεί η νέα διακυβέρνηση για να τα πετύχει όλα αυτά; Γιατί αυτά που φαίνονται ως συνταγή επιτυχίας δεν τα υιοθετούσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις;».

Τρία πράγματα, αγαπητοί συνάδελφοι: κοινωνική ευθύνη, πραγματική και όχι δημιουργική λογιστική, όχι εικονική πραγματικότητα, συγκεκριμένη, σαφής στρατηγική. Ξέρουμε πού βρισκόμαστε, πού θέλουμε να πάμε και πώς θα φτάσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία φιλοδοξεί και αισιοδοξεί να σταματήσει την πολιτική που ακολουθούσαν η προηγούμενες κυβερνήσεις, οι οποίες ήταν γενναιόδωρες προς όσους βρίσκονταν στο σύστημα κι αυτό απέβαινε εις βάρος των νεότερων και των λιγότερο ευνοημένων πολιτών. Εμείς φέρνουμε στο προσκήνιο κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα και προσπαθούμε να δώσουμε ίσες ευκαιρίες απέναντι στη ζωή, στη δουλειά και στη μόρφωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνοντας θα ήθελα να πω ότι περιγράψανε και πρόκειται να περιγράψουν ούτε λίγο ούτε πολύ μια ζοφερή, μα μάλλον εφιαλτική εικόνα για την ελληνική οικονομία οι αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν είναι τόσο άσχημο το ότι τους εφιάλτες που εσείς βλέπετε δεν τους βλέπει ο ελληνικός λαός. Είναι άσχημο που δεν μπορείτε εσείς να δείτε, δεν μπορείτε να μοιραστείτε τα όνειρα, τις προσδοκίες του ελληνικού λαού.

Σας αφήνουμε, λοιπόν, στους εφιάλτες του παρελθόντος και προχωρούμε μαζί με τους πολίτες, για να κάνουμε πράξη τα όνειρα και τις προσδοκίες τους για μια καλύτερη Ελλάδα, μια αναπτυσσόμενη οικονομία, μια ευρωπαϊκή Ελλάδα, που φροντίζει για όλους, προχωρά στο μέλλον με όλους και –το κυριότερο– οικοδομείται σε γερά, στέρεα θεμέλια. Η Κυβέρνηση, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αποφασισμένη να κερδίσει το στοίχημα της νέας εποχής, αναβαθμίζοντας τον παραγωγικό ιστό της χώρας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: ... ενσωματώνοντας τη γνώση και την καινοτομία σε όλο το φάσμα της οικονομίας, ενισχύοντας την ανταγωνιστική παρουσία της Ελλάδας σε όλες τις διεθνείς αγορές.

Εμείς θέλουμε και θα φτάσουμε σ' ένα αποτελεσματικό κράτος, μια κοινωνία πιο δίκαιη, με περισσότερες ευκαιρίες για

όλους. Εμείς τη λαϊκή συμμετοχή τη θέλουμε στο οικονομικό γίνεσθαι και στην ευημερία, όχι στα λόγια και στη θεωρία.

Με τα παραπάνω στοιχεία και με αίσθημα ευθύνης απέναντι στους Έλληνες, όλοι οι κυβερνητικοί Βουλευτές στηρίζουμε τον Προϋπολογισμό. Αυτό δεν το κάνουμε από θεσμικό καθήκον, αλλά γιατί πιστεύουμε ότι πάνω απ' όλα, πέρα και πάνω από ευχάριστοι, πρέπει να είμαστε χρήσιμοι στον τόπο. Ο Προϋπολογισμός του 2008 είναι χρήσιμος και αναγκαίος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τις ομιλίες του εισηγητή της Πλειοψηφίας, όπως και του ειδικού αγορητή που μίλησε πριν από μένα.

Μίλησε για εφιάλτες ο ειδικός αγορητής, τους οποίους βλέπει μονάχα το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Προφανώς την Τετάρτη –που έγινε η απεργία και το μεγάλο συλλαλητήριο έμεινε σπίτι του. Προφανώς την Τετάρτη δεν μίλησε με τους αγρότες στη Θεσσαλία, δεν βγήκε στους δρόμους, δεν άκουσε τον κόσμο, δεν άκουσε τις αντιδράσεις για την πολιτική της Κυβέρνησης.

Άκουσα και με εξαιρετικό ενδιαφέρον την πολύ σύντομη παρέμβαση του Υπουργού. Δεν κατάλαβα πολύ καλά γιατί ο Υπουργός εκνευρίστηκε. Δεν κατάλαβα πολύ καλά γιατί ο Υπουργός θεώρησε ότι η εμπεριστατωμένη κριτική που του έγινε αποτελεί «πολιτικές που έχουν ξεπεραστεί». Και απομόνωσα μία συγκεκριμένη φράση, η οποία νομίζω ότι είναι ενδεικτική του πώς βλέπει η Νέα Δημοκρατία τα πράγματα. Μας είπε: «Αλίμονο αν γυρίσουμε ξανά στην πολιτική υπερχρέωσης του δανεισμού».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να τελειώνει πια αυτό το αστείο, να θυμηθούμε κάποια στοιχεία. Να θυμηθεί η Αντιπροσωπεία τι έχει συμβεί με το δημόσιο χρέος σ' αυτήν τη χώρα επί Νέας Δημοκρατίας και τι έχει συμβεί επί ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το 1989, μετά από οκτώ χρόνια διακυβέρνησης, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραδίδει την εξουσία με δημόσιο χρέος 72%. Το 1993 η Νέα Δημοκρατία παραδίδει την εξουσία με δημόσιο χρέος 110%, συν 38 μονάδες σε τρία χρόνια. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ στη χώρα. Το 2004, μετά από δέκα χρόνια διακυβέρνησης ΠΑ.ΣΟ.Κ., παραδίδουμε το δημόσιο χρέος στο 108% με το παλιό Α.Ε.Π. ή, αν προτιμάτε, στο 90% με το νέο αναθεωρημένο Α.Ε.Π..

Να, λοιπόν, ποιος χρεώνει τη χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είσατε εσείς, είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία κάθε φορά που έρχεται στην εξουσία αυξάνει το δημόσιο χρέος της χώρας.

Είμαστε, αγαπητοί συνάδελφοι, περίπου τρεις μήνες μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου και η ελληνική κοινωνία βιώνει μια πρωτοφανή διάψευση προσδοκιών.

Η διάψευση αυτή αποτυπώνεται με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο στις πολιτικές, τις οποίες προσδιορίζει ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2008 που συζητάμε σήμερα.

Μετά από την έξοδο από τη δημοσιονομική επιτήρηση ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, μετά από την έξοδο από τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, η Νέα Δημοκρατία επί πολλούς μήνες προεκλογικά μας έλεγε διάφορα πράγματα. Ακούσαμε ότι «οι μεγάλες δυσκολίες είναι πίσω μας», ακούσαμε ότι «νοι-κοκυρέψαμε την οικονομία», ότι «τώρα βάλαμε τάξη στα πράγματα και μπορούμε να ασκήσουμε μία πιο γενναϊόδωρη κοινωνική πολιτική».

Όλα αυτά τα ακούσαμε προεκλογικά. Βέβαια, ήταν ένα έργο που το είχαμε ξαναδεί. Τα ίδια περίπου, τις ίδιες κούφες υποσχέσεις ακούσαμε και πριν από τις εκλογές του 2004, όταν τότε η Νέα Δημοκρατία είχε υποσχεθεί τα πάντα στους πάντες, όταν διαβεβαίωνε τον ελληνικό λαό πως είχε λύσεις έτοιμες και αποτελεσματικές, για να λύσει τα προβλήματά του.

Τελικά, δεν τήρησε καμία από τις βασικές της υποσχέσεις. Βέβαια, τότε είχε ένα πολύ ωραίο επικοινωνιακό άλλοθι. Δεν είναι ότι δεν ήθελε, ήταν ότι δεν μπορούσε, διότι «παρέλαβε την

καμένη γη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.».

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, σ' αυτό το σημείο να θυμίσω σε όλους μας τι έλεγε σ' αυτήν την Αίθουσα, απ' αυτό εδώ το βήμα, ο τότε Αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης και σημερινός Πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής, στη συζήτηση για τον τελευταίο προϋπολογισμό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις 22.12.2003. Έλεγε, λοιπόν, τότε ο κ. Καραμανλής: «Το πραγματικό δημόσιο χρέος είναι τουλάχιστον 195.000.000.000 ευρώ. Φθάνει, δηλαδή, το 129% του Α.Ε.Π.».

Τελικά, παρά την προσπάθεια που κατέβαλε η Νέα Δημοκρατία με την απογραφή, το χρέος το 2003, μετά από την απογραφή, μετρήθηκε στο 108% του Α.Ε.Π. και όχι στο 129%. Με άλλα λόγια, η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε μία δημοσιονομική κατάσταση πολύ καλύτερη απ' αυτήν που ισχυριζόταν ή που νόμιζε ότι θα παραλάβει.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά στη συνέχεια, με την αναθεώρηση του Α.Ε.Π., ανακάλυψε πως το χρέος δεν είναι καν στο 108% του Α.Ε.Π., αλλά είναι κοντύτερα στο 90% του Α.Ε.Π..

Ποια, λοιπόν, είναι αυτή η αόρατη δύναμη που εμπόδισε τη Νέα Δημοκρατία να εφαρμόσει το πρόγραμμά της; Προφανώς, κανένας άλλος, εκτός από τις δικές της μονομερείς πολιτικές και την ανέμελη ανευθυνότητα με την οποία πορεύτηκε και πορεύεται.

Στην πρώτη κυβερνητική θητεία η Νέα Δημοκρατία παρήγαγε μία από τις πιο γκρίζες περιόδους που έχει γνωρίσει η χώρα, με παντελή απουσία οραμάτων και στόχων, πλην ενός: Την απόλαυση της κατάληψης της εξουσίας και του κράτους. Ζήσαμε σε πλήρη αντιδιαστολή με μία ακατάσχετη ηθικολογία, ζήσαμε ένας ύφος και ήθος διακυβέρνησης, το οποίο δεν τιμά τη χώρα. Ζήσαμε τους κουμπάρους, το σκάνδαλο των ομολόγων και συνεχίζουμε να τα ζούμε αυτά και σήμερα με πιο πρόσφατο το παράδειγμα της απογοήτευσης του Υπουργού Απασχόλησης. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις η τακτική ήταν η ίδια. Άρνηση, αποκάλυψη και βεβαίως, στο τέλος συμβιβασμός με το πεπραγμένο.

Σ' αυτά τα τέσσερα χρόνια οι Έλληνες πολίτες αναρωτιούνται τι ακριβώς έκανε η Νέα Δημοκρατία. Ποιος μεγάλος εθνικός στόχος επιτεύχθηκε στην Ελλάδα μετά από την ένταξη της χώρας στην Ο.Ν.Ε., μετά από την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά από τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004;

Με ποιες ακριβώς μεταρρυθμίσεις άλλαξε το ελληνικό κράτος; Ποια ήταν τα ανάλογα επιτεύγματα της Νέας Δημοκρατίας που μπορούν να συγκριθούν με την καθιέρωση του Ε.Σ.Υ., με την αποκέντρωση στην Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, με την καθιέρωση των Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών, με τη δημιουργία του Α.Σ.Ε.Π. και των άλλων ανεξάρτητων αρχών, τη λειτουργία των οποίων σήμερα υπονομεύει η Νέα Δημοκρατία;

Ποιες ακριβώς είναι οι μεταρρυθμίσεις της Νέας Δημοκρατίας για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους που μπορούν να δώσουν συνέχεια σε πρωτοβουλίες, όπως η δημιουργία του Ε.Κ.Α.Σ., η τριμερής χρηματοδότηση του συνταξιοδοτικού συστήματος, η μετατροπή του Ο.Γ.Α. σε κύριο ταμείο ασφάλισης, η ίδρυση του Ο.ΚΑ.ΝΑ. ή προγράμματα, όπως το «Βοήθεια στο Σπίτι»;

Ποιες πρωτοβουλίες πήρε η Νέα Δημοκρατία για την ανάπτυξη της περιφέρειας και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής των Ελλήνων που μπορούν να συγκριθούν με τα μεγάλα έργα υποδομής της περασμένης δεκαετίας, με την κατασκευή των μεγάλων περιφερειακών νοσοκομείων, με την ανάπτυξη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε όλη την περιφέρεια;

Τέλος, ποια επιτεύγματα της οικονομικής πολιτικής μπορούν να συγκριθούν με τη θεαματική βελτίωση της οικονομίας που παραλάβαμε από την κυβέρνηση του κ. Μητσotάκη;

Να θυμίσουμε; Η μείωση του ελλείμματος από το 13% στο 6% και αυτό με τη δική σας απογραφή. Η μείωση του πληθωρισμού από το 14% στο 3% και η μείωση των επιτοκίων από το 23% στο 4%. Κάθε φορά, λοιπόν, που αναφέρεστε στο παρελθόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να το κάνετε με λίγο σεβασμό.

Δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι, στη χώρα μας το ρολόι μοιάζει να σταμάτησε στο 2004 και ο ιστορικός του μέλλοντος

θα δυσκολευτεί πάρα πολύ για να βρει κάτι αξιόλογο να απομονώσει για την περίοδο 2004-2007, λίγο μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, γιατί υποθέτω πως δεν καταγράφετε στα θετικά της δικής σας διακυβέρνησης ούτε την κατάκτηση του ευρωπαϊκού κυπέλου ούτε τη νίκη μας στη Γιουροβίζιον. Απ' ό,τι ξέρω ούτε μπάλα παίζετε ούτε τραγουδάτε. Βέβαια το πιο μελανό σημείο σ' αυτή την τριετία είναι αυτό που είδαμε αυτό το καλοκαίρι, την πρωτοφανή οικολογική καταστροφή και την ανθρώπινη ζωή που χάθηκε.

Άρα, λοιπόν, ο απολογισμός είναι αρνητικός και φαίνεται αν θέσουμε κάποια πάρα πολύ απλά ερωτήματα: Σε σύγκριση με το 2004 η χώρα μας σήμερα είναι περισσότερο ή λιγότερο ισχυρή; Η θέση του μέσου Έλληνα βελτιώθηκε ή επιδεινώθηκε; Η κοινωνία μας είναι περισσότερο ή λιγότερο συνεκτική; Περισσότερο ή λιγότερο ασφαλής και δίκαιη; Η οικονομία μας είναι περισσότερο ή λιγότερο ανταγωνιστική; Και ποιες τελικά μεταρρυθμίσεις είναι αυτές που έγιναν και εξυπηρέτησαν τις πραγματικές αγωνίες του Έλληνα πολίτη; Πείτε μας έστω μία.

Σήμερα, όμως, στο σημερινό μετεκλογικό τοπίο δεν υπάρχουν πια ούτε ψεύτικα άλλοθι ούτε ανοχή από την κοινωνία, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο τέταρτος Προϋπολογισμός σας. Και επειδή σας ακούμε συνέχεια να μιλάτε για τις «κυβερνήσεις του χθες», να σας πω ότι η κυβέρνηση του χθες είστε εσείς. Είναι η δεύτερη θητεία σας και ο τέταρτος Προϋπολογισμός του κράτους τον οποίο καταθέτετε στη Βουλή.

Το μετεκλογικό σκηνικό, λοιπόν, καταγράφει μία πρωτοφανή όξυνση των προβλημάτων των πολιτών. Τι συνέβη αλήθεια και έχουμε πάλι διάφυση των προσδοκιών; Γιατί η υπόσχεση της χρηματοδότησης της παιδείας στο 5% μετατρέπεται ξανά σε καθήλωση στο 3,2%; Γιατί το πολύ ωραίο πραγματικά προεκλογικό σύνθημα «μειώνουμε τη φορολογία για όλους τους Έλληνες», μετατράπηκε σε μόλις τρεις μήνες στη μεγαλύτερη φοροεπιδρομή που έχουμε δει στην πρόσφατη ιστορία της χώρας μας; Γιατί το εξίσου ωραίο σύνθημα «έφθασε η ώρα της ανάπτυξης της περιφέρειας», που τελικά ήταν απειλή, δεν ήταν υπόσχεση, μετατρέπεται στους προϋπολογισμούς της Νέας Δημοκρατίας σε μείωση των δημοσίων επενδύσεων ως ποσοστού του Α.Ε.Π., σε επίπεδα πριν από το 1977; Και τι ακριβώς συνέβη στην περίφημη δέσμευση για επιτάχυνση του ρυθμού ανάπτυξης πάνω από το 5%;

Σας ακούω να μιλάτε συνέχεια για «μεγάλη ανάπτυξη». Προσπαθείτε να βρείτε τις λέξεις για να περιγράψετε ένα φαινόμενο που έχει μία πολύ συγκεκριμένη λέξη, η οποία είναι «επιβράδυνση». Αυτό βλέπουμε εδώ και τέσσερα χρόνια. Κάθε χρόνο η ανάπτυξη στη χώρα μας επιβραδύνεται.

Αυτό, λοιπόν, που συνέβη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πως πια οι πολιτικές επιλογές της Νέας Δημοκρατίας είναι ξεκάθαρες. Και αυτές δεν είναι μονάχα μονομερείς και κοινωνικά άδικες, είναι απολύτως αναποτελεσματικές, γιατί ο Κρατικός Προϋπολογισμός δεν είναι απλά ένα βιβλίο εσόδων-εξόδων. Αποτυπώνει με τον πιο καθαρό και ανάγλυφο τρόπο το όραμα που έχει κάθε παράταξη για την ελληνική οικονομία, το μοντέλο ανάπτυξης στο οποίο πιστεύει, τις συγκεκριμένες προτεραιότητες χρηματοδότησης και ίσως το πιο σημαντικό από όλα τις επιλογές για το ποιος θα πληρώσει. Δεν είναι, λοιπόν, σήμερα ότι δεν μπορεί η Κυβέρνηση, είναι ότι δεν θέλει, γιατί έχει συγκεκριμένες επιλογές.

Πρώτη επιλογή, από την πλευρά των δαπανών, είναι η συμπίεση του δημόσιου τομέα, η μετατόπιση της χρηματοδότησης δημοσίων αγαθών, όπως είναι η παιδεία, όπως είναι η υγεία, όπως είναι οι δημόσιες υποδομές από το κράτος στον οικογενειακό προϋπολογισμό. Και εδώ έχουμε έναν πολύ μεγάλο μύθο. Το μύθο του μεγάλου δημόσιου τομέα στη χώρα μας.

Οι συνολικές δαπάνες του κράτους στην Ελλάδα το 2007 αντιστοιχούσαν στο 42,3% του Α.Ε.Π.. Ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 46,2%. Ακόμα και στη φιλελεύθερη Βρετανία οι δαπάνες του κράτους είναι στο 44% του Α.Ε.Π.. Άρα, αυτό το περί μεγάλου μεγέθους του κράτους, είναι απλώς ένα πολύ βολικό άλλοθι. Στην πραγματικότητα, αν θέλουμε να μιλάμε για ένα σύγχρονο, ευρωπαϊκό, κοινωνικό κράτος, οι δαπάνες θα έπρεπε να αυξηθούν κατά περίπου 10.000.000.000

ευρώ το χρόνο. Αυτό, όμως, που πρέπει να αυξηθεί είναι αυτό ακριβώς που εσείς περικόπτετε ή συμπιέζετε. Είναι οι δαπάνες για την παιδεία, οι δαπάνες για την υγεία, οι δαπάνες για την έρευνα και την τεχνολογία. Είναι όλες οι δαπάνες στις οποίες η Ελλάδα είναι τελευταία στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε. Είναι οι επενδυτικές δαπάνες του κράτους, όπου ήμασταν πράγματι πάνω από το μέσο ευρωπαϊκό όρο και τώρα με τη μείωση των δημοσίων επενδύσεων, έχουμε καταρρακωθεί.

Και δεν είναι βέβαια οι λειτουργικές δαπάνες διότι πράγματι αυτές αυξήθηκαν με τη δική σας διακυβέρνηση, εκτοξεύτηκαν περίπου κατά 60% τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Αυτή, λοιπόν, είναι η πολιτική σας στις δαπάνες, αυτή είναι η καθαρή σας πολιτική. Αφήνουμε ανεξέλεγκτες τις λειτουργικές δαπάνες -το περίφημο κονδύλι των 10.000.000.000 ευρώ, το οποίο μας είχε πει προεκλογικά ο κ. Καραμανλής και το οποίο ακόμη ψάχνουμε να το βρούμε- και μειώνουμε ως ποσοστό του Α.Ε.Π. τις παραγωγικές δαπάνες.

Η δεύτερη επιλογή σας είναι από την πλευρά των εσόδων. Το σκέλος των εσόδων του Προϋπολογισμού είναι ίσως και το κατεχόμενη πολιτικό, γιατί απαντά σε ένα πολύ απλό ερώτημα: Ποιος πληρώνει το λογαριασμό.

Εδώ, λοιπόν, φαίνεται και η καθαρή διαχωριστική γραμμή που μας χωρίζει από εσάς, γιατί για εμάς η δίκαιη απάντηση στο ερώτημα «ποιος πληρώνει», είναι και η δικαιολογητική βάση για οποιοδήποτε αποφάσεις στο χρηματοδοτικό σκέλος. Εάν δεν αισθανθεί η κοινωνία ότι τα φορολογικά βάρη επιμερίζονται δίκαια, δεν θα συμφωνήσει και με το σκέλος των δαπανών. Δεν θα είναι πρόθυμη να χρηματοδοτήσει ένα καλύτερο κοινωνικό κράτος, μια καλύτερη παιδεία, ένα καλύτερο σύστημα υγείας.

Ποια, λοιπόν, είναι η πολιτική σας. Είναι η συνολική μετατόπιση του βάρους στα χαμηλά και τα μεσαία εισοδήματα. Πώς; Με τέσσερις τρόπους. Πρώτον, με την αύξηση των έμμεσων φόρων. Όλοι ξέρουμε ότι οι έμμεσοι φόροι είναι αναλογικοί, άρα είναι κατεχόμενη άδικοι, σε αντίθεση με τους άμεσους φόρους οι οποίοι είναι προοδευτικοί και άρα δικαιότεροι.

Δεύτερον, με την αύξηση της φορολογίας στα εισοδήματα των νοικοκυριών και τη μείωση της φορολογίας στα μερίσματα από τα κέρδη των επιχειρήσεων.

Τρίτον, με τη μείωση της άμεσης φορολογίας στα υψηλά εισοδήματα και την αύξηση της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα.

Τέταρτον, με τη μείωση της φορολογίας στη μεγάλη ακίνητη περιουσία που κάνατε πρόσφατα.

Τα έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν για το 2008, 12,5%, δηλαδή, 6,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Εγώ δεν θα σας πω ότι βάζετε φόρους 6,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Θα ήθελα όμως μια απάντηση, για το γιατί αυτά τα έσοδα είναι 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα απ' ό,τι δικαιολογεί η ονομαστική αύξηση του Α.Ε.Π.. Και πιο συγκεκριμένα θα ήθελα μια απάντηση στο ποιος τα πληρώνει αυτά τα έσοδα. Και επειδή απάντηση δεν θα πάρουμε, όπως δεν πήραμε και από τον Υπουργό Οικονομικών όταν του θέσαμε τα ερωτήματα στην επιτροπή, θα σας την πω εγώ, διότι αυτό φαίνεται από τις προβλεπόμενες αυξήσεις των επί μέρους μεγεθών των εσόδων. Φαίνεται από την κατά 14% περίπου αύξηση του Φ.Π.Α.. Είναι πραγματικά κρίμα που δεν έχει αυτή η Κυβέρνηση τη στοιχειώδη ευαισθησία, το να έρθει και να πει με θάρρος και παρησία αυτό που όλοι ξέρουμε ότι θα κάνει τους επόμενους μήνες.

Σας ζήτησε η κ. Κατσέλη να δεσμευτείτε ότι δεν θα αυξήσετε το Φ.Π.Α.. Εγώ αναρωτιέμαι τι έννοια έχει η δέσμευση αυτή. Από αυτό εδώ το Βήμα το 2005 ο κ. Αλογοσκούφης, απαντώντας σε ερώτηση συναδέλφου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον αποπήρε κιόλας λέγοντας «Μα τι λέτε; Εμείς να αυξήσουμε το Φ.Π.Α.; Αυτά τα κάνατε εσείς». Ένα μήνα μετά τον αύξησε. Αυτό θα κάνατε και τώρα, διότι αλλιώς δεν θα σας βγει ο Προϋπολογισμός, γιατί αυτές είναι οι επιλογές σας.

Εμείς επιχειρήσαμε επί δέκα συναπτά χρόνια να μειώσουμε το βάρος της έμμεσης φορολογίας γιατί είναι άδικη. Και πράγματι στην περίοδο 1995-2003 η Ελλάδα είχε τη μεγαλύτερη μείωση του βάρους της έμμεσης φορολογίας στα συνολικά φορολογικά έσοδα απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άμεση φορολογία. Η Ελλάδα είναι η χώρα με την σχεδόν, χαμηλότερη άμεση φορολογία. Είμαστε περίπου στο 9% του Α.Ε.Π., όταν ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι κοντά στο 13%.

Το ερώτημα είναι: Αυτούς τους άμεσους φόρους που συλλέγει το κράτος, ποιος τους πληρώνει; Και η απάντηση είναι: Όλο και περισσότερο τα νοικοκυριά. Ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων, με άλλα λόγια τα νοικοκυριά, το 2004 ήταν 7,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2008 προβλέπεται να φθάσει στα 10,8 δισεκατομμύρια ευρώ, αύξηση κατά 3.000.000.000 ευρώ. Αντίθετα, τα νομικά πρόσωπα του 2007 πλήρωσαν λιγότερο φόρο σε ονομαστικές τιμές, απ' ό,τι το 2004. Να το πω με άλλον τρόπο. Για κάθε 100 ευρώ που πλήρωναν το 2003 τα νοικοκυριά, οι επιχειρήσεις πλήρωναν 63 ευρώ. Για κάθε 100 ευρώ που θα πλήρωνουν το 2008 τα νοικοκυριά, οι επιχειρήσεις θα πληρώσουν 45 ευρώ. Έχουμε, λοιπόν, μια σαφέστατη μετατόπιση του φορολογικού βάρους από τις επιχειρήσεις στα νοικοκυριά.

Γιατί συνέβη αυτό; Γιατί απλούστατα η Νέα Δημοκρατία μείωσε τους συντελεστές φορολογίας στα μερίσματα, στα διανεμόμενα κέρδη των επιχειρήσεων.

Και ακούμε από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και ακούσαμε και στην επιτροπή ότι αυτό είναι μονόδρομος και αυτό κάνει όλη η Ευρώπη. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανακρίβεια, διότι κατ' αρχάς δεν μας λέτε ότι οι συντελεστές τους οποίους μειώσατε ήταν πριν από τις μειώσεις περίπου στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και η συνολική φορολογική επιβάρυνση του κεφαλαίου στην Ελλάδα είναι από τις χαμηλότερες στην Ευρώπη, ο δε συντελεστής φορολόγησης εισοδήματος από επενδύσεις χαρτοφυλακίου και επιχειρηματικών εσόδων είναι ο χαμηλότερος στην Ευρώπη. Δεν μας λέτε επίσης, πως είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη των δεκαπέντε, όπου τα μερίσματα δεν φορολογούνται καθόλου ως προσωπικό εισόδημα, όταν διανέμονται.

Και για να τα κάνουμε λίγο λιανά, ένα απλό παράδειγμα. Εισόδημα 50.000 ευρώ από μερίσματα: φόρος μηδέν. Εισόδημα 50.000 ευρώ από μισθωτή εργασία: φόρος πάνω από 10.000. Υπάρχει μια σαφέστατη διακριτική μεταχείριση των εισοδημάτων από μερίσματα σε βάρος των εισοδημάτων από την εργασία.

Γιατί ακολουθεί αυτήν την πολιτική η Νέα Δημοκρατία; Μια επιεικής ερμηνεία είναι γιατί πιστεύει ότι μειώνοντας τους φορολογικούς συντελεστές αυξάνεται η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, γίνονται επενδύσεις, πάει μπροστά η χώρα. Επαληθεύεται από τα πράγματα; Όχι. Σε μια κρίση ελκρινείας ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, όταν ήλθε στην Επιτροπή Οικονομικών πριν από μερικές μέρες, μας είπε κάτι το οποίο όλοι γνωρίζαμε. Με την κατάσταση της ανταγωνιστικότητας στην Ελλάδα σήμερα, εάν δεν ήμασταν στο ευρώ, η δραχμή θα είχε υποτιμηθεί κατά 15%. Άρα, για ποια ανταγωνιστικότητα μιλάτε και για ποιες επενδύσεις, όταν ξέρουμε ότι όλη η αύξηση των επενδύσεων έχει να κάνει αποκλειστικά και μόνο με επενδύσεις στην κατοικία; Δεν έχουμε αυξήσεις σε επενδύσεις που έχουν να κάνουν με βελτίωση του παραγωγικού ιστού της οικονομίας.

Υπάρχει όμως και μια άλλη εξήγηση που είναι λιγότερο επιεικής. Είναι πως απλώς κάνετε επιλογές που εξυπηρετούν συγκεκριμένες ομάδες και συγκεκριμένα συμφέροντα. Πώς αλλιώς εξηγεί κανείς το γεγονός ότι η απώλεια εσόδων από αυτήν τη μείωση για τον Προϋπολογισμό ανέρχεται σε σχεδόν 1.500.000.000 ετησίως και ότι από το ποσό αυτό κοντά 1.000.000.000 αφορά τους μετόχους διακοσίων ελληνικών επιχειρήσεων; Προσέξτε, οι μέτοχοι αυτών των διακοσίων ελληνικών επιχειρήσεων καρπούνται τη μείωση που αφορά εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες επιχειρήσεις. Έχουμε μια σαφή επιλογή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και πρέπει να σας πω το εξής. Είναι επιλογή σας να μη δώσετε το επιδόμα θέρμανσης. Κατάγομαι από την Κοζάνη που σήμερα το πρωί είχε -12. Πώς ακριβώς εξηγείτε στους κατοίκους της ότι προτιμάτε να δίνετε 1.000.000.000 ευρώ στους

μετόχους των μεγάλων επιχειρήσεων, όταν δεν κάνετε κάποια αυτονόητα πράγματα, όπως το επιδόμα θέρμανσης;

Αντιστοίχως, κάνετε μια αναδιανομή από τα χαμηλά στα υψηλά εισοδήματα. Και πάλι ένα παράδειγμα θα μας πείσει. Μια οικογένεια η οποία έχει ένα εισόδημα περίπου 60.000-70.000 ευρώ, φέτος πληρώνει περίπου 3.000-4.000 φόρο σε σχέση με ό,τι πλήρωνε με το ίδιο εισόδημα. Μια οικογένεια με ένα εισόδημα 20.000 ευρώ, φέτος πληρώνει συνολικά περισσότερο φόρο από ό,τι πλήρωνε πριν από τέσσερα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές απ' αυτά που είπα ότι ο Προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας χαρακτηρίζεται από κάποιες πολύ συγκεκριμένες επιλογές. Είναι επιλογές οι οποίες μεταφέρουν φορολογικά βάρη στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα, οι οποίες υποχρηματοδοτούν το κοινωνικό κράτος, οι οποίες εγκαταλείπουν τις δημόσιες επενδύσεις σαν αναπτυξιακό μοχλό της οικονομίας και επιλογές που δείχνουν μια παντελή παρουσία ενός αναπτυξιακού οράματος για τη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Για όλους αυτούς τους λόγους είναι για μας, όπως είπαν και οι προηγούμενοι, πράξη ευθύνης να καταψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό του 2008.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικόλαος Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και από τον Προϋπολογισμό του 2008 οι εργαζόμενοι τίποτα καλό δεν μπορούν να περιμένουν, μόνο νέα βάρη. Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ο Κρατικός Προϋπολογισμός είναι ένα εξαιρετικά πολιτικό θέμα, αφού σ' αυτόν εμφανίζεται ως ένα βαθμό η ταξική ουσία της πολιτικής που εφαρμόζεται στη χώρα μας και βέβαια όχι μόνο για την οικονομική πολιτική αλλά για το σύνολο της αντεργατικής και αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζεται σε όλους τους τομείς της ζωής του ελληνικού λαού.

Και αυτός ο Προϋπολογισμός όπως και οι προηγούμενοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν μια συνέχεια στον προσανατολισμό και συνέπεια στο στόχο, είναι ταξικοί, αντιλαϊκοί. Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικός και έξω από τα πλαίσια που θέτουν τα συμφέροντα των μονοπωλίων και υλοποιούν η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών, ανεξάρτητα αν έχουν κεντροαριστερές ή κεντροδεξιές κυβερνήσεις, αν έχουν ισχυρές ή αδύναμες οικονομίες.

Πρωωθεί την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, της παραγωγικότητας και της επενδυτικής δραστηριότητας, δηλαδή, την παραπέρα ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, η οποία προέρχεται μέσα από τη μεγαλύτερη συμπίεση της τιμής της εργατικής δύναμης, την προώθηση των αναδιαρθρώσεων στην ελληνική οικονομία, μέσα από την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων, τις συμπράξεις, την απελευθέρωση και ευελιξία στην αγορά εργασίας με την αφαίρεση εργατικών κατακτήσεων, την ένταση του αυταρχισμού. Λειτουργεί αναδιανεμητικά προς όφελος της πλουτοκρατίας και σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων. Αυτό αποτυπώνεται ανάγλυφα από το από ποιους τα παίρνει και σε ποιους τα δίνει.

Η βαρβαρότητα, όμως, της ταξικής πολιτικής της Κυβέρνησης εκφράζεται με όλη της την αναληγσία στον κοινωνικό τομέα. Η υγεία έχει αναδειχθεί σ' ένα προνομιακό χώρο για την ανάπτυξη και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, της αύξησης των επενδύσεων και συνεπώς της κερδοφορίας. Η ιδιωτικοποίηση του τομέα, η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών υγείας, η είσοδος μεγάλων επιχειρήσεων και εδώ προωθείται γοργά και με θεσμικά μέτρα όπως οι Σ.Δ.Ι.Τ.. Πρόσφατη έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α. αναφέρει ότι οι ιδιωτικές δαπάνες υγείας το 2005 ήταν το 57% των συνολικών δαπανών, ξεπερνώντας ακόμα και τις Η.Π.Α..

Οι τεράστιες ελλείψεις σε ιατρικό, νοσηλευτικό, παραϊατρικό, τεχνικό και διοικητικό προσωπικό, αλλά και τα οξυμένα προβλήματα της κτηριακής υποδομής και του εξοπλισμού, δεν αντιμετωπίζονται ούτε κατ' ελάχιστον από τον Κρατικό Προϋπολογισμό που αντιπροσωπεύει μόλις το 2,4%. Οι δαπάνες που αφορούν τις δημόσιες επενδύσεις αποσκοπούν κυρίως στην προώθηση των Σ.Δ.Ι.Τ.. Τα ελλείμματα στα δημόσια νοσοκομεία αγγίζουν τα 3.000.000.000 ευρώ. Η αύξηση κατά 3,4% για τις εφημερίες των γιατρών δεν καλύπτει ούτε τον πληθωρισμό ούτε την ωρίμανση, ούτε τις νέες προσλήψεις και δεν θα βελτιωθεί η σύνθεση σε γιατρούς κατά τη διάρκεια των εφημεριών των νοσοκομείων. Τα βάρβαρα ωράρια εργασίας των γιατρών θα συνεχιστούν και ενώ δίνονται υποσχέσεις για δεκατέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες προσλήψεις, προβλέπονται μόνο 10.000.000 ευρώ που επαρκούν μόλις για εξακόσιες πενήντα θέσεις.

Η εντατικοποίηση θα συνεχιστεί σε βάρος της ποιότητας της περίθαλψης και σε βάρος της υγείας των υγειονομικών. Θα παραμεινουν κλειστά ιατρικά τμήματα και νοσηλευτικά κρεβάτια. Ο χρόνος αναμονής για διαγνωστικές εξετάσεις, θεραπείες και χειρουργικές επεμβάσεις θα αυξηθεί δραματικά. Τα προβλήματα λειτουργίας των δομών ψυχικής υγείας και των ψυχιατρικών νοσοκομείων θα οξυνθούν ακόμα περισσότερο και το 2008 οι ανάγκες σε κρεβάτια Μ.Ε.Θ. και Μ.Α.Θ., οι ανάγκες σε θεραπείες, δεν θα καλυφθούν. Εκατόν πενήντα κρεβάτια Μ.Ε.Θ. που είναι έτοιμα δεν θα λειτουργήσουν λόγω έλλειψης προσωπικού. Το 80% των καρδιολογικών περιστατικών θα συνεχίσει να νοσηλεύεται στον ιδιωτικό τομέα, αφαιμάσσοντας κυριολεκτικά τις οικογένειες των ασθενών και τα ασφαλιστικά ταμεία, λόγω των μεγάλων ελλειμμάτων σε καρδιοχειρουργικές τράπεζες και ειδικές Μ.Ε.Θ. στο δημόσιο τομέα. Μειωμένες είναι οι δαπάνες για την ψυχική υγεία, για τους νεφροπαθείς, οι δαπάνες για αφαίρεση και μεταμόσχευση ιστών και οργάνων, οι δαπάνες σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, όπως ιδρύματα και οργανισμοί υγείας, πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης. Τα κέντρα υγείας λειτουργούν μόνο χάρη στο φιλότιμο του λιγοστού προσωπικού.

Στην κοινωνική πρόνοια οι δαπάνες εμφανίζονται αυξημένες κατά 27%, το σύνολο όμως της αύξησης απορροφά η επέκταση του πολυτεχνικού επιδόματος στις τρίτεκνες οικογένειες. Ουσιαστικά έχουμε υποχρηματοδότηση, που σημαίνει ότι θα αυξηθούν ακόμα περισσότερο τα προβλήματα ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων: ηλικιωμένοι, μονογονεϊκές οικογένειες, άνθρωποι με αναπηρία. Θα αυξηθούν ακόμα περισσότερο τα προβλήματα λειτουργίας των υπηρεσιών σχετίζονται μ' αυτές τις ομάδες. Προσλήψεις προσωπικού σε ιδρύματα πρόνοιας έγιναν πριν δεκαεπτά χρόνια και οι ελλείψεις έχουν πάρει δραματικές διαστάσεις. Η οικογένεια του ανάπηρου, του ηλικιωμένου επιβαρύνεται με το κόστος θεραπείας, φάρμακα, απαραίτητα τεχνικά βοηθήματα, την περίθαλψη, ακόμα και την εκπαίδευση παιδιών με αναπηρία. Σε μια σειρά κρατικά σχολεία καλούνται οι γονείς να πληρώσουν για τις ανάγκες εκπαίδευσης των παιδιών τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Για δε την αποκατάσταση των τραυματιών και όσων έχουν υποστεί εγκεφαλικά επεισόδια ή πάσχουν από χρόνιες ασθένειες από τα δύο χιλιάδες κρεβάτια που χρειάζονται υπάρχουν μόνο διακόσια και όλα αυτά στην Αθήνα τα οποία μάλιστα υπολειτουργούν λόγω ελλείψεως προσωπικού. Σκόπιμα οι κυβερνήσεις αφήνουν αυτόν τον τομέα στην κερδοσκοπική εκμετάλλευση του ιδιωτικού τομέα. Για ακόμη μια φορά καταγγέλλουμε την κοινωνική αναληψία της Κυβέρνησης για την εγκατάλειψη εκατόν ογδόντα χιλιάδων παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες, με κινητικά και άλλα προβλήματα που βρίσκονται εκτός ιδρυμάτων ειδικής αγωγής.

Μειωμένες είναι οι επιχορηγήσεις σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ιδρύματα και οργανισμούς υγείας-πρόνοιας, κοινωνικής ασφάλειας και σε λογαριασμούς για τη δημόσια υγεία για το AIDS και για δραστηριοποίηση των αναγκών ανάπτυξης του Εθνικού Κέντρου Αιμοδοσίας αλλά και για τα ναρκωτικά. Το

Κ.Κ.Ε. θα συνεχίσει να παλεύει μαζί με το λαό για ένα δημόσιο σύστημα υγείας-πρόνοιας υποταγμένο στις λαϊκές ανάγκες χωρίς την ύπαρξη επιχειρηματικής δραστηριότητας στο χώρο της υγείας-πρόνοιας.

Στη παιδεία, και για το 2008, προκύπτει σαφής μείωση των δαπανών. Πρόκειται για συνειδητή υποχρηματοδότηση. Από το 8,46% το 2006 μειώνεται στο 7,65% σε αντίθεση με τις ανάγκες, για σύγχρονη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για τα Ελληνόπουλα, που αυξάνονται. Το πραγματικό ποσοστό θα κυμανθεί γύρω στο 6% αν αφαιρέσουμε τα κονδύλια για το βραχυπρόθεσμο δανεισμό και εκείνα της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων. Κρατικός Προϋπολογισμός και Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν θα ξεπεράσουν το 3% του Α.Ε.Π.. Αυτό σημαίνει σοβαρά προβλήματα στο σύνολο της εκπαίδευσης τα οποία θα οξυνθούν.

Οι όποιες ονομαστικές αυξήσεις καλύπτουν ανελαστικές δαπάνες. Η Κυβέρνηση συνεχίζει να μετακυλίζει ένα σοβαρό κομμάτι του κόστους της εκπαίδευσης στις λαϊκές οικογένειες οι οποίες δαπανούν περί τα 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ για τις εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών τους. Η στόχευση της κυβερνητικής πολιτικής είναι προφανής. Είναι η υποταγή της εκπαίδευσης στις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς, η αντικατάσταση της όποιας γενικής μόρφωσης από καταρτισιακού χαρακτήρα βραχυπρόθεσμες αποσπασματικές γνώσεις χαμηλού κόστους, η υποβάθμιση των υποδομών και των λειτουργικών αναγκών αλλά και του περιεχομένου της μόρφωσης για το σύνολο των εκπαιδευτικών.

Η αναμενόμενη αποκέντρωση αναμένεται να επιταχύνει τη διαδικασία προσαρμογής στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σημαίνει διαφοροποίηση, κατηγοριοποίηση των σχολείων μετακύλιση της ευθύνης και του κόστους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στους γονείς, αντιμετώπιση των ήδη σοβαρών προβλημάτων της υλικοτεχνικής υποδομής με τη γενίκευση των Σ.Δ.Ι.Τ. σε όλη την κλίμακα της εκπαίδευσης. Η παιδεία μετατρέπεται από δικαίωμα σε εμπόρευμα και θα στοιχίζει πανάκριβα. Η μόνη απάντηση είναι η λαϊκή πάλη για την παιδεία των σύγχρονων αναγκών.

Η λιτότητα στους μισθούς των εκπαιδευτικών συνεχίζεται. Τα κενά του αναγκαίου μόνιμου προσωπικού αυξάνονται. Η Κυβέρνηση εμμένει στην κάλυψή τους με ελαστικές μορφές απασχόλησης, ωρομίσθιους, υπερωριακή απασχόληση, αναπληρωτές. Σκόπιμα η επιχορήγηση του τεχνολογικού και του πανεπιστημιακού τομέα είναι πολύ κάτω από τις ανάγκες με σκοπό να στραφούν Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. στην αγορά για άντληση πόρων όπως προβλέπεται από το νόμο-πλαίσιο που πρόσφατα ψηφίστηκε.

Η επιχορήγηση για τη φοιτητική μέριμνα και για συγγράμματα είναι στάσιμη όπως και για τη σίτιση και για τη στέγαση και για τις λειτουργικές δαπάνες των σχολικών μονάδων που φορτώνονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στους γονείς. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι κι αυτό μειωμένο. Το 60% αυτών πάνε για έργα από κοινοτικούς πόρους, έργα προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου. Σημειώνουμε ότι ποτέ μέχρι τώρα δεν έχει δαπανηθεί το σύνολο του ποσού του προγράμματος επενδύσεων. Για παράδειγμα από τα 804.000.000 που προβλεπόντουσαν για το 2006 δαπανήθηκαν μόνο 622.000.000.

Το 1% που διατίθεται για την έρευνα είναι το χαμηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ο κύριος όγκος αυτών πάνε για προγράμματα προσαρμογών της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και στο χώρο της έρευνας. Είναι γνωστό άλλωστε ότι οι Σ.Δ.Ι.Τ. βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη στο χώρο της έρευνας.

Το Κ.Κ.Ε. διεκδικεί αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία. Κατάργηση κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης και επιχειρηματικής λειτουργίας στα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Σε αντίθεση με την πολιτική των πολλαπλών ταξικών φραγμών το Κ.Κ.Ε. προβάλλει επίμονα την ανάγκη της ποσοτικής και ποιοτικής ενίσχυσης της γενικής παιδείας μέσα από ενιαίο σχολείο για όλους έως τα δεκαεπτά τους χρόνια.

Γι' αυτό υποστηρίζουμε τη θεσμοθέτηση του ενιαίου δωδεκάχρονου βασικού υποχρεωτικού σχολείου, που με άλλες αξίες κοινωνικές και μορφωτικές θα εμπνέει και θα συνεπαίρνει μαθη-

τές και εκπαιδευτικούς. Θα διαπλάθει ελεύθερες προσωπικότητες, με ολόπλευρη γενική μόρφωση και συνείδηση των συμφερόντων τους στην κοινωνία, ώστε να μπορούν να την αλλάξουν.

Αυτοδιοίκηση. Και με τον Προϋπολογισμό του 2008 εξειδικεύονται και υλοποιούνται οι στόχοι προσαρμογής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στα μέτρα και τις ανάγκες του καπιταλιστικού εκσυγχρονισμού στη χώρα και την εναρμόνιση των λειτουργιών της στη στρατηγική της Λισαβόνας, των ιδιωτικοποιήσεων και των απελευθερωμένων αγορών.

Πρωτεργάτες σ' αυτή την κατεύθυνση γνωστές πλειοψηφίες της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και της Ε.Ν.Α.Ε., που προώθησαν αντιλαϊκές ρυθμίσεις με το νέο κώδικα για την αποδοχή και στήριξη των Σ.Δ.Ι.Τ.. Αρμοδιότητες, πόροι, λειτουργίες, τομείς κοινωνικής πολιτικής συρρικνώνονται και εμπορευματοποιούνται. Ιδρύουν επιχειρήσεις. Συμπράττουν με ιδιώτες σε έργα και υπηρεσίες.

Η έμμεση φορολογία σε βάρος των δημοτών έγινε η «κότα που γεννά το χρυσό αυγό» για κάθε δράση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά και το πέραςμα αρμοδιοτήτων διαχείρισης δημοσίων υπηρεσιών, παιδείας, υγείας, πρόνοιας από κεντρικό επίπεδο σε περιφερειακό και τοπικό, διασπώντας τον ενιαίο δημόσιο χαρακτήρα και εμπορευματοποιούνται παραπέρα με επιπρόσθετο κόστος για το λαό. Άμεση είναι η ανάμειξη των επιχειρήσεων και σε εκπαιδευτικά και ερευνητικά προγράμματα.

Η διαχείριση κονδυλίων του Ε.Σ.Π.Α. γίνεται σε άμεση συνεργασία με το ιδιωτικό κεφάλαιο μέσω των Σ.Δ.Ι.Τ.. Τα επιχειρησιακά προγράμματα είναι ένα ακόμη εργαλείο στα χέρια του κεφαλαίου. Ο περιφερειάρχης ισχυροποιείται περαιτέρω. Το περιεχόμενο, οι δομές, ο τύπος, αλλά και η διαδικασία κατάρτισης και αξιολόγησης των δράσεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης καθορίζονται και ελέγχονται.

Ανώνυμες εταιρείες για τα πάντα. Μέσω της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ενισχύονται και εκσυγχρονίζονται οι κατασταλτικοί μηχανισμοί, όπως η Δημοτική Αστυνομία της οποίας το κόστος λειτουργίας αποτελούν τα έσοδα από παραβάσεις που οι ίδιοι θα βεβαιώνουν. Το καλπονοθευτικό εκλογικό σύστημα διατηρείται και απορρίπτεται η απλή αναλογική.

Οι πόροι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή, οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι για την πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι στο 3,35%, μειωμένες, ενώ πέρσι ήταν 3,49%. Αν αφαιρεθούν τα ποσά που διατίθενται στο Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», τότε το μικρό αυτό ποσοστό μειώνεται στο 2,9%.

Συνεχίζεται η παρακράτηση πόρων. Από το 1966 έως το 2008 φθάνει τα 6.762.000.000 σε ονομαστικές τιμές. Τα παρακρατηθέντα το 2008 φθάνουν τα 244.000.000. Στον προϋπολογισμό των δημοσίων επενδύσεων του Υπουργείου Εσωτερικών προβλέπεται μείωση κατά 14,6% με αρνητικά αποτελέσματα στα έργα και τη συμμετοχή του Υπουργείου στο Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ».

Οι πόροι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης προϋπολογίζονται για το 2008 στο 0,45% του Κρατικού Προϋπολογισμού, ούτε μισή μονάδα. Απ' αυτό το εξευτελιστικό ποσό παρακρατούνται για την τριετία 2005-2008 56,18 εκατομμύρια. Η υποβάθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης συνεχίζεται όπως και προηγούμενα.

Αυτή η πολιτική δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Είμαστε ενάντια σε κάθε άμεση ή έμμεση φορολογία των δημοτών, σε κάθε επιχειρηματική δράση σε υπηρεσίες και έργα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να γίνει ο διεκδικητής των κοινωνικών οικονομικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και μέσο ανάδειξης των προβλημάτων και λύσεων προς όφελος του λαού.

Πολιτισμός. Γίνεται καθαρό ότι χρόνο με το χρόνο βαθαίνει η εμπορευματοποίηση του πολιτισμού, μάλιστα εντάσσεται και σε πιλοτικά προγράμματα. Για το Κ.Κ.Ε. ο πολιτισμός μας είναι ιστορικό, κοινωνικό προϊόν, δημιουργήμα του λαού μας και τα όποια επιτεύγματά του, ως κοινωνικά αγαθά, του ανήκουν.

Αυτή η θέση για το καπιταλιστικό σύστημα είναι εχθρική, γιατί προϋποθέτει μια άλλη πολιτική κοινωνικής προσφοράς, οικονομικού κόστους, δαπάνη χρόνου και αναπτυξιακή πολιτική διαχείριση σε όφελος του λαού.

Σ' αυτό το πλαίσιο κινείται και ο Προϋπολογισμός του 2008

που χρηματοδοτεί τον πολιτισμό με 0,56% του Κρατικού Προϋπολογισμού έναντι 0,60% το 2007 και 0,62% το 2006. Να σημειωθεί δε, ότι το 2007 δόθηκαν 3,3 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα από τα προϋπολογισθέντα του Κρατικού Προϋπολογισμού και 80.000.000 λιγότερα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Έχουμε μειώσεις στις επιχορηγήσεις σε επιστημονικά, εκπαιδευτικά, πολιτιστικά ιδρύματα και οργανισμούς, απλόχερα, όμως, προς τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Το 2007 είχαν προϋπολογιστεί 86.000.000 και μέχρι τις 30/7 δόθηκαν 98,6 εκατομμύρια ευρώ.

Τα Μέγαρα Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης πήραν σχεδόν διπλάσια από τα προϋπολογισθέντα.

Το 2008 προβλέπονται 15.000.000 ευρώ, τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. όμως επιχορηγούνται με το 1/5 των πιστώσεων που δίνονται στα Μέγαρα.

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου με το ποσό των 3.000.000.000 ευρώ και με δεδομένο ότι εντάχθηκε στις Δ.Ε.Κ.Ο., πρέπει να έχει κέρδη με όρους αγοράς.

Για τον αθλητισμό και ιδιαίτερα το μαζικό λαϊκό αθλητισμό κι αυτός ο Κρατικός Προϋπολογισμός έδειξε «κόκκινη κάρτα».

Το Κ.Κ.Ε. δεν θέτει μόνο οικονομικά μεγέθη για τη χρηματοδότηση του πολιτισμού από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, αλλά και την πολιτική κατεύθυνση της διάθεσης των σχετικών κονδυλίων. Θα παλεύει για την πραγματική ανάπτυξη του πολιτισμού της χώρας μας, με την ενεργή συμμετοχή του λαού στην προστασία της σύγχρονης πολιτιστικής παραγωγής, ενάντια στην εμπορευματική αλλοτρίωσή του.

Σώματα Ασφαλείας: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κατήφορος του αυταρχισμού που ακολουθείται και στη χώρα μας, εργαλείο επιβολής μιας αντιλαϊκής και βάρβαρης πολιτικής, απαιτεί αυξανόμενες δαπάνες. Έτσι και η Νέα Δημοκρατία συντηρεί και επαυξάνει έναν τεράστιο μηχανισμό που, μεταξύ άλλων, είναι εξαιρετικά δυσκίνητος και επεικώς αναποτελεσματικός, όταν καλείται να εξυπηρετήσει τον πολίτη, ενώ είναι ευλύγιστος και άμεσος όταν είναι να παρακολουθηθεί, να τρομοκρατήσει, να χτυπήσει λαϊκούς αγώνες και κινητοποιήσεις.

Για τα Σώματα Ασφαλείας και το Λιμενικό προβλέπονται πάνω από 2.000.000.000. Για το Πυροσβεστικό Σώμα οι δαπάνες είναι 400.000.000, από 460.000.000 που ήταν πέρυσι. Η μείωση των δαπανών για το Πυροσβεστικό Σώμα είναι ένα πρόσθετο δείγμα του «ενδιαφέροντος» και του προσανατολισμού της Κυβέρνησης στα τεράστια προβλήματα και τις κοινωνικές ανάγκες που καλύπτει το αντικείμενο του Πυροσβεστικού Σώματος. Από τις τέσσερις χιλιάδες κενές θέσεις του Πυροσβεστικού Σώματος προγραμματίζονται μόνον πεντακόσιες πενήντα, κάτι που δεν θα καλύψει ούτε όσους συνταξιοδοτούνται.

Τα μεγάλα προβλήματα του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας παραμένουν. Η στρατιωτικοποίηση γίνεται πιο έντονη, ενώ καλλιεργείται το πρότυπο του αστυνομικού «ράμπο». Οι συνδικαλιστικές και πολιτικές ελευθερίες τους περιορίζονται. Έχουμε απειλές σε βάρος κατακτημένων συνδικαλιστικών δικαιωμάτων του προσωπικού, επέκταση της δικαιοδοσίας του Υπουργού να ρυθμίζει ζητήματα αποσπάσεων, τοποθετήσεων, ρύθμισης ωραρίου και άλλα κατακτημένα δικαιώματα. Υπάρχει αντιδημοκρατικό εσωτερικό καθεστώς, με περιορισμένα δικαιώματα του προσωπικού σε βασικά ζητήματα, όπως κατά τις κρίσεις και προαγωγές και άλλες υπηρεσιακές μεταβολές.

Η επιχειρούμενη ενοποίηση των ταμείων εξελίσσεται σε αντίθετη κατεύθυνση και για τα συμφέροντα αυτού του προσωπικού. Το αίτημα επικινδυνότητας δεν αναγνωρίζεται ούτε εντάσσεται το Πυροσβεστικό Σώμα στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, παρά τους νεκρούς και τραυματίες που είχαμε και φέτος στο μέτωπο των πυρκαγιών.

Συμπερασματικά, πρόκειται για έναν Προϋπολογισμό βαθιά αντιλαϊκό και στον τομέα αυτόν.

Τα προβλήματα της εγκληματικότητας, οι αιτίες που βρίσκονται πίσω από την έντασή της, ο αντιδραστικός προσανατολισμός των Σωμάτων Ασφαλείας, η διάταξη τους για τη στήριξη της αντιλαϊκής πολιτικής των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων με την καταστολή των λαϊκών αγώνων θα δυναμώσουν ακόμη

περισσότερο.

Σ' αυτήν την πολιτική κινείται, αυτήν την πολιτική εξυπηρετεί και η διάθεση των κονδυλίων του προϋπολογισμού. Οι στρατιωτικές δαπάνες συνεχίζουν να είναι αυξημένες, όχι για τη θωράκιση της χώρας μας, αλλά προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια της νέας τάξης του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το 2008 οι στρατιωτικές δαπάνες είναι αυξημένες κατά 8,3% από περσού. Ανέρχονται στο 10,5% του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Προβλέπονται δαπάνες 92.744.000 για το NATO ενώ για τα στρατεύσιμα παιδιά μας μόνο 11.000.000. Εργοστάσια που μπορούν να συμβάλουν στη εθνική άμυνα ιδιωτικοποιούνται ή καταργούνται. Καμιά ουσιαστική αξιοποίηση των αντιταθμιστικών ωφελημάτων δεν γίνεται. Διευρύνεται η εξάρτηση των Ενόπλων Δυνάμεων και της εθνικής άμυνας. Οι αμερικανικές νατοϊκές βάσεις είναι πολεμικά ορμητήρια. Δεν αποτελούν συντελεστές ασφάλειας, αλλά κινδύνους για τη χώρα, που έχει γίνει «ξέφραγο αμπέλι» στο NATO και άλλες δυνάμεις.

Το Κ.Κ.Ε. είναι σταθερά τοποθετημένο και υποστηρίζει κάθε μέτρο που μπορεί να συμβάλει στην αμυντική θωράκιση της χώρας. Ταυτόχρονα είναι και κατηγορηματικά αντίθετο με τη συμμετοχή στο NATO, στον Ευρωστράτο, στην αποστολή στρατιωτών μας εκτός συνόρων και τη μετατροπή τους σε μισθοφορικό, στρατό κατοχής και καθηκόντων αστυνόμευσης του λαού μας.

Γ' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε τις στρατιωτικές δαπάνες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θέλω τα δύο λεπτά που πήραν και οι άλλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεν κατάλαβα. Δεν υπάρχουν δύο λεπτά επιπλέον. Παρακαλώ! Καθ' υπέρβασιν, έχετε ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Θέλω ίση μεταχείριση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε ένα λεπτό. Δεν έχουμε την πολυτέλεια. Περιμένουν οκτώ άτομα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Καταψηφίζουμε τον κρατικό Προϋπολογισμό, την ταξική πολιτική και τους αντιλαϊκούς στόχους που εκφράζει το σύνολο της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, την οποία μαζί με το λαϊκό κίνημα θα αντιπαλέψουμε.

Παράλληλα, οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να τρέφουν αυταπάτες ότι μέσα από τις επαναλαμβανόμενες διακηρύξεις για φιλολαϊκή πολιτική το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τη σοσιαλδημοκρατία ή τις κεντροαριστερές συμμαχίες μπορούν να αλλάξουν πολιτική.

Αντίθετα, αντιδραστικοποιούνται, όπως αντιδραστικοποιείται και το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, το οποίο εκπροσωπεί, διαχειρίζεται και διαμορφώνει και είναι βασικό του τμήμα.

Οι εργαζόμενοι στους αγώνες τους για τη βελτίωση της καθημερινότητας πρέπει να στοχεύουν και να διεκδικούν παράλληλα όλα όσα τους ανήκουν, ο κοινωνικά παραγόμενος πλούτος να μην είναι αποτέλεσμα ατομικής ιδιοποίησης, αλλά δικός τους πλούτος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε συμπληρώσει το χρόνο που είχε και ο κ. Παπακωνσταντίνου από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Τελειώνετε παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελειώνετε τώρα παρακαλώ. Τώρα τελειώνετε! Δεν μπορείτε να τα διαβάσετε όλα. Τι να κάνουμε; Έχουμε περιορισμένο χρόνο. Οκτώ ομιλητές υπάρχουν ακόμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τα βασικά συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής να γίνουν λαϊκή περιουσία. Η οικονομική και η κοινωνική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αρκετά, κύριε

συνάδελφε. Παρακαλώ τελειώνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης, ειδικός εισηγητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Βλέπω ότι ήρθατε μόλις ανέβηκε ο αγορητής του Κ.Κ.Ε. για να δώσετε λιγότερο χρόνο απ' ό,τι στους άλλους συναδέλφους. Δεν υπάρχει ίση μεταχείριση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ εγκαταλείψτε το Βήμα. Δεν έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν χρειάζεται, αφού το λόγο μου τον αφαιρέσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είστε πάρα πολύ ευγενής και νομίζω ότι για ένα λεπτό δεν χάθηκε ο κόσμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Χάνετε από το χρόνο σας και θα αρχίσετε πάλι τα ίδια. Υπάρχουν οκτώ συνάδελφοί σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έκανα μια παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ. Ο χρόνος τρέχει. Κάντε όσες παρατηρήσεις θέλετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εντάξει, κύριε. Δεν μιλάω. Δεν πειράζει, αν είναι έτσι η κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει το λόγο η επόμενη ομιλήτρια, η κ. Παπακώστα – Σιδηροπούλου. Απούσα. Ο κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτά που δεν με αφήσατε να πω, τα καταθέτω γραπτώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεκτό, κύριε Γκατζή. Να κατατεθούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Γκατζής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Δερμεντζόπουλε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχα καμία πρόθεση να αναφερθώ στο παρελθόν, αλλά ακούγοντας την εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχα την εντύπωση ότι άκουγα κάποιον ξένο που ήλθε σήμερα στη χώρα μας και δεν γνωρίζει τα δεδομένα, που κάποιος άλλοι μας κληροδότησαν, στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση το ίδιο της το κόμμα.

Άκουσα, λοιπόν, την εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και διαπίστωσα ότι επιμελώς και επιμόνως απέφυγε να αναφερθεί στις αιτίες και στις πολιτικές που οδήγησαν αυτή τη χώρα σ' ένα επικίνδυνο σημείο και έκαναν δυσχερές το έργο αυτής της Κυβέρνησης στην προσπάθεια αναστροφής της αρνητικής πορείας της χώρας σε όλους τους τομείς. Πολιτικές του παρελθόντος που οδήγησαν την οικονομία σε μαρasmus, την κοινωνία σε πεδίο ανισοτήτων, τον αγροτικό κόσμο στην εξαθλίωση, τις παραγωγικές δυνάμεις έρμαιο σε χρηματιστηριακά παιχνίδια.

Αυτά –και όχι μόνο αυτά– δεν αποτελούν ιδεολογήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελούν μύθους. Αποτελούν την πραγματικότητα του χθες, που εσείς δημιουργήσατε. Που εσείς προσπαθείτε σήμερα να αποκρύψετε, να απαρνηθείτε και να διαστρεβλώσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2004 η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, έχοντας να αντιμετωπίσει ένα βεβαρημένο παρελθόν, με υπευθυνότητα, με θάρρος, με αισιοδοξία ξεκίνησε ένα ευρύ πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων με σαφείς και με ξεκάθαρους στόχους.

Τα αποτελέσματα μέσα στην περίοδο 2004-2007 είναι συγκεκριμένα: αποκατάσταση της δημοσιονομικής διαφάνειας, περιορισμός των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, μείωση της άμεσης φορολογίας για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις, κίνητρα για επενδύσεις, ενίσχυση των εξαγωγών, επιτάχυνση της απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων, ενίσχυση στην κοινωνική συνοχή, ώθηση της απασχόλησης, περιορισμός της ανεργίας.

Στις εκλογές του 2007 ο ελληνικός λαός έδωσε στη Νέα Δημοκρατία την ξεκάθαρη εντολή να συνεχίσει το πρόγραμμά της και την πολιτική των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων.

Η Κυβέρνηση έχει ένα πολύ δύσκολο έργο, το οποίο διαχειρίζεται με πρόγραμμα και με σχεδιασμό. Πολλές φορές, το γεγονός αυτό υποτιμάται ως δεδομένο. Δεν είναι, όμως, έτσι, αν αναλογιστούμε τον τρόπο άσκησης της οικονομικής, αλλά και της γενικότερης πολιτικής στα χρόνια που πέρασαν, όπου οι στόχοι ήταν γενικόλογoi και πολλές φορές, μάλιστα και ατεκμηρίωτοι, όπως ο εκσυγχρονισμός, η είσοδος στην Ο.Ν.Ε., οι ρυθμοί ανάπτυξης. Και τις φορές εκείνες που σημειωνόταν επίτευξη του στόχου, υπήρχαν πολλές παράπλευρες και μη προβλεφθείσες, άρα, μη αντιμετωπίσιμες συνέπειες: ανεργία, μείωση των επενδύσεων και της ανταγωνιστικότητας.

Η χάραξη, λοιπόν, και η υλοποίηση της οικονομικής πολιτικής δεν μπορεί να επαφίεται ούτε στην τύχη ούτε στην σύμπτωση. Απαιτεί μελέτη, σχεδιασμό και προτεραιότητες, μακριά από σκοπιμότητες, από λογιστικές ευρεσιτεχνίες και από πειρατισμούς. Αυτά τα συμπτώματα της προηγούμενης δεκαετίας οδήγησαν την οικονομία της χώρας σε αδιέξοδα και σε επικίνδυνα σημεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλο το χρονικό διάστημα, από το 2004 έως το 2007, διαπιστώνονταν δυσάρεστες εκπλήξεις: κρυφά ελλείμματα, κρυφά χρέη, απαράδεκτες τακτοποιήσεις στοιχείων. Μετά από τα τέσσερα σχεδόν χρόνια της προηγούμενης διακυβέρνησης, την αποκατάσταση της ισορροπίας, της αλήθειας και της διαφάνειας, την επιτυχή έξοδο από τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος και με σαφή πλέον - τα δεδομένα, είμαστε εντάξει πλέον με τους εαυτούς μας.

Η απογραφή την οποία επικαλεστήκατε πολλές φορές, συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, για να μας κατηγορήσετε, ήταν μια διαδικασία δύσκολη, που η Κυβέρνηση την έφερε εις πέρας με μεγάλη επιτυχία και τώρα, με την οικονομία καθαρή και δυνατή μπορούμε να σχεδιάζουμε με προοπτικές την επόμενη ημέρα. Η ελληνική οικονομία έβαλε τις βάσεις για να μπορέσει να γίνει πλέον ανταγωνιστική, αναπτυξιακή και παραγωγική. Τέθηκαν τα θεμέλια για την περαιτέρω εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, για την εξασφάλιση της μακροχρόνιας ανάπτυξης, της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής.

Ο Προϋπολογισμός, λοιπόν, του 2008 σηματοδοτεί την έναρξη της δεύτερης φάσης της δημοσιονομικής εξυγίανσης και έχει σαν βασικούς στόχους τη δημοσιονομική προσαρμογή και επίτευξη ισοσκελισμένων προϋπολογισμών έως το 2010, με τη μείωση του ελλείμματος και με την αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους, την ολοκλήρωση της φορολογικής μεταρρύθμισης, την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής, με τη στήριξη ευαίσθητων ομάδων πολιτών, την ενίσχυση της περιφέρειας, με τη διάθεση του 80% των κοινοτικών πόρων για την περίοδο 2007-2013, τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος, την εξέλιξη του προτύπου ανάπτυξης και την ενίσχυση της διαφάνειας της δημοσιονομικής διαχείρισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ένας Προϋπολογισμός ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής, ευθύνης και συνέπειας, αποτελεσματικότητας και προοπτικής, ένας Προϋπολογισμός που βασίζεται στην πρόοδο, που σταθερά σημειώνει η ελληνική οικονομία από το 2004 και εντεύθεν. Είναι η βασική παράμετρος ενός προγράμματος που αποδεικνύει την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία αυτής της Κυβέρνησης και αυτού του Πρωθυπουργού.

Ενδεικτική της ανοδικής πορείας που σημειώνει η οικονομία μας είναι η διαμόρφωση και η εξέλιξη του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, βασικός μοχλός για την υλοποίηση του νέου αναπτυξιακού προτύπου, το οποίο περιλαμβάνει μεγάλα έργα υποδομών στους τομείς των μεταφορών, του περιβάλλοντος, της δημόσιας υγείας, της παιδείας, της ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους και δραστηριότητες σύγχρονες και καινοτόμες. Το συνολικό ποσό των δημοσίων δαπανών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για το 2008, καθορίστηκε στο ύψος των 9,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, αυξημένο κατά 6,9%, σε σχέση με το πρόγραμμα του περασμένου έτους. Και αυτό κατανέμεται σε 6,7 δισεκατομμύρια ευρώ για έργα που συγχρημα-

τοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους.

Στο σημείο αυτό αξίζει να τονιστεί ότι κατά μέσο όρο την τετραετία 2005-2008 οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ανέρχονται στα 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν την τετραετία 2001-2004 οι δαπάνες του Προγράμματος, εκτός των δαπανών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ανέρχονταν στα 7.000.000.000 ευρώ κατά μέσο όρο. Δηλαδή σημειώνεται μια αύξηση κατά 20,4%, η οποία ασφαλώς συμβάλλει στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και στην ανάκαμψη των περιφερειών της χώρας.

Με το ν. 3389/2005 για τις συμπράξεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ξεκίνησε η διαδικασία για την υλοποίηση έργων και την παροχή κοινωφελών υπηρεσιών, με βάση τη συνεργασία μεταξύ φορέων του δημόσιου και ιδιωτικών. Εικοσιτέσσερις συμπράξεις με ενδεικτικό προϋπολογισμό 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν ήδη εγκριθεί από την διυπουργική επιτροπή και έχουν ενταχθεί στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, έργα που εντάσσονται σε διάφορους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, των λιμενικών υποδομών, της διαχείρισης των απορριμμάτων, της στέγασης δημοσίων υπηρεσιών, του τουρισμού και εκτείνονται σε όλη την επικράτεια, από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι τέτοια έργα είναι η κατασκευή σχολικών υποδομών σε όλη τη χώρα, η κατασκευή πυροσβεστικών σταθμών, η κατασκευή δικαστικών μεγάρων, νοσοκομείων, η ανέγερση κτηρίων και διοικητηρίων για τη στέγαση υπηρεσιών, η υλοποίηση υποδομών του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης απορριμμάτων, κέντρα αποκατάστασης και αποθεραπείας, εγκατάστασης και λειτουργίας ασφαλείας σε δώδεκα λιμάνια. Το μεγαλύτερο τμήμα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων απορροφάται σε μεγάλα έργα υποδομής, όπως είναι το μετρό, τα λιμενικά έργα, τα αεροδρόμια, ο Ο.Σ.Ε., το εθνικό και επαρχιακό δίκτυο. Το ποσό που προβλέπεται να διατεθεί είναι 2,017 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το 21,7% του συνόλου.

Με πιστώσεις 122.000.000 ευρώ χρηματοδοτείται το σύνολο των αντιπλημμυρικών και εγγειοβελτιωτικών έργων της χώρας μας, ζήτημα ύψιστης σημασίας για πολλές περιοχές της Ελλάδας, που και περασμένα έτη, αλλά και φέτος έχουν υποστεί τραγικές ζημιές από πλημμύρες. Να θυμίσω τις πρόσφατες καταστροφές στην Αρκαδία και στον Έβρο.

Για έργα σχετικά με τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, οικονομικές ενισχύσεις γεωργικών προγραμμάτων, βελτιώσεις και εξοπλισμούς σε εργαστήρια σε ακριτικές περιοχές οι πιστώσεις ανέρχονται στα 426.000.000 ευρώ. Για την έρευνα, την τεχνολογία και για προγράμματα ανάπτυξης βιομηχανικών ερευνών και αντίστοιχου δυναμικού οι δαπάνες προβλέπονται στα 93.000.000 ευρώ.

Στα πλαίσια του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων λειτουργεί και ο νέος επενδυτικός νόμος, που ενισχύει, τόσο τις νέες, όσο και τις παλιές επιχειρήσεις, που σχετίζονται με τη βιομηχανία, τη βιοτεχνία, τις ξενοδοχειακές και ναυπηγοεπισκευαστικές δραστηριότητες και στοχεύει στον εκσυγχρονισμό τους, στην εξάπλωση της τεχνολογίας, της καινοτομίας, στην απασχόληση και στην περιφερειακή ανάπτυξη. Εδώ εντάσσονται και οι επιχορηγήσεις στον Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. και οι δαπάνες έχουν προϋπολογιστεί στα 706.000.000 ευρώ.

Στα 111.000.000 ευρώ προβλέπονται οι δαπάνες για την ενέργεια και για τους ενδιάμεσους φορείς, για την πραγματοποίηση επενδύσεων σε ανανεώσιμες πηγές, ενώ για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης με στόχους τη βελτίωση της παραγωγικότητας, τη διαφάνεια, την πάταξη της διαφθοράς και την επιμόρφωση δεσμεύονται ποσά που ανέρχονται στα 298.000.000 ευρώ. Για έργα που συμβάλλουν συνολικά στην ανάπτυξη της παιδείας, όπως είναι οι υποδομές, ο εξοπλισμός των σχολείων και των πανεπιστημίων, του πολιτισμού και της υγείας, έχουν προϋπολογιστεί μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων 1,72 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμβολή του Προγράμματος

είναι πολύ σημαντική στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της περιφέρειας. Για έργα περιφερειακών προγραμμάτων έχουν προϋπολογιστεί 1,58 δισεκατομμύρια ευρώ, 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου για συγχρηματοδοτούμενα έργα και 180.000.000 χρηματοδοτούμενα από αμιγώς εθνικούς πόρους, ποσό αυξημένο σε σχέση με το 2007 κατά 85.000.000 και 219.000.000 επιπλέον σε σχέση με το 2006.

Μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων χρηματοδοτούνται και έργα νομαρχιακών προγραμμάτων και προγραμμάτων Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού σε ποσό που προβλέπεται να ανέλθει στο 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επιχορηγήσεις ύψους 850.000.000 ευρώ προβλέπονται να μεταβιβαστούν σε Δ.Ε.Κ.Ο. και άλλες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα, που αποτελούν φορείς υλοποίησης μεγάλων έργων, όπως είναι η «Εγνατία Α.Ε.», η «Αττικό Μετρό», ο Ο.Σ.Ε. και ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων.

Τους στόχους της πλήρους απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων και των οικονομικών επιπτώσεων που αυτή συνεπάγεται για την ελληνική οικονομία, σε συνδυασμό με την πολιτική μεγιστοποίησης του αναπτυξιακού αποτελέσματος αυτών των σχεδιασμένων παρεμβάσεων στο πλαίσιο της εφαρμοζόμενης μακροοικονομικής πολιτικής και σε πλήρη εναρμόνιση με τον αναπτυξιακό σχεδιασμό που χρηματοδοτείται από ειδικούς πόρους, έρχεται να καλύψει το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς.

Οι σημαντικοί πόροι που εξασφαλίστηκαν για τη χώρα μας μπορούν να δώσουν μια ισχυρή και μόνιμη ώθηση στην ανάπτυξη. Και παράλληλα με το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης να μετασχηματίσουν υγιώς την ελληνική οικονομία.

Όπως ρητά αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, η Ελλάδα της νέας περιόδου 2007-2013 στοχεύει στην ανάδειξη της σε μια εξωστρεφή χώρα, με ισχυρή διεθνή παρουσία και με ανταγωνιστική και παραγωγική οικονομία.

Κατά το Ε.Σ.Π.Α., η εξειδίκευση της στρατηγικής στόχευσης της χώρας επικεντρώνεται σε θεματικές ενότητες όπως είναι η επένδυση στον παραγωγικό τομέα της οικονομίας, η κοινωνία της γνώσης και η καινοτομία, η απασχόληση και η κοινωνική συνοχή, το θεσμικό περιβάλλον, η ελκυστικότητα της Ελλάδας και των περιφερειών της ως τόπο επενδύσεων, εργασίας και διαβίωσης. Κομβικό σημείο του αναπτυξιακού σχεδιασμού αποτελεί η περιφερειακή διάσταση και η εξειδίκευση των αναπτυξιακών πρωτοβουλιών.

Με κριτήριο τη χωρική διάσταση στα πλαίσια του Ε.Σ.Π.Α., διαμορφώθηκαν τρεις στόχοι, τρεις προτεραιότητες: Η βιώσιμη αστική ανάπτυξη, η ανάπτυξη της υπαίθρου και η διασυννοική, διακρατική και διαπεριφερειακή συνεργασία.

Για την υλοποίηση του αναπτυξιακού σχεδιασμού της χώρας κατά τη νέα περίοδο σε εθνικό επίπεδο, σχεδιάστηκαν οκτώ τομεακά επιχειρησιακά προγράμματα που αφορούν το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την επιχειρηματικότητα, την ψηφιακή σύγκλιση, τη διοικητική μεταρρύθμιση, την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού, την εκπαίδευση, τη διά βίου μάθηση και την τεχνική υποστήριξη εφαρμογής. Παράλληλα έχουν σχεδιαστεί και πέντε περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα σε ισάριθμες, μεγάλες περιφέρειες της χώρας μας.

Η εκκίνηση του Ε.Σ.Π.Α., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δόθηκε πριν λίγες μέρες με την τελική υπογραφή στις Βρυξέλες και με την επιτροπή να εκφράζει την ικανοποίησή της για τις προτεραιότητες που έχουν θεθεί από ελληνικής πλευράς. Και με την υπογραφή του Ε.Σ.Π.Α. αρχίζει η εκταμίευση της προκαταβολής που θα ανέλθει στα 400.000.000 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθοριστικό ρόλο στην περιφερειακή ανάπτυξη διαδραματίζουν και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που αποτελούν και τους βασικότερους φορείς διοικητικής αποκέντρωσης της χώρας μας. Στο άρθρο 102 του Συντάγματός μας έχει κατοχυρωθεί η πλήρης διοικητική και οικονομική τους αυτοτέλεια, προκειμένου να μπορούν απερίσπαστα να εκπληρώνουν τους στόχους και τα προγράμματά τους.

Για τους Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού, δήμους και κοινότητες, οι συνολικές πιστώσεις που προβλέπονται στον τακτικό Προϋπολογισμό του 2008, εκτός του ποσού που αφορά την τακτοποίηση των υποχρεώσεων παρελθόντων ετών –κι αυτά από το παρελθόν- ανέρχονται στο ποσό περίπου των 2,9 δισεκατομμυρίων ευρώ, αυξημένες δηλαδή κατά 7% σε σχέση με το 2007, ποσό που αναλύεται σε επιχορηγήσεις, σε κεντρικούς αυτοτελείς πόρους, σε αποδόσεις τοπικού χαρακτήρα, χορηγίες, συντάξεις και άλλα.

Για τους Ο.Τ.Α. του δεύτερου βαθμού, νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, οι πόροι που προβλέφθηκαν ανέρχονται στο 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή κατά 4% αυξημένοι σε σχέση με τον Προϋπολογισμό του 2007.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ σημαντική η πρωτοβουλία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών για την αναμόρφωση και την αλλαγή της μεθοδολογίας, της κατάρτισης, της εκτέλεσης, της παρακολούθησης και της αξιολόγησης του Κρατικού Προϋπολογισμού μέσω της υιοθέτησης του προϋπολογισμού προγραμμάτων. Με το νέο αυτό τρόπο διαχείρισης αντιμετωπίζονται προβλήματα, όπως η αδυναμία σαφούς απεικόνισης των πολιτικών και των δράσεων που χρηματοδοτούνται και των φορέων υλοποίησης και η ελλιπής αξιολόγηση των αποτελεσμάτων που παράγονται από τις δημόσιες πολιτικές. Είναι μια κίνηση που συνάδει με την απόφαση της Κυβέρνησης και με την απαίτηση των πολιτών για διαφάνεια, για αποτελεσματικότητα, για ορθολογική διαχείριση των πόρων, για μείωση των ελλειμμάτων και πρόνοια για την κοινωνική συνοχή.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στο κείμενο του προϋπολογισμού προγραμμάτων, η σαφήνεια στην αποτύπωση και η συσχέτιση των δαπανών με τις χρηματοδοτούμενες πολιτικές και τα προσδοκώμενα αποτελέσματα διαμορφώνουν έναν κρατικό προϋπολογισμό κατανοητό σε όλους τους πολίτες. Οι φορολογούμενοι γνωρίζουν πού κατευθύνονται οι διαθέσιμοι πόροι. Οι δημόσιοι λειτουργοί γνωρίζουν το στόχο που εξυπηρετεί η εργασία τους και αποκτούν κίνητρα για τη βελτίωση της αποδοτικότητάς τους. Τελικό αποτέλεσμα την παροχή υψηλότερου επιπέδου αγαθών και υπηρεσιών στους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού στη Βουλή είναι μια από τις πιο σημαντικές κοινοβουλευτικές εργασίες. Αφορά το μέλλον όλων μας, το μέλλον των παιδιών μας, το μέλλον της χώρας μας. Πίσω από κάθε αριθμό και πίσω από κάθε πίνακα αυτού του Προϋπολογισμού υπάρχει ένας άνθρωπος, υπάρχει μία οικογένεια. Με αυτές τις βάσεις του τεχνικού και εμπειριστικού σχεδιασμού και της κοινωνικής ευαισθησίας και πρόνοιας συζητάμε σήμερα εδώ για τη δημοσιονομική πολιτική του επόμενου έτους.

Ο Προϋπολογισμός του 2008 είναι καθαρός, σαφής και αποτελεσματικός είναι σύγχρονος και καινοτόμος. Στόχο δεν έχει τη συντήρηση ούτε την απλοϊκή διαχείριση. Κάθε κίνηση γίνεται με υπευθυνότητα, συνέπεια και έχει βαρύτητα. Καμιά μέρα και καμιά ευκαιρία δεν πρέπει να πάει χαμένη. Έχουμε μπροστά μας μεγάλες μεταρρυθμίσεις να υλοποιήσουμε και πολλά έργα να παραδώσουμε στους επόμενους.

Δεν έχω την ψευδαίσθηση ότι το σύνολο της Αντιπολίτευσης θα ανατρέψει την κοινοβουλευτική παράδοση, που τη θέλει να καταψηφίζει προϋπολογισμούς. Δεν τολμώ να σκεφθώ ότι θα υπάρξει Βουλευτής της Αντιπολίτευσης που θα παραδεχθεί τις θετικές εξελίξεις στα δημοσιονομικά της χώρας μας και θα επι크ροτήσει τις σωστές επιλογές, όπως αυτές περιγράφονται στον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό. Τολμώ όμως –γιατί πιστεύω στον πατριωτισμό όλων μας εδώ μέσα να σας καλέσω σε αυτόν τον αγώνα να είμαστε όλοι μαζί.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Μισό λεπτό και τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μόνο μισό λεπτό, κύριε συνάδελφε. Δεν έχουμε άλλο χρόνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Προϋπολογισμός

του 2008 αντανακλά την οικονομική θέση της χώρας, του Έλληνα και της Ελληνίδας. Θέτει ένα ακόμα σκαλοπάτι προς τα πάνω και συμβάλλει στον αγώνα όλων μας για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων που δημιουργεί η ευρωπαϊκή και η παγκόσμια οικονομική ολοκλήρωση.

Εισηγούμαι την ψήφισή του και σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ κι εγώ.

Ο ειδικός αγορητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης, έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2008, ο τέταρτος που καταθέτει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας χαρακτηρίστηκε από τον Πρωθυπουργό ως ο Προϋπολογισμός της ανάπτυξης και της κοινωνικής αλληλεγγύης. Δηλαδή τι υπονοεί ο Πρωθυπουργός; Ότι οι άλλοι τρεις που κατέθεσε η Κυβέρνησή του δεν υπηρετούσαν ούτε την ανάπτυξη ούτε την κοινωνική συνοχή;

Μετά από τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας πρέπει επιτέλους να δούμε καθαρά τι συμβαίνει, να μιλήσουμε με σαφήνεια, να πούμε την αλήθεια για την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Πρώτη και κύρια αλήθεια είναι ότι μετά την απογραφή και την αναθεώρηση του Α.Ε.Π. έχει καταρριφθεί κάθε ίχνος αξιοπιστίας των στοιχείων. Τα οικονομικά μεγέθη της χώρας έγιναν νούμερα: νούμερα της επιθεώρησης. Η Κυβέρνηση αλλάζει τα νούμερα κατά το δοκούν. Δεν μπορεί να γίνει συζήτηση πάνω σε αναξιόπιστα στοιχεία. Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό δεν μπορεί να είναι μια τυπική συζήτηση που οδηγεί σε μια ψηφοφορία. Ο Προϋπολογισμός του 2008 δείχνει το επικίνδυνο αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει η ελληνική οικονομία. Δείχνει ακόμα τις δύο όψεις του οικονομικού μοντέλου της Νέας Δημοκρατίας το οποίο η Ελλάδα πρέπει να εγκαταλείψει το ταχύτερο δυνατό.

Η πρώτη όψη του οικονομικού μοντέλου της Νέας Δημοκρατίας αφορά τη μεγάλη αύξηση των φόρων, μια αύξηση με πολλαπλές συνέπειες που δεν έχουν αξιολογηθεί επαρκώς.

Οι μεγάλες επιχειρήσεις τα τελευταία τέσσερα χρόνια απολαμβάνουν φορολογικές ελαφρύνσεις, τις οποίες πληρώνουν μέσα από την αύξηση της φορολογίας οι εργαζόμενοι, οι υπάλληλοι, το σύνολο της μεσαίας τάξης. Όμως, τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων δεν μένουν εδώ στην Ελλάδα, δεν επενδύονται ώστε να συμβάλλουν στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας, της απασχόλησης και των εισοδημάτων.

Με την οικονομική πολιτική της η Κυβέρνηση εξάγει επενδύσεις, εξάγει ανάπτυξη, εξάγει θέσεις εργασίας και επιβάλλει τον εγκλωβισμό της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων σ' ένα καθεστώς υψηλής ανεργίας χαμηλών εισοδημάτων καταρρέουσας ανταγωνιστικότητας και αυξανόμενης ακρίβειας. Πρόκειται για ένα εκρηκτικό μίγμα που εξηγεί τα πρωτοφανή ποσοστά απογοήτευσης της κοινωνίας απέναντι στην Κυβέρνηση. Είναι το μίγμα που εξηγεί τη μαζική προσέλευση στη διαδήλωση της προηγούμενης Τετάρτης.

Η δεύτερη όψη του οικονομικού μοντέλου της Κυβέρνησης προκύπτει από την ταυτόχρονη αύξηση του εξωτερικού δανεισμού και του δανεισμού των νοικοκυριών. Με τη μείωση των φόρων των επιχειρήσεων να εξυπηρετεί πλέον, σχεδόν αποκλειστικά, την εκτός Ελλάδος ευημερία, δεν υπάρχουν επαρκή φορολογικά έσοδα για κρατικές επενδύσεις στην παιδεία, στην έρευνα, στην τεχνολογία, δεν υπάρχουν έσοδα για την πραγματοποίηση δημόσιων επενδύσεων που τονώνουν την ανάπτυξη, που ενισχύουν την ελληνική περιφέρεια την οποία εγκαταλείψατε στην τύχη της.

Ελάτε, κύριε Υπουργέ, να γνωρίσετε από κοντά τα εγκαταλείμμένα χωριά του θεσσαλικού κάμπου, της ιδιαίτερης πατρίδας μου της Λάρισας. Ελάτε να δείτε το κλειστό εργοστάσιο της Ζάχαρης που σε δεκαοκτώ μήνες είχε πει ο Πρωθυπουργός ότι θα γινόταν εργοστάσιο βιοαιθανόλης. Έχουν περάσει δεκάξι μήνες και δεν έχει γίνει τίποτα. Ελάτε να περπατήσετε σε εγκαταλελειμμένα καπνοχώρα, να μιλήσετε σε απογοητευμένους κτηνοτρόφους και να τους εξηγήσετε ποιο είναι το μέλλον τους.

Έτσι, Ελλάδα και Έλληνες, για να ζήσουν, δανείζονται όσο ποτέ στο παρελθόν. Κάθε ημέρα που περνάει, Ελλάδα και Έλληνες χρεώνονται όλο και περισσότερο. Έχουμε το μεγαλύτερο έλλειμμα στο ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών τα τελευταία πενήντα χρόνια. Αν δεν υπήρχε το ευρώ, τώρα θα είχαμε καταρρεύσει. Το έλλειμμα αυτό χρηματοδοτείται από τον εξωτερικό δανεισμό του δημοσίου, από τις συνεχείς εξαγορές μετοχών ελληνικών επιχειρήσεων από επενδυτές του εξωτερικού.

Σήμερα οι ελληνικές επιχειρήσεις αφελληνίζονται. Αύριο τα διοικητικά τους συμβούλια θα μεταφερθούν στο εξωτερικό. Αυτή είναι η Ελλάδα που οικοδομείτε. Εύλογα συμπεραίνει κανείς ότι τελικά η ελληνική Κυβέρνηση δεν έχει καταλάβει πώς λειτουργεί η παγκοσμιοποίηση. Δεν έχει μία σύγχρονη και ανανεωμένη στρατηγική για το πώς μία χώρα μεσαίου μεγέθους, με τα χαρακτηριστικά της Ελλάδος, μπορεί να προχωρήσει με ασφάλεια στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Το συμπέρασμα είναι ότι το ελληνικό οικονομικό μοντέλο, όπως το αντιλαμβάνεται, όπως το κτίζει, όπως το διαχειρίζεται η Νέα Δημοκρατία είναι επικίνδυνο και μη βιώσιμο στις σύγχρονες συνθήκες. Όσο περισσότερο συνεχίζουμε σε αυτήν την κατεύθυνση, τόσο μεγαλύτερες θα είναι οι συνέπειες στο μέλλον, τόσο οι συνέπειες θα είναι μη αναστρέψιμες. Αν συνεχιστεί αυτή η οικονομική πολιτική, τότε το ενδεχόμενο μιας πρόκλησης έκρηξης της φτώχειας, ανάλογης με αυτήν που υπήρχε στη χώρα μας σε πολύ μακρινές δεκαετίες, θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη.

Το οικονομικό μοντέλο της Κυβέρνησης Καραμανλή αυξάνει τους κινδύνους για την Ελλάδα και τους Έλληνες κάθε μέρα που περνάει. Το οικονομικό μοντέλο της Κυβέρνησης Καραμανλή στηρίζεται στην τύχη και εξαρτάται από τη διεθνή συγκυρία. Μία μικρή αλλαγή σε ορισμένα δεδομένα, στο κόστος του χρήματος, για παράδειγμα, μπορεί να επιφέρει καταστροφικές συνέπειες στην ελληνική οικονομία και να οδηγήσει στη διάρρηξη του κοινωνικού ιστού. Το συμπέρασμα είναι ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης είναι ένα πελώριο δομημένο ομόλογο. Όχι μόνο υποθηκεύει το μέλλον των πολιτών της χώρας, αλλά μπορεί να «σκάσει» ανά πάσα στιγμή. Εδώ, λοιπόν, φαίνεται ότι έχετε αποτύχει, παρά τους μύθους που καλλιεργείτε όλα αυτά τα χρόνια. Τέσσερα χρόνια τώρα επινοείτε τεχνάσματα, απογραφές, αναθεωρήσεις και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί ο ανθρωπίνος νους, προκειμένου να παραπλανήσετε τους πολίτες για τη δημοσιονομική θέση της χώρας. Δίδι παραπλανάτε τους πολίτες, όταν λέτε ότι μόνο εσείς μπορείτε να περιορίσετε τη σπατάλη. Ως αντιπολίτευση κατακεραυνώνατε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το σπάταλο κράτος που οικοδόμησε. Είχατε υποσχεθεί ότι θα περιορίσετε τις σπατάλες.

Επικαλεσθήκατε μελέτη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, σύμφωνα με την οποία το δημόσιο θα μπορούσε να προσφέρει το ίδιο επίπεδο υπηρεσιών, περικρίπτοντας 10.000.000.000 ευρώ. Αυτός είναι ο τέταρτος Προϋπολογισμός που καταθέτετε και καμία περικοπή δεν υπάρχει σε οποιονδήποτε Προϋπολογισμό σας. Γιατί; Λέγατε ψέματα ως αντιπολίτευση ή αναγνωρίζετε ως Κυβέρνηση ότι δεν μπορείτε ή δεν θέλετε να περιορίσετε τη σπατάλη;

Παραπλανάτε τους πολίτες όταν τους λέτε ότι εσείς κάνετε μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η οικονομία, ώστε να γίνει πιο ανταγωνιστική.

Θέσατε ως προτεραιότητα την εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο. και τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας τους. Θα περίμενε κανείς ότι μετά από τέσσερα χρόνια θα υπήρχαν απτά δείγματα των μεγάλων αλλαγών στα οικονομικά των Δ.Ε.Κ.Ο.. Τελικά από το τέλος του 2004 έως και σήμερα τα ελλείμματα των σαράντα οκτώ Δ.Ε.Κ.Ο. θα εμφανίσουν συνολική αύξηση περίπου κατά 400.000.000 ευρώ, όσο δηλαδή θα κόστιζε το επίδομα θέρμανσης για μία χρονιά, το οποίο επίδομα αρνείστε πεισματικά να το χορηγήσετε. Ο δανεισμός των Δ.Ε.Κ.Ο. το 2008 θα φτάσει το 1% του Α.Ε.Π., δηλαδή τόσο όσο έχουμε θεσπίσει εμείς ότι πρέπει να είναι η ετήσια κρατική συνεισφορά προς το Ι.Κ.Α..

Αντί, λοιπόν, να ψάχνετε προσχήματα για να μειώσετε τις συντάξεις, να αυξήσετε τα όρια ηλικίας και να αυξήσετε τις ασφαλιστικές εισφορές, κοιτάξτε να περιορίσετε τις σπατάλες

των διοικήσεων που διορίζετε στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Τα λειτουργικά έξοδα της Δ.Ε.Η. μετά από τις τρεις αλλαγές διοικήσεων αυξήθηκαν σε τέτοιο επίπεδο που θα μπορούσαν να καλύψουν τις πληρωμές για το επίδομα θέρμανσης για δύο χρόνια. Μετατρέψατε μία κερδοφόρο εταιρεία σε ζημιόγνο. Τώρα αυξήσατε τρεις φορές τα τιμολόγιά της. Μέσα σε τριάντα χρόνια το ρεύμα αυξήθηκε κατά 25%. Ερωτώ: Μήπως έτσι ανοίγετε έντεχνα το δρόμο στους ιδιώτες;

Αντιπολιτευόμενος ο κ. Αλογοσκούφης κατηγορούσε τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ξεπουλούσαν «τα ασημικά της οικογένειας». Ως Υπουργός συλλαμβάνεστε να χαρίζετε «τα ασημικά της οικογένειας», γιατί, τι άλλο από χάρισμα ήταν οι νομοθετικές ρυθμίσεις που δρομολογήσατε, ώστε να διευκολύνετε το πέρασμα του Ο.Τ.Ε. σε ξένα χέρια; Τώρα εξεγείρεστε; Τώρα που προκύπτει ότι ο όμιλος ιδιωτικών συμφερόντων μπορεί να αποκτήσει τη δυνατότητα να συμπεριλάβει τα αποτελέσματα του Ο.Τ.Ε. στα ενοποιημένα αποτελέσματά του, ανακαλύψατε ότι ο Ο.Τ.Ε. έχει στρατηγική σημασία. Δεν πρέπει –λέτε– να περάσει σε ξένα χέρια.

Να σας υπενθυμίσω ποια ήταν η δήλωσή σας για τη μελλοντική συμμετοχή του Δημοσίου στον Ο.Τ.Ε.; Να σας υπενθυμίσω τι δηλώνατε όταν η εταιρεία που σήμερα απειλεί με εξαγορά τον Ο.Τ.Ε. πραγματοποίησε επιτυχώς την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου; Παραπλανάτε τους πολίτες όταν ισχυρίζεστε ότι έχετε τις μικρότερες αποκλίσεις μεταξύ προϋπολογισθέντων μεγεθών και εκτελέσεων. Σας υπενθυμίζω ότι τουλάχιστον ιστορικά, σύμφωνα με μελέτη, τις μεγαλύτερες καταγεγραμμένες αποκλίσεις τις έχουν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας της περιόδου 1990-1993.

Επαίρεστε ότι μηδενίσατε τις αποκλίσεις, ότι για πρώτη φορά το έλλειμμα θα είναι κάτω από το 3%. Σύμφωνα όμως με όλες τις ενδείξεις, ο προϋπολογισμός του 2007 θα κλείσει με το έλλειμμα πάνω από 3%, όταν μόλις πριν από λίγους μήνες η κοινότητα μας έθεσε εκτός διαδικασίας υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος.

Αυτός είναι ο ορισμός της βιώσιμης δημοσιονομικής εξυγίανσης κατά τη Νέα Δημοκρατία; Παραπλανάτε τους πολίτες όταν ισχυρίζεστε ότι εσείς υπηρετείτε τη διαφάνεια και καταπολεμάτε τη διαφθορά. Στην πραγματικότητα σήμερα στην Ελλάδα διαφθορά και αδιαφάνεια συμβαδίζουν.

Πού είναι η εποχή που ως πιονέροι πολιτιστικής επανάστασης υποσχόσασταν ότι θα καταπολεμήσετε τη διαφθορά και τους «νταβατζήδες»; Σήμερα με τους «κουμπάρους» και τα δομημένα ομόλογα κινδυνεύετε να γίνετε συνώνυμοι της διαφθοράς. Τσάντες με εκατομμύρια ευρώ κυκλοφορούν στο κέντρο της Αθήνας λες και είναι πρωτεύουσα τριτοκοσμικής χώρας. «Greek fiasco fails to unwind quietly», τίτλος των «Financial Times» στις 23 Απριλίου. Η Ελλάδα, σύμφωνα με την προσφιλή σε σας ως αντιπολίτευση οργάνωση «Διεθνής Διαφάνεια», στη διεθνή κατάταξη καταλαμβάνει την πεντηκοστή έκτη θέση σε σύνολο εκατόν εξήντα τριών χωρών ως προς τη διαφθορά. Είμαστε τελευταίοι στην Ευρώπη των δεκαπέντε. Ποια ήταν η συνεισφορά σας στο δείκτη αυτό; Ως αντιπολίτευση διακριθήκατε για τις αναφορές σας στους ειδικούς λογαριασμούς, ως Κυβέρνηση τους διατηρείτε.

Πόσο διαφανής μπορεί να είναι ένας προϋπολογισμός στον οποίο δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στα χρέη των νοσοκομείων; Εσείς, κύριε Υπουργέ, ρυθμίσατε λάθη δικά μας του 2002-2004.

Από τότε και μέχρι σήμερα συσσωρεύονται κατ' έτος οφειλές της τάξεως του 1.000.000.000 ευρώ περίπου. Ο κ. Αβραμόπουλος είπε ότι σήμερα πρέπει να είναι περίπου 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Σε ποιο ακριβώς σημείο του Προϋπολογισμού αναγράφονται αυτά τα ελλείμματα; Επιπλέον, η αποπληρωμή των οφειλών αυτών θα αυξήσει ισόποσα το δημόσιο χρέος;

Τα επιχειρήματα που επικαλούμαι, τα επικαλούσασταν εσείς, όταν ήσασταν Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα λέγατε. Θα ήθελα να μου εξηγήσετε τι άλλαξε από εκείνες τις ημέρες έως σήμερα, να είσθε εσείς Υπουργός.

Άλλο παράδειγμα αδιαφάνειας είναι ο ΕΛ.Γ.Α. Εδώ πλέον εισερχόμαστε στην «αυλή των θαυμάτων». Ο ΕΛ.Γ.Α. μετά το

2004 υποκατέστησε την κρατική επιδότηση που έπαιρνε, προκειμένου να αποζημιώνει τους αγρότες, με έσοδα που προέρχονται από δικό του δανεισμό με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Στην Εισηγητική Έκθεση βλέπουμε ότι ο ΕΛ.Γ.Α. παίρνει κάθε χρόνο 60.000.000 ευρώ με 65.000.000 ευρώ. Την ίδια στιγμή καταβάλλει ενισχύσεις προς τους αγρότες που κυμαίνονται, για την περίοδο 2006-2008, μεταξύ 420.000.000 ευρώ και 550.000.000 ευρώ. Πληρώνει τους αγρότες. Καλά κάνει και τους πληρώνει, αλλά πού βρίσκει αυτά τα χρήματα; Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στα 50.000.000 ευρώ με 60.000.000 ευρώ που εισπράττει και στα 420.000.000 ευρώ με 550.000.000 ευρώ που πληρώνει τα τελευταία χρόνια. Πού ακριβώς βρίσκεται αυτό; Πού καταγράφεται;

Δαπάνες των τόκων: Εδώ πλέον έχουμε φαινόμενα Κόπερφιλντ. Μόνο ένας μάγος σαν τον Κόπερφιλντ θα μπορούσε να εξηγήσει πώς είναι δυνατόν οι δαπάνες των τόκων να παραμένουν σταθερές, ενώ το χρέος αυξάνεται, όπως και τα επιτόκια. Εάν έχετε ανακαλύψει κάτι μαγικό, πείτε το και στα ελληνικά νοικοκυριά, που βλέπουν το χρέος τους να έχει διπλασιαστεί από τότε που ήλθατε, τα επιτόκια να έχουν αυξηθεί, για να μπορούν και αυτά να σταθεροποιήσουν τις πληρωμές τους για τους τόκους. Οι πραγματικές δαπάνες, βέβαια, είναι κατά 1.000.000.000 ευρώ υψηλότερες και θα έπρεπε και αυτές να εμφανίζονται.

Εγγυήσεις του δημοσίου: Εδώ έχουμε το παράδοξο το ανεξόφλητο εγγυημένο υπόλοιπο μεταξύ 2003 και 2007 να αυξάνεται κατά 60%. Την ίδια στιγμή οι καταπτώσεις τα δύο τελευταία χρόνια έχουν περιοριστεί στο 1/6. Πώς συμβαδίζουν αυτά; Υπάρχει εξήγηση. Ενώ τα ελλείμματα των οργανισμών του δημοσίου, οι οποίοι δανείζονται με την εγγύησή του, αυξάνονται συνεχώς, αυξάνει ταυτόχρονα και ο δανεισμός τους, προκειμένου να καλύπτονται οι τοκοχρεωλυτικές δόσεις και να μην καταπίπτουν τα δάνειά τους. Αυτό βέβαια έχει ως αποτέλεσμα την τεράστια αύξηση του ανεξόφλητου εγγυημένου υπολοίπου και την εικονική μείωση των καταπτώσεων.

Φέτος ζήσαμε μια από τις μεγαλύτερες καταστροφές της σύγχρονης Ελλάδας. Περισσότερες από ογδόντα ανθρώπινες ζωές χάθηκαν, μεταξύ τους και μια μητέρα με τα τέσσερα παιδιά της. Περιουσίες καταστράφηκαν. Αναζητώντας τι ποσό θα διατεθούν από τον Προϋπολογισμό του 2008 για τους πυρόπληκτους, διαπιστώνει κάποιος ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένος κωδικός.

Από το Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης της 5ης Σεπτεμβρίου του 2007 διαπιστώνουμε ότι υπογράψατε σύμβαση με την Αγροτική Τράπεζα για την πληρωμή αποζημιώσεων για τις πρόσφατες φωτιές, αλλά και για φωτιές της περιόδου 2003-2006. Αυτές οι δαπάνες που θα κάνει η Αγροτική Τράπεζα, θα εμφανιστούν το 2008. Γιατί δεν υπάρχουν μέσα στον Προϋπολογισμό;

Όταν δεν σας βγαίνουν τα νούμερα, έχετε επινοήσει τα μεγέθη-λάστιχο. Ήδη αναφέρθηκε τόσο η γενική εισηγήτρια κ. Κατσέλη όσο και ο κ. Γιώργος Παπακωνσταντίνου στα οικονομικά αποτελέσματα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως και των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης.

Δεύτερο μέγεθος-λάστιχο είναι οι εθνικολογιστικές προσαρμογές. Εδώ είσθε, κύριε Υπουργέ. Εσείς δεν είχατε υποσχεθεί ότι θα μας δίνετε πλήρη στοιχεία για τη σύνθεση των εθνικολογιστικών προσαρμογών, ότι θα μας εξηγουσάτε πώς από το 2004 που ήταν αρνητικά, ξαφνικά γίνονται θετικά;

Μια αγαπημένη σας συνήθεια είναι η προσφυγή στον τραπεζικό δανεισμό στο τέλος του έτους. Πέρυσι τέτοιο καιρό πήγατε στην «JP MORGAN» και ζητήσατε 1.000.000.000 ευρώ. Φέτος που είναι μαθηματικά βέβαιο ότι το έλλειμμα θα περάσει το 3%, μπορείτε να μας ενημερώσετε προκαταβολικά εδώ στη Βουλή πόσο θα δανειστούμε όχι από τη «JP MORGAN», αλλά από οποιαδήποτε τράπεζα; Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα με την τράπεζα. Το ποσό θέλουμε να μας πείτε.

Ο ορισμός της αδιαφάνειας είναι ο πίνακας ο οποίος αποτυπώνει την εξέλιξη του δημόσιου χρέους και συνδέει το έλλειμμα με το χρέος. Εδώ έχουμε κάτι φοβερό για έναν οικονομολόγο. Περιλαμβάνονται εκτιμήσεις για το 2007, περιλαμβάνονται

οι προβλέψεις για το 2008, αλλά δεν υπάρχει κανένα στοιχείο απολογιστικό για το 2006. Άντε να κάνουμε εμείς τη δουλειά μας! Μετά απ' όλα αυτά εάν νομίζετε ότι μπορείτε να παραπλανήσετε τους πολίτες, σας πληροφορώ ότι πλανάσθε πλάνην οικτρά.

Σε ό,τι αφορά τη διάρθρωση των δαπανών, μετά από τέσσερα χρόνια στην εξουσία, η Ελλάδα συγκρινόμενη με άλλες χώρες στις κατ' εξοχήν παραγωγικές δαπάνες όπως είναι αυτές για την παιδεία, για την έρευνα και την ανάπτυξη κατέχει την τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε μια εποχή όπου όλοι μιλάμε για την οικονομία της γνώσης και για το ρόλο της εκπαίδευσης στην οικονομία, εσείς περικόπτετε τις δαπάνες, αντί να τις αυξάνετε. Και όλα αυτά παρά τις διακηρύξεις σας για τη διάθεση του 5% του Α.Ε.Π. για την παιδεία. Μάλιστα, με την αναθεώρηση του Α.Ε.Π. οι δαπάνες για την παιδεία μειώνονται ως ποσοστό του Α.Ε.Π., από 3,42% στο 3,12%.

Το ίδιο συμβαίνει και με τις δαπάνες για την υγεία. Οι δαπάνες για την υγεία του 2008 είναι χαμηλότερες από τις δαπάνες του 2004. Η Ελλάδα πληρώνει λιγότερους πόρους για την υγεία συγκρινόμενη με άλλες χώρες.

Το δεύτερο ζήτημα είναι κατά πόσο οι δαπάνες που γίνονται σε αυτήν τη χώρα παράγουν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Από τις στατιστικές του Ο.Ο.Σ.Α. προκύπτει ότι παρά τις δαπάνες για την υγεία η ποιότητα των υπηρεσιών που απολαμβάνουν οι Έλληνες φορολογούμενοι, οι Έλληνες πολίτες, είναι ιδιαίτερα χαμηλή.

Και να δούμε μήπως στον τομέα της κοινωνικής προστασίας οι δαπάνες που κάνετε έχουν καλύτερη αποτελεσματικότητα. Σας θυμάμαι ως Βουλευτή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να επικαλείσθε συνέχεια το πλήθος των ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας, τα 2,2 εκατομμύρια.

Στα τέσσερα χρόνια που είστε Υπουργός, πόσους Έλληνες βγάλατε από τις συνθήκες φτώχειας; Να σας υπενθυμίσω ότι μετά τις μεταβιβάσεις το ποσοστό των ανθρώπων που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας μειώνεται στην Ελλάδα μόνο τρεις μονάδες, έναντι δέκα μονάδων που είναι ο μέσος όρος της Ευρωζώνης, με περίπου ίση αναλογία δαπανών. Επομένως είτε κοιτάξει κάποιος τη σύνθεση των δαπανών είτε κοιτάξει την αποδοτικότητα των δαπανών, η συνεπφορά σας στα τέσσερα αυτά χρόνια είναι μάλλον εγκληματική.

Το ζητούμενο σήμερα για τον Έλληνα πολίτη, τον Έλληνα φορολογούμενο είναι η ποιότητα των υπηρεσιών που απολαμβάνει για κάθε επίπεδο δαπανών του δημοσίου. Και βέβαια διεκδικεί το κάθε ευρώ από τη φορολογία του να αξιοποιείται από την Κυβέρνηση εξίσου αποτελεσματικά, συγκρίνοντας με οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δυστυχώς, όπως σας είπα, όλες οι αναφορές του Ο.Ο.Σ.Α. δηλώνουν ότι αποτύχατε καταγνώδως, ότι το ίδιο επίπεδο υπηρεσιών θα μπορούσαμε να το είχαμε απολαύσει με πολύ λιγότερες δαπάνες. Και θα συνεχίσετε να αποτυγχάνεται, όσο αποφεύγετε τους προγραμματικούς προϋπολογισμούς, όσο αποφεύγετε να χρησιμοποιείτε δείκτες για να ελέγχετε την αποτελεσματικότητα των δαπανών σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2008 ως απεικόνιση του οικονομικού μοντέλου της Κυβέρνησης είναι μια αυθεντική εκδοχή ενός δομημένου ομολόγου. Γιατί πρώτα και κύρια στηρίζεται στην τύχη και στην καλή πίστη. Κανείς δεν έχει εμπιστοσύνη στο αν μπορεί να εκτελεστεί. Κανείς δεν είναι σίγουρος ότι δεν θα καταρρεύσει.

Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ένας μελαγχολικός προϋπολογισμός. Είναι ένας Προϋπολογισμός που κρύβει μέσα του όλες τις χαμένες ευκαιρίες και όλες τις παθογένειες μιας αποτυχημένης και αδιέξοδης οικονομικής πολιτικής, όπως και μιας εσωστρεφούς και κοντόφθαλμης αντίληψης για τη θέση και τις δυνατότητες της Ελλάδας στον κόσμο.

Γι' αυτό καταψήφισαμε τον Προϋπολογισμό, λέμε ένα καθαρό «όχι» σε ένα αδιέξοδο μέλλον. Την ίδια στιγμή δηλώνουμε με έμφαση ότι υπάρχει άλλος δρόμος για μια Ελλάδα, ικανή να παράγει προϊόντα και υπηρεσίες, ικανή να δημιουργεί απασχόληση και να διαχέει την ανάπτυξη και την ευημερία σε ολόκληρη την κοινωνία και σε ολόκληρη τη χώρα.

Μ' ένα νέο οικονομικό μοντέλο μπορούμε να θωρακίσουμε την οικονομία απέναντι στους κινδύνους που σήμερα την απειλούν και να οικοδομήσουμε μια οικονομία ανάπτυξης, με κοινωνική συνοχή, ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος, μια κοινωνία ανθρωπιάς και αλληλεγγύης, μια Ελλάδα που έχει τη βούληση, το σχέδιο, τη δύναμη και την αποφασιστικότητα να προασπίζει τα συμφέροντά της και να γίνεται σεβαστή από φίλους και αντιπάλους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, γιατί τηρήσατε επακριβώς το χρόνο σας, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Ηλίας Πολατίδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Προϋπολογισμός του 2008 έχει ένα μοναδικό προνόμιο, να είναι ο μοναδικός στην ιστορία της Ελλάδας και ενδεχομένως του κόσμου, η κατάρτιση του οποίου να έχει θεωρηθεί σοβαρό εθνικό ζήτημα. Ο Πρωθυπουργός αναζητώντας ένα σοβαρό εθνικό λόγο, για τον οποίο θα έπρεπε να γίνουν πρόωρες εκλογές το καλοκαίρι του 2007, θεώρησε ότι αυτός είναι η κατάρτιση του Προϋπολογισμού.

Αυτό δείχνει, ενδεχομένως, τη σημασία που δίνει ο ίδιος και η Κυβέρνηση στα οικονομικά θέματα, αλλά και έκανε όλους τους Έλληνες να αναμένουν με αγωνία γιατί ήταν τέλος πάντων τόσο δύσκολη η κατάρτιση αυτού του Προϋπολογισμού και να δουν όλες εκείνες τις μεγάλες τομές, οι οποίες απαιτήσαν αυτήν την τόσο σαφή λαϊκή εντολή. Αντ' αυτού βλέπουμε έναν Προϋπολογισμό, ο οποίος ακολουθεί τη γνωστή από χρόνια και δοκιμασμένη λογική της δημιουργικής λογιστικής.

Γίνεται προσπάθεια τα χρέη να μετακυλισθούν στο μέλλον και στις επόμενες γενιές. Οι δαπάνες αυξάνουν. Τα έσοδα, όμως, παρ' όλες τις αυξήσεις φόρων, δεν αυξάνονται ικανοποιητικά. Αυξάνονται μεν στο επίπεδο των προβλέψεων, ενώ μέσω της τεχνητής αυξήσεως του Α.Ε.Π. το δημόσιο χρέος μειώνεται ως ποσοστό του Α.Ε.Π., αν και αυξάνεται ως απόλυτο ποσό.

Ιδιαίτερος αυτό μας δείχνει ότι, όταν κάποιος είναι δανειολήπτης ιδιώτης -γιατί πρέπει κάποτε να συνδέσουμε και τα δημόσια οικονομικά με τα ιδιωτικά- δεν ενδιαφέρεται για το εάν το δυνητικό του εισόδημα αλλάζει και πόσο τα συνολικά δάνεια, τα οποία έχει, μειώνονται σε σχέση με το δυνητικό του εισόδημα, αλλά ενδιαφέρεται πόσο είναι το ύψος εκείνων των δανείων, τα οποία είναι υποχρεωμένος να πληρώνει, τι τόκους πληρώνει γι' αυτά ακριβώς τα δάνεια και πώς είναι δυνατόν αυτά να τα μηδενίσει.

Αυτήν την προσπάθεια δεν την βλέπουμε, πέρα από μία γενικόλογη διακήρυξη ότι το 2010 θα πάμε, επιτέλους, σε ισολογισμένο προϋπολογισμό. Γεροί να είμαστε, το 2010 είναι δεδομένο ότι δεν πάμε σε ισολογισμένο προϋπολογισμό. Άλλωστε, υπάρχει και ένας ορισμός των οικονομολόγων ότι «ο οικονομολόγος είναι αυτός που εξηγεί πολύ καλά, γιατί απέτυχαν οι προβλέψεις του». Το 2010, λοιπόν, δεν θα έχουμε πάει και πάλι σε ισολογισμένο προϋπολογισμό, όπως δεν κατόρθωσε να το κάνει καμία κυβέρνηση από το 1975 και μετά.

Παρά το βάρος που υποτίθεται ότι δίνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην οικονομία, δεν μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα της καθημερινότητας. Ο σκληρά φορολογούμενος Έλληνας πολίτης πληρώνει εδώ και μία εικοσαετία τεράστια ποσά σε τόκους -θα αναφερθώ παρακάτω σ' αυτά τα νόμμερα- και θα απαιτούσε τουλάχιστον μείωση του ελλείμματος, ώστε να ελπίζει κάποτε ότι αυτά τα ποσά, τα οποία πληρώνει για τόκους, θα μπορούν να πάνε σε λογικά επίπεδα.

Ένα από τα πιο εντυπωσιακά και χαρακτηριστικά μεγέθη που αναφέρονται στον Προϋπολογισμό, είναι το ποσό που θα δαπανηθεί το 2008 για τόκους δανείων και φθάνει στα 10.500.000.000 ευρώ. Εάν συνυπολογίσουμε τα 26.200.000.000 ευρώ, τα οποία θα δαπανηθούν για τοκοχρεολύσια, βλέπουμε ότι τελικά θα δαπανηθεί το ποσό των 36.700.000.000 ευρώ για την πλέον άχρηστη δαπάνη, η οποία δεν προσφέρει το παραμικρό στην οικονομία. Δεν προσφέρουν τίποτα αυτά τα 36.700.000.000 ευρώ στην οικονομία, τίποτα στην ανάπτυξη,

δεν προσφέρουν το παραμικρό σε οποιοδήποτε Έλληνα πολίτη. Αντιθέτως προσφέρουν πολιτική προστασία από το τραπεζικό σύστημα προς τους εκάστοτε κυβερνώντες.

Οι εκάστοτε κυβερνώντες, αυτές οι κυβερνήσεις οι οποίες κυβέρνησαν την Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, βλέπουμε ότι συνεχώς συσσωρεύουν περισσότερα χρέη στον ελληνικό λαό, συνεχώς προσφέρουν περισσότερους τόκους και περισσότερα έσοδα προς το διεθνές τραπεζικό σύστημα και έχουμε το παράδειγμα, λίαν προσφάτως, όπου έρχεται νομοσχέδιο με τροπολογία το οποίο απαλλάσσει και αυτούς, οι οποίοι χαλκεύουν τα δεσμά του ελληνικού λαού προς το διεθνές τραπεζικό σύστημα, δηλαδή αυτούς που διοικούν τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους, από οποιαδήποτε ποινική ευθύνη.

Θα γινόταν ποτέ αυτό σε μια ιδιωτική επιχείρηση; Για να το πω όσο πιο απλά μπορώ, είναι δυνατόν να έρχεται ο ίδιος ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης και να λέει στο λογιστή «διαχειρίσου τα χρήματα όπως θέλεις και δεν θα έχεις την παραμικρή ευθύνη»; Είναι δυνατόν να λέγονται αυτά τα πράγματα εδώ; Είναι δυνατόν να λέγεται και μάλιστα από τους εισηγητές της Μειοψηφίας ότι, επειδή δεν μπορούν να αμειφθούν αρκετά για το δυσβάστακτο έργο που κάνουν οι συγκεκριμένοι άνθρωποι, πρέπει να τους δοθεί ένα κίνητρο; Και το κίνητρο ποιο είναι; Να πάρουν μαύρο χρήμα να το βάλουν στην τσέπη και έτσι να συμπληρώσουν το μισθό τον οποίο χάνουν, διότι είναι δυσβάστακτα τα έργα τους;

Αυτά ακριβώς γίνονται, δυστυχώς συνεχίζοντας μία κακή παράδοση. Διότι αυτές οι καταργήσεις χρεών και λογοδοσίας συνεχίζονται από κάποιες παλαιότερες κυβερνήσεις.

Πάμε στα έσοδα. Τα έσοδα λέγεται ότι θα έχουν μία σημαντική αύξηση. Βασίζονται, όμως, σε μία σειρά από υποθέσεις που είναι πολύ δύσκολο να επαληθευτούν. Προβλέπεται η αύξησή τους κατά 12,5%, ποσοστό υπερβολικά αισιόδοξο και βασισμένο σε μια σειρά από προβλέψεις, όπως ότι το πετρέλαιο θα είναι περίπου στα 74 δολάρια, όπως ότι δεν θα έχουμε ριζικές αλλαγές στις εξαγωγές. Δηλαδή οι εξαγωγές, σ' ένα περιβάλλον επιβραδυνόμενης παγκόσμιας οικονομίας, περίπου θα κυμανθούν με την αύξηση την οποία είχαν το 2007, ενώ βλέπουμε τους τελευταίους μήνες –και είναι σαφές αυτό– από την εποχή που κατατέθηκε το προσχέδιο του Προϋπολογισμού μέχρι την εποχή που κατατέθηκε ο Προϋπολογισμός ότι είχαμε μία ριζική επιδείνωση όλων των βασικών μεγεθών στα οποία στηρίζεται η αύξηση των εσόδων.

Πα' όλα αυτά τίποτα δεν φάνηκε. Αντιθέτως σε ορισμένα πράγματα ο Προϋπολογισμός είναι ακόμα πιο υπεραισιόδοξος, από ό,τι είναι το προσχέδιο του Προϋπολογισμού.

Επίσης υπάρχει μία πρόβλεψη για αύξηση των εσόδων από το Φ.Π.Α. κατά 14,1%, χωρίς να προβλέπεται η ομολογούμενη ή η προβλεπόμενη από πολλούς αναλυτές και μη, αύξηση του 2%. Δηλαδή, θα πάμε σε ακόμα μεγαλύτερο ποσοστό Φ.Π.Α. Εδώ είναι το θέμα, ότι το μόνιμο ποσόζυγιο του Φ.Π.Α. είναι η μικρομεσαία επιχείρηση, η οποία όμως έχει περιέλθει, από τις πολιτικές των κυβερνήσεων των καθεστωτικών κομμάτων, σε μία κατάσταση απελπιστική. Οι περισσότεροι μικρομεσαίοι αναζητούν τον τρόπο όχι πλέον να γίνουν δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά να γίνουν και ιδιωτικοί, να μπορέσουν τουλάχιστον να ξεφύγουν από το βραχνά του Τ.Ε.Β.Ε., του Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών, όπως έχει γίνει τώρα, ο οποίος τους στέλνει καθημερινά στα δικαστήρια, τα οποία είναι γεμάτα από υποθέσεις του Τ.Ε.Β.Ε. και των άλλων ταμείων ελευθέρων επαγγελματιών, τα οποία κυνηγάνε τους επαγγελματίες.

Πώς είναι δυνατόν να έχουμε μία αύξηση 14% από τα έσοδα του Φ.Π.Α., όταν την ίδια στιγμή έχουμε τις επιχειρήσεις, οι οποίες υποτίθεται θα πρέπει να ανταποδώσουν, συνεχώς στο στόχαστρο των ελεγκτικών μηχανισμών και συνεχώς να κυνηγούνται από τα κατστήματα των πολυεθνικών, από την ασυδοσία των αλλοδαπών λαθρεμπόρων, από τη διαρκή αύξηση των δημοτικών τελών και λοιπών εμμέσων επιβαρύνσεων; Πώς ακριβώς θα τα κάνετε όλα αυτά τα πράγματα, δε λέτε και είναι πολύ δύσκολο να πείτε.

Το βασικό πρόβλημα των εσόδων σε μία παγκοσμιοποιημένη

οικονομία, όπως είναι και η δική μας, είναι ότι έχετε πάρει στην ουσία, κατά το παρελθόν, εσείς τα καθεστωτικά κόμματα, την απόφαση ότι η Ελλάδα δεν πρέπει να παράγει τίποτα. Δηλαδή πρέπει να φύγει όλη η ούτως ή άλλως ανεπαρκής παραγωγική υποδομή, διότι και πριν ακόμα αρχίσει αυτό το κύμα φυγής των επιχειρήσεων, των εξαγωγών και των κλεισμάτων εδώ στην Ελλάδα, ήταν ανεπαρκής η παραγωγική υποδομή. Αν θέλαμε να είχαμε μία ουσιαστική και πραγματική σύγκλιση, έπρεπε αυτήν εδώ την παραγωγική υποδομή και ιδιαίτερα στους τομείς που έχουμε τα μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα, να τα αναπτύξουμε ακόμα περαιτέρω.

Τι κάνατε εσείς; Επιδοτήσατε τους επιχειρηματίες –και εν πολλοίς στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, στο Νομό Σερρών– και τους βιοτέχνες να φύγουν στα πλαίσια κάποιων μεγαλόσχινων ιδεών, όπως η ανασυγκρότηση των Βαλκανίων, να κλείσουν τις επιχειρήσεις τους, να μείνουν Έλληνες εργαζόμενοι άνεργοι, ούτως ώστε να πάνε στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία ή αλλού.

Με όλα αυτά έχετε δημιουργήσει ένα τρομερό στραγγάλισμα στα έσοδα, το οποίο φαίνεται και από τους προϋπολογισμούς. Όσα κόλπα δημιουργικής λογιστικής και να κάνετε, αυτό το πράγμα δεν μπορεί να αποκρυφτεί.

Επίσης σε άλλους τομείς, όπως είναι η αγροτική παραγωγή, όπως είναι η κτηνοτροφία, βλέπουμε ότι συνεχώς καταστρέφεται την ελληνική παραγωγική υποδομή, συνεχώς όλα αυτά τα οποία παραγόταν εδώ γίνονται πλέον εισαγόμενα και άρα θέλουμε ακόμα μεγαλύτερα ποσά και μετά την είσοδο της Ελλάδας στη ζώνη το ευρώ η δημοσιονομική πολιτική είναι το μοναδικό εργαλείο, το οποίο εφόσον πλέον δεν υπάρχει το εργαλείο των υποτιμήσεων και των συναλλαγματικών ισοτιμιών, είναι το μοναδικό μέσο με το οποίο μπορεί να γίνει κάποια προσαρμογή ή κάποια προστασία αυτών των παραγωγικών τομέων. Δεν το βλέπουμε αυτό. Εμείς βλέπουμε ακριβώς το αντίθετο. Βλέπουμε να πηγαίνουμε συνεχώς σε χειρότερες καταστάσεις.

Με βάση τα ανωτέρω πιστεύω ότι οι στόχοι για τα έσοδα είναι αδύνατον έως απίθανο να επιτευχθούν και στο τέλος του έτους το έλλειμμα θα ξεπεράσει τους στόχους και θα απαιτηθεί έτσι ο πρόσθετος δανεισμός, όπως ανέφερε και ο προλαλήσας συνάδελφος.

Βέβαια, γι' αυτό δεν αναφέρατε το παραμικρό τι ακριβώς θα γίνει. Όμως, ούτως ή άλλως, και τα 9,8 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα είναι πάρα πολλά. Άλλωστε μετά από λίγο θα κάνω και μια πρόταση για το πώς μπορούν να μειωθούν αυτά τα ελλείμματα μ' έναν ουσιαστικό τρόπο, όχι ιδιαίτερα πρωτότυπο, αλλά επαναλαμβάνω ότι πρέπει το δημόσιο να συμπεριφέρεται και να δρα με τη λογική που ο καθένας δρα στην τσέπη του και στο ιδιωτικό του πορτοφόλι.

Πρέπει, τέλος πάντων, να γίνει ένα νοικοκύρεμα των εσόδων και των εξόδων και να δούμε πως θα πάμε σε κάποιες καταστάσεις όπου δεν θα έχουμε αυτόν τον τεράστιο βραχνά του δημόσιου χρέους χωρίς την δημιουργική λογιστική.

Τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις αναμένεται να είναι τα ίδια με πέρυσι, δηλαδή 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Πώς όμως είναι δυνατόν να είναι τα ίδια τα έσοδα όταν ήδη ό,τι ήταν να πουληθεί από τις κυβερνήσεις των καθεστωτικών κομμάτων λίγο πολύ έχει πουληθεί; Δηλαδή δεν έχουν μείνει και πάρα πολλά. Δεν αναφέρεται η πηγή των εσόδων.

Για το 2007 λέτε ότι τα χρήματα των αποκρατικοποιήσεων προήλθαν από τις πωλήσεις του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου και του Ο.Τ.Ε. Με δεδομένο το τι έχει συμβεί στον Ο.Τ.Ε., θα πουλήσουμε και άλλο ποσοστό του μέσω του Χρηματιστηρίου με κίνδυνο και αυτό να βρεθεί στην «MARFIN» και να έχουμε πάλι νέες τροπολογίες; Και αν η «MARFIN» χρησιμοποιήσει κάποιους έμμεσους τρόπους, κάποιες εταιρείες και αχυρανθρώπους για να ελέγξει περισσότερο ποσοστό, τότε τι θα κάνουμε; Πάλι θα έχουμε νέες τροπολογίες με τις οποίες θα ανεβάζουμε αυτά τα ποσοστά ή θα αποκλείουν τους δύο μειοψηφούντες μετόχους να συμφωνήσουν και να συμμαχήσουν στα διοικητικά συμβούλια; Όμως οι αποκρατικοποιήσεις δεν είναι πλέον ένα φαινόμενο και ένα εργαλείο το οποίο θα φέρει έσοδα στον Προϋπολογισμό. Είναι πλέον το ιερό δισκοπότηρο του νεοφιλελευθερισμού. Θέλουμε εδώ σώνει και καλά να

κάνουμε αποκρατικοποιήσεις και δεν υπάρχει λόγος από την πλευρά σας και των προκατόχων σας να δικαιολογήσετε γιατί πρέπει να υπάρξουν αυτές οι αποκρατικοποιήσεις και πόσο ακριβώς θα προσφέρουν στην οικονομία. Οι αποκρατικοποιήσεις γίνονται και είναι αυτοσκοπός. Γίνονται μόνο και μόνο θυμίζοντας ένα παλιό αξίωμα. Όπως παλιά ο σοσιαλισμός ήταν αυτοσκοπός από μόνος του, σήμερα οι αποκρατικοποιήσεις είναι από μόνες τους αυτοσκοπός.

Εάν τελικά δεν έχετε αυτά τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις, το 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ συνεχίζει να ισχύει ως κωδικός του Προϋπολογισμού; Και τι πρόκειται να γίνουν τα προβλεπόμενα; Θα είναι ή δεν θα είναι στον Προϋπολογισμό; Αυτό είναι ένα βασικό ερώτημα και πρέπει να δώσετε μια απάντηση τώρα, διότι την εποχή της καταρτίσεως του προσχεδίου αλλά και του προϋπολογισμού στην συνέχεια, δεν υπήρχε το συγκεκριμένο θέμα. Και νομίζω ότι ένα έσοδο της τάξεως του 1,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, δεν μπορεί να είναι αμελητέο.

Επίσης αναφορικά με την κατάσταση του δημοσίου χρέους, το Ι.Ο.Β.Ε. σε μια μελέτη που έχει κάνει αναφορικά με το δημόσιο χρέος σε διάφορες χώρες για το 2030, προβλέπει για το ελληνικό χρέος ότι θα ανέβει ως ποσοστό του Α.Ε.Π. στο 150%. Άρα αυτό που λέτε εσείς ότι το 2010 θα πάμε σε ισολογισμένους προϋπολογισμούς και άρα από εκεί και πέρα θα υπάρξει μείωση, δεν πρόκειται να έχει κανένα αποτέλεσμα. Απλά εδω ένα ακόμη πρόβλημα. Αυτούς τους πίνακες προφανώς τους έχετε υπόψιν σας. Θα πρέπει κατά τη συζήτηση εδω του Προϋπολογισμού να δώσετε κάποιες επιπλέον απαντήσεις.

Ο τρόπος με τον οποίο μπορούν να βελτιωθούν τα δημόσια οικονομικά και να φύγει αυτός ο βραχνάς του δημοσίου χρέους είναι απλός. Τον έχει χρησιμοποιήσει η Ρωσία με πολύ μεγάλη επιτυχία και βλέπουμε ότι αυτήν τη στιγμή κατορθώνει να έχει ένα χρέος ως ποσοστό του Α.Ε.Π. κάτω του 20% ακριβώς αξιοποιώντας τον ορυκτό πλούτο, παίρνοντας τον από κάποιους οι οποίοι είναι οι αγαπημένοι του διεθνούς νεοφιλελευθερισμού και του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος και δίνοντάς τον εκεί που πρέπει. Όχι παίρνοντας αυτές καθ' αυτές τις εταιρείες, αλλά παίρνοντας το προϊόν το οποίο βγάζουν και βάζοντάς το σε έναν λογαριασμό, ο οποίος κατευθείαν κατόρθωσε να ρίξει το χρέος κατά πολύ.

Το ίδιο θα μπορούσε να γίνει στην Ελλάδα παίρνοντας επιτέλους η Κυβέρνηση –και λέω η Κυβέρνηση και όχι το Υπουργείο Οικονομικών φυσικά- τη συνολική απόφαση να εκμεταλλευτεί τα πετρέλαια του Αιγαίου και να δώσει όλο αυτό το προϊόν προς την εξόφληση του δημοσίου χρέους. Έτσι και το δυσβάσταχτο χρέος δεν θα υπάρχει, αλλά και θα μπορέσουμε πολύ γρήγορα να αποσβέσουμε και να απελευθερώσουμε τον ελληνικό λαό από τη θηλιά που έχει αυτήν τη στιγμή στο λαιμό. Γιατί, δεν μπορώ να δεχθώ ότι ο ελληνικός λαός αναγκάζεται περίπου στα 58.000.000.000 ευρώ, που είναι ο Προϋπολογισμός, να ξεδύει τα 10.500.000.000 ευρώ για τόκους και δεν έχει θηλιά στο λαιμό. Νομίζω, ότι ένας ιδιώτης που θα ήταν σε αυτήν την κατάσταση μάλλον θα σκεφτόταν πραγματικά να πέσει και από την καρέκλα και να αυτοκτονήσει.

Ως προς τις δαπάνες κατά τη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων ακούστηκαν από τον Πρωθυπουργό όσο και από αρκετούς Υπουργούς μεγαλοστομίες για την επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό, την καινοτομία, την νέα οικονομία. Αυτοί είναι φιλόδοξοι και αναμφισβήτητοι λόγοι με τους οποίους όλοι συμφωνούμε. Υπάρχει ένας εδω μέσα που δεν πιστεύει ότι η Ελλάδα είναι προικισμένη με πολύ καλό ανθρώπινο δυναμικό το οποίο πρέπει να το αναπτύξει και ιδιαιτέρως στους τομείς της έρευνας, της καινοτομίας, των νέων τεχνολογιών, της «πράσινης» ενέργειας, που είναι τώρα της μόδας; Παρ' όλα αυτά, πώς θα γίνουν όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, όταν εδω λέτε ότι από εθνικούς πόρους οι δαπάνες για την έρευνα και την τεχνολογία είναι μόνο 3.000.000 ευρώ; Δηλαδή, ως ποσοστό των δαπανών η δαπάνη για την έρευνα και την τεχνολογία είναι 0,0052%. Έτσι θα αναπτυχθεί η τεχνολογία στην Ελλάδα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε ένα λεπτό

ακόμη. Δεν υπάρχει δυνατότητα παρατάσεως. Παρακαλώ, τελειώνετε.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Για το Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης αναφέρετε ότι πρέπει να γίνει αλλαγή της δομής του και αναβάθμιση του ρόλου στο νευραλγικό γεωγραφικό χώρο που καλύπτει, να χρηματοδοτηθούν δράσεις που συνδέονται με τον εκσυγχρονισμό της περιοχής και την αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής των κατοίκων. Όλα αυτά θα γίνουν με 15.000.000 ευρώ! Πραγματικά θα πρέπει να είναι θαυματοποιός ο Υπουργός Μακεδονίας- Θράκης, για να κατορθώσει να τα κάνει.

Τελειώνοντας, για να σεβαστώ το χρόνο, υπάρχουν ζητήματα στην ελληνική οικονομία και ως προς το επίπεδο των αναλυτών αλλά και ως προς το επίπεδο αυτών που κυβερνούν και έχουν κάθε φορά την ευθύνη. Διότι βλέπουμε να λέει κάποια πράγματα το Π.Α.Σ.Ο.Κ. που δεν τα εφαρμόζει, όταν ήταν στην κυβέρνηση, και αντιθέτως η Νέα Δημοκρατία αυτά που έλεγε, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, να μην τα εφαρμόζει, όταν γίνεται Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, ο χρόνος σας τελείωσε, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Θα πω μόνο ότι πέρα από το καθαρά τεχνικό μέρος της οικονομίας, υπάρχει και το πολιτικό. Είναι ανάγκη να επανακαθορίσουμε τους στόχους της οικονομίας, που αντί να είναι η εξασφάλιση υπερκερδών ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ναι, αλλά τελείωσε ο χρόνος σας. Περπατώστε. Υπάρχουν τα άλλα στα Πρακτικά.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Η οικονομία θα πρέπει να ασκείται υπέρ του λαού, με στόχο την εξυπηρέτηση των αναγκών του λαού και του έθνους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει η ειδική εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Αικατερίνη Παπακώστα – Σιδηροπούλου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου, την απάντηση εμπιστευόμενος ξανά την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για δεύτερη κυβερνητική θητεία την έδωσε ο ελληνικός λαός.

Μετά, λοιπόν, απ' αυτές τις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου, συνεχίζουμε το μεταρρυθμιστικό μας πρόγραμμα με την ίδια αποφασιστικότητα με την οποία ξεκινήσαμε.

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του έτους 2008 αποτελεί ένα ακόμα βήμα στη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται από την αρχή μάλιστα της κυβερνητικής μας θητείας για μια δυναμική οικονομία, για μια δίκαιη κοινωνία. Έχω την τιμή στο πλαίσιο της συζήτησης του Προϋπολογισμού του 2008 να εισηγηθώ δυο κρίσιμους τομείς, τα στοιχεία που αφορούν την κοινωνική πολιτική, τις κοινωνικές δράσεις του Προϋπολογισμού, και μια σημαντική καινοτομία που επιχειρείται μ' αυτόν τον Προϋπολογισμό -και θα ανέμενα τη γενναϊότητα από τις πτέρυγες της Αντιπολίτευσης να την αναγνωρίσουν- τον Προϋπολογισμό των προγραμμάτων.

Τα κοινωνικά χαρακτηριστικά του Προϋπολογισμού και ο κοινωνικός χαρακτήρας του αναδεικνύουν και περιγράφουν με σαφήνεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, τη στόχευσή της, σε ποιο θεό πιστεύει, ότι πιστεύει στον άνθρωπο, στις δυνατότητές του και στο γεγονός ότι επιθυμεί και η στρατηγική της κατευθύνεται στο να διαχέονται τα αποτελέσματα της οικονομικής μας πολιτικής κυρίως σ' εκείνους που τα έχουν περισσότερο ανάγκη και αναφέρομαι βεβαίως στις κοινωνικά και οικονομικά πιο ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού.

Ο Προϋπολογισμός των προγραμμάτων, από την άλλη πλευρά, αποτελεί μια σημαντική μεταρρύθμιση για τον εκσυγχρονισμό της δημοσιονομικής διαχείρισης, με στόχο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων δημοσίων αγαθών και υπηρεσιών. Κεντρική προτεραιότητα παραμένει η επιδίωξη της πλήρους απασχόλησης, της καταπο-

λέμησης της ανεργίας -που είναι κεντρικός μας στόχος- κυρίως των νέων και των γυναικών, αλλά και των ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού, αλλά και η γενικότερη διασφάλιση ενός αξιοπρεπούς κοινωνικοοικονομικού επιπέδου διαβίωσης για τις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού.

Ο Προϋπολογισμός του 2008, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε συνέχεια του προγράμματος μεταρρυθμίσεων που εφαρμόζουμε ήδη από το 2004, πετυχαίνει τα εξής, την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής με στοχευμένες δράσεις για τις ευαίσθητες ομάδες του κοινωνικού συνόλου μέσω της ίδρυσης του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής. Η πολιτική μας αυτή αναδεικνύεται και επιβεβαιώνεται μέσα από χειροπιαστά αποτελέσματα ειδικότερα στον τομέα της απασχόλησης. Το έτος 2007 η απασχόληση στο σύνολο της οικονομίας εκτιμάται ότι θα αυξηθεί κατά 1,8% και το ποσοστό της ανεργίας θα περιοριστεί στο 8,3%. Σε σχέση με το Μάρτιο του 2004 ο αριθμός των ανέργων τον Αύγουστο του 2007 μειώθηκε κατά εκατόν εξήντα τρεις χιλιάδες συμπολίτες μας, ενώ ο αριθμός των απασχολούμενων αυξήθηκε κατά τριακόσιες δεκαπέντε χιλιάδες συμπολίτες μας.

Η κοινωνική προστασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξαιρετικά κρίσιμο και ευαίσθητο κομμάτι της πολιτικής μας, προτεραιότητα της κυβερνητικής μεταρρυθμιστικής μας προσπάθειας και κυρίως η ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής αποτελεί τον κεντρικότερο, τον ουσιαστικότερο άξονα της πολιτικής μας. Όπως προκύπτει, λοιπόν, από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, ο μέσος όρος των δαπανών, για να κάνουμε και την αντιστοίχιση, για να δούμε που βρίσκεται ο μύθος και που βρίσκεται η αλήθεια, ο μέσος όρος, λοιπόν, των δαπανών για την κοινωνική προστασία την τριετία 2004-2007 αυξήθηκε κατά 3.500.000.000 ευρώ ετησίως έναντι -η αντιστοίχιση που σας έλεγα προηγούμενης- 2.326.000.000 ευρώ ετησίως την περίοδο 1994-2004. Με τις αυξημένες δαπάνες για την κοινωνική προστασία που περιλαμβάνονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2008 δίνεται περαιτέρω ώθηση στην προσπάθεια για την εφαρμογή ενός συγκροτημένου σχεδίου για ουσιαστική και αποτελεσματική ενίσχυση του κοινωνικού κράτους δικαίου, ενός κράτους, το οποίο θέλουμε να οικοδομήσουμε με πυρήνα τον άνθρωπο και τα προβλήματά του.

Βασικό, λοιπόν, καινοτόμο στοιχείο για την αντιμετώπιση της φτώχειας είναι η ίδρυση του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής και η καθιέρωση της εθνικής σύνταξης. Από τις γενικευμένες παροχές αμφίβολης αποτελεσματικότητας άκουσα την εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να το επικαλείται σαν επιχείρημα υπέρ της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Το καταθέτω ως αντεπιχείρημα: Από τα αποτελέσματα των πολιτικών με παροχές αμφίβολης αποτελεσματικότητας που επί τόσα χρόνια βίωσε η ελληνική κοινωνία, σήμερα προχωρούμε στην χρηματοδότηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων που παρέχουν στοχευμένες παρεμβάσεις για την οικονομική στήριξη όσων βρίσκονται κοντά στο όριο της φτώχειας βάσει συγκεκριμένων αντικειμενικών κριτηρίων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα για να είμαστε και συγκεκριμένοι η αύξηση του βασικού επιδόματος ανεργίας στα 404 ευρώ, 55% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη, έναντι του 50% του 2007. Δεν είναι πολύ αλλά είναι βήματα και κυρίως έχουν να κάνουν με την αξιοπιστία της Κυβέρνησης απέναντι στους συμπολίτες μας. Η ίδρυση παράλληλα και η ενεργοποίηση του ταμείου κοινωνικής αλληλεγγύης που χρηματοδοτεί μέτρα ειδικής εισοδηματικής ενίσχυσης, ανέργων μεγαλύτερης ηλικίας οι οποίοι προέρχονται από φθίνοντες οικονομικούς κλάδους σε περιοχές έντονης υποαπασχόλησης, παρέχουν μια ενιαία ομπρέλα προστασίας αντί των ως τώρα αποσπασματικών σχετικών παρεμβάσεων.

Με τον Προϋπολογισμό του 2008 κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουσιαστικά ολοκληρώνονται οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης όσον αφορά στην εισοδηματική στήριξη των συνταξιούχων με την αύξηση της κατώτερης βασικής σύνταξης του Ο.Γ.Α. να φθάνει τα 330 ευρώ και του Ε.Κ.Α.Σ. τα 230 ευρώ. Συνεχίζουμε την καταβολή των αναδρομικών του Λ.Α.Φ.Κ.Α.. Ξέχασε η κυρία γενική εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αναφερθεί στον παράνομο τρόπο παρακράτησης του Λ.Α.Φ.Κ.Α. επί των ημερών των

κυβερνήσεων του χθες. Και βεβαίως αυτή η καταβολή των αναδρομικών του Λ.Α.Φ.Κ.Α. από τη δική μας Κυβέρνηση ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2006 και ολοκληρώνεται το 2008 με την καταβολή δυο εξαμηνιαίων δόσεων.

Επίσης, στο πλαίσιο της κυβερνητικής μας δέσμευσης για τη σταδιακή εξομείωση των τριτέκνων οικογενειών με τις πολύτεκνες χορηγείται το πολυτεκνικό επίδομα και στις τρίτεκνες οικογένειες. Ακόμη προωθούνται νέες πολιτικές στήριξης για τις μονογονεϊκές οικογένειες που ήταν ξεχασμένες στο περιθώριο. Ουδείς ασχολήθηκε απ' όσους άσκησαν κριτική στη Νέα Δημοκρατία και με αυτούς τους ανθρώπους. Ασχολείται η Κυβέρνηση την οποία εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός. Για την φροντίδα των αστέγων το ίδιο. Ασχολείται η Κυβέρνηση την οποία εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός. Για την κοινωνική ένταξη των τσιγγάνων ασχολείται αυτή η Κυβέρνηση την οποία εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός.

Οι θετικές επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας δεν είναι αποκύημα του δικού μας κομματικού πατριωτισμού. Αναγνωρίστηκαν πρόσφατα από την ευρωπαϊκή επιτροπή. Πάψαμε να είμαστε οι μπαταχτσήδες της Ευρώπης. Είμαστε ένα αξιόπιστο ευρωπαϊκό κράτος με μια φερέγγυα οικονομική πολιτική που δίνει προοπτική στον τόπο, ανάπτυξη στον τόπο. Και είναι αποτέλεσμα αυτών των προσπαθειών, των διαρκών προσπαθειών αυτής της Κυβέρνησης. Είναι αποτέλεσμα ενός συγκροτημένου προγράμματος οικονομικής πολιτικής, ενός προγράμματος που εξελίσσεται με συνέχεια, με συνέπεια, μέσα στο χρόνο με διαφάνεια, με εντιμότητα.

Τα θετικά αποτελέσματα αντανakλούν την οικονομική θέση της χώρας μας. Αντανακλούν στην καθημερινή ζωή των πολιτών. Αυτό για μας έχει ιδιαίτερη σημασία. Από τον προϋπολογισμό του 2008 διατίθενται σημαντικότερα κονδύλια ίσως 950.000.000 ευρώ ποσό που αντιστοιχεί στο 0,4% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος για τη βελτίωση του εισοδήματος των οικονομικά ασθενέστερων που μας αφορούν. Αυτό το ποσό θα καλύψει την αύξηση των συντάξεων του Ο.Γ.Α. και του Ε.Κ.Α.Σ.. Την αύξηση του επιδόματος ανεργίας και τη χρηματοδότηση του ταμείου κοινωνικής συνοχής. Αυξημένες δαπάνες, ύψους 670.000.000 ευρώ, το 0,3% του Α.Ε.Π. προβλέπονται για τη βελτίωση του μισθολογίου και των συντάξεων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, την καταβολή της έκτακτης παροχής στους δικαστικούς και τη χορήγηση του πολυτεκνικού επιδόματος στις τρίτεκνες οικογένειες.

Θέλουμε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αποτελέσματα της πολιτικής μας να διαχέονται στην κοινωνία και να φθάνουν στους αποδέκτες τους που είναι οι συμπολίτες μας. Με αυτόν τον προϋπολογισμό, υλοποιούμε στο ακέραιο τις σημαντικές δεσμεύσεις που αναλάβαμε απέναντι στους πολίτες. Πρώτον, αυξάνεται το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης από 1.1.08 κατά 35 ευρώ το μήνα και φθάνει στα 230 ευρώ. Ποσοστό αύξησης 18%.

Δεύτερον, αυξάνονται οι συντάξεις του Ο.Γ.Α. από 1.1.08 κατά 52,25 ευρώ στα 330 ευρώ. Ποσοστό αύξησης 19%.

Τρίτον, αυξάνεται το κατώτατο επίδομα ανεργίας κατά 36,5 ευρώ από 1.1.08 στα 404 ευρώ. Είναι αύξηση της τάξεως του 10%.

Τέταρτον, καταργείται πλήρως το χαρτόσημο στις μισθώσεις κατοικιών που μέχρι πρότερου ήταν της τάξεως του 3,6%.

Πέμπτον, συστήνεται το εθνικό ταμείο κοινωνικής συνοχής οι πόροι του οποίου θα φθάσουν σταδιακά στην επόμενη τετραετία στα 2.000.000.000 ευρώ ετησίως.

Έκτον, διατίθενται για την υγεία από τον τακτικό Προϋπολογισμό κονδύλια αυξημένα κατά 9,4% σε σχέση με φέτος, δηλαδή αυξάνονται με ρυθμό υπερτριπλάσιο από τον πληθωρισμό.

Έβδομον, διατίθενται για την παιδεία από τον τακτικό Προϋπολογισμό κονδύλια αυξημένα κατά 6,5% σε σχέση με το 2007, με ρυθμό υπερδιπλάσιο του πληθωρισμού.

Ογδοο, χρηματοδοτείται ένα πολύ μεγάλο πρόγραμμα δημοσίων έργων που θα φτάσει στα 9.300.000.000 ευρώ αυξημένο κατά 6,9% σε σχέση με το 2007.

Ένατο, υλοποιούμε στο ακέραιο και σταδιακά τις δεσμεύσεις μας για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων

Ασφαλείας.

Δέκατο, υλοποιούνται σταδιακά οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης για τους τριτέκνους όσον αφορά το πολυτεχνικό επίδομα.

Ενδέκατο, υλοποιείται, όπως έχουμε δεσμευτεί, η μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα νοικοκυριά στο πλαίσιο της δεύτερης φάσης της φορολογικής μεταρρύθμισης. Από το 2009 τα μεσαία εισοδήματα φορολογούνται με συντελεστή 25% από 30% και 40% που ίσχυε έως σήμερα. Αυτό δεν το θεώρησε σκόπιμο να το επισημάνει η γενική εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και οι εισηγητές των άλλων κομμάτων. Παράλληλα προχωρούμε στην κατάργηση του φόρου γονικών παροχών και κληρονομιών και της φορολογίας της πρώτης κατοικίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ανέμενα μεγαλύτερη γενναιότητα από όσους ασκούν κριτική στη Κυβέρνηση και ορθώς το πράττουν, διότι ουδείς αναφέρθηκε σ' αυτό που προηγουμένως είπα, δηλαδή στο γεγονός ότι αυτός εδώ ο Προϋπολογισμός του 2008 περιλαμβάνει μία σημαντικότερη μεταρρύθμιση, τόσο στην κατάρτιση όσο και στην παρακολούθηση υλοποίησης του Προϋπολογισμού, τον προϋπολογισμό των προγραμμάτων.

Δεν αποτελεί μόνο διαφορετική αποτύπωση και παρουσίαση του Κρατικού Προϋπολογισμού, αλλά συνεπάγεται συνολική διαφοροποίηση της άσκησης δημοσιονομικής διαχείρισης και κατ' επέκταση της λειτουργίας του δημόσιου τομέα.

Ο προϋπολογισμός κονδυλίων, όπως παρουσιάζεται μέχρι σήμερα, παρουσιάζει σοβαρές αδυναμίες. Ενδεικτικά θα σας αναφέρω ότι δεν απεικονίζει με σαφήνεια τις πολιτικές και τις δράσεις που χρηματοδοτούνται, καθώς επίσης και τους φορείς που τις υλοποιούν.

Η συναρμοδιότητα πολλές φορές φορέων χωρίς συντονισμό προκαλεί επικαλύψεις, σπατάλη πόρων και μειωμένη αποτελεσματικότητα. Δεν υπάρχει μέχρι σήμερα, δεν υπήρξε επαρκής αξιολόγηση των αποτελεσμάτων μέσα από τον προϋπολογισμό κονδυλίων που παράγονται από τις δημόσιες πολιτικές. Τώρα, οι αξιολογήσεις θα γίνονται με μετρήσιμους στόχους, με στόχο την μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα.

Ο προϋπολογισμός προγραμμάτων, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελεί μόνο διαφορετική αποτύπωση και παρουσίαση του Κρατικού Προϋπολογισμού, αλλά συνεπάγεται συνολική διαφοροποίηση στην άσκηση της δημοσιονομικής μας πολιτικής, στη διαχείριση και κατ' επέκταση στη λειτουργία του δημόσιου τομέα.

Για την πετυχημένη εισαγωγή του, κύρια προϋπόθεση αποτελεί η συναίνεση και η ισχυρή βούληση τόσο της νομοθετικής όσο και της εκτελεστικής εξουσίας για τη μετάβαση στο νέο σύστημα. Στόχος μας, μέσα από τον προϋπολογισμό των προγραμμάτων, είναι η αποτελεσματικότερη, η πιο διαφανής διαχείριση των πόρων του δημοσίου με μετρήσιμα αποτελέσματα, μέσω της υιοθέτησης της μορφής του προϋπολογισμού προγραμμάτων.

Με τη νέα αυτή μορφή προϋπολογισμών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθίσταται εξαιρετικά εύκολη η καταγραφή και ο έλεγχος της αποδοτικότητας των δημοσίων δαπανών. Ελέγχεται η αποτελεσματικότητα των διαφόρων δράσεων και το κόστος κάθε προγράμματος. Παρέχεται η δυνατότητα πολυετούς προγραμματισμού και ενισχύεται η διαφάνεια –που είναι και το ζητούμενο– στη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών παράλληλα με την αποτελεσματικότητα.

Στόχος για το 2008 είναι ο προϋπολογισμός προγραμμάτων να αποτελέσει τη βάση ενημέρωσης για τις αλλαγές που θα επιφέρει ο νέος τρόπος κατάρτισης, εκτέλεσης, παρακολούθησης και αξιολόγησης του Προϋπολογισμού, λήψης αποφάσεων για διορθώσεις στο υφιστάμενο σύστημα κατάρτισης και παρακολούθησης του τακτικού Προϋπολογισμού, διαλόγου με τα Υπουργεία και τους λοιπούς φορείς για τη βελτίωση και περαιτέρω ανάλυση του Εθνικού Σχεδίου Προγραμμάτων.

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2008 συνοδεύεται και από μία ειδική έκδοση. Η έκδοση αυτή περιλαμβάνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την παρουσίαση του Κρατικού Προϋπολογισμού σε λειτουργίες και προγράμματα υπό τη μορφή του Εθνι-

κού Σχεδίου Προγραμμάτων.

Ενδεικτικά θα σας αναφέρω το εξής, αποδεικνύοντας στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι η φιλοσοφία κατάρτισης του Προϋπολογισμού αλλάζει. Και αλλάζει γιατί αυτό αποτελεί ισχυρή βούληση αυτής της Κυβέρνησης. Σε κάθε πρόγραμμα καταγράφονται όλοι οι πόροι που διατίθενται για την επίτευξη των στόχων του, τόσο οι ανθρώπινοι όσο και οι υλικοί.

Συσχετίζονται οι πόροι, οι εισροές και τα αποτελέσματα, οι εκροές κάθε δράσης. Τίθενται ειδικοί και γενικοί στόχοι και όπου είναι εφικτό μετρήσιμοι δείκτες για να είναι δυνατή η αντικειμενική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων που παράγονται.

Προάγεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο έλεγχος των δημοσίων δαπανών σε έλεγχο σκοπιμότητας και αποτελεσματικότητας, που δεν υπάρχει σήμερα.

Καθίσταται σαφές το κόστος κάθε προγράμματος και ο χρόνος διάρκειάς του, που δεν υπάρχει σήμερα. Παρέχεται η δυνατότητα πολυετούς προγραμματισμού.

Ενισχύεται η διαφάνεια στη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών και οι φορολογούμενοι γνωρίζουν πού κατευθύνονται οι διαθέσιμοι πόροι, πού κατευθύνεται το προϊόν της φορολογίας.

Ενισχύεται η υπευθυνότητα των φορέων και η ατομική ευθύνη και δίνεται η δυνατότητα προσδιορισμού του κόστους ενός προγράμματος, ειδικά όταν υλοποιείται από πολλούς φορείς.

Το Εθνικό Σχέδιο Προγραμμάτων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιλαμβάνει την καταγραφή των λειτουργιών που χρηματοδοτεί η κεντρική διοίκηση, με ανάλυση σε προγράμματα και περιγραφή του περιεχομένου τους.

Θα σας πω ότι σε ό,τι αφορά τα έσοδα αξιοποιήθηκε η υφιστάμενη κατηγοριοποίηση των εσόδων. Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες αναπτύχθηκαν δώδεκα λειτουργίες που περιλαμβάνουν εβδομήντα τρία προγράμματα.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να σας δώσω ενδεικτικά την ανάλυση των δράσεων. Στον Προϋπολογισμό Προγραμμάτων του 2008 παρουσιάζονται οι δαπάνες ανά πρόγραμμα και ανά φορέα υλοποίησης και αναλυτικά ακολουθεί η αποτύπωση των δώδεκα λειτουργιών που αφορούν τις δαπάνες και η συμμετοχή τους σε ποσοστό του Προϋπολογισμού του 2008, μέσα από το νέο τρόπο αποτύπωσης, καταγραφής, υλοποίησης του Προϋπολογισμού των Προγραμμάτων.

Ενδεικτικά θα σας αναφέρω: Κωδικός 1. Λειτουργία: Δράσεις του Κράτους στο εξωτερικό. Ποσοστό επί του Προϋπολογισμού: 3,4%.

Κωδικός νούμερο 2. Λειτουργία: Ειδικές δράσεις του Κράτους στο εσωτερικό. Ποσοστό επί του Προϋπολογισμού: 0,8%.

Κωδικός νούμερο 3. Λειτουργία: Τοπική Διακυβέρνηση. Ποσοστό επί του Προϋπολογισμού: 7,8%.

Αγροτική ανάπτυξη: Ποσοστό επί του Προϋπολογισμού: 2%.

Περιβάλλον και Οικισμός. Κατηγορηθήκαμε ότι για το περιβάλλον δεν υπάρχει μνεία στον Προϋπολογισμό. Ποσοστό: 0,4%.

Υποδομές και μεταφορές: 2,6%.

Υγεία και κοινωνική πολιτική: 25,7%.

Δημόσια ασφάλεια και Δικαιοσύνη: 3,3%.

Πολιτισμός-Θρησκεία- Αθλητισμός: 0,9%.

Παιδεία: 7,8%.

Οικονομικές σχέσεις και ανάπτυξη - δημόσιο χρέος: 39,5%.

Η παρακολούθηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της υλοποίησης, ανάπτυξης και εφαρμογής του Προϋπολογισμού της συγκεκριμένης λειτουργίας θα βοηθήσει ώστε να ληφθούν αποφάσεις για διορθώσεις στο υφιστάμενο σύστημα κατάρτισης και παρακολούθησης του Προϋπολογισμού, της τοποθέτησης στόχων, και της λήψης αποφάσεων, με στόχο το σχεδιασμό των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων, των τροποποιήσεων του θεσμικού πλαισίου και του καθορισμού χρονοδιαγράμματος των μεταρρυθμίσεων.

Παράλληλα οριοθετεί και τη βάση διαλόγου τόσο με τα Υπουργεία όσο και με τους εμπλεκόμενους φορείς για τη βελτίωση και την περαιτέρω ανάλυση του Εθνικού Σχεδίου Προγραμμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του έτους 2008 είναι αποτέλεσμα μιας προσπάθειας συγκροτή-

μένης, που έχει ξεκινήσει από την ημέρα που αναλάβαμε τη διακυβέρνηση του τόπου με στρατηγική και όραμα, μιας προσπάθειας να πετύχουμε τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται για την εδραίωση ενός πραγματικά κοινωνικού κράτους. Όμως γνωρίζουμε καλά πως για ένα πραγματικά κοινωνικό κράτος χρειάζεται και ισχυρή οικονομία, χρειάζονται δύσκολες, επίμονες, επώδυνες πολλές φορές προσπάθειες. Χρειάζεται όμως και ανάλυση πολιτικής ευθύνης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που δεν την είδαμε.

Επιλέξαμε αυτό το δρόμο, τον ανηφορικό και με αυτόν συνεχίζουμε. Τηρούμε αυτό που υποσχθήκαμε στην κοινωνία, στις Ελληνίδες και στους Έλληνες. Και επειδή χρωστώ μια απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε, για τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, θα πω το εξής. Στο ερώτημα γιατί ενώ η αύξηση των δαπανών κοινωνικής προστασίας την τελευταία δεκαετία ήταν σημαντική -καθώς αυτές ανήλθαν στο 26,3% του Α.Ε.Π. το 2003, πλησιάζοντας το μέσο ευρωπαϊκό όρο που ανέρχεται στο 28%- αυτές δεν απέδωσαν και δεν ανακούφισαν αυτούς στους οποίους απευθύνονταν, η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι τα διαρθρωτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το κοινωνικό σύστημα προστασίας της χώρας μας και το γεγονός ότι δεν ασχολήθηκαν με αυτά οι κυβερνήσεις του χθες είναι η απάντηση για την αδυναμία στις κοινωνικές μεταβιβάσεις, τις οποίες ήθελαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις να δώσουν προς την κοινωνία.

Με βάση λοιπόν όλα αυτά τα στοιχεία, θεωρώ πως αυτός ο Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένας προϋπολογισμός δίκαιος, ένας προϋπολογισμός με ανταποδοτικό χαρακτήρα, ένας προϋπολογισμός που στοχεύει στους οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερους και γι' αυτό ζητώ την υπερψήφισή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Αθανάσιος Μωραΐτης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνάδελφός μου, πράγματι, έδωσε μια μεγάλη μάχη να υπερασπιστεί ένα ψέμα. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να προσγειωθούμε λίγο στην πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, η χώρα μας έχει μπει σε μια επικίνδυνη πτήση και σ' αυτή την πτήση ο πιλότος δεν είναι της «Ολυμπιακής». Αυτός τουλάχιστον θα μας πήγαινε με ασφάλεια. Αυτή δυστυχώς είναι πτήση της «Νέας Δημοκρατίας AIRLINES». Ανασφαλής, επικίνδυνη και με υψηλή φορολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παλιά οι αλχημιστές προσπαθούσαν να βρουν τρόπο να κάνουν το σίδηρο χρυσάφι. Σήμερα είμαστε μάρτυρες μιας παρόμοιας προσπάθειας, δηλαδή αυτό το σίδηρο, αυτός ο Προϋπολογισμός να εμφανισθεί ως χρυσάφι, δηλαδή ως αναπτυξιακός, εφαρμόσιμος και αξιόπιστος.

Ελπίζω να έχετε αντιληφθεί, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η προσπάθεια απέτυχε. Όχι μόνο, γιατί σήμερα δεν υπάρχουν πλέον πρόθυμοι να πιστέψουν ότι το σίδηρο θα γίνει χρυσάφι, αλλά κυρίως γιατί όλοι έχουν πλέον αντιληφθεί ότι και το παιχνίδι με τα νούμερα και τις αλχημείες έχει και αυτό τα όριά του, έχει και αυτό το παιχνίδι το τέλος του.

Είναι ολοφάνερο ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι το τελευταίο παιχνίδι με τα νούμερα, είναι το τελευταίος ψεύτικος προϋπολογισμός, είναι η τελευταία φορά που εμφανίζεται στην ελληνική κοινωνία το σίδηρο για χρυσάφι. Ούτε οι αριθμοί σε λίγο δεν θα μπορούν να σταθούν απέναντι σ' αυτήν τη σκληρή κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα που βιώνουν σήμερα οι Ελληνίδες και οι Έλληνες.

Δεν μπορούν πλέον να σταθούν οι αλχημείες, τα ψεύδη και ένας δανεικός ρυθμός ανάπτυξης μπροστά στην πραγματικότητα της ακρίβειας, της υπερχρέωσης, των κατασχέσεων και των ακάλυπτων επιταγών. Αυτή είναι η πραγματικότητα της πολιτικής σας και της Κυβέρνησής σας. Αυτή είναι η πραγματικότητα,

της ελληνικής οικονομίας, της οικονομίας που εσείς φτιάξατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα πλέον είναι ξεκάθαρο. Πόσο ακόμα μπορεί να αντέξει αυτή η μαγική εικόνα, αυτός ο δανεικός ρυθμός ανάπτυξης που στηρίχθηκε σε δάνεια και κοινοτικές εισροές; Για τους κοινοτικούς πόρους ο κύκλος των μεγάλων εισροών -το γνωρίζουμε όλοι μας- κλειδώνει το 2013.

Για τα δάνεια η πραγματικότητα, όμως, είναι τραγική. Μπορεί το πορτραίτο του κυρίου Πρωθυπουργού, του κ. Καραμανλή να έχει «αναρτηθεί» στα γραφεία του Συνδέσμου Ελληνικών Τραπεζών ως «μέγας ευεργέτης», μπορεί οι τράπεζες να πανηγυρίζουν σήμερα και να ανοίγουν σαμπάνιες, όμως είμαστε πολύ κοντά στο να σκάσει ωρολογιακή βόμβα στην καρδιά της ελληνικής κοινωνίας.

Τα νοικοκυριά έχουν πνιγεί από την υπερχρέωση. Το ένα στα πέντε προϊόντα που αγοράζουν σήμερα σε ετήσια βάση οι Έλληνες είναι με δανεικά. Η υπερχρέωση είναι τριπλάσια από το 2003 και έχει εκτοξευθεί πολύ πάνω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει υποθηκευθεί το μέλλον της ελληνικής οικογένειας. Ήδη ο αριθμός των κατασχεθέντων ακινήτων και αγαθών που αγοράστηκαν με δάνεια είναι τριπλάσιος του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι η πιο απτή απόδειξη της πραγματικής εικόνας που έχει η οικονομία μας σήμερα, μιας εικόνας που αντανakλάται, στην καθημερινότητα της μέσης ελληνικής οικογένειας που ακούει σήμερα να της λένε ότι αυτό το οποίο βιώνει δεν ισχύει.

Και βεβαίως, ας θυμηθούμε τι έλεγε, πέρυσσι, στέλεχος της Κυβέρνησης ότι οι Έλληνες δανείζονται γιατί είναι αισιόδοξοι για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας! Να δούμε τι άλλο θα ακούσουμε σ' αυτή τη χώρα, αλλά και σ' αυτή την Αίθουσα.

Οι συνάδελφοί μου ανέδειξαν τις αδυναμίες, τις ασάφειες, τις αντιφάσεις, τα ψεύδη, αλλά και την ταξική πολιτική που κρύβεται πίσω από τους αριθμούς του Προϋπολογισμού που καταθέσατε.

Υπάρχει πραγματικά, όμως, ένα κομμάτι του Προϋπολογισμού που δεν έχει καμμία, μα καμμία ανάγκη αποκάλυψης. Δεν κάνετε καμμία προσπάθεια να κρύψετε τις προθέσεις σας, και την πολιτική σας. Είναι η συρρίκνωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Αυτή η επιλογή είναι μια επιλογή που αντανακλά την πολιτική, αλλά και ιδεολογική σας ταυτότητα. Εσείς, βέβαια, είχατε υποσχεθεί την ενίσχυση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, σε βάρος των καταναλωτικών δαπανών. Σας καταθέτω, μάλιστα και τη σχετική σελίδα του προγράμματός σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μωραΐτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι προϋπολογισμοί σας έχουν πλήρως ακυρώσει τις δεσμεύσεις τις οποίες πήρατε ενώπιον του ελληνικού λαού. Αντί να συμμαζέψετε τις σπατάλες, εσείς τις αυξήσατε, αλλά και περικόψατε τις Δημόσιες Επενδύσεις. Αυτό ήταν, τελικά, το αποτέλεσμα τόσων χρόνων μαστιγώματος στο κακό αλλά και σπάταλο κράτος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτή είναι η δική σας σήμερα πραγματικότητα.

Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οδήγησε τις Δημόσιες Επενδύσεις πολλά χρόνια πίσω. Έχουν συρρικνωθεί σήμερα σε προ του 1997 επίπεδα. Έχουμε περίπου 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερες επενδύσεις το διάστημα 2005-2007. Το ύψος του εθνικού σκέλους των Δημοσίων Επενδύσεων το 2007 και το 2008 είναι μικρότερο ως ποσοστό του Α.Ε.Π. και από την επίδοση που είχαμε το 1994.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που χρηματοδοτεί και τις επενδύσεις του αναπτυξιακού νόμου, σε συνδυασμό με το πάγωμα για ενάμιση χρόνο του προηγούμενου νόμου, οδήγησε την ανάπτυξη της πραγματικής οικονομίας σε υποχώρηση.

Οδηγείτε, κύριε Υπουργέ, με μαθηματική ακρίβεια τη χώρα σε μία «αναπτυξιακή βαρυνειμωνία». Ξέρετε ανάπτυξη δεν είναι να μοιράζεις λεφτά με τη σέσουλα, με μία σηματοδωμένη κομμα-

τική τράπουλα ανά την επικράτεια. Ανάπτυξη δεν είναι να εκβιάζεις την οικοδομική δραστηριότητα υπό την απειλή φορολογικής αφαίμαξης. Ανάπτυξη δεν είναι να κάνεις όλα τα παραπάνω και μετά να τα ανατρέπεις ξανά από την αρχή, για ένα δήθεν χωροταξικό σχεδιασμό.

Είναι σαφές ότι η Κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια δεν είχε κανένα ολοκληρωμένο αναπτυξιακό σχεδιασμό. Δεν υπήρχε κάποια αναπτυξιακή αρχιτεκτονική, καμμία διάθεση συνέργειας μεταξύ των κύριων αναπτυξιακών της επιλογών. Η Κυβέρνηση έχει μετατραπεί σ' έναν κακό «τροχονόμο» κοινοτικών κονδυλίων. Όλα αυτά τη στιγμή που το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, σύντομα, περνά στην ιστορία και η απορροφητικότητα του είναι στον αέρα. Το ποσοστό απορρόφησης είναι σήμερα κάτω του 70%, ενώ απομένει ένας χρόνος περίπου μέχρι τη λήξη του. Χωρίς τις αληθινές σας, το ποσοστό αυτό θα ήταν σήμερα γύρω στο 55%. Η Ελλάδα κατρακύλησε το 2005 στην τελευταία θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δέκα πέντε, όσον αφορά στο βαθμό απορρόφησης των κοινοτικών πόρων.

Θέλετε να μάθετε πού είμαστε σήμερα; Έρχεται απειλητικά η Σλοβενία, κύριε Υπουργέ. Μπορεί να μη μας περάσει στο ποδόσφαιρο, στον όμιλο του Μουντιάλ όπου κληρωθήκαμε μαζί της, αλλά, σύμφωνα, με την τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εκτέλεση των διαρθρωτικών ταμείων για το 2006 και την οποία σας καταθέτω, η Ελλάδα, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εδώ και είκοσι έξι χρόνια, πλησιάζεται επικίνδυνα από τη Σλοβενία, την Εσθονία και την Ουγγαρία. Εσείς, βέβαια, κυνηγήστε ακόμα το σπάταλο κράτος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αφήστε τη χώρα να κατρακυλά στη «Γ' Εθνική» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μωραϊτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει και κάτι άλλο που θεωρώ ιδιαίτερα σοβαρό. Το έθεσα στην επιτροπή και βεβαίως, απάντηση δεν έχουμε πάρει. Για χρηματοδοτικές ανάγκες ύψους 9,5 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2008 για την ολοκλήρωση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, εσείς, κύριε Υπουργέ, εγγράφετε μόλις 6,7 δισεκατομμύρια ευρώ στο συγχρηματοδοτούμενο σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Από το ποσοστό αυτό υποτίθεται πως θα χρηματοδοτηθεί και το Ε.Σ.Π.Α., το οποίο ακόμη δεν έχει ξεκινήσει και το 2008 θα βρίσκεται, θεωρητικά, στο δεύτερο έτος υλοποίησής.

Όμως, στην πράξη τι μας ομολογείτε; Μας ομολογείτε ότι ο Προϋπολογισμός του 2008 ισοδυναμεί με παραίτηση από την προσπάθεια αποφυγής απώλειας πόρων για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Μας ομολογείτε ότι πάμε σε μια επ' αόριστον αναβολή του Ε.Σ.Π.Α., καθώς κάθε ευρώ που θα πήγαινε για το Ε.Σ.Π.Α. θα φεύγει από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ουσιαστικά, λοιπόν, μας οδηγείτε σε βέβαιη απώλεια πόρων. Εμπρός γκρεμός και πίσω ρέμα!

Δεν μας ξεκαθαρίζετε, όμως, από πού θα είναι η χασούρα, δηλαδή αν θα είναι από το Γ' ή από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Δυστυχώς, όμως, η «γαλάζια» διαχείριση εξαντλήθηκε στην προσπάθεια να εμφανιστεί με αληθινές μια τεχνητή αύξηση της απορρόφησης.

Και αυτό με ποιον τρόπο έγινε; Εντάσσοντας, κύριε Υπουργέ, κατά μαζικό τρόπο στο Ε' και στο ΣΤ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης παλιά έργα, ύψους πάνω από 1.000.000.000, που είχαν γίνει με εθνικούς πόρους από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και περικόπτοντας με δική σας πρωτοβουλία τον προϋπολογισμό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης κατά 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ στα τέλη του 2006.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, είναι που βγάλατε τα μεγάλα ψαλίδια. Καταθέτω τον ειδικό πίνακα, Ψαλίδι στο περιβάλλον, στην υγεία, στον πολιτισμό, στην ανταγωνιστικότητα, στην απασχόληση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μωραϊτης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά μας έχουμε το Ε.Σ.Π.Α., ένα Ε.Σ.Π.Α. για το οποίο η Κυβέρνηση προγραμματίζει μόνο το 21% για τους ανθρώπινους πόρους. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει προτείνει να είναι τουλάχιστον 40%. Βέβαια, ένα Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με ευθύνη της Κυβέρνησης είναι 25% μικρότερο από το Γ' μετά τις δικές σας κινήσεις, ευθύνες και πολιτικές, ένα Ε.Σ.Π.Α., όπου καταργούνται τα τομεακά προγράμματα της Υγείας και του Πολιτισμού, ξεγυμνώνοντας τη δήθεν ευαίσθητη για τα θέματα αυτά Νέα Δημοκρατία, ένα Ε.Σ.Π.Α., που διαθέτει μόνο το 39% των πόρων στα περιφερειακά προγράμματα.

Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι να διατεθεί τουλάχιστον το 50% στα περιφερειακά προγράμματα. Ένα Ε.Σ.Π.Α. που θα λειτουργήσει με ένα ασφυκτικό θεσμικό πλαίσιο, το οποίο εσείς διαμορφώσατε, με γραφειοκρατία, αδιαφάνεια, οικονομική σπατάλη, με την ίδρυση περιττών φορέων, υπηρεσιών, επιτροπών, αλλά ακόμη και ανωνύμων εταιρειών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο. Βλέπουμε από τη μια πλευρά να κόπτεται για την παιδεία, να τη θεωρεί προτεραιότητά της και από την άλλη να διατηρεί χαμηλά τα επίπεδα χρηματοδότησής της.

Στα ίδια χαμηλά επίπεδα βρίσκεται σήμερα και η χρηματοδότηση της έρευνας, της καινοτομίας, αλλά και της επιχειρηματικότητας. Είναι όλα αυτά σήμερα που προκαλούν, δυστυχώς, το σταθερό κατρακύλισμα της οικονομίας μας στη διεθνή κατάταξη στον δείκτη ανταγωνιστικότητας, ένα κατρακύλισμα με άμεσες επιπτώσεις στην εξωστρέφεια της οικονομίας, στην παραγωγικότητα, στην προσέλευση άμεσων επενδύσεων, αλλά, κυρίως, στη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ένα ακόμη πλήγμα στην Περιφέρεια. Την «ώρα της περιφέρειας» από σύνθημα εσείς την κάνατε ανέκδοτο και εξελίσσεται πλέον σε μια μακάβρια πραγματικότητα. Δεν μπορείτε πλέον εσείς να μιλάτε για περιφερειακή σύγκλιση.

Σήμερα τι έχουμε; Σήμερα έχουμε μείωση του πραγματικού εισοδήματος στην Περιφέρεια και νέα κύματα εσωτερικής μετανάστευσης. Το αγροτικό εισόδημα δέχθηκε μεγάλα πλήγματα. Από τη μια είχαμε την κακή διαπραγμάτευση που κάνατε εσείς για τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική και μετά είχαμε την αδιαφορία σας, που έφερε στους αγρότες σύγχυση και απώλεια εισοδήματος. Ελάτε να ακούσετε λίγο τι λένε για την πολιτική σας οι αγρότες, οι οποίοι βιώνουν σήμερα επώδυνα τη νέα Κ.Α.Π. εξαιτίας της δικής σας ανυπαρξίας.

Κύριε Υπουργέ, προέρχομαι από ένα νομό αγροτικό και καθημερινά βλέπω, συναντώ, συνομιλώ με τους αγρότες μας και κυρίως με τους νέους αγρότες στους οποίους τι βλέπουμε; Βλέπουμε πλέον ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους την απελπισία, την απόγνωση τους. Το μόνο το οποίο σκέπτονται αυτά τα νέα στρώματα, είναι το πώς θα μεταναστεύσουν, το πώς θα φύγουν από τον τόπο τους, το πώς θα αλλάξουν επάγγελμα.

Αλλάξατε τη ζωή τους και σήμερα, βεβαίως, αναζητούν τρόπους διαφυγής. Γυρίσατε τα ρολόγια στη δεκαετία του '60 με την ανυπαρξία σας, την πολιτική σας, την ανευθυνότητά σας. Δεν αναλήφθηκε ούτε μια ουσιαστική και εν τέλει αποτελεσματική πρωτοβουλία από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Δεν μπορέσατε να διαχειριστείτε ούτε το αυτονόητο, τη διαχείριση των δικαιωμάτων.

Ποιος ξέχασε τις πολυδιαφημισμένες περιφερειακές μελέτες που θα έδιναν τη λύση στη μετά νέα Κ.Α.Π. εποχή; Ξέρετε που είναι αυτές οι περιφερειακές μελέτες σήμερα; Είναι ακούνητες, περήφανες και αμίλητες ως διαδικτυακό και πολιτικό αξιοθέατο στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Πέραν τούτου ουδέν. Σιγή ασυρμάτου και πολιτικών από το συγκεκριμένο Υπουργείο. Στα ενδιάμεσα βέβαια πρόλαβε η Κυβέρνηση και να κάνει κομματικό φέουδο τον ΕΛ.Γ.Α. αλλά και να τον φέρει, κυρίως, στα πρόθυρα της πτώχευσης.

Και βέβαια ξεχάστηκαν πολύ σύντομα οι υποσχέσεις για καταβολή αποζημιώσεων εντός τριμήνου, αλλά και άλλα πολλά, τα οποία σήμερα τα ακούν οι αγρότες μας και δεν γελάνε. Σήμερα οι αγρότες μας κλαίνε γιατί έχουν απογοητευτεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο θέμα των περιβόητων Σ.Δ.Ι.Τ.

Κυρίες Υπουργέ, δεν μείνατε στην κατασκευή και συγχρηματοδότηση των μεγάλων έργων που το κόστος τους πάει στα διόδια. Προχωρήσατε με Σ.Δ.Ι.Τ. για δημοπρατήσεις σχολείων, νοσοκομείων, φυλακών. Μόνο εκκλησίες δεν δημοπρατήσατε με Σ.Δ.Ι.Τ. και βέβαια δεν πρέπει να σας βάζουμε και ιδέες! Έργα χωρίς κανένα ανταποδοτικό όφελος.

Εκτός, κυρίες Υπουργέ, αν υπάρχει κάτι που η δική μας φαντασία δεν φθάνει να σκεφτεί. Μπορεί να έχετε σκεφτεί εσείς κάτι πολύ πρωτοποριακό για το ποια θα είναι για παράδειγμα τα ανταποδοτικά των πυροσβεστικών σταθμών που θέλετε να κατασκευάσετε με Σ.Δ.Ι.Τ..

Με τις Σ.Δ.Ι.Τ., όμως, τι κάνετε σήμερα; Κρατάτε τεχνητά για τα επόμενα πέντε χρόνια χαμηλά το χρέος και το έλλειμμα. Καμαρώνετε για τα έργα που θα γίνουν με τις Σ.Δ.Ι.Τ. και μάλιστα καμαρώνετε και για το κόστος τους. Ο κόσμος, όμως, το έχει «τούμπανο και ο εργολάβος κρυφό καμάρι», γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι τα έργα αυτά θα κοστίσουν τριπλάσια στον φορολογούμενο Έλληνα πολίτη.

Και θα πρέπει φυσικά να πούμε ότι καταρρίπτεται και ο ισχυρισμός περί της ταχύτητας της μεθόδου.

Σας παρακαλώ, κυρίες Υπουργέ, κάντε μας έστω για ένα έργο εκτίμηση πότε αυτό το έργο θα ολοκληρωθεί. Τώρα, όμως, δεν σας απασχολούν όλα αυτά. Σας απασχολούν πώς θα φορτώσετε τεχνητά κάπου τις δαπάνες του Προϋπολογισμού. Τα χρέη αυτά δεν τα «πετάτε» στη χωματερή. Εκεί μπορεί να έχετε πετάξει όλες σας τις προεκλογικές δεσμεύσεις. Τα χρέη αυτά, τα πετάτε, κυριολεκτικά, στην πλάτη του Έλληνα φορολογούμενου και μάλιστα με πολύ υψηλό καπέλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον σαφές ότι έχουμε να επιλέξουμε με ποιο μοντέλο ανάπτυξης θέλουμε να προχωρήσουμε. Ως Π.Α.Σ.Ο.Κ. έχουμε καταθέσει την πρότασή μας. Εγώ όμως, θα έλεγα και θα πρόσθετα ότι όλα κοινοτικά πλαίσια στήριξης κι αν έλθουν, που δεν θα έλθουν, δεν θα καταφέρουμε τίποτα αν δεν πάμε σε μια νέα αναπτυξιακή αρχιτεκτονική λογική. Πρέπει να σταματήσουμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από δανεικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Όλα αυτά είναι που προκαλούν οργή στους νέους της Περιφέρειας, που είναι έτοιμοι με τη βαλίτσα της εσωτερικής μεταναστεύσης παρά πόδα.

Κυρίες Πρόεδρε, παρά τις αλχημείες και τα παιχνίδια των αριθμών, πίσω απ' όλα αυτά υπάρχει μια συγκεκριμένη ταξική πολιτική. Μια πολιτική αναδιανομής του εισοδήματος που ευνοεί τους λίγους και αδικεί τους πολλούς. Είναι μια πολιτική που εδώ και τέσσερα χρόνια έχει γεωγραφικό θύμα την περιφέρεια. Αυτή η πολιτική, όμως, έχει και ταξικά θύματα. Τα χαμηλά και μεσαία κοινωνικά στρώματα.

Η ελληνική κοινωνία αντιλαμβάνεται πλέον την πραγματικότητα και είναι απέναντι σε αυτήν την πολιτική. Τα εκατομμύρια των απεργών της 12ης Νοεμβρίου αυτό το ηχηρό μήνυμα σάς έστειλαν. Με αυτήν τη λογική κινηθήκατε και στο ασφαλιστικό και στην «Ολυμπιακή» και σε ό,τι άλλο βαφτίσατε μέχρι σήμερα «μεταρρύθμιση». Σε αυτήν την πολιτική, λοιπόν, την οποία υπηρετεί αυτός ο Προϋπολογισμός, το Π.Α.Σ.Ο.Κ θα είναι παντού απέναντι και εντός και εκτός Κοινοβουλίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Ο τελευταίος των ειδικών εισηγητών, ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Τρυφωνίδης, Βουλευτής Πρεβέζης, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του έτους 2008 αποτελεί ένα ακόμα βήμα της Κυβέρνησής μας να επιτύχει σε μακροχρόνια βάση την ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή και μάλιστα σε κάθε περιφέρεια της χώρας, χωρίς διακρίσεις. Στόχος των Κυβερνήσεων του Κώστα Καραμανλή είναι η εξυγίανση της οικονομίας, ώστε να παραμείνει σε

διατηρήσιμη αναπτυξιακή τροχιά, παράλληλα, όμως, τα επιτεύγματά της να αναδιανέμονται και να υπηρετείται η κοινωνική συνοχή και η δικαιοσύνη.

Μετά από τριάντισι χρόνια κυβερνητικής θητείας έχουμε την ικανοποίηση ότι το έργο μας μπορεί πλέον να αξιολογηθεί. Υπάρχουν χειροπιαστά αποτελέσματα. Η ελληνική κοινωνία, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι διεθνείς οργανισμοί αναγνωρίζουν ότι η ελληνική οικονομία έχει μπει σε νέα πορεία, πορεία εξυγίανσης. Αντιμετωπίζει με επιτυχία τα προβλήματα του χθες, προβλήματα που όλοι γνωρίζουμε. Ο Προϋπολογισμός που συζητούμε εκφράζει, αποτυπώνει την ουσιαστική παρέμβαση που κάνει η Κυβέρνησή μας στη δομή της ελληνικής οικονομίας, στη λειτουργία του κράτους, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής του πολίτη.

Πολλοί συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. διαψεύστηκαν όταν διακήρυτταν στην Αίθουσα αυτή ότι ο Προϋπολογισμός που κατέθεσε η Κυβέρνησή μας το 2006 θα ήταν ο τελευταίος Προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας. Ο ελληνικός λαός τους διέψευσε. Γιατί με το αποτέλεσμα των πρόσφατων εκλογών –και αυτό είναι απάντηση στον προηγούμενο συνάδελφο που ήταν στο Βήμα– επιδοκίμασε, επιβράβευσε και έδωσε εντολή να συνεχιστεί το έργο της μεταρρύθμισης, της ανάπτυξης της κοινωνικής συνοχής, της ευθύνης, της συνέπειας, της αποτελεσματικότητας, της προοπτικής. Η αναγνώριση της επιτυχημένης πορείας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους διεθνείς οργανισμούς είναι φυσικά καλοδεχούμενη, αλλά δεν μας αρκεί. Εμείς επιζητούμε την ουσιαστική αναγνώριση, αυτήν των πολιτών, γιατί η πολιτική γίνεται για τους πολίτες, αυτούς αφορά, αυτοί βιώνουν τα αποτελέσματά της. Οι πολίτες, λοιπόν, έδειξαν με την ψήφο στις πρόσφατες εκλογές ότι βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο και ότι πρέπει να τον συνεχίσουμε. Αυτοί αναγνώρισαν, πράγματι, ότι αποκαταστήσαμε τη δημοσιονομική διαφάνεια και περιορίζουμε δραστικά και σταθερά τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Ότι πετύχαμε την έξοδο από τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, ότι μειώνουμε τη φορολογία για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Ότι η ανεργία έχει μειωθεί κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες τα τελευταία τριάντισι χρόνια. Ότι επιταχύνεται η περιφερειακή σύγκλιση. Ότι ενισχύουμε, με στοχευμένες πρωτοβουλίες, την κοινωνική συνοχή. Ότι υπερδιπλασιάσαμε την απορρόφηση κοινωνικών κονδυλίων. Ότι δημιουργήσαμε ισχυρά κίνητρα για επενδύσεις, ενισχύσαμε την επιχειρηματικότητα σημαντικά και τις εξαγωγές.

Η αλματώδης αύξηση των τιμών του πετρελαίου δεν περιορίζει τους ρυθμούς ανάπτυξης που είναι από τους υψηλότερους της Ευρωζώνης. Και η ανάπτυξη αυτή είναι πλέον ποιοτική. Βασίζεται στις ιδιωτικές επενδύσεις και τις εξαγωγές. Στην ίδια αυτή κατεύθυνση πορεύεται και ο συζητούμενος Προϋπολογισμός του 2008 που στοχεύει στην επίτευξη ισοσκελισμένου προϋπολογισμού ως το 2010, όπως απαιτούν οι ευρωπαϊκές μας υποχρεώσεις, μια και η Ελλάδα ανήκει πλέον στο σκληρό πυρήνα της Ευρωζώνης.

Στην ολοκλήρωση της φορολογικής μεταρρύθμισης, η οποία περιλαμβάνει μείωση των φορολογικών συντελεστών στα φυσικά πρόσωπα, την περαιτέρω αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και τη μεταρρύθμιση της φορολογίας ακινήτων.

Στην αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, ώστε να επιτύχουμε ένα δίκαιο, αποτελεσματικό και βιώσιμο σύστημα.

Στην ισόρροπη ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας με τη διάθεση του 80% των κοινωνικών πόρων για την περίοδο 2007-2013 στην Περιφέρεια.

Στην ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής και του κοινωνικού κράτους με στοχευμένες δράσεις.

Οι παροχές αυτές –που ήταν άλλωστε δέσμευση της Κυβέρνησής μας– υλοποιούνται πλέον με τον Προϋπολογισμό 2008, δεδομένου ότι η οικονομία μας μπορεί, χωρίς δανεικά, να τις παρέχει. Έτσι, αυξάνεται κατά 18% το επίδομα Ε.Κ.Α.Σ., κατά 420 ευρώ το χρόνο, οι συντάξεις του Ο.Γ.Α. κατά 19% ή 627 ευρώ το χρόνο και το κατώτατο επίδομα ανεργίας κατά 10%, στα 404 ευρώ. Ακόμα, συστήνεται το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, οι πόροι του οποίου θα φθάσουν σταδιακά την επόμενη τετραετία στα 2.000.000.000 ευρώ ετησίως. Επιπλέον,

υλοποιούνται στο ακέραιο οι δεσμεύσεις μας για τους τρίτεκνους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη τομή και μεταρρύθμιση που επιχειρείται με τον Προϋπολογισμό του 2008 είναι η καθιέρωση των προϋπολογισμών προγραμμάτων. Η προσπάθεια αυτή, μαζί με την καθιέρωση της εφαρμογής σύγχρονου λογιστικού συστήματος στην Κεντρική Κυβέρνηση, σηματοδοτεί τη σταθερή επιδίωξη της Κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή για διαφάνεια και αποτελεσματικότερη δημοσιονομική διαχείριση. Η καθιέρωση των προϋπολογισμών προγραμμάτων είναι, πράγματι, εκσυγχρονισμός της λειτουργίας του κράτους. Κάποτε είχαμε το δίλημμα «μικρό ή μεγάλο κράτος». Σήμερα το δίλημμα αυτό έχει ξεπεραστεί από την απαίτηση για αποτελεσματικότερο κράτος. Και ένα κράτος δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικό, όταν δεν μπορεί να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα των δαπανών του. Οι χώρες με ανταγωνιστικές οικονομίες και με ποιότητα κοινωνικών παροχών έχουν συνειδητοποιήσει από χρόνια ότι δεν αρκεί μόνο να δαπανάς πολλά για να επιτύχεις τον στόχο σου, απαιτείται παράλληλα οι πόροι που διαθέτεις –να το πω απλά– να πιάσουν τόπο, να εξυπηρετούν τον σκοπό για τον οποίο προορίζονται.

Ο σύγχρονος τρόπος σύνταξης προϋπολογισμών πρέπει να δίδει στο κράτος τη δυνατότητα μακρόχρονου προγραμματισμού μιας πολιτικής, μιας δράσης. Να δίδεται η δυνατότητα να αξιολογούνται τα ετήσια αποτελέσματα και αντίστοιχα να μπορούν να προσαρμόζονται τα μέσα και οι πόροι, ώστε να επιτυγχάνεται το επιθυμητό αποτέλεσμα στο συντομότερο χρόνο με τους λιγότερους πόρους. Σήμερα έχουμε το φαινόμενο οι πιο πολλές κρατικές πολιτικές να υλοποιούνται από περισσότερους του ενός φορείς. Η συναρμοδιότητα των φορέων αυτών χωρίς συντονισμό, προκαλεί επικαλύψεις, σπατάλη πόρων, μειωμένη αποτελεσματικότητα. Οι αξιολογήσεις γίνονται επίσης αποσπασματικά, χωρίς σύστημα και το κυριότερο δεν συνδέονται άμεσα με τους υλικούς και ανθρώπινους πόρους που διατίθενται. Χρειαζόμαστε, λοιπόν, σήμερα «έξυπνους» –αν μου επιτρέπετε την έκφραση– προϋπολογισμούς που να προσφέρουν διαχρονικά δυνατότητα αξιολόγησης του κόστους-οφέλους. Η πρόκληση των καιρών είναι πώς θα εξοικονομήσουμε πόρους του ελληνικού λαού, χωρίς να μειωθεί, φυσικά, η ποσότητα ή η ποιότητα των προσφερομένων από το κράτος υπηρεσιών και υποδομών, χωρίς να μειωθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Θα έλεγα ότι η καθιέρωση των προϋπολογισμών προγραμμάτων είναι μονόδρομος για τη χώρα μας και ήδη έχουμε αργήσει πολύ. Το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας είναι ότι οι μελλοντικές δαπάνες μας διαγράφονται αυξημένες. Η κοινωνία δεν αντέχει την αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης για να καλυφθούν οι ανάγκες αυτές, ούτε από την άλλη μεριά το επιτρέπει ο διεθνής ανταγωνισμός. Γι' αυτό, θα πρέπει να αναπτύξουμε ένα σύστημα που θα αυξήσει τη διαφάνεια, θα επιτρέπει τον έλεγχο και την αξιολόγηση του αποτελέσματος της δαπάνης στην οποία υποβάλλεται ο Έλληνας φορολογούμενος. Δεν φθάνει μια δαπάνη να είναι νόμιμη, πρέπει να αποδίδει αποτελέσματα. Και αυτή η διάσταση δεν έχει τύχει της απαιτούμενης προσοχής μέχρι σήμερα.

Σημείωσα με ικανοποίηση ότι η εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επικρότησε την εισαγωγή προϋπολογισμού προγραμμάτων με αφορμή την πιλοτική εφαρμογή που επιχειρείται στον φετινό Προϋπολογισμό στους τομείς Πολιτισμός, Θρησκεία, Αθλητισμός. Η επιτυχημένη υλοποίηση του συστήματος αυτού απαιτεί συναίνεση απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις σε κάθε επίπεδο της διοικητικής «πυραμίδας» που διαχειρίζεται δημόσιο χρήμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως επισημάνθηκε προηγουμένως, βασική επιδίωξη της οικονομικής μας πολιτικής για το 2008 είναι η ενίσχυση της ανάπτυξης σε υγιείς βάσεις, η ενίσχυση της απασχόλησης και η περαιτέρω ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων αυτών με χρηματοδότηση επενδυτικών προγραμμάτων που αποβλέπουν στη διαμόρφωση του νέου αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας με την προώθηση μεγάλων έργων υποδομής στους τομείς των μεταφορών, του περιβάλλοντος, της καινοτομίας, της δημόσιας υγείας, της παι-

δείας, του πολιτισμού, της ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους.

Σημαντική είναι η αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρει ο ν. 3389 που ψήφισε η Κυβέρνησή μας το 2005 για τη Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, Σ.Δ.Ι.Τ.. Είναι ένα ακόμα σημαντικό «εργαλείο» ανάπτυξης και κοινωνικής προ-σφοράς.

Από τον Απρίλιο του 2006 η διυπουργική επιτροπή έχει εγκρίνει την υλοποίηση εικοσιπενσσάρων συμπράξεων με ενδεικτικό προϋπολογισμό 3,1 δις ευρώ. Τα έργα αυτά ικανοποιούν ανάγκες στους τομείς της υγείας, της εκπαίδευσης, της διαχείρισης απορριμμάτων κ.λπ. και πιστεύω ότι ήταν λάθος του προηγούμενου εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που προσπάθησε να αποδυναμώσει, να απαξιώσει το σύστημα αυτό που είναι ένα «εργαλείο» ανάπτυξης για τη χώρα, καθ' όσον μπορεί να χρησιμοποιήσει ιδιωτικά κεφάλαια για την ανάπτυξή της. Ήδη το 2007 άρχισαν να πραγματοποιούνται διαγωνισμοί που θα οδηγήσουν στην κατασκευή των έργων αυτών.

Είπε και κάτι άλλο ο συνάδελφος, ο μόλις κατελθών από το Βήμα, ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στον Προϋπολογισμό του 2008 είναι μειωμένο. Η αλήθεια είναι άλλη. Είναι αυξημένο κατά 6,9% σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο κι έτσι ενισχύεται ακόμα περισσότερο η συμβολή του Προγράμματος των Δημοσίων Επενδύσεων στην ανάπτυξη της χώρας.

Κατά τη συζήτηση του προσχεδίου του Προϋπολογισμού διάφοροι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης έκριναν ότι η αύξηση αυτή του 6,9% δεν είναι ικανοποιητική ως ποσοστό σε σχέση με την αύξηση του Α.Ε.Π. που επιτύχαμε το 2007. Δεν θα συμφωνήσω μαζί τους. Η αύξηση αυτή εκρίθη ικανή να συμβάλει στην προσδοκώμενη για το 2008 αύξηση του Α.Ε.Π., δεδομένου ότι έχει αλλάξει το αναπτυξιακό πρότυπο της χώρας και αυτό φαίνεται να το αγνοούν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Στην ανάπτυξη της οικονομίας μας συμβάλλουν καθοριστικά πλέον οι ιδιωτικές επενδύσεις και η εξωστρέφεια της οικονομίας μας. Μην ξεχνάμε ότι το Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. με τα μεγάλα έργα παραχώρησης προϋπολογισμού κινητοποίησε ιδιωτικά κεφάλαια προϋπολογισμού πλέον των 6.000.000.000 ευρώ για την κατασκευή των έργων αυτών.

Επίσης, με τα Σ.Δ.Ι.Τ. προβλέπεται να δραστηριοποιηθούν κεφάλαια 3,1 δισεκατομμυρίων ευρώ επιπλέον. Ας μην ανησυχούν, λοιπόν, οι συνάδελφοι. Μαζί με την αύξηση του 6,9% που έχουμε φέτος στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, οι αναπτυξιακοί ρυθμοί της χώρας θα είναι από τους υψηλότερους της Ευρωζώνης.

Το συνολικό ποσοστό των δαπανών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ανέρχεται στα 9.300 εκατομμύρια ευρώ και κατανέμεται ως εξής: 6.700 για έργα που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 2.600 εκατομμύρια ευρώ για έργα που χρηματοδοτούνται, αμιγώς, από εθνικούς πόρους και των οποίων η επιλογή έγινε με κριτήρια συμπληρωματικότητας και συνέργειας σε σχέση με τα έργα και τις δράσεις που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εδώ θέλω να υπογραμμίσω μία άλλη πρωτοβουλία που πήρε ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών για τον εξορθολογισμό των Δημοσίων Δαπανών και τον περιορισμό της σπατάλης. Είναι η καθιέρωση του Ε.Π.Α., του Εθνικού Προγράμματος Ανάπτυξης, στο οποίο εντάσσονται τα έργα που χρηματοδοτούνται αμιγώς από εθνικούς πόρους και θα λειτουργήσει συμπληρωματικά και με τους ίδιους κανόνες διαφάνειας όπως το Ε.Σ.Π.Α., το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς, με το οποίο θα υλοποιηθούν τα έργα και οι δράσεις της τέταρτης προγραμματικής περιόδου.

Η συμβολή των δημοσίων έργων στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας είναι τεράστια. Το 2008 είναι το έτος με το μεγαλύτερο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων υποδομής που γνώρισε ποτέ η χώρα, συνολικού ύψους 17,7 δισεκατομμυρίων ευρώ. Είναι περισσότερα από τα έργα που έγιναν αθροιστικά τις δύο προηγούμενες δεκαετίες. Από αυτά, τα 9,1 δισεκατομμύρια ευρώ είναι κλασικά δημόσια έργα που δημοπρατήθηκαν και κατασκευάζονται με το σύστημα του μειοδοτικού διαγωνισμού, το οποίο είναι ένα ανταγωνιστικό σύστημα που προάγει τη δια-

φάνεια και το καθιέρωσε η Νέα Δημοκρατία, καταργώντας τον «αμαρτωλό» μαθηματικό τύπο και τα 8,6 δισεκατομμύρια ευρώ αφορούν στα μεγάλα έργα με συμβάσεις παραχώρησης.

Τα έργα αυτά που συμβασιοποιήθηκαν, αναφέρονται σε αυτοκινητοδρόμους συνολικού μήκους 1.417 χιλιομέτρων, που μαζί με τους άλλους αυτοκινητοδρόμους που κατασκευάζονται ως κλασικά δημόσια έργα θα τριπλασιάσουν το μήκος, των εθνικών αυτοκινητοδρόμων τα επόμενα χρόνια.

Επίσης, με τους αυτοκινητοδρόμους αυτούς, τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, τα φράγματα, τα αρδευτικά που χρηματοδοτούνται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων οι Περιφέρειες της χώρας, χωρίς διακρίσεις, αποκτούν καινούργιες προοπτικές δυναμικής ανάπτυξης. Θα έχουν όλες οι απομονωμένες περιοχές της χώρας πρόσβαση σε σύγχρονες υποδομές, αξιοποιώντας τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα. Έτσι, δημιουργούνται πραγματικές ευκαιρίες ανάπτυξης και προόδου σε κάθε γωνιά της χώρας.

Παράλληλα, προετοιμάστηκε η επόμενη γενιά έργων για την Δ' Προγραμματική Σύμβαση. Ολοκληρώθηκε από το 2005 ο στρατηγικός σχεδιασμός και καταρτίζονται οι μελέτες για έργα ύψους 8.000.000.000 ευρώ.

Σχετικά με το περιβάλλον, το έργο του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. τα τρία-μια τελευταία χρόνια υπήρξε πλούσιο και το 2008 ενισχύεται με περαιτέρω δράσεις. Επιγραμματικά θα αναφέρω την ολοκλήρωση του Εθνικού Χωροταξικού Σχεδιασμού, όπου έχουν ήδη δοθεί στη δημοσιότητα το Εθνικό Χωροταξικό Πλαίσιο και τα Ειδικά Πλαίσια για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας στον τουρισμό, τη βιομηχανία και μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2008 αναμένεται η ολοκλήρωση της διαδικασίας θεσμοθέτησής τους, τη συνέχιση του μεγάλου έργου του Εθνικού Κτηματολογίου, όπου ξεκίνησε ήδη η νέα γενιά κτηματογραφήσεων και το 2010 οι κτηματογραφήσεις αυτές θα έχουν ολοκληρωθεί και θα καλύπτουν τα 2/3 του πληθυσμού της χώρας και την εναρμόνιση της ελληνικής με την κοινοτική νομοθεσία, που αφορά σε σημαντικά θέματα, όπως οι υδάτινοι πόροι, οι ατμοσφαιρικοί ρύποι, η διαχείριση αποβλήτων, ο θόρυβος κ.λπ.. Από το Μάρτιο του 2004 έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία τριάντα κοινοτικές οδηγίες για το περιβάλλον και τακτοποιούνται οι σχετικές εκκρεμότητες.

Επίσης, έχουμε την προώθηση της ανακύκλωσης. Σήμερα λειτουργούν στη χώρα μας δέκα συγκεκριμένα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης απορριμμάτων. Το ποσοστό των απορριμμάτων που ανακυκλώνονται σήμερα, ξεπερνά το 24% σε σχέση με το 6% που υπήρχε το 2004.

Επιπλέον, προχωρήσαμε στην ολοκλήρωση του προγράμματος κλεισίματος και αποκατάστασης παράνομων χωματερών.

Η επιτάχυνση των ρυθμών απορρόφησης κοινοτικών πόρων στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον» του Γ' Κοινοτικού Πλαίσιου Στήριξης από 14% που ήταν, έφθασε στο 60%. Το γεγονός αυτό υποδηλώνει την εργώδη προσπάθεια του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. να καλύψει το περιβαλλοντικό έλλειμμα που υπήρχε.

Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για τον τομέα οικισμός-περιβάλλον προβλέπονται για το 2008 αυξημένες πιστώσεις κατά 15,4%, που ανέρχονται στα 150.000.000 ευρώ. Αυξημένο κατά 28% στα 122.000.000 ευρώ είναι το ποσοστό που διατίθεται για την αντιπλημμυρική προστασία και τα εγγειοβελτιωτικά έργα. Αυτό, πέραν των 426.000.000 ευρώ που διατίθεται για έργα στον τομέα των δασών, της γεωργίας, της αλιείας που αντιπροσωπεύει αύξηση 21% σε σχέση με πέρυσι.

Με βάση το νέο επενδυτικό νόμο, σύμφωνα με τον οποίο ενισχύονται παλιές και καινούργιες επιχειρήσεις, έχουν ήδη εγκριθεί επενδύσεις ύψους 6.000.000.000 ευρώ. Τόσο αυτές όσο και οι επενδύσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στον τομέα βιομηχανία-βιοτεχνία ύψους 706.000.000 ευρώ στοχεύουν στον εκσυγχρονισμό, την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών που προωθούν την απασχόληση, ιδίως στην ελληνική περιφέρεια.

Η βελτίωση της παραγωγικότητας στο δημόσιο τομέα είναι διαχρονικό ζητούμενο. Πρέπει η λειτουργία των δημόσιων υπηρεσιών να κάνει πρόσθετα βήματα προς τη διοικητική διαφάνεια, την καταπολέμηση της διαφθοράς, την ανάπτυξη της ηλε-

κτρονικής διακυβέρνησης και της Δια Βίου Μάθησης των Δημόσιων Υπαλλήλων. Για τις δράσεις αυτές το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων διαθέτει 298.000.000 ευρώ, με αύξηση 7,2%, υπερδιπλάσια του πληθωρισμού.

Αντίστοιχες αυξήσεις είναι και στις χρηματοδοτήσεις για την περιφέρεια, όπου θα αναφέρω ότι διατίθενται φέτος 1550 εκατομμύρια ευρώ συν τα 1201 εκατομμύρια ευρώ που προβλέπεται να χρηματοδοτήσουν δράσεις του α' και του β' βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αλλά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν χρηματοδοτεί μόνο δράσεις που αποβλέπουν στο οικονομικό και διοικητικό περιεχόμενο. Χρηματοδοτούνται επίσης δράσεις που αφορούν την παιδεία, τον πολιτισμό κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο χρόνος τελειώνει, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Και μία παρατήρηση για τα στοιχεία που ανέφερε ο ομιλών για ψεύδη του Προϋπολογισμού συνάδελφος. Η αλήθεια είναι ότι για την παιδεία είναι αυξημένα κατά 17,6% φέτος συγκριτικά με πέρυσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Και αυτά τα οποία ανέφερε πραγματικά είναι ψεύδη.

Τελειώνοντας ήθελα να πω ότι ο συζητούμενος Προϋπολογισμός είναι πράγματι ένας προϋπολογισμός συνέπειας, ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής και ευθύνης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αρκετά, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: ... και προοπτικής. Συνεχίζουμε αταλάντευτοι την πορεία μας με τομές και μεταρρυθμίσεις, που έχει ανάγκη ο τόπος και επιζητά ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να προσθέσετε κάτι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εξαντλήθηκε πλήρως μαζί με την αντοχή του Σώματος και ο κατάλογος των γενικών και ειδικών εισηγητών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ενημερώσω ότι αύριο θα ξεκινήσουμε τη συζήτηση κανονικά από τον επίσημο κατάλογο, όπως αυτός διαμορφώθηκε τελικώς με τα ονόματα όσων δήλωσαν ηλεκτρονικώς την επιθυμία τους να μιλήσουν, αλλά και εκείνων που έδωσαν τα κόμματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.14', λυέται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 2007 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: α) 1) Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση, εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις),

2) μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν),

3) μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας για την τροποποίηση της Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των μελών της ομάδας των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού αφ' ενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της, αφ' ετέρου, η οποία υπεγράφη στην Κοτονού στις 23 Ιουνίου 2000, με τη συννημένη σ' αυτήν Τελική Πράξη, που υπογράφηκαν στο Λουξεμβούργο, στις 25 Ιουνίου

2005, της Εσωτερικής Συμφωνίας μεταξύ των Αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών-μελών συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου για την Τροποποίηση της Εσωτερικής Συμφωνίας της 18ης Σεπτεμβρίου 2000 σχετικά με τα ληπτέα μέτρα και τις ακολουθητέες διαδικασίες για την εφαρμογή της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 10 Απριλίου 2006 και της εσωτερικής Συμφωνίας μεταξύ των Αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών-μελών συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με την χρηματοδότηση των ενισχύσεων της Κοινότητας στο πλαίσιο του πολυετούς χρηματοδοτικού πλαισίου για την περίοδο 2008-2013 βάσει της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΚ, καθώς και για τη χορήγηση χρηματοδοτικής ενίσχυσης στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη για τις οποίες ισχύουν οι διατάξεις του

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

τετάρτου μέρους της Συνθήκης ΕΚ» και

4) ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση α) Σύμβασης Δωρεάς του Σωματείου «ΕΛΠΙΔΑ - Συλλογος Φίλων Παιδιων με Καρκινο» υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου και του Ν.Π.Δ.Δ. «Νοσοκομείο Παίδων - Η Αγία Σοφία», β) Σύμβασης μεταξύ του Σωματείου «Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός» και του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί και β) μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2008», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ